

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • พฤศจิกายน 2014

เลยโฮบนา

คำปราศรัยใน
การประชุมใหญ่
สามัญ

เอลเดอร์กาวาร์เร็ท เอลเดอร์
โกดอย เอลเดอร์มาร์ตินเนส และ
เอลเดอร์วอง กล่าวคำปราศรัย
ในภาษาของท่านเอง

พระคริสต์กับคนง่อย โดย เจ. เคิร์ท ริชาร์ดส์

โดยพระเยซูคริสต์ “บรรดาคนตาบอดเห็นได้ พวกคนง่อยเดินได้ บรรดาคนที่เป็นโรคเรื้อนหายสะอาด บรรดาคนหูหนวกได้ยิน บรรดาคนตาบอดเป็นขึ้น และคนยากจนทั้งหลายได้รับข่าวดี” (มัทธิว 11:5)

ภาคเช้าวันเสาร์

- 4 ขอด้อนรับสู่การประชุมใหญ่
ประธาน ไรมัส เอส. มอนสัน
- 6 เหตุผลเพื่อความหวังของเรา
ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
- 9 ท่านหันหน้าไปทางใด
เอ็ลเดอร์ลินน์ จี. รอบบินส์
- 12 ศีลระลึก—การเริ่มใหม่สำหรับจิตวิญญาณ
เชอริล เอ. เอสพลิน
- 14 ให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นเอกภาพ
เอ็ลเดอร์ซี ฮอง (แซม) วอง
- 16 เป็นอิสระตลอดกาล เพื่อกระทำด้วยตนเอง
เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
- 20 การได้รับประจักษ์พยานถึงแสงสว่าง
และความจริง
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท

ภาคบ่ายวันเสาร์

- 24 การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ศาสนจักร
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 25 รักผู้อื่นและอยู่ร่วมกับผู้ที่แตกต่าง
เอ็ลเดอร์คัลลิน เอช. ไอคัส
- 28 โจเซฟ สมิธ
เอ็ลเดอร์นิต แอล. แอนเดอร์เซ็น
- 32 บิดามารดา: ครูพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุด
ของลูกๆ
แทต อาร์. คอลลิสเตอร์
- 34 การเข้าสู่พระที่นั่งของพระเจ้าด้วย
ความมั่นใจ
เอ็ลเดอร์ยอร์ก เกลบิงกอด
- 37 พระเจ้า ข้าพระองค์ขอตามพระองค์
เอ็ลเดอร์อิดัวร์โด กาวาร์เร้ท
- 40 เราทั้งหลายไม่ได้เป็นขอรานหรือหรือ?
เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
- 43 ค้นหาสันติสุขที่ยั่งยืนและสร้างครอบครัว
นิรันดร์
เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่

ภาคฐานะบุโรหิต

- 46 เลือกร่างเวลา
เอ็ลเดอร์ควอนทิน แอล. กุก
- 50 ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง
เอ็ลเดอร์เครก ซี. คริสเต็นเซ็น
- 53 กฎแห่งการอดอาหาร: ความรับผิดชอบ
ส่วนตัวในการดูแลคนยากจนและคน
ขัดสน
อริการดิน เอ็ม. เดวิส
- 56 “องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?”
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 59 ฐานะบุโรหิตขั้นเตรียม
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 67 นำทางกลับบ้านอย่างปลอดภัย
ประธาน ไรมัส เอส. มอนสัน

ภาคเช้าวันอาทิตย์

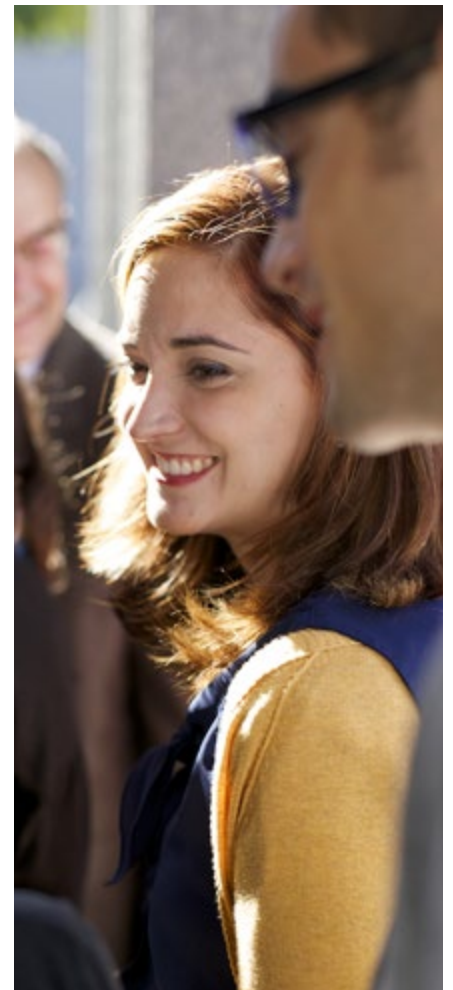
- 70 การเปิดเผยต่อเบื้อง
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 74 การสนับสนุนศาสนทายากรณ์
เอ็ลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน
- 77 จงดำเนินชีวิตตามถ้อยคำของศาสน
ทายากรณ์
แคโรล เอฟ. แมคคองกี
- 80 ชีวิตนิรันดร์—คือการรู้จักพระบิดาบน
สวรรค์ของเราและพระเยซูคริสต์ พระบุตร
ของพระองค์
เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
- 83 ศีลระลึกและการชดใช้
เอ็ลเดอร์เจมส์ เอ. ฮามลา
- 86 จงทำหนทางแห่งเท้าของเจ้าให้ราบ
ประธาน ไรมัส เอส. มอนสัน

ภาคบ่ายวันอาทิตย์

- 89 อยู่ในเรือและจับให้แน่น!
เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด
- 92 ทำให้การใช้ศรัทธาเป็นสิ่งสำคัญ
อันดับแรก
เอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์
- 96 พระเจ้าทรงมีแผนสำหรับเรา!
เอ็ลเดอร์คาร์ลอส เอ. โกคอย
- 99 หนังสือ
เอ็ลเดอร์อัลตัน เอฟ. แพคเกอร์
- 102 การปฏิบัติศาสนกิจส่วนตัวของเรา
เอ็ลเดอร์ซูโก อี. มาร์ตินเซ
- 104 อย่าล้อเล่นกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์
เอ็ลเดอร์แตรีย์ เอส. เกเซอร์
- 107 มาดูเถิด
เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบคนาร์
- 110 จนกว่าเราจะพบกันอีก
ประธาน ไรมัส เอส. มอนสัน

การประชุมใหญ่สตรี

- 111 เตรียมพร้อมในวิธีที่ไม่เคยรู้เห็นกันมา
ลินดา เค. เบอร์ดัน
- 114 ธิดาในพันธสัญญาของพระผู้เป็นเจ้า
จิน เอ. สตีเวนส์
- 117 แบ่งปันความสว่างของท่าน
นิตล์ เอฟ. แมร์ริออตต์
- 120 การดำเนินชีวิตอย่างเบิกบานใน
พระกิตติคุณ
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 64 เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ระดับ
สามัญของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 124 ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่
- 125 ข่าวศาสนจักร

สรุปการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 184

เช้าวันเสาร์ 4 ตุลาคม 2014 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์แบรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล;
แมค วิลเบิร์ต และโรอัน เมอร์ฟีย์, ผู้อำนวยเพลง;
ริชาร์ด เอลเลียต และแอนดรูว์ อันส์เวิร์ธ, ผู้เล่น
ออร์แกน: “อรุณรุ่งเริ่ม,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 1;
“สูงขึ้นไป ณ ยอดเขา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 4,
เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไม่ตีพิมพ์; “ซอห์นแสนงาม
เมืองบน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 25, เรียบเรียงโดย
วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์; “พระเยซูหาเราโปรดทรงนำเรา,”
เพลงสวด, บทเพลงที่ 35; “A New Commandment
I Give unto You,” เกตส์, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; “If I
Listen with My Heart,” เดอฟอร์ด, เรียบเรียงโดย
เมอร์ฟีย์, ไม่ตีพิมพ์; “From All That Dwell below
the Skies,” *Hymns*, บทเพลงที่ 90, เรียบเรียงโดย
วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์

บ่ายวันเสาร์ 4 ตุลาคม 2014 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์วิลฟอร์ด ดับเบิลยู.
แอนเดอร์เซ็น ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์เอ็ดเวิร์ด
คูเบ ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงรวมจาก
สเตรคในทูเล แกรนท์สวิลล์ และสแตนส์เบอร์รี่ พาร์ค
ยูทาห์; ฮอลลี เบแวน, ผู้อำนวยเพลง; ลินดา มาร์เก็ตต์,
ผู้เล่นออร์แกน: “Arise, O God, and Shine,” *Hymns*,
บทเพลงที่ 265, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ตีพิมพ์โดย
อ็อกซ์ฟอร์ด; “ฉันรู้พระเจ้าผู้ไถ่ทรงพระชนม์,” *เพลงสวด*,
บทเพลงที่ 59, เรียบเรียงโดย ฮัฟฟ์, ไม่ตีพิมพ์;
“พระเจ้าผู้ไถ่แห่งอิสราเอล,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 5;
“สถิตกับข้าสายัณห์ฉันนี่,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 75,
เรียบเรียงโดย เกตส์, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน

ค่ำวันเสาร์ 4 ตุลาคม 2014 ภาคฐานะปุโรหิต

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์บรูซ เอ. คาร์ลสัน
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์เจมส์ บี. มาร์ติโน
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงฐานะปุโรหิตจาก
ศูนย์อบรมผู้สอนศาสนาในโพรวัว; โรอัน เอ็กเก็ตต์
และเอลโม เค็ค, ผู้อำนวยเพลง; เคลย์ คริสเตียนเซ็น,
ผู้เล่นออร์แกน: “Rise Up, O Men of God,” *Hymns*,
บทเพลงที่ 324, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไม่ตีพิมพ์;
เพลงเมดเลย์ผู้สอนศาสนา: “ฉันหวังจะเป็นผู้สอน
ศาสนา,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 91; “ฉันจะกล้า
หาญ,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 85; “เราจะนำ
ความจริงไปทั่วหัวลา,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 92;

“ถูกเรียกให้รับใช้,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 94,
เรียบเรียงโดย อีแวนส์และเอ็กเก็ตต์, ไม่ตีพิมพ์; “เรา
ขอบพระทัยสำหรับศาสนา,” *เพลงสวด*, บทเพลง
ที่ 10; “เหล่าเอ็ดเดอร์แห่งอิสราเอล,” *เพลงสวด*,
บทเพลงที่ 158, เรียบเรียงโดย สปีล, ไม่ตีพิมพ์

เช้าวันอาทิตย์ 5 ตุลาคม 2014 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์ดอน อาร์. คลาร์ก
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: โรสแมรี เอ็ม. วิทซอม ดนตรี
โดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แมค
วิลเบิร์ต, ผู้อำนวยเพลง; แอนดรูว์ อันส์เวิร์ธ และ
เคลย์ คริสเตียนเซ็น, ผู้เล่นออร์แกน: “Sing Praise
to Him,” *Hymns*, บทเพลงที่ 70; “Praise the Lord
with Heart and Voice,” *Hymns*, บทเพลงที่ 73;
“สรรเสริญบารุช,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 14, เรียบ
เรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์; “มาเถิด ท่านลูกหลาน
พระเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 20; “Softly and
Tenderly,” ทอมป์สัน, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต,
ไม่ตีพิมพ์; “ฐานมั่นคงหนักหนา,” *เพลงสวด*,
บทเพลงที่ 33, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์

บ่ายวันอาทิตย์ 5 ตุลาคม 2014 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์เดวิด เอฟ. อีแวนส์
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: จอห์น เอส. แทนเนอร์ ดนตรี
โดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แมค
วิลเบิร์ต และโรอัน เมอร์ฟีย์, ผู้อำนวยเพลง; บอนนี่
กูดลิปฟ์ และลินดา มาร์เก็ตต์, ผู้เล่นออร์แกน:
“Lo, the Mighty God Appearing!” *Hymns*,
บทเพลงที่ 55, เรียบเรียงโดยเมอร์ฟีย์, ไม่ตีพิมพ์;
“นับพระพรท่าน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 118; “ฉัน
ลูกพระเจ้าผู้เป็นเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 149, เรียบ
เรียงโดย เมอร์ฟีย์, ไม่ตีพิมพ์; “เราสวดให้ท่านเสมอ,”
เพลงสวด, บทเพลงที่ 12, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต,
ไม่ตีพิมพ์ ค่ำวันเสาร์ 27 กันยายน 2014 การประชุม
ใหญ่สตรี ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส.
มอนสัน ผู้ดำเนินการประชุม: โรสแมรี เอ็ม. วิทซอม
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: โดราห์ อิมคาเบลลา ผู้สวดอ้อน
วอนปิด: เอมี่ แคโรไลน์ ไวท์ คณะนักร้องประสาน
เสียงรวมปฐมวัย ยาวชนหญิง และสมาคมสงเคราะห์
จากสเตรคในแม็กนา อันเดอร์ และเทย์เลอร์สวิลล์
ยูทาห์, อีวัน ไพค์ ทอลล์, ผู้อำนวยเพลง; ลินดา
มาร์เก็ตต์, ผู้เล่นออร์แกน: “On This Day of Joy
and Gladness,” *Hymns*, บทเพลงที่ 64, เรียบเรียง
โดย ทอลล์และมาร์เก็ตต์, ไม่ตีพิมพ์; “ฉันขอบมองดู
พระวิหาร,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 99, ขับร้องโดย

คณะนักร้องประสานเสียงปฐมวัยจากกรุงโซล เกาหลี,
เรียบเรียงโดย ชาบรีลกี, ไม่ตีพิมพ์; เพลงเมดเลย์:
“ฉันรู้พระเจ้าผู้ช่วยทรงรักฉัน,” เบลล์และครีเมอร์; “ฉันรู้
พระเจ้าผู้ไถ่ทรงพระชนม์,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 59,
เรียบเรียงโดย ทอลล์และมาร์เก็ตต์, ไม่ตีพิมพ์;
“ฉันลูกพระเจ้าผู้เป็นเจ้า,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 2,
เรียบเรียงโดย ชาบรีลกี, ไม่ตีพิมพ์; “Let Zion in Her
Beauty Rise,” *Hymns*, บทเพลงที่ 41, เรียบเรียงโดย
วอร์ด, ไม่ตีพิมพ์

คำปราศรัยการประชุมใหญ่ในสื่อต่าง ๆ

เข้าไปดูคำปราศรัยการประชุมใหญ่ทางอินเทอร์เน็ต
ได้หลายภาษาที่ conference.lds.org จากนั้นเลือก
ภาษา คำปราศรัยมีในแอปมือถือ Gospel Library
ด้วยเช่นกัน โดยปกติภายในหกสัปดาห์หลังจากการ
ประชุมใหญ่สามัญ ไฟล์บันทึกเสียงจะมีจำหน่ายที่
ศูนย์หนังสือ ข้อมูลการประชุมใหญ่สามัญในรูปแบบ
ที่เข้าถึงได้สำหรับสมาชิกผู้พิการมีอยู่ที่ disability.lds.org

ข่าวสารการสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

โปรดเลือกคำปราศรัยหนึ่งเรื่องซึ่งตอบรับความ
ต้องการของผู้ที่ท่านเยี่ยมได้ดีที่สุดสำหรับข่าวสาร
การสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย นาธาเนียล เรย์ เอ็ดเวิร์ดส์
ปกหลัง: ภาพถ่ายโดย เลสลีย์ นิลส์สัน

ภาพถ่ายการประชุมใหญ่

ภาพการประชุมใหญ่สามัญในซอลท์เลคซิตีโดยเว-
เดน ซี. แอนเดอร์เซ็น, คีดี เบลล์, จาเน บิงก์แฮม,
แรนดี้ โคลิเออร์, เวสต์ตัน โคลตัน, เครก ไดมอนด์,
นาธาเนียล เรย์ เอ็ดเวิร์ดส์, แอชลีย์ ลาร์เซ็น, ออกัสต์
มิลเลอร์, ไบรอัน นิโคลสัน, เลสลีย์ นิลส์สัน, แมทธิว
ไรเออร์, คริสตินา สมิต, และไบรอน วอร์เนอร์; ใน
อะเล็กซานเดรีย เวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกาโดย แชนซ์
แฮมม็อค; ในเวโรนา วิสคอนซิน สหรัฐอเมริกาโดย
เจนิเฟอร์ แอนน์ ลี; ในฟิซทรี คอร์เนอร์ส จอร์เจีย
สหรัฐอเมริกาโดย เดวิด วินเทอร์ส; ในซานโลเรนโซ
ปารากวัยโดย ริเบคา ร็อดส เบนิตส์; ในไซปรัส หมู่
เกาะนอร์เทิร์นมาเรียนาโดย เดล เบนสัน; ในกวา-
เตม็อก เม็กซิโกโดย นิลดาชา เบียทริซ ซานติยาน
คัสติโย; ในซูบราล บราซิลโดย เวสลีย์ ดิอัส; ในลา
สปีนญาส ฟิลิปปินส์โดย แดเนียล ซานเซซ ลาบาโย
จูเนียร์; ในวอเทอร์ฟอร์ด ไอร์แลนด์โดย อายมาร์ค
มาร์ติน; ในกาโนฮัต บราซิลโดย ไมเคิล มอริส; ใน
บาริลเซฮ อาร์เจนตินาโดย โฮเซเว เปนญา; และใน
เคปทาวน์ แอฟริกาใต้โดย ซาแมนธา สกอลล์

พฤศจิกายน 2014 ปีที่ 20 เล่มที่ 11

เลียบนา 10991 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประสานงานสูงสุด: โรนัลด์ เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. ฮายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุก์คอร์ดอฟ

ควมร่วมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอส. ไฮคส์, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เบลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เควนทิน แอล. คุก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เกรก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เมอร์วิน บี. ฮาร์โบลด์, คริสทอฟเฟิล โกลด์มัน, แลร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, เจมส์ บี. มาร์ตินโน, โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิตาติ

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนต์ เอ. วอนน์

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

ผู้ช่วยงานพิมพ์: ลิซา แคโรไลนา โลเปซ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทานนี่ บิตท์, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิทตัน, ลอริ ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอส. การ์ฟ, ลาร์วิน พอร์เตอร์ กอนด์, มินดี แอน ลิวเวิร์ท, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แชลลี จอห์นสัน โอดิเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แจน ฟินบอโร, ริชาร์ด เอ็ม. ฆอนนีร์, ทอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์ตินา วิคตัส

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คุกตัน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพทรีค อาร์. ฟิเตอร์สัน

งานออกแบบ: จีนเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ ที. แอนดรูวส์, เมานี เอ็ม. เบนทิลีย์, ซี. คิมเบล บอยด์, โรนัลด์ ไฮคส์, เมค โกลด์, คอลลิน อิงคิลีย์, เอริก ที. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบิสัน, แบรด เทียร์, เค. นิคอล วอลเคนเบอร์เกอร์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ บิลเลอร์

งานผลิต: เควิน ซี. แบงส์, คอนนี โบว์ธอร์พ บริดจ์, จูลี เบอร์เกตต์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กิก, เดนนิส เคอร์บี, จีนนี่ เจ. นิลสัน, กายส์ เทต แรฟเฟอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟรีย์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เกรก เค. เซดวิก

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์ขณะโถม

เลียบนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครศาสนิกในประเทไทย 60 ภาท ต่อปี หรือฉบับละ 10 ภาท สม่ครสมชิกผ่านตัวเนนนิตยสารเลียบนาของวอโรต/สาธา หรือส่งไปสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

สงวนฉบับและข้อข้กนทาทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลียบนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์มีเนีย บัลแกเรีย กัมพูชา ูซา จีน ญี่ปุ่น (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โสแลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น ดินราดา เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มอลโดเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลเวเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ไทย ตองกา ยูเครน อูรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2014 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลียบนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้ โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: November 2014 Vol. 20 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA

ดัชนีผู้พูด

กาวาร์เรท, อีดิัวร์โด, 37
โกดอย, คาร์ลอส เอ., 96
คริสเตียนเซ็น, เกรก ซี., 50
คริสทอฟเฟอร์สัน, ดี. ทอดด์, 16
คอลลิสเตอร์, แพทริค อาร์., 32
คุก, เควนทิน แอล., 46
เคเซอร์, แลร์รี่ เอส., 104
เคลมิงกอด, ยอริก, 34
เควีส์, ดัน เอ็ม., 53
เนลสัน, รัสเซลล์ เอ็ม., 74
บัลลาร์ด, เอ็ม. รัสเซลล์, 89
เบตนาร์, เดวิด เอ., 107
เบอร์ตัน, ลินดา เค., 111
เพอร์รี่, แอล. ทอดด์, 4
แพคเกอร์, บอยด์ เค., 6
มอนสัน, โรนัลด์ เอส., 4, 67, 86, 110
มาร์ตินเนซ, ฮูโก อี., 102
แมคคองกี, แครอล เอฟ., 77
แมร์ริออตต์, นีลส์ เอฟ., 117
รอปบิ้นส์, ลินน์ จี., 9
วอง, ซี ซอง (แซม), 14
สก็อตต์, ริชาร์ด ซี., 92
สตีเวนส์, จีน เอ., 114
ฮายริงก์, เฮนรี่ บี., 24, 59, 70
อุก์คอร์ดอฟ, ดีเทอร์ เอฟ., 20, 56, 120
เอสฟิลิน, เซอริล เอ., 12
แอนเดอร์สัน, นีล แอล., 28
ไฮคส์, ดัลลัน เอส., 25
ฮอลแลนด์, เจฟฟรีย์ อาร์., 40
ฮามูลา, เจมส์ เจ., 83
เอลล์, โรเบิร์ต ดี., 80

ดัชนีหัวข้อ

กลับใจ (การ), 16, 34
กล้าหาญ (ความ), 9
ขัดแย้ง (ความ), 25
เข้มแข็งทางวิญญาณ (ความ), 34
แข่งขัน (การทำให้), 14
ครอบครัว, 32, 43, 92, 99, 117
ความจริง, 20, 25, 107
ความหวัง, 6
คำควร (ความมี), 67
เคารพ, ให้เกียรติ, 25
งานเผยแผ่ศาสนา, 4, 37, 107
งานพระวิหาร, 92, 99
จงหอง (ความ), 56
จัดระเบียบศาสนจักร (การ), 74
โจเซฟ สมิธ, 6, 9, 28, 50, 53, 70, 80, 96
ชดใช้ (การ), 6, 12, 16, 34, 83, 92, 107, 117
ชอบธรรม (ความ), 46, 67
เชื้อฟง (การ), 34, 37, 86, 111
ฐานะปุโรหิต, 67
ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน, 53, 59
เตรียม (การ), 59, 111
แต่งงาน (การ), 46, 114
บัพติศมา, 114
บิดา (ความเป็น), 43
แบบอย่าง, 32, 67, 86, 104
ประจักษ์พยาน, 6, 20, 28, 50, 80, 104
ประชุมใหญ่สามัญ (การ), 4, 110
ประวัติครอบครัว, 99
ปัญญา, 46
ปีตพร, 96
เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 37, 56, 104
เปลี่ยนแปลง, 34, 56
เป้าหมาย, 46
เปิดเผย (การ), 70, 77, 111
ผู้นำ (ความเป็น), 74
แผนแห่งการรอด, 16, 86, 96
พระบัญญัติ, 120
พระผู้เป็นเจ้า พระบิดา, 20, 34, 80, 120

พระเยซูคริสต์, 6, 9, 12, 14, 16, 20, 25, 37, 43, 46, 67, 77, 80, 83, 86, 92, 102, 107, 117
พระวิญญาณบริสุทธิ์, 70, 80, 104
พระวิหาร, 4, 111, 114, 117
พันธสัญญา, 114
พึ่งพาตนเอง (การ), 53
ฟื้นฟู (การ), 28
ภาวะรับผิดชอบ, 16
มารดา (ความเป็น), 43
มีน้ำใจ (ความ), 25, 110
มูมมอง, 56, 96
เมตตา (ความ), 6, 16
ยากลำบาก (ความ), 89, 110
ยุติธรรม (ความ), 16
รัก (ความ), 25, 80, 102, 120
รับใช้ (การ), 53, 59, 102, 110, 120
แรงกดดันจากเพื่อนวัยเดียวกัน, 9
ลลวง (การ), 67, 86
ละทิ้งความเชื่อ (การ), 9, 89
ศรัทธา, 14, 50, 77, 92
ศาลดาพยากรณ์, 9, 70, 74, 77, 89
ศีลระลึก, 12, 83
ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 20, 50, 89, 92
สงสัย (ความ), 104
สภา, 14
สวดอ้อนวอน (การ, คำ), 20, 32, 40, 92
สวัสดิการ, 40, 53
สอน (การ, คำ), 32
สังสรรค์ในครอบครัว (การ), 92
สานุศิษย์ (ความเป็น), 40, 46, 56, 86, 102, 110
สิทธิ์เสรี, 16, 46, 86, 92, 96, 104
สุขภาพร่างกาย, 34
แสงสว่าง, 20, 117
ให้อภัย (การ), 6, 12, 34
อดอาหาร (การ), 40, 53
อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ), 56
เอกราช, 14, 80

โดยประธานโธมัส เอส. มอนตัน

ขอต้อนรับสู่การ ประชุมใหญ่

ขณะที่ฟัง ขอให้ใจเราซาบซึ้งและศรัทธาของเราเพิ่มพูน

ฟี นองทั้งหลาย ข้าพเจ้ายินดีต้อนรับท่านสู่การประชุมใหญ่ระดับโลก ครั้งสำคัญยิ่งนี้ เราวมกันในที่ต่างๆ ทั่วโลกเพื่อฟังและเรียนรู้จากพี่น้องผู้ที่เราสนับสนุนเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่สามัญของศาสนจักร ท่านเหล่านั้นแสวงหาความช่วยเหลือจากสวรรค์เกี่ยวกับข่าวสารที่จะนำเสนอ และรู้สึกถึงการคลไคลเกี่ยวกับสิ่งที่จะกล่าว

การประชุมใหญ่ครั้งนี้เป็นวาระครบรอบ 90 ปีของการกระจายเสียงการประชุมใหญ่สามัญทางวิทยุ ช่วงการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม ปี 1924 ศาสนจักรกระจายเสียงทางวิทยุเป็นครั้งแรกผ่านสถานีเคเอสแอล (KSL) ของศาสนจักร การประชุมใหญ่ครั้งนี้เป็นวาระครบรอบ 65 ปีของการถ่ายทอดการประชุมใหญ่ทางโทรทัศน์เช่นกัน ที่การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี 1949 ศาสนจักรออกอากาศครั้งแรกทั่วเขตซอลท์-เลคผ่านสถานีโทรทัศน์เคเอสแอล (KSL)

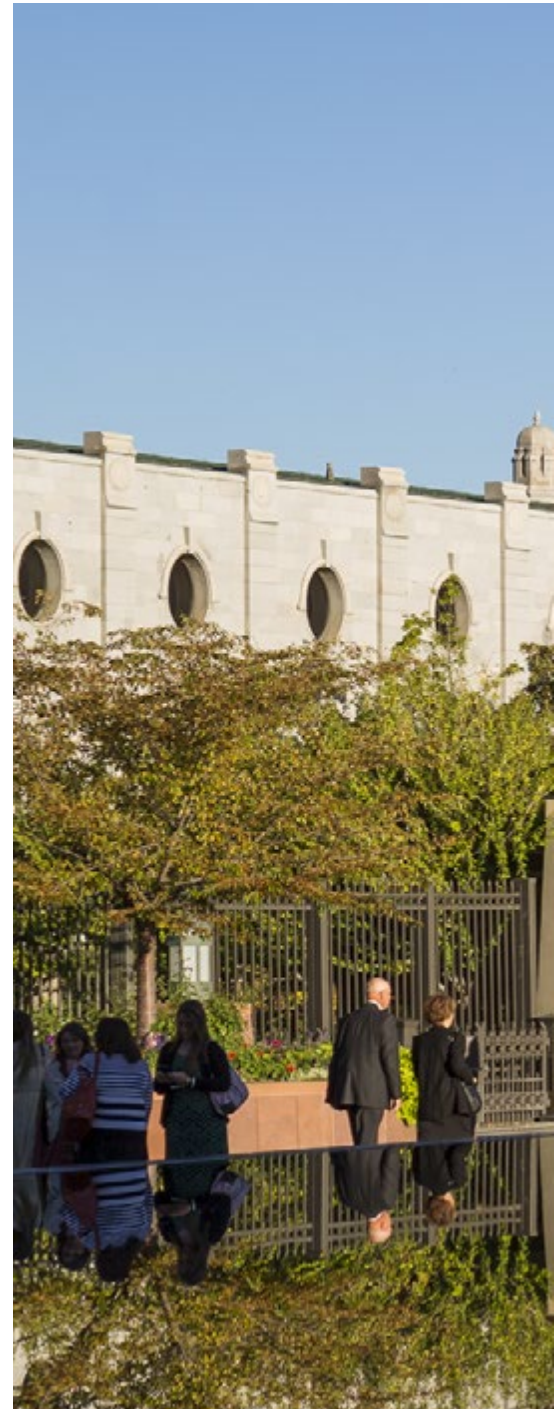
เราขอบคุณพรของสื่อสมัยใหม่ที่ช่วยให้สมาชิกศาสนจักรหลายล้านคนได้ชมหรือฟังการประชุมใหญ่สามัญ การประชุมช่วงสุดสัปดาห์นี้จะถ่ายทอดผ่านโทรทัศน์วิทยุ เคเบิล

ดาวเทียม และอินเทอร์เน็ต รวมทั้งบนอุปกรณ์มือถือ

ในช่วงหกเดือนที่ผ่านมาตั้งแต่เราพบกันครั้งสุดท้าย เราอุทิศพระวิหารใหม่หนึ่งแห่งและอุทิศห้าแห่ง ในเดือนพฤษภาคม ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟอุทิศพระวิหารฟอรัลลอคเคอร์เดล ฟลอริดา งานฉลองทางวัฒนธรรมที่ยอดเยี่ยมของเยาวชนนำเสนอในวันก่อนการอุทิศ วันต่อมา วันอาทิตย์ที่ 4 พฤษภาคม เราอุทิศพระวิหารในการประชุมสามัญ

สองสัปดาห์ก่อนข้าพเจ้าได้รับเกียรติให้อุทิศข้าพระวิหารออกเดิน ยูทาห์ เดิมอุทิศไว้ในปี 1972 โดยประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ งานฉลองครั้งใหญ่ทางวัฒนธรรมเกิดขึ้นในวันก่อนการอุทิศข้า มีเยาวชนเข้าร่วมมากมายจนต้องแยกนักแสดงออกเป็นสองกลุ่มในการแสดงสองชุด เยาวชนร่วมแสดงทั้งหมด 16,000 คน พิธีอุทิศข้าเกิดขึ้นวันถัดมา โดยมีเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่หลายท่านเข้าร่วม พร้อมด้วยผู้นำองค์กรช่วย ประธานพระวิหาร ที่ปรึกษา และภรรยาของท่าน

การสร้างพระวิหารดำเนินต่อเนื่องอย่างจริงจัง เดือนหน้าจะอุทิศพระวิหารฟินีคซ์

แอริโซนาแห่งใหม่ จากนั้นในปี 2015 เราคาดว่าจะอุทิศหรืออุทิศข้าพระวิหารอย่างน้อยห้าแห่ง และอาจมากกว่านั้นถ้าการก่อสร้างที่ดำเนินอยู่เสร็จสมบูรณ์

ตามที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ในเดือนเมษายนเมื่อพระวิหารที่ประกาศไปทั้งหมดก่อนหน้านี้ดำเนินการก่อสร้างและได้รับการอุทิศแล้ว เราจะมีพระวิหารเปิดดำเนินการ 170 แห่งทั่วโลก เพราะเรากำลังพยายามสร้างพระ-

วิหารที่ประกาศไว้ก่อนหน้านี้ให้เสร็จสมบูรณ์ ปัจจุบันเราจึงไม่ประกาศการสร้างพระวิหารแห่งใหม่ แต่ในอนาคต เมื่อเห็นความจำเป็นและมีทำเลที่เหมาะสม เราจะประกาศการสร้างพระวิหารเพิ่มเติม

ศาสนจักรเติบโตต่อเนื่อง เวลาที่เรามีสมาชิกมากกว่า 15 ล้านคนและเพิ่มขึ้นตามลำดับ งานเผยแผ่ศาสนากำลังก้าวหน้าไม่หยุดยั้ง เรามีผู้สอนศาสนากำลังรับใช้และ

แบ่งปันข่าวสารพระกิตติคุณทั่วโลกเกินกว่า 88,000 คน เรายืนยันอีกครั้งว่างานเผยแผ่ศาสนาเป็นหน้าที่ฐานะปุโรหิต และเรากระตุ้นชายหนุ่มทุกคนที่สามารถและมีค่าควรให้รับใช้ เราซาบซึ้งใจมากสำหรับหญิงสาวที่รับใช้เช่นกัน พวกเขากระทำความคุณประโยชน์ใหญ่หลวง แม้ไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อบัญญัติให้รับใช้เหมือนชายหนุ่ม

เวลานี้ข้าพเจ้าขอเชื้อเชิญท่านให้ตั้งใจฟังพี่น้องชายหญิงผู้จะมีส่วนร่วมวันนี้และพรุ่งนี้ในการประชุมใหญ่ภาคต่างๆ ทุกท่านที่ได้รับเชิญให้พุดรู้ถึงความรักนิรมิตขอบอันสำคัญยิ่งในการทำหน้าที่นั้น ขณะที่ฟัง ขอให้ใจเราซาบซึ้งและศรัทธาของเราเพิ่มพูน ข้าพเจ้าน้อมสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดยประธาน บอยค์ เค. แพคเกอร์
ประธานโคเวรัมมอัครสาวกสิบสอง

เหตุผลเพื่อความหวัง ของเรา

ประจักษ์พยานในความหวังของการไถ่เป็นสิ่งที่เราสามารถวัดและนับได้
พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแหล่งแห่งความหวังนั้น

หลายปีมาแล้ว ซีสเตอร์แพคเกอร์และข้าพเจ้าไปที่มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด เราไปค้นบันทึกของคุณทวดรุ่นที่เจ็ด ท่านคณะบดีวิทยาลัยคริสตแห่งอ็อกซ์ฟอร์ด ดร. โฟเพลเวลชางกรุณาต่อเราโดยให้เจ้าหน้าที่เก็บเอกสารของวิทยาลัยนำบันทึกทั้งหมดมาให้ และในบันทึกปี 1583 เราก็พบชื่อของบรรพบุรุษของเรา จอห์น แพคเกอร์ ปีถัดมาเรากลับไปยังอ็อกซ์ฟอร์ดอีกเพื่อมอบชุดงานมาตรฐานที่สวยงามให้กับห้องสมุดของคริสต์คอลลิจ ดูเหมือนว่า ดร.โฟเพลเวลจะรู้สึกอึดอัดเล็กน้อย บางทีเขาคงคิดว่าเราไม่ใช่ชาวคริสต์ที่แท้จริง เขาเลยเรียกอนุศาสนาจารย์ของวิทยาลัยให้มารับหนังสือแทน

ก่อนที่จะยื่นพระคัมภีร์ให้อนุศาสนาจารย์ ข้าพเจ้าเปิดไปที่คู่มือพระคัมภีร์และให้เขาดูหัวข้อหนึ่งซึ่งมี 18 หน้า พิมพ์ไว้อย่างสวยงาม เว้นช่องห่างระหว่างบรรทัดหนึ่งช่อง ซึ่งเต็มไปด้วยรายการอ้างอิงในเรื่องของ “พระเยซูคริสต์” เป็นรายการอ้างอิงที่รวบรวมพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดไว้ครอบคลุมมากที่สุดเท่าที่มีมาในประวัติศาสตร์ของโลก — ประจักษ์พยานจากพันธสัญญาเดิมและ

พันธสัญญาใหม่ พระคัมภีร์มอรมอน หลักคำสอนและพันธสัญญา และไข่มุกอันล้ำค่า

“อย่างไรก็ตามผมขอให้คุณดูตามรายการอ้างอิงนี้” ข้าพเจ้าบอกเขา “ดูไปทางด้านข้างดูจากบนไปล่าง ดูจากเล่มนั้นไปเล่มนี้ ดูจากเรื่องนั้นไปเรื่องนั้น—คุณจะพบว่าทุกอย่างสอดคล้องกัน และเป็นพยานอย่างกลมกลืนถึงพันธกิจแห่งสวรรค์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์—การประสูติ พระชนม์ชีพ การสอน การตรึงกางเขน การฟื้นคืนพระชนม์ และการชดใช้ของพระองค์”

หลังจากข้าพเจ้าแบ่งปันคำสอนบางอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดแก่อนุศาสนาจารย์ บรรยายาก็เปลี่ยนไป และเขาก็พาเราเที่ยวชมอาคาร รวมถึงอุโมงค์ที่เพิ่งค้นพบที่ประกอบด้วยจิตกรรมฝาผนังตั้งแต่สมัยกรุงโรม

ในบรรดารายการอ้างอิงที่มีอยู่ในคู่มือพระคัมภีร์ นี่คือน่าสนใจจากพระคัมภีร์มอรมอน: พยานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์ “เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, และเราเขียนตามคำพยากรณ์ของเรา, เพื่อลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาปของพวกเขา” (2 นีไฟ:25-26)

พระผู้ช่วยให้รอด ทรงประกาศด้วยถ้อยคำของพระองค์เองว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา” (ยอห์น 14:6)

และจากพระคัมภีร์มอรมอนพระองค์ทรงประกาศว่า “ดูเถิด, เราคือผู้ที่ทรงเตรียมไว้ นับแต่การวางรากฐานของโลกเพื่อไถ่ผู้คนของเรา. ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์... ในเรامنุษยชาติทั้งปวงจะมีชีวิต, และนั่นเป็นนิรันดร์, แม้คนที่เชื่อในนามของเรา; และพวกเขาจะกลับกลายเป็นบุตรของเราและธิดาของเรา” (อีเธอร์ 3: 14)

มีข้ออ้างอิงอื่นอีกมากมายทั่วทั้งงานมาตรฐานที่ยืนยันถึงบทบาทแห่งสวรรค์ของพระเยซูคริสต์ในฐานะพระผู้ไถ่ของคนทั้งปวงที่ เคยมีชีวิตอยู่หรือที่จะเกิดมาในชีวิตมรรตายนี

โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เราทุกคนได้รับการไถ่จากการตกของมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่ออาดัมและเอวารับส่วนผลไม้ต้องห้ามในสวนเอเดน ตามที่กล่าวไว้ในหนังสือ 1 โครินธ์ “เพราะว่าเช่นเดียวกับที่ทุกคนต้องตายโดยเกี่ยวเนื่องกับอาดัม ทุกคนก็จะได้รับชีวิตโดยเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์” (1 โครินธ์ 15:22)

พระคัมภีร์มอรมอนสอนว่า “เพราะสมควรที่จะมีการชดใช้... มิฉะนั้นมนุษยชาติทั้งปวงต้องพินาศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้; แท้จริงแล้ว, คนทั้งปวงแข่งกระด้าง, แท้จริงแล้ว, คนทั้งปวงตกและหลงไป; และต้องพินาศเว้นแต่จะเป็นโดยผ่านการชดใช้... การพลีบูชาอันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์” (แอลมา 34:9-10)

เราอาจมีชีวิตที่ไม่ดีพร้อม และมีการลงโทษในความผิดพลาดของเรา แต่ก่อนที่เราจะมายังโลก เราตกลงที่จะทำตามกฎของพระองค์และยอมรับโทษทัณฑ์ของการล่วงละเมิดกฎเหล่านั้น

“เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า

“แต่พระเจ้าทรงมีพระคุณให้เขาเป็นผู้ชอบธรรมโดยไม่คิดมูลค่า โดยที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เขาให้พ้นบาปแล้ว” (โรม 3: 23-24)

พระผู้ช่วยให้รอดประทานการชดใช้ ซึ่งเตรียมทางให้เราสะอาด พระเยซูคริสต์คือพระคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ เรายังมีการ

พระองค์และยอมรับพระองค์สำหรับความเจ็บปวดที่ทรงรับแทนเราไว้โดยรวมและความเจ็บปวดที่พระองค์ทรงทนรับเพื่อเราเป็นส่วนตัว ทั้งในสวนเกทเสมีนีและบนกางเขน พระองค์ทรงแบ่งปันทั้งหมดนี้ไว้ด้วยความถ่อมองค์อย่างยิ่งใหญ่และความเข้าใจอันเป็นนิรันดร์ถึงบทบาทและพระประสงค์แห่งสวรรคตของพระองค์

ผู้ที่กลับใจและทึ่งบาปจะพบว่าพระพาทูที่เต็มไปด้วยพระกรุณาธิคุณของพระองค์ยังคงเอื้อมออกมา ผู้ที่ได้ยินและฟังพระสุรเสียงของพระองค์และถ้อยคำของบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะพบสันติและความเข้าใจแม้จะอยู่ในความปวดร้าวใจและความเศร้าโศกอันใหญ่หลวง ผลของการพลีบูชาของพระองค์ทำให้เราเป็นอิสระจากผลกระทบของบาป ซึ่งลบความรู้สึกผิดและให้ความหวัง

ถ้าพระองค์กระทำการชดใช้ไม่สำเร็จ ก็จะไม่มีการไถ่ มั่นคงยากมากที่จะอยู่ในโลกถ้าเราไม่ได้รับการให้อภัยในความผิดพลาดของ

เรา ถ้าเราไม่สามารถถูกชำระให้บริสุทธิ์และดำเนินชีวิตต่อไป

พระเมตตาและพระคุณของพระเยซูคริสต์ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะกับคนที่ทำผิดบาป ไม่ว่าจะเป็นการทำบาปหรือการละเลยทำสิ่งถูกต้อง แต่พระเมตตาและพระคุณครอบคลุมถึงคำสัญญาแห่งสันติสุขอันเป็นนิจแก่ทุกคนที่จะยอมรับและทำตามพระองค์และคำสอนของพระองค์ พระเมตตาของพระองค์เป็นผู้รักษาที่ยิ่งใหญ่ แม้กับคนบริสุทธิ์ที่บาปเจ็บ

ไม่นานมานี้ข้าพเจ้าได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากสตรีผู้รายงานถึงการที่ต้องทนทุกข์ในชีวิตของเธอ มีความผิดพลาดที่ร้ายแรง ซึ่งเธอไม่ได้ระบุแต่ก็พูดเป็นนัย ซึ่งมีผลกระทบกับเธอ เธอบอกว่าเธอต้องดิ้นรนอยู่กับความรู้สึกที่ขมขื่น ด้วยความโกรธ เธอร้องคร่ำครวญ “จะต้องมีคนชดใช้ในความผิดที่รุนแรงนี้” ในช่วงเวลาที่เต็มไปด้วยความเศร้าโศกและข้อสงสัยนี้ เธอเขียนแล้วว่า มีคำตอบหนึ่งเข้ามาในใจเธอทันทีว่า “มีบางคนชดใช้ให้แล้ว”

ถ้าเราไม่ได้รับรู้ถึงการเสียสละที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำเพื่อเรา เราอาจต้องแบกความเสียใจไปตลอดชีวิตว่าเราทำบางอย่างที่ไม่ถูกต้องหรือทำให้คนอื่นชุ่นเคือง ความรู้สึกผิดที่มากับความผิดพลาดสามารถชำระล้างได้ ถ้าเราจะแสวงหาความเข้าใจการชดใช้ของพระองค์ เราจะคารวะอย่างลึกซึ้งต่อพระเจ้าพระเยซูคริสต์ การปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก และพันธกิจแห่งสวรรคตของพระองค์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาเพื่อให้ทั้งโลกนี้ได้รับจักพระชนมชีพและคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด การประชุมใหญ่ที่ยอดเยี่ยมครั้งนี้ได้รับการถ่ายทอดใน 94 ภาษาโดยผ่านดาวเทียมไปยัง 102 ประเทศ และยังมีในอินเทอร์เน็ตไปสู่ทุกประชาชาติที่มีศาสนจักรตั้งอยู่ เรามีสแตมมากกว่า 3,000 แห่ง จำนวนผู้สอนศาสนาเต็มเวลาของเรามีเกือบ 88,000

ไยป็น, หมู่เกาะนอร์เทิร์นมาเรียนา

คนแล้ว และจำนวนสมาชิกภาพมากกว่า 15 ล้านคนแล้ว จำนวนเหล่านี้เป็นพยานหลักฐานว่า “ก้อนหินซึ่งถูกสกัดจากภูเขาโดยปราศจากมือ” จะคงกลิ้งออกไป จนเต็ม “ทั้งแผ่นดินโลก” (ค.พ. 65:2)

แต่ไม่สำคัญว่าองค์การของศาสนจักรจะใหญ่ขนาดไหนหรือจำนวนสมาชิกจะมีกี่ล้านคนเพื่อเพิ่มอันดับให้เรา ไม่สำคัญว่าจะมีกี่ทวีป ก็ประเทศที่ผู้สอนศาสนาของเราได้เข้าไปหรือที่ภาษาที่เราใช้พูด ความสำเร็จที่แท้จริงของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ จะวัดได้โดยความเข้มแข็งทางวิญญาณภาพของสมาชิกแต่ละคน เราจำเป็นต้องเสริมสร้างความเชื่อมั่นที่มีอยู่ในใจของสานุศิษย์ ผู้จงรักภักดีของพระคริสต์ทุกคน

ประจักษ์พยานในความหวังของการได้เป็นสิ่งที่เราสามารถวัดและนับได้ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแหล่งแห่งความหวังนั้น

เราแสวงหาเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งในประจักษ์พยานของคนหนุ่มสาวและคนสูงอายุ คนแต่งงานแล้วและคนโสด เราจำเป็นต้องสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ให้แก่ชาย หญิง และเด็กๆ ในทุกเผ่าพันธุ์ เชื้อชาติ ทั้งร่ำรวยและยากจน เราต้องการคนที่เพิ่งเปลี่ยนใจเลื่อมใสและคนที่อยู่ในบรรดา

ผู้สืบเชื้อสายมาจากผู้บุกเบิก เราต้องเสาะหาผู้ที่ระหกระเหินและช่วยเขาให้กลับมาสู่ฝูง เราต้องการปัญญาและความคิดและความเข้มแข็งทางวิญญาณภาพของทุกคน สมาชิกแต่ละคนของศาสนจักรนี้เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของโครงสร้างของศาสนจักรนี้

“เพราะว่าเหมือนกับร่างกายเดียวที่มีหลายๆ อวัยวะ และอวัยวะทั้งหมดของร่างกายนั้นแม้จะมีหลายส่วนก็ยังเป็นร่างกายเดียว พระคริสต์ก็ทรงเป็นเช่นนั้น

“เพราะ ... เราได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดียวกัน...

“เพราะว่าร่างกายไม่ได้ประกอบด้วยอวัยวะเดียว แต่ด้วยหลายอวัยวะ” (1 โครินธ์ 12:12-14)

สมาชิกแต่ละคนรับใช้ในฐานะเป็นประจักษ์พยานถึงพระชนม์ชีพและคำสอนของพระเยซูคริสต์ เรากำลังอยู่ในสงครามที่ห้อมล้อมด้วยปฏิกิริยา เราต้องการให้แต่ละคนและทุกคนในพวกเราออกไปทำงานที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงมอบให้เราทำให้สำเร็จ

ท่านอาจคิดว่า “ฉันจะทำอะไรได้ ฉันก็เป็นเพียงคนหนึ่งเท่านั้น”

แน่นอนว่าโจเซฟ สมิธรู้สึกเดียวดายอยู่หลายครั้ง ท่านลุกขึ้นสู้ความยิ่งใหญ่ แต่

ท่านก็เริ่มเมื่อสมัยเป็นเด็กอายุ 14 ปีซึ่งมีคำถามว่า “ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมศาสนจักรไหนดี?” (ดู โจเซฟ สมิธ-ประวัติ 1:10) ศรัทธาและประจักษ์พยานของโจเซฟในพระผู้ช่วยให้รอดเติบโตเช่นเดียวกับที่เราต้องเติบโต “บรรทัดมาเต็มบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเต็มกฎเกณฑ์, ที่นี้นิดและที่นั่นหน่อย” (2 นีไฟ 28:30; ดู ค.พ. 128:21 ด้วย) โจเซฟคุกเข่าสวดอ้อนวอน และปาฏิหาริย์ก็เกิดขึ้นเป็นผลจากการสวดอ้อนวอนนั้นและนิมิตแรก

ในฐานะคนหนึ่งในอัครสาวกสิบสอง ข้าพเจ้าขอเป็นพยานถึงพระเจ้าพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงพระชนม์พระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา “โดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษยชาติทั้งหมดจะรอดได้” (หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 3) พระองค์ทรงควบคุมศาสนจักรนี้ พระองค์ไม่ใช่คนแปลกหน้าสำหรับผู้รับใช้ของพระองค์ ขณะที่เราเคลื่อนที่ไปสู่อนาคตด้วยความมั่นใจอย่างเรียบง่าย พระวิญญาณของพระองค์จะอยู่กับเรา พลังอำนาจของพระองค์ไม่มีที่สิ้นสุดเพื่อให้พรและนำทางชีวิตแก่ผู้ที่แสวงหาความจริงและความชอบธรรม ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระองค์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดยเอ็ลเคอร์ลินน์ จี. ครอบบินส์
แห่งฝ่ายประธานโคออร์ดิเนตอรร่วมสวากเจ็ดสิบ

ท่านหันหน้า ไปทางใด

การพยายามทำให้ผู้อื่นพึงพอใจมากกว่าทำให้พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัย
เป็นการสลัพระบัญญัติสำคัญข้อแรกกับข้อที่สอง

“คุณหันหน้าไปทางใด” ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ทำให้ข้าพเจ้าประหลาดใจด้วยคำถามนำพิศวงนี้ขณะเดินทางด้วยกันเพื่อทำงานมอบหมายครั้งแรกในฐานะสวากเจ็ดสิบคนใหม่ โดยที่ไม่มีคำอธิบายว่าคำถามนี้อยู่ในบริบทใด ข้าพเจ้าถึงกับจนปัญญา “สวากเจ็ดสิบ” ท่านกล่าวต่อ “ไม่ได้เป็นตัวแทนผู้คนต่อศาสนาพยากรณ์ แต่เป็นตัวแทนศาสนาพยากรณ์ต่อผู้คน อย่าลืมว่าคุณต้องหันหน้าไปทางไหน!” นั่นเป็นบทเรียนสำคัญยิ่ง

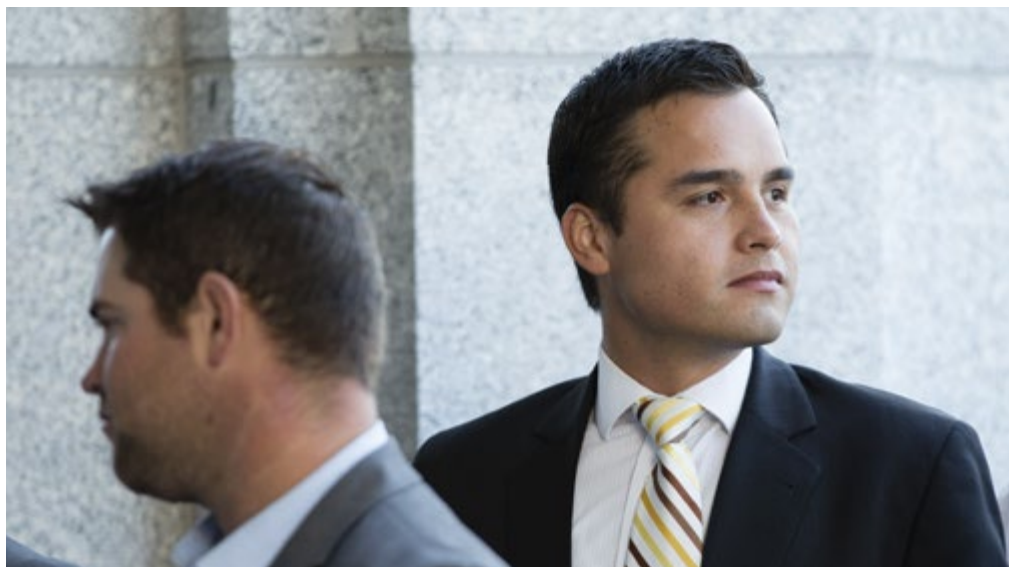
การพยายามทำให้ผู้อื่นพึงพอใจมากกว่าทำให้พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัยเป็นการสลัพระบัญญัติสำคัญข้อแรกกับข้อที่สอง (ดูมัทธิว 22:37-39) นั่นเป็นการลืมนำเราหันหน้าไปทางใด กระนั้นเราทุกคนเคยทำความผิดพลาดเพราะความกลัวมนุษย์ ในอิสยาห์พระเจ้าทรงเตือนเราว่า “อย่ากลัวการเยาะเย้ยของมนุษย์” (อิสยาห์ 51:7; ดู 2 โนอีไฟ 8:7 ด้วย) ในความฝันของลิโซความกลัวนี้เกิดขึ้นโดย *การชี้นำเยาะเย้ย* จากอาคารใหญ่และกว้าง ทำให้หลายคนลืมนำว่าพวกเขาหันหน้าไปทางใดและผละออกจากต้นไม้ด้วย “ความละอาย” (ดู 1 โนอีไฟ 8:25-28)

แรงกดดัน จากเพื่อนนี้พยายามเปลี่ยนเจตคติของบุคคล หรือไม่ก็พฤติกรรม โดยทำให้คนคนหนึ่งรู้สึกผิดจากการที่ไม่เห็นพ้องกับผู้อื่น เราพยายามอยู่ร่วมกันด้วยความเคารพกับผู้ที่ขึ้นัว แต่เมื่อความกลัวมนุษย์ล่อลวงให้เราไม่ถือโทษต่อบาป สิ่งนี้กลายเป็น “บ่วง” ตามที่หนังสือสุภาษิตกล่าว (ดูสุภาษิต 29:25) บ่วงอาจทำให้ดูน่าสนใจอย่างชาญฉลาดโดยทำให้เรารู้สึกสงสารจึงยอมโอนอ่อนผ่อนปรนหรือแม้กระทั่งเห็นชอบ

กับบางสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกล่าวโทษ เพราะความอ่อนแอของศรัทธา สิ่งนี้จึงเป็นอุปสรรคสำคัญ ตัวอย่างเช่น ผู้สอนศาสนาหนุ่มสาวมีความกลัวมนุษย์ในสนามเผยแผ่และไม่ยอมรายงานให้ประธานคณะเผยแผ่ทราบถึงการฝ่าฝืนกฎที่เห็นได้อย่างชัดเจนของคู่มือ เพราะพวกเขาไม่อยากจะใจที่ออกนอกกลุ่มนอกรทาง ตัวกำหนดอุปนิสัยดีจากการระลึกถึงลำดับที่ถูกต้องของพระบัญญัติข้อสำคัญข้อหนึ่งและข้อสอง (ดู มัทธิว 22:37-39) เมื่อผู้สอนศาสนาที่สับสนตระหนักว่าพวกเขาไม่กล้ารับผิดขอพบต่อพระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่คู่มือของพวกเขา พวกเขาพึงกล้าหาญที่จะ *หันหน้าไปในทิศทางตรงกันข้าม*

ด้วยวัยหนุ่มอายุ 22 ปี แม้แต่โจเซฟ สมิธยังลืมนำว่าท่านควรหันหน้าไปทางใดเมื่อท่านรับเจ้าพระเจ้าข้าแล้วข้าแล้วเพื่อขออนุญาตให้มาร์ติน แฮร์ริสเยี่ยมต้นฉบับ 116 หน้า บางที่โจเซฟ อาจต้องการแสดงความขอบคุณมาร์ตินที่คอยช่วยเหลือ เราทราบที่โจเซฟร้อนใจมากที่จะให้มีพยานคนอื่นๆ ยืนข้างท่านเพื่อต่อต้านความเท็จและคำโกหกที่ผู้คนว่าร้ายท่าน

ไม่ว่าเหตุผลของโจเซฟคืออะไร หรืออาจฟังดูมีเหตุผลมากเพียงไร พระเจ้าไม่ได้ทรงยกโทษให้สิ่งเหล่านั้นและทรงตำหนิตานอย่างรุนแรงว่า “เจ้าล่วงละเมิดพระบัญญัติและกฎของพระผู้เป็นเจ้าบ่อยเพียงไร...และดำเนินตามการชักนำของมนุษย์ เพราะ, ดูเถิด, เจ้าไม่ควร *กลัว* มนุษย์ยิ่งกว่าพระผู้เป็นเจ้า”

(คพ. 3:6-7; เพิ่มตัวเอน) ประสพการณ์อันปวดร้าวนี้ช่วยให้ใจเซฟจำไปตลอดหลังจากนั้นว่าท่านควรหันหน้าไปทางใด

เมื่อผู้คนพยายาม *รักษาหน้า* กับมนุษย์พวกเขาสามารถ *เสียหน้า* อย่างไม่รู้ตัวกับพระผู้เป็นเจ้า ลองนึกถึงคนที่สามารถทำให้พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัยและในเวลาเดียวกันก็ไม่ถือโทษการไม่เชื่อฟังของมนุษย์ นั่นไม่ใช่การวางตัวเป็นกลางแต่เป็นการกลับกลอกหรือเป็น *คนดีสองหน้า* หรือพยายามเป็น “บ่าวสองนาย” (มัทธิว 6:24; 3 นีไฟ 13:24)

แน่นอนว่าจะต้องใช้ความกล้าที่จะเผชิญอันตราย เครื่องหมายของความกล้าหาญที่แท้จริงคือการเอาชนะความกลัวมนุษย์ ตัวอย่างเช่น คำสวดอ้อนวอนของดาเนียลช่วยให้เขาเผชิญหน้ากับสิงโต แต่สิ่งที่ทำให้เขามีใจสิ่งก็คือการทำทนายกษัตริย์ดาวิด ความกล้าหาญแบบนั้นเป็นของประทานแห่งพระวิญญาณแก่ผู้ *เกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า* ผู้ที่กล่าวคำสวดอ้อนวอน คำสวดอ้อนวอนของราชินีเอสเธอร์ได้ให้ความกล้าหาญแบบเดียวกันเพื่อจะเผชิญหน้ากับกษัตริย์อาหสุเอรัสสามีของเธอ โดยที่รู้ว่าเธอเสี่ยงชีวิตในการทำเช่นนั้น (ดู เอสเธอร์ 4:8-16)

ความกล้าหาญไม่ได้เป็นเพียงคุณธรรมพื้นฐานอย่างหนึ่ง แต่ ซี. เอส. ลิวอิส ให้ข้อสังเกตว่า “ความกล้าหาญคือ ...คุณธรรมทุกรูปแบบในยามที่ต้องพิสูจน์ตน...ปีลาตเปี่ยมด้วยความเมตตาจนกลายเป็นความเสียง”¹ กษัตริย์เฮโรดเสียดพระทัยที่ออกคำสั่งให้ตัดศีรษะยอห์นผู้ถวายบัพติศมาเพราะเห็นแก่หน้า “แขก” (มัทธิว 14:9) กษัตริย์ในอาหรับพร้อมที่จะปล่อยยอห์นไปจนกระทั่งได้รับแรงกดดันจากปโรหิตชั่วร้ายซึ่งทำให้เขาโอนเอน (ดู โมไซยาห์ 17:11-12) กษัตริย์ซาอูลไม่เชื่อฟังพระคำของพระเจ้าโดยทำแต่สงครามเพราะเขา “กลัวพวกทหารและฟังเสียงของพวกเขา” (1 ซามูเอล 15:24) เพื่อเอาใจอิสราเอลที่เป็นกบฏตรงเชิงเขาขึ้นมา อาโรนหล่อโคทองคำโดยลี้มไปว่าเขาหันหน้าไปทางใด (ดู อพยพ 32) เจ้าหน้าที่หลายคนในพันธสัญญาใหม่ “วางใจใน [พระเจ้า] แต่พวกเขาไม่ยอมรับพระองค์อย่างเปิดเผยเพราะกลัวพวกฟาริสี เขากลัวว่าจะถูกขับออกจากธรรมศาลา เพราะว่าพวกเขารักการชมของมนุษย์มากกว่าการชมของพระเจ้า” (ยอห์น

12:42-43) พระคัมภีร์เต็มไปด้วยตัวอย่างเช่นนั้น

ที่นี้ขอให้ฟังตัวอย่างบางเรื่องที่เราสร้างแรงบันดาลใจ

- อันดับแรก มอรมอน: “ดูเถิด, พ่อพูดด้วยความอาภัพ, โดยมีอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้า; และพ่อไม่กลัวสิ่งที่มนุษย์จะทำได้; เพราะความรักที่บริสุทธิ์ยอมขับความกลัวออกไปสิ้น.” (โมโรไน 8:16; เพิ่มตัวเอน)
- นีไฟ: “ดังนั้น, เรื่องอันเป็นที่พอใจแก่โลกข้าพเจ้าไม่เขียน, แต่เขียนเรื่องอันเป็นที่พอพระทัยต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อผู้ที่มีได้เป็นของโลก.” (1 นีไฟ 6:5)
- แม่ทัพโมโรไน: “ดูเถิด, ข้าพเจ้าคือโมโรไน, แม่ทัพของท่าน. ข้าพเจ้าไม่ได้แสวงหาอำนาจ, แต่จะตั้งมั่นลงมา. ข้าพเจ้าไม่ได้แสวงหาเกียรติยศของโลก, แต่เพื่ออัศมภาพของพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า, และอิสรภาพและความผาสุกของประเทศข้าพเจ้า.” (แอลมา 60:36)

โมโรไนมีความกล้าหาญอย่างยิ่งในการจดจำว่าเขาหันหน้าไปทางใดจนมีผู้กล่าวถึงเขาว่า “หากคนทั้งปวงได้เป็นแล้ว, และได้เป็น, และจะเป็นอยู่ตลอดไป, เหมือนกับโมโรไน, ดูเถิด, พลังนั้นของนรกจะสิ้นสะเทือนตลอดกาล; แท้จริงแล้ว, มารจะไม่มีความอำนาจเหนือใจลูกหลานมนุษย์.” (แอลมา 48:17)

ศาสนาดายากรณ์ทุกยุคทุกสมัยตกอยู่ภายใต้การจู่โจมจากการขึ้นเฝ้าเย้ย ทำไม่หรือ ตามพระคัมภีร์ เป็นเพราะ “คนผิวดำมีความจริงได้ยาก, เพราะความจริงบาดพวกเขาถึงส่วนลึกที่สุด.” (1 นีไฟ 16:2) หรือ ดัง

ที่ประธานฮาโรลด์ บี. ลี ให้ข้อสังเกตว่า “นกที่ถูกยิงจะกระพือปีก”² ในความเป็นจริง ปฏิบัติการเยาะเย้ยคือความพยายามที่เกิดขึ้นเพราะความรู้สึกผิดเพื่อจะทำให้ตนรู้สึกดี เช่นเดียวกับคอริธอร์ ซึ่งสุดท้ายก็ยอมรับว่า “ข้าพเจ้ารู้เสมอว่ามีพระผู้เป็นเจ้า.” (ดู แอลมา 30:52) คอริธอร์เชื่อมั่นในการทดลองของเขามากจนเชื่อคำโกหกของตนเอง (ดู แอลมา 30:53)

คนเยาะเย้ยมักจะแย้งว่าศาสนาดายากรณ์ไม่ได้อยู่ในศตวรรษที่ 21 หรือเป็นคนมีทิวพวกเขาพยายามชักจูง แม้กระทั่งกดดันศาสนจักรให้ลดมาตรฐานของพระผู้เป็นเจ้าไปสู่ระดับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของพวกเขา ในคำพูดของเอ็ดเดอร์นี่ เอ. แม็กเวลลิสส์กล่าวว่า สิ่งนี้จะ “ทำให้เกิดความพอใจส่วนตัวแทนที่จะแสวงหาการปรับปรุงตน”³ และการกลับใจ การลดมาตรฐานของพระเจ้าไปสู่ระดับพฤติกรรมอื่นไม่เหมาะสมของสังคมคือ—การละทิ้งความเชื่อ สองศตวรรษหลังจากพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จเยือนศาสนจักรหลายแห่งท่ามกลางชาวนีไฟ พวกเขาเริ่ม “ลดระดับ” หลักคำสอน นี่เป็นการขอยืมคำพูดจากเอ็ดเดอร์นี่ฮอลล์แลนด์⁴

ขณะที่ท่านฟังข้อความนี้จาก 4 นีไฟ มองหาสิ่งที่คล้ายกันในยุคสมัยของเรา “และเหตุการณ์นี้ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อสองร้อยสิบปีผ่านไปมีศาสนจักรหลายแห่งอยู่ในแผ่นดิน; แท้จริงแล้ว, มีหลายศาสนจักรซึ่งประกาศว่ารู้จักพระคริสต์, กระนั้นพวกเขาก็ยังได้ปฏิเสธพระกิตติคุณส่วนใหญ่ของพระองค์, ถึงขนาดที่พวกเขาอ้อมรับความชั่วร้ายนานับการ, และได้ปฏิบัติสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์แก่ผู้หนึ่งซึ่งศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าวถูกห้ามไว้สำหรับเขาเพราะความไม่มีค่าควร.” (4 นีไฟ 1:27)

เดจาอุในยุคสุดท้าย! สมาชิกบางคนไม่รู้ว่าพวกเขากำลังตกลงไปในบ่วงเดียวกันเมื่อพวกเขาวิ่งเต้นเพื่อเป็นที่ยอมรับในท้องที่หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ “ประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขา” (คพ. 93:39) ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของพระกิตติคุณ ยิ่งมีคนคนอื่น ๆ ที่หลอกตนเองหรือปฏิเสธตนเอง วิงวอนหรือเรียกร้องให้อธิการลดมาตรฐานกับใบรับรองพระวิหาร การลงนามรับรองสำหรับเข้าเรียน หรือโบสถ์เป็นผู้สอนศาสนา การเป็นอธิการภายใต้ความกดดันเช่นนั้นไม่ใช่

เรื่องง่าย อย่างไรก็ตาม เช่นเดียวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงชำระพระวิหารเพื่อปกป้องความศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหาร (ดู ยอห์น 2: 15-16) อธิการในปัจจุบันได้รับเรียกให้ปกป้องมาตรฐานของพระวิหารอย่างองอาจ พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เราจะแสดงตนให้ประจักษ์แก่ผู้คนของเราในความเมตตา ... หากผู้คนของเราจะรักษาบัญญัติของเรา, และไม่ทำให้นิเวศน์ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้แปดเปื้อน.” (คพ. 110: 7-8)

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระผู้ทรงเป็นแบบอย่างอันประเสริฐ ทรงหันพระพักตร์ไปทางพระบิดาเสมอ พระองค์ทรงรักและทรงรับใช้เพื่อนมนุษย์แต่ตรัสว่า “เราไม่ยอมรับเกียรติจากมนุษย์” (ยอห์น 5:41) พระองค์ทรงประสงค์ให้ผู้ที่ยังสงสัยทำตามพระองค์ แต่พระองค์ไม่ทรงแสวงหาความนิยมชมชอบจากพวกเขา เมื่อพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่เป็วจิตกุศล เช่นการรักษาผู้ป่วย ของประธานมักจะมาพร้อมกับคำขอร้อง “อย่าเล่าให้ใครฟัง” (มัทธิว 8:4; มาระโก 7:36; ลูคา 5:14; 8:56) ส่วนหนึ่งก็เพื่อหลีกเลี่ยงกิตติศัพท์ที่จะติดตามพระองค์ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงพยายามหลีกเลี่ยง (มัทธิว 4:24) พระองค์ทรงปรารถนาพวกฟาริสีที่ทำความดีเพื่อให้คนเห็น (ดู มัทธิว 6:5)

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระสัตภาวะผู้ดีพร้อม

เพียงหนึ่งเดียวที่เคยมีชีวิตอยู่ไม่ทรงเกรงกลัวสิ่งใด ในพระชนม์ชีพของพระองค์ พระองค์ทรงเผชิญกับผู้กล่าวหาจำนวนมากแต่ไม่ทรงยอมต่อนิวที่เยาะเย้ย พระองค์ทรงเป็นเพียงผู้เดียวที่ไม่เคยล้มแม้แต่ครั้งเดียวว่าพระองค์จะทรงหันพระพักตร์ไปทางใด “เราทำตามชอบพระทัย [พระบิดา] เสมอ” (ยอห์น 8:29 เพิ่มตัวเอน) และ “เราไม่ได้มุ่งที่จะทำตามใจของเราเอง แต่ตามพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรามา” (ยอห์น 5:30)

ระหว่าง 3 นิไฟ บทที่ 11 กับ 3 นิไฟ บทที่ 28 พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเอ่ยพระนาม *พระบิดา* อย่างน้อย 150 ครั้ง ทำให้ชาวนิไฟเข้าใจอย่างชัดเจนว่าพระองค์ทรงอยู่ที่นั่นเพื่อเป็นตัวแทนพระบิดาของพระองค์ และจากยอห์น บทที่ 14 ถึง 17 พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงอ้างถึงพระบิดาอย่างน้อย 50 ครั้ง พระองค์ทรงเป็นสถานะพิเศษที่ดีพร้อมของพระบิดาในทุกทางที่ทรงทำได้ พระองค์ทรงเป็นตัวแทนพระบิดาของพระองค์อย่างสมบูรณ์แบบจนกระทั่งการรู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดคือการได้รู้จักพระบิดาเช่นกัน การเห็นพระบุตรคือการเห็นพระบิดา (ดู ยอห์น 14:9) การได้ยินพระบุตรคือการได้ยินพระบิดา (ดู ยอห์น 5:36) พระองค์ไม่อาจแยกจากพระบิดาในทุกกรณี พระบิดากับพระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียว (ดู ยอห์น 17: 21-22) พระองค์ทรงทราบแน่นอนว่าพระองค์

ทรงหันพระพักตร์ไปทางใด

ขอให้แบบอย่างที่เราสร้างแรงบันดาลใจของพระองค์เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เราไม่ตกหลุมพรางของคำเยินยอหรือความมโหฬารจากผู้อื่นหรือจากตัวเราเอง ขอให้แบบอย่างดังกล่าวทำให้เรากล้าหาญ ไม่เกรงกลัวหรือยอมศิโรราบให้แก่ผู้ที่คุกคามเรา ขอให้สิ่งนี้สร้างแรงบันดาลใจให้เราออกไปทำความดีมากที่สุดโดยไม่ออกนามและไม่ “แสวงหาเกียรติจากมนุษย์” (คพ. 121:35) ขอให้แบบอย่างอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์ช่วยให้เราระลึกไว้เสมอว่าอะไรคือ “พระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก” (มัทธิว 22:38) เมื่อผู้อื่นเรียกร้องให้เราขัดขืนพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า ขอให้เราระลึกอยู่เสมอว่าเราคือศาสนศิษย์ของใคร และเราหันหน้าไปทางใด นี่คือนิยามของคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. C. S. Lewis, *The Screwtape Letters*, rev. ed. (1982), 137–38.
2. Harold B. Lee, in *Mine Errand from the Lord: Selections from the Sermons and Writings of Boyd K. Packer* (2008), 356.
3. Neal A. Maxwell, “Repentance,” *Ensign*, Nov. 1991, 32.
4. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “การเรียกให้เป็นเหมือนพระคริสต์,” *เล็ยโฮนา* มิ.ย. 2014, 35.

โคยเซอร์ริค เอ. เอสพลิน
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานปรูมวัยสามัญ

ศีลระลึก-การเริ่มใหม่ สำหรับจิตวิญญาณ

พระวิญญาณทรงรักษาและเริ่มจิตวิญญาณของเราใหม่ พรที่สัญญาไว้ของ
ศีลระลึกคือเราจะ “มีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับ [เรา] ตลอดเวลา”

บ ยาวชนหญิงกลุ่มหนึ่งเคยถามดิฉันว่า “คุณหวังว่าคุณได้รู้อะไรสมัยที่คุณอายุเท่าเรา” หากดิฉันต้องตอบคำถามนั้นตอนนี้ ดิฉันจะรวมความคิดนี้ไว้ด้วย “ดิฉันหวังว่าเมื่อดิฉันอายุเท่าพวกคุณ ดิฉันเข้าใจความสำคัญของศีลระลึกดีกว่าที่ดิฉันเข้าใจ ดิฉันหวังว่าดิฉันเข้าใจศีลระลึกในแบบที่เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์อธิบายไว้ ท่านกล่าวว่า ‘หนึ่งในคำเชื่อเชิงที่มีอยู่ในศาสนพิธีศีลระลึกคือนั้นเป็นประสบการณ์ทางวิญญาณที่แท้จริง เป็นศีลมหาสนิทอันศักดิ์สิทธิ์ การเริ่มใหม่สำหรับจิตวิญญาณ’”

ศีลระลึก “เป็นประสบการณ์ทางวิญญาณที่แท้จริง เป็นศีลมหาสนิทอันศักดิ์สิทธิ์ การเริ่มใหม่สำหรับจิตวิญญาณ” ได้อย่างไรใน

แต่ละสัปดาห์

ศีลระลึกจะเป็นประสบการณ์ที่เสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิญญาณเมื่อเราฟังคำสวดศีลระลึกและให้คำมั่นต่อพันธสัญญาของเราอีกครั้ง เพื่อทำเช่นนี้ เราต้องเต็มใจรับพระนามของพระเยซูคริสต์² เมื่อพูดถึงสัญญานี้ ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์สอนว่า “นั่นหมายความว่าเราต้องเห็นตัวเราเองว่าเป็นของพระองค์ เราต้องให้พระองค์มาก่อนในชีวิต เราจะต้องการสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการแทนที่จะเป็นสิ่งที่เราต้องการหรือสิ่งที่โลกสอนเราให้ต้องการ”³

เมื่อเรารับศีลระลึก เราทำพันธสัญญาที่จะ “ระลึกถึง” พระเยซูคริสต์ “ตลอดเวลา”⁴ เช่นกัน ในคืนก่อนพระองค์ถูกตรึงกางเขน พระ-

คริสต์ทรงบอกให้อัครสาวกมาอยู่รวมกันรายรอบพระองค์และทรงจัดตั้งศีลระลึก พระเยซูทรงหักขนมปัง และทรงอวยพรขนมปังนั้น พลางตรัสว่า “จงรับไว้ จงกินเถิด; นี่เป็นการระลึกถึงร่างกายของเราซึ่งเรามอบเป็นค่าไถ่ถอนเจ้า。”⁵ จากนั้นพระองค์ทรงหยิบถ้วยเหล้าองุ่น ทรงขอบพระทัย ส่งให้อัครสาวกดื่ม และตรัสว่า “นี่เป็นการระลึกถึงโลหิต... ซึ่งหลังให้คนมากเท่าที่จะเชื่อในนามของเรา”⁶

ท่ามกลางชาวนีไฟและอีกครั้งที่การฟื้นฟูศาสนจักรของพระองค์ในยุคสุดท้าย พระองค์ทรงย้ำว่าเราต้องรับศีลระลึกในความระลึกถึงพระองค์⁷

เมื่อเรารับศีลระลึก เราเป็นพยานต่อพระผู้เป็นเจ้าว่าเราจะระลึกถึงพระบุตรของพระองค์ตลอดเวลา ไม่เพียงในระหว่างศาสนพิธีศีลระลึกสั้นๆ เท่านั้น นี่หมายความว่าเราจะมองไปที่แบบอย่างและคำสอนของผู้ช่วยหรือรอดตลอดเวลาเพื่อนำทางความคิด การเลือก และการกระทำของเรา⁸

คำสวดศีลระลึกเตือนเราด้วยว่าเราต้อง “รักษาพระบัญญัติของพระองค์”⁹

พระเยซูตรัสว่า “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา”¹⁰ ศีลระลึกให้โอกาสเราทบทวนตนเองและโอกาสที่จะหันใจและเจตจำนงไปหาพระผู้เป็นเจ้า การเชื่อฟังพระบัญญัตินำพลังแห่งพระกิตติคุณเข้ามาสู่ชีวิตเรารวมทั้งสันติสุขและความเข้มแข็งทางวิญญาณที่มากขึ้น

ศีลระลึกให้เวลาสำหรับประสบการณ์ทางวิญญาณที่แท้จริงเมื่อเราไตร่ตรองถึงพลังแห่งการไถ่และพลังที่ทำให้เกิดความเป็นไปได้ของพระผู้ช่วยให้รอดโดยผ่านการขาดใจของพระองค์ เมื่อไม่นานมานี้ผู้นำเยาวชนหญิงคนหนึ่งเรียนรู้เกี่ยวกับความเข้มแข็งที่เราได้รับเมื่อเราพยายามรับศีลระลึกอย่างไตร่ตรอง เธอตั้งเป้าหมายที่จะจดจ่อกับเนื้อร้องในเพลงสวดและคำสวดศีลระลึกเพื่อทำข้อกำหนดในความก้าวหน้าส่วนบุคคลให้ครบถ้วน

แต่ละสัปดาห์ เธอทำการประเมินตนเองระหว่างศีลระลึก เธอนึกถึงความผิดพลาดที่เธอทำ และเธอสัญญาว่าจะดีขึ้นในสัปดาห์หน้า เธอซาบซึ้งใจที่สามารถแก้ไขสิ่งต่างๆ ให้ถูกต้องได้และทำให้เธอสะอาด เมื่อมองย้อนกลับไปประสบการณ์นั้น เธอกล่าวว่า

“ดิฉันกำลังทำส่วนของกรการกลับใจในการชดใช้”

วันอาทิตย์วันหนึ่งหลังจากประเมินตนเอง เธอเริ่มรู้สึกเศร้าหมองและมองโลกในแง่ร้าย เธอเห็นได้ว่าเธอยังทำผิดพลาดเหมือนเดิม ซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่ละสัปดาห์ แต่หลังจากนั้น เธอมีความรู้สึกชัดเจนว่าเธอละเลยส่วนสำคัญของการชดใช้—พลังในการทำให้เกิดความเป็นไปได้ของพระคริสต์ เธอกำลังลืมทุกครั้งที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงช่วยเธอให้เป็นคนที่ต้องเป็นและรับใช้เกินกว่าความสามารถที่เธอมี

ด้วยความคิดนี้ เธอไตร่ตรองอีกครั้งถึงสัปดาห์ที่ผ่านมา เธอกล่าวว่า “ความรู้สึกปีติทำลายความศอกเศร้าเสียใจไปสิ้น เมื่อดิฉันตระหนักว่าพระองค์ประทานโอกาสและความสามารถแก่ดิฉันมากมาย ดิฉันตระหนักด้วยความสำนึกคุณถึงความสามารถที่ดิฉันรับรู้ถึงความต้องการของลูกดิฉันแม้เมื่อเห็นได้ไม่ชัดเจน ดิฉันตระหนักว่าในวันที่ดิฉันรู้สึกว่าไม่สามารถทำอะไรได้มากกว่านี้อีกแล้ว ดิฉันสามารถพูดให้กำลังใจเพื่อนได้ ดิฉันแสดงความอดทนต่อสภาวะการณที่โดยปกติจะกระตุ้นด้านตรงข้ามของดิฉันออกมา”

เธอสรุปว่า “เมื่อดิฉันขอบพระทัยพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับพลังในการทำให้เกิดความเป็นไปได้ของพระเจ้าช่วยให้รอดในชีวิตดิฉัน ดิฉันรู้สึกว่ามองกระบวนการกลับใจที่ดิฉันกำลังทำในแง่ดีมากขึ้นและดิฉันมองไปที่สัปดาห์ถัดไปด้วยความหวังใหม่”

เอลเดอร์ เมลวิน เจ. บาลล์ลาร์ดสอนวิธีที่ศีลระลึกสามารถเป็นประสบการณ์เยียวยา และการชำระให้สะอาด ท่านกล่าวว่า

“มีใครบ้างในบรรดาพวกเราที่ไม่ได้ทำให้วิญญาณเขาบาดเจ็บด้วยคำพูด ความคิดหรือการกระทำ จากวันสะบาโตหนึ่งถึงวันสะบาโตหนึ่ง เราทำสิ่งที่เราเสียใจและปรารถนาจะได้รับการให้อภัย...วิธีที่จะได้รับการให้อภัยคือ...กลับใจจากบาปของเรา ไปหาคนเหล่านั้นที่เราทำผิดบาปหรือล่วงละเมิดและขออภัยพวกเขา จากนั้นแก้ไขที่แทนศีลระลึก ณ ที่นั้น หากเรากลับใจอย่างจริงใจและวางตัวในสภาวะที่ถูกต้อง เราจะได้รับรับการให้อภัย และการเยียวยาทางวิญญาณจะมาสู่จิตวิญญาณของเรา...”

“ข้าพเจ้าเป็นพยาน” เอลเดอร์บาลล์ลาร์ด

กล่าว “ว่ามีพระวิญญาณประทับอยู่ในการปฏิบัติศีลระลึกที่จะทำให้จิตวิญญาณเราอบอุ่นจากศีระชะจดเท่า ท่านจะรู้สึกว่าคุณขาดการเยียวยา และการกระทำที่ยากออกไป การปลอบโยนและความสุขเข้ามาสู่จิตวิญญาณที่มีค่าควรและปรารถนาอย่างแท้จริงที่จะรับอาหารทางวิญญาณนี้”¹¹

จิตวิญญาณที่บาดเจ็บของเราจะได้รับการเยียวยาและเริ่มใหม่ไม่เพียงเพราะขนมปังและน้ำเตอบเราถึงการเสียสละพระวรกาย และพระโลหิตของพระเจ้าช่วยให้รอดแต่เพราะเครื่องหมายดังกล่าวเตือนเราด้วยว่าพระองค์จะทรงเป็น “อาหารแห่งชีวิต”¹² และ “น้ำดำรงชีวิต”¹³ ของเรา

หลังจากการปฏิบัติศีลระลึกต่อชาวนีไฟ พระเยซูตรัสว่า

“คนที่กินขนมปังนี้กินร่างกายเราเพื่อจิตวิญญาณเขา; และคนที่ดื่มเหล้าองุ่นนี้ดื่มโลหิตเราเพื่อจิตวิญญาณเขา; และจิตวิญญาณเขาจะไม่หิวหรือกระหาย, แต่จะอิ่ม”¹⁴ บัดนี้, เมื่อฝูงชนกินและดื่มกันทุกคนแล้ว, ดิฉัน, พวกเขาเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณ”¹⁴

ด้วยพระคำที่นั่น พระคริสต์ทรงสอนเราว่าพระวิญญาณทรงรักษาและทำให้จิตวิญญาณของเราเริ่มใหม่ พรที่สัญญาไว้ของศีลระลึกคือเราจะ “มีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับ

[เรา] ตลอดเวลา”¹⁵

เมื่อดิฉันรับส่วนศีลระลึก บางครั้งดิฉันเกิดมโนภาพถึงภาพวาดภาพหนึ่งของพระเจ้าช่วยให้รอดผู้ฟื้นคืนพระชนม์พร้อมด้วยพระพาทูที่ทรงยื่นมา ราวกับว่าพระองค์ทรงพร้อมที่จะรับเราเข้าสู่อ้อมพระพาทูที่เปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ ดิฉันชอบภาพนี้เมื่อดิฉันนึกถึงภาพนี้ระหว่างการปฏิบัติศีลระลึก จิตวิญญาณดิฉันเบิกบานเพราะดิฉันแทบจะได้ยินพระคำที่พระเจ้าช่วยให้รอด “ดูเถิด, แขนแห่งความเมตตาของเรายื่นมายังเจ้า, และผู้ใดก็ตามที่จะมา, ผู้นั้นเราจะรับ; และคนที่มาหาเราจะสุข”¹⁶

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเป็นตัวแทนพระเจ้าช่วยให้รอดเมื่อพวกเขาเตรียม ให้พรและส่งผ่านศีลระลึก เมื่อผู้ดำรงฐานะปุโรหิตยื่นแขนของเขามาที่เราเพื่อมอบเครื่องหมายศักดิ์สิทธิ์ ราวกับว่าพระเจ้าช่วยให้รอดพระองค์เองที่ทรงยื่นพระพาทูแห่งความเมตตาของพระองค์ เชื้อเชิญเราแต่ละคนให้รับส่วนของการประทานอันล้ำค่าแห่งความรักที่มีผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์—ของการประทานแห่งการกลับใจ การให้อภัย การปลอบโยน และความหวัง¹⁷

ยิ่งเราไตร่ตรองความสำคัญของศีลระลึกมากขึ้นเท่าไร ศีลระลึกจะยิ่งศักดิ์สิทธิ์และมีความหมายสำหรับเรามากขึ้นเท่านั้น นี่คือ

สิ่งที่คุณพ่ออายุ 96 ปีตอบเมื่อลูกชายถาม “คุณพ่อครับ ทำไมคุณพ่อถึงไปโบสถ์ คุณพ่อมองไม่เห็น ไม่ได้ยิน คุณพ่อไปไหนมาไหนลำบาก ทำไมคุณพ่อถึงไปโบสถ์ครับ” คุณพ่อตอบว่า “ศีลระลึก พ่อไปเพื่อรับส่วนศีลระลึก”

ขอให้เราแต่ละคนมาที่การประชุมศีลระลึกโดยพร้อมที่จะมี “ประสบการณ์ทางวิญญาณที่แท้จริง ศีลมหาสนิทอันศักดิ์สิทธิ์ การเริ่มใหม่สำหรับจิตวิญญาณ [ของเรา]”¹⁸

ดิฉันทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราทรงพระชนม์ ดิฉันสำนึกคุณสำหรับโอกาสที่ศีลระลึกทำให้ดิฉันรู้สึกถึงความรักของพระองค์และรับส่วนของพระวิญญาณ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* (1997), 283.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77.
3. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “That We May Be One,” *Ensign*, May 1998, 67.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77, 79.
5. งานแปลของโจเซฟ สมิธ, มัทธิว 26:22 (ใน Matthew 26:26, footnote c, และใน the Bible appendix).
6. งานแปลของโจเซฟ สมิธ, มัทธิว 26:24 (ใน the Bible appendix); ดู มัทธิว 26:26–28; มาระโก 14:22–24; ลูกา 22:15–20. ด้วย.
7. ดู 3 นีไฟ 18:7, 11; หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:75.
8. ดู “ฉันรักษาพันธสัญญาว่าจะระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตลอดมาอย่างไร” หลักสูตรโรงเรียนวันอาทิตย์ จงตามเรามา; lds.org/youth/learn/ss/ordinances-covenants/remember; *True to the Faith: A Gospel Reference* (2004), 147–48.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77.
10. ยอห์น 14:15.
11. เมลวิน เจ. บาล์ลาร์ด, ในเมลวิน เจ. บาล์ลาร์ด, *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness* (1966), 132–33.
12. ยอห์น 6:48.
13. ยอห์น 4:10.
14. 3 นีไฟ 20:8–9.
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77.
16. 3 นีไฟ 9:14.
17. ดิฉันขอบคุณแอน แมคเซน สำหรับความคิดของเธอในบทความนี้
18. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, *Christ and the New Covenant*, 283.

โคยเอ็ลเคอร์ ซี ฮอง (แซม) วอง
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ให้ความช่วยเหลือ อย่างเป็นเอกภาพ

ในการช่วยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราต้องทำงานร่วมกันเป็นเอกภาพและเป็นนำหนึ่งใจเดียว ทุกคน ทุกตำแหน่ง และทุกการเรียกมีความสำคัญ

บ่อยครั้งที่เราได้ยินประธานโรมัส เอส. มอนสัน พูดว่า “เอื้อมือออกไปช่วยชีวิตคน”¹ เรื่องราวเรื่องหนึ่งในพันธสัญญาใหม่เข้ามาในความคิดข้าพเจ้า เป็นการเปรียบเทียบที่ยอดเยียมมากถึงวิธีที่สมาชิกและผู้สอนศาสนาสามารถทำงานร่วมกันเป็นเอกภาพผ่านสภาวะอืดเพื่อเอื้อมือออกไปและช่วยเหลือ เรื่องนี้อยู่ในมาระโก 2:1-5 ข้าพเจ้าค้นพบว่าประสบการณ์ที่พระเยซูทรงใช้สอนหลักคำสอนหรือหลักธรรมบางอย่างแก่เรานั้นสร้างแรงบันดาลใจที่สูงสุดและเข้าใจง่ายเสมอ

บุคคลหนึ่งในเรื่องนี้คือชายง่อยคนหนึ่งที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ถ้าปราศจากการ

ช่วยเหลือ ชายคนนี้ได้แต่อยู่บ้าน รอคอยความช่วยเหลือ

ในวันเวลาของเรา เรื่องนี้อาจเกิดขึ้นแบบนี้ มีคนสี่คนกำลังทำงานมอบหมายจากอัคราภิบาลให้ไปเยี่ยมชายคนหนึ่งที่อยู่เป็นง่อยที่บ้านของเขา ข้าพเจ้านึกภาพออกว่าคนหนึ่งมาจากสมาคมสงเคราะห์ อีกคนหนึ่งจากโครัมแอ็ลเดออร์ อีกหนึ่งคนจากฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน และคนสุดท้ายแต่ไม่ได้สำคัญน้อยสุดคือผู้สอนศาสนาเต็มเวลาคนหนึ่ง ในการประชุมล่าสุดของสภาวะอืด หลังจากสนทนากันถึงความต้องการในวอร์ดอัคราภิบาลได้ให้งานมอบหมาย “ให้ช่วยเหลือ” ทั้งสี่คนได้รับมอบหมายให้ไปช่วยชายคนหนึ่งที่

ป่วยเป็นง่อย พวกเขาจะไม่ไหวที่จะให้ชายคนนั้นมาโบสถ์เอง พวกเขาต้องไปที่บ้านและเยี่ยมเขา ต้องออกไปเสาะหาเขา แล้วพวกเขา ก็ไป ชายคนนั้นถูกนำมาหาพระเยซู

“มีคนที่คนหามคนง่อยคนหนึ่งมาเฝ้าพระองค์” (มาระโก 2:3)

อย่างไรก็ตาม ห้องแอดไปด้วยผู้คน พวกเขาเข้าไปทางประตูไม่ได้ ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพวกเขาคงพยายามทำทุกอย่างสุดความสามารถ แต่ก็ยังไม่สามารถเข้าไปได้ หลายอย่างไม่ได้เป็นไปอย่างราบรื่นตามที่วางแผนไว้ มีอุปสรรคขัดขวางระหว่างทางแห่ง “การช่วยเหลือ” แต่พวกเขาก็ไม่ยอมแพ้ พวกเขาไม่ได้ทิ้งชายง่อยคนนั้นไว้ที่ประตู พวกเขาปรึกษากันว่าจะทำอย่างไรต่อไป—จะนำชายคนนี้ไปให้พระเยซูคริสต์รักษาได้อย่างไร งานของการช่วยพระเยซูคริสต์ในการช่วยจิตวิญญาณอย่างน้อยที่สุดก็ได้เป็นการเรียกร้องที่มากเกินไป พวกเขาวางแผน—ซึ่งก็ไม่มีงาย แต่พวกเขาลงมือทำจริง

“แต่เมื่อพวกเขาไม่สามารถเข้าไปถึงตัวของพระองค์เพราะมีคนมาก พวกเขาจึงจะคาดฟ้าตรงที่พระองค์ประทับนั้น และเมื่อทำเป็นช่องแล้วพวกเขาก็หย่อนแคร่ที่คนง่อยนอนอยู่ลงไป” (มาระโก 2:4)

พวกเขานำชายคนนั้นขึ้นบนหลังคา ซึ่ง

เดาเอาว่าคงไม่มีบันไดให้ปีนด้านนอก คงใช้เวลาพอสมควรที่จะนำใครคนหนึ่งขึ้นไปบนหลังคาได้ ข้าพเจ้าคิดว่าอาจจะเป็นแบบนี้: ยาวจนชายในวอร์ดคงจะปีนขึ้นไปก่อนและเนื่องจากยังหุ่มแน่นและมีกำลัง คงไม่ใช่เรื่องยากสำหรับเขา ผู้สอนประจำบ้านจากโครัมมิเอิลเดออร์พร้อมกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่สูงและแข็งแรงคงจะอยู่ข้างล่างและช่วยดันขึ้นไป สตรีจากสมาคมสงเคราะห์คงคอยบอกให้ระวังและพูดให้กำลังใจ พวกเขาผู้ชายหรือหลังคาออกขณะที่สตรีทำงานนี้ยังคงปลอบใจคนป่วยซึ่งกำลังรอการรักษายู่—เพื่อเขาจะสามารถเคลื่อนไหวด้วยตนเองและเป็นอิสระ

งานมอบหมายในการช่วยเหลือนี้ต้องการการทำงานร่วมกันของทุกคน ในช่วงเวลาวิกฤตินี้ ต้องมีการประสานงานกันอย่างระมัดระวังเพื่อหย่อนชายคนนั้นลงจากหลังคา ทั้งสี่คนจะต้องทำงานร่วมกันเป็นเอกภาพและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ต้องไม่มีการขัดแย้งในบรรดาทั้งสี่ พวกเขาต้องค่อยๆ หย่อนชายง่อยคนนี้ในเวลาเดียวกัน หากมีใครคนหนึ่งปล่อยเชือกเร็วกว่าอีกสามคนที่เหลือ ชายคนนี้อาจจะหล่นจากเตียง เขาคงไม่สามารถจับเตียงไว้ได้ในสภาพที่อ่อนแอเช่นนี้

ในการช่วยพระผู้ช่วยให้รอด เราต้องทำ

งานร่วมกันเป็นเอกภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ทุกคน ทุกตำแหน่ง และทุกการเรียกมีความสำคัญ เราจะต้องมีความเป็นเอกภาพในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ของเรา

ในที่สุด คนป่วย ชายง่อยคนนั้นถูกวางอยู่เบื้องพระพักตร์พระเยซู “เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นความเชื่อของพวกเขา พระองค์จึงตรัสกับคนง่อยว่า ลูกเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว” (มาระโก 2:5) พระเยซูทรงแสดงพระกรุณาธิคุณแก่เขาและทรงรักษาเขา—ไม่ใช่แค่ทางกายเท่านั้นแต่ทางวิญญาณด้วย: “ลูกเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว” ช่างยอดเยี่ยมเพียงใด เราไม่อยากจะให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับเราทุกคนหรือ แนนอนข้าพเจ้าอยากให้เกิดขึ้น

เรารู้จักใครบ้างไหมในชีวิตที่กำลังทนทุกข์จากการเป็นง่อยทางวิญญาณ ใครบางคนที่ไม่สามารถกลับบาปโบสถ์ได้ด้วยตัวของเขาเอง เขาหรือเธอที่อาจจะกลายเป็นลูกคนหนึ่งของเรา พ่อแม่ของเรา คู่ครองหรือแม้กระทั่งเพื่อนของเรา

ในเวลานี้แต่ละโบสถ์มีผู้สอนศาสนาเต็มเวลาจำนวนมาก จะเป็นการฉลาดถ้าอธิการและประธานสาขาจะใช้พวกเขาให้มากขึ้น ในสภาวอร์ดและสาขา อธิการสามารถเชิญสมาชิกในสภาแต่ละคนให้นำรายชื่อคนที่

ต้องการความช่วยเหลือเข้ามาในสภา สมาชิกในสภาวอร์ดจะปรึกษากันด้วยความรอบคอบถึงวิธีที่จะให้การช่วยเหลือที่ดีที่สุด อธิการจะตั้งใจฟังแนวคิดต่างๆ และให้งานมอบหมายผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเป็นแหล่งช่วยเหลือเยี่ยมสำหรับวอร์ดในความพยายามช่วยเหลือนี้ พวกเขายังหนุ่มแน่นและมีกำลัง พวกเขายินดีที่จะมีรายชื่อเฉพาะเจาะจงของคนที่เราจะทำงานด้วย พวกเขาสนุกในการทำงานร่วมกับสมาชิกวอร์ด พวกเขารู้ว่านี่จะเป็นโอกาสดีในการเสาะหา พวกเขาอุทิศตนต่อการสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้า พวกเขามีประกายพยานที่เข้มแข็งว่าพวกเขาจะเป็นเหมือนพระคริสต์ยิ่งขึ้นขณะที่มีส่วนร่วมในความพยายามช่วยเหลือนี้

สุดท้ายนี้ ขอให้ข้าพเจ้าแบ่งปันสมบัติที่ซ่อนอยู่ในเรื่องราวของพระคัมภีร์นี้ ซึ่งอยู่ในข้อ 5 “เมื่อพระเยซูทรงทอดพระเนตรเห็นความเชื่อ *ของพวกเขา*” (เพิ่มตัวเอน) ข้าพเจ้าไม่เคยสังเกตมาก่อนในอดีต—ความเชื่อ *ของพวกเขา* การรวมศรัทธาของพวกเขาจะมีผลต่อความผาสุกของผู้อื่น

คนเหล่านั้นคือใครเมื่อพระเยซูทรงกล่าวอ้างถึง อาจจะมีคนถึงสี่คนในที่ปาซาที่ย่อยมา ตัวชายที่ย่อยเอง คนที่สวดอ้อนวอนให้เขา และคนที่กำลังนั่งฟังคำสอนของพระเยซู และคอยเอาใจช่วยอยู่อย่างเงียบๆ เพื่อรอปาฏิหาริย์ที่จะเกิดขึ้นอีกไม่นาน อาจจะมีถึงภรรยา บิดามารดา บุตรธิดา ผู้สอนศาสนา ประธานโครัม ประธานสมาคมสังเคราะห์ อธิการ และมีมิตรสหายที่อยู่แดนไกล เราทุกคนสามารถช่วยกันและกันได้ เราควรจะช่วยแรงร่วมใจกันในการเสาะหาเพื่อให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือ

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์คือพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์ พระเยซูคริสต์ทรงรักเราทุกคนและมีพลังอำนาจช่วยให้รอดและรักษาเรา ทั้งทางกายและทางวิญญาณ เมื่อเราช่วยพระองค์ในพันธกิจแห่งการช่วยจิตวิญญาณให้รอดของพระองค์ เราก็จะได้รับความช่วยเหลือด้วยเช่นกัน ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ แม้พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. สำหรับตัวอย่าง ดู โทมัส เอส. มอนตัน “ความรับผิดชอบของเราในการช่วยชีวิต,” *เลียวไฮนา*, ต.ค. 2013, 5.

โดย **เอ็ลเดอร์คี. ทอคค์ คริสทอฟเฟอร์สัน**
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

เป็นอิสระตลอดกาล เพื่อกระทำด้วยตนเอง

นี่คือพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่เราจะเป็นชายและหญิงอิสระ สามารถบรรลุศักยภาพสูงสุดของเราทั้งทางโลกและทางวิญญาณได้

ละครของวิลเลียม เชกสเปียร์ชื่อ *The Life of King Henry V* (พระชนมชีพของสมเด็จพระเจ้าเฮนรีที่ 5) มีฉากเวลากลางคืนในค่ายทหารอังกฤษที่อาแฉง-กูร์ตก่อนจะสู้รบกับกองทัพฝรั่งเศส ในแสงสลัว พระเจ้าเฮนรีปลอมพระองค์เสด็จท่ามกลางกองทหารซึ่งไม่มีใครสังเกตเห็น พระองค์สนทนากับพวกเขา พยายามประเมินขวัญกำลังใจกองทหารที่มีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับฝ่ายตรงข้าม เนื่องจากทหารไม่รู้ว่าเป็นใคร จึงแสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา ระหว่างการสนทนาช่วงหนึ่งพวกเขาวิเคราะห์กันว่าใครต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับทหารในสนามรบ—พระราชาหรือทหารแต่ละคน

ในประเด็นหนึ่งพระเจ้าเฮนรีประกาศว่า “ข้าคิดว่าข้าไม่อาจพอใจกับการตายในที่ใดนอกจากในกองทัพของพระราชา เพราะอุดมการณ์ของพระองค์นั้นเที่ยงธรรม”

ไมเคิล วิลเลียมส์ตอบกลับว่า “นั่นเกินกว่าที่เราจะรู้”

สหายของเขาเห็นด้วย “ใช่ เราไม่จำเป็นต้องรู้ให้มากกว่านี้ เพราะเพียงพอดแล้วแก่เรา ที่รู้ว่าเราเป็นทหารของพระราชา หากอุดมการณ์ของพระองค์ผิด เราก็หาได้ผิดไม่ ความผิดของเราจะถูกกลบฝังไปเพราะเราเพียงเชื่อ

ฟังพระองค์” วิลเลียมส์เสริมว่า “ถ้าอุดมการณ์ของพระราชาไม่ดี พระองค์มีหน้าที่รับผิดชอบเพียงผู้เดียว”

ไม่แปลกใจเลย พระเจ้าเฮนรีไม่เห็นด้วย “ทหารทุกคนมีหน้าที่ต่อพระราชา แต่จิตวิญญาณของทหารทุกคนเป็นของตนเอง”

เชกสเปียร์ไม่พยายามหาคำตอบให้ประเด็นโต้เถียงนี้ในละคร และในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ประเด็นโต้เถียงนี้ดำเนินต่อมาถึงยุคสมัยของเรา—ใครรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา

เมื่อสิ่งต่างๆ เริ่มแย่งง มักจะมีการโทษผู้อื่นหรือแม้แต่พระผู้เป็นเจ้า บางครั้งความรู้สึกถึงสิทธิประโยชน์ส่วนตนมีมากขึ้น แต่ละคนหรือกลุ่มชนพยายามจะยกหน้าที่รับผิดชอบต่อสภาพความเป็นอยู่ของตนเองไปให้ผู้อื่นหรือรัฐบาล ในเรื่องทางวิญญาณ บางคนคาดเดาว่าชายและหญิงไม่จำเป็นต้องพยายามทำความชอบธรรมส่วนตัว—เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงรักและทรงช่วยเรา “ดังที่เราเป็น”

แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ให้บุตรธิดาของพระองค์กระทำตามสิทธิ์เสรีทางศีลธรรม ซึ่งพระองค์ประทานแก่พวกเขา “เพื่อมนุษย์ทุกคนจะรับผิดชอบบาปของเขาเองในวันแห่ง

การพิพากษา”² เป็นแผนและพระประสงค์ของพระองค์ที่เราจะมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจด้วยตนเองในละครชีวิตของเรา พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะไม่ทรงดำเนินชีวิตเราหรือควบคุมเราเหมือนเราเป็นหุ่นเชิด เหมือนกับที่ลูซิเฟอร์ครั้งหนึ่งเคยเสนอ ศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ก็จะไม่รับบทบาทเป็น “คนเชิดหุ่น” แทนพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเช่นกัน บริคัมยังก์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้หวังว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในโลกนี้ หรือในสวรรค์ จะพอใจกับทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าพระเยซูคริสต์—วิญญาณแห่งการเปิดเผย จะทำให้พวกเขาพอใจ ข้าพเจ้าอยากให้พวกเขาารู้และเข้าใจด้วยตนเอง”³

ดังนั้นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะไม่ทรงช่วยเรา “ดังที่เราเป็น” อย่างแรกเลยเพราะว่า “ดังที่เราเป็น” เราไม่สะอาด และ “สิ่งไม่สะอาดจะพำนัก... ในที่ประทับของพระองค์ก็ไม่ได้; เพราะ, ในภาษาของอาดัม, มหามารุฆแห่งความบริสุทธิ์คือพระนามของพระองค์, และพระนามของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์คือบุตรแห่งพระมหามารุฆ [แห่งความบริสุทธิ์]”⁴ และอย่างที่สอง พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะไม่ทรงทำให้เราเป็นในสิ่งซึ่งเราไม่ได้เลือกจะเป็นโดยการกระทำของเรา พระองค์ทรงรักเราอย่างแท้จริง และเพราะพระองค์ทรงรักเรา พระองค์ทรงไม่บังคับหรือทอดทิ้งเรา แต่ทรงช่วยเหลือและนำทางเรา โดยแท้จริง การแสดงความรักที่แท้จริงของพระองค์คือพระบัญญัติของพระองค์

เราควร (และเราได้) ขึ้นชมยินดีในแผนซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงสถาปนาไว้ที่ให้เราเลือกได้ เพื่อให้เรากระทำด้วยตนเองและลิ้มรสผลที่ตามมา หรือดังที่พระคัมภีร์อธิบายไว้เพื่อ “ลิ้มรสความขมขื่น, เพื่อ [พวกเรา] จะรู้จักให้คุณค่าแก่ความดี”⁵ เราสำนึกคุณตลอดกาลที่การชดใช้ของพระผู้ช่วยหรืออดัมมีชัยเหนือบาปที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ทั้งนี้เพื่อที่เราจะมาก่อเกิดในโลกแต่ไม่ได้รับโทษเพราะการล่วงละเมิดของอาดัม⁶ เพราะได้รับการไถ่จากการตก เราเริ่มชีวิตอย่างบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า “เป็นอิสระตลอดกาล, รู้จักแยกแยะดีชั่ว; กระทำด้วยตนเองและมีถูกกระทำ”⁷ เราเลือกเป็นคนที่เราต้องการเป็นได้ และด้วยความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเราเป็นแม้ดังที่พระองค์ทรงเป็นได้⁸

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เปิดหนทาง

สู่สิ่งที่เราอาจเป็นได้ โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และพระคุณของพระองค์ ความล้มเหลวของเราในการดำเนินชีวิตอย่างดีพร้อมและสม่ำเสมอตามกฎศีลเสี่ยลในชีวิตมรรตัยจะถูกกลบไป และเราสามารถพัฒนาอุปนิสัยเหมือนพระคริสต์ได้ อย่างไรก็ตาม ความยุติธรรมเรียกร้องว่าสิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นหากปราศจากความเต็มใจและความร่วมมือของเรา เป็นเช่นนั้นเสมอมา การมาอยู่บนแผ่นดินโลกในร่างกายเราเป็นผลจากการเลือกที่เราแต่ละคนทำไว้เพื่อจะมีส่วนร่วมในแผนของพระบิดา⁹ ฉะนั้น ความรอดจึงไม่ใช่ผลของความพึงพระทัยของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แต่ก็ไม่ได้อาจเกิดจากพระประสงค์เบื้องต้นเพียงอย่างเดียวเช่นกัน¹⁰

ความยุติธรรมเป็นคุณลักษณะสำคัญยิ่งของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เรามีศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้เพราะพระองค์ทรงเป็นที่ไว้วางใจอย่างที่สุด พระคัมภีร์สอนเราว่า “พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าไม่ทรงดำเนินในวิถีที่คิดเดียว, ทั้งพระองค์ไม่ทรงเลี้ยวไปทางขวามือหรือทางซ้าย, ทั้งพระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงจากที่พระองค์ตรัสไว้, ฉะนั้นทางของพระองค์จึงตรง, และ

วิถีของพระองค์จึงเป็นหนึ่งรอบนรินทร์”¹¹ และ “พระเจ้าไม่ทรงลำเอียง”¹² เราพึ่งพาคุณสมบัติอันสูงส่งของความยุติธรรมสำหรับศรัทธา ความมั่นใจ และความหวัง

แต่ด้วยผลของการเป็นคนชอบธรรมที่สมบูรณ์แบบ มีบางสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงทำไม่ได้ พระองค์ไม่สามารถช่วยชีวิตหรือขับไล่ผู้ใดโดยพลการ พระองค์ “ไม่อาจมองดูบาปด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุด”¹³ พระองค์ไม่สามารถยินยอมให้ความเมตตาอยู่เหนือความยุติธรรม¹⁴

นี่คือหลักฐานชัดเจนในความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ทรงสถาปนาหลักธรรมแห่งความเมตตาตามากุกัน เพราะพระองค์ทรงยุติธรรม พระองค์จึงทรงวางแผนให้ความเมตตา มีบทบาทที่ขาดไม่ได้ในจุดหมายนรินทร์ของเรา ดังนั้น “ความยุติธรรมปฏิบัติข้อเรียกร้องทั้งหมดของมันเป็น, และความเมตตาอ้างสิทธิ์ในทุกสิ่งที่เป็นของมันเองด้วย”¹⁵

เรารู้ว่าเป็นเพราะ “ความทุกข์เวทนาและความตายของคนที่มีได้ทำบาป, ผู้ที่ [พระบิดา] พอพระทัยมาก; ... พระโลหิตของพระบุตรของพระองค์ซึ่งหลั่งไว้”¹⁶ ที่สนองข้อเรียกร้อง

แห่งความยุติธรรม เสนอความเมตตา และ
ไถ่เรา¹⁷ ถึงกระนั้น “ตามความยุติธรรม, แผน
แห่งการไถ่จะเกิดขึ้นไม่ได้, เว้นแต่โดยเงื่อนไข
การกลับใจ”¹⁸ นี่คือข้อเรียกร้องและโอกาส
สำหรับการกลับใจซึ่งอนุญาตให้ความเมตตา
ทำงานได้โดยไม่เหยียบย่ำความยุติธรรม

พระคริสต์ไม่ได้สิ้นพระชนม์เพื่อจะช่วยให้
ชีวิตตามชอบพระทัยแต่เพื่อเสนอการกลับใจ
เราวางใจ “อย่างเต็มที่ในคุณงามความดีของ
พระองค์ผู้ทรงอำนาจที่จะช่วยให้รอด”¹⁹ ใน
กระบวนการกลับใจ แต่การกลับใจเป็นการ
เปลี่ยนความตั้งใจของเราเอง ดังนั้นโดยการ
ทำให้การกลับใจเป็นเงื่อนไขก่อนจะรับของ
ประทานแห่งพระคุณ พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วย
ให้เรายังคงรักษาหน้าที่รับผิดชอบด้วยตนเอง
ได้ การกลับใจเคารพและสนับสนุนสิทธิเสรี
ทางศีลธรรมของเรา “และดังนั้นความเมตตา
จะสนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมได้,
และล้อมพวกเขาไว้ในพระพาหุแห่งความ
ปลอดภัย, ขณะที่ผู้ไม่ใช่ศรัทธาสู่การกลับใจ
จะเปิดโอกาสให้กฎทั้งหมดของข้อเรียกร้อง
แห่งความยุติธรรม; ฉะนั้นแก่นแท้ที่มีศรัทธา
มาสู่การกลับใจเท่านั้นจึงจะนำมาซึ่งแผน
แห่งการไถ่อันยิ่งใหญ่และเป็นนิรันดร์”²⁰

การเข้าใจผิดความยุติธรรมและพระเมตตา
ของพระผู้เป็นเจ้าเป็นเรื่องหนึ่ง การปฏิเสธ
การดำรงอยู่หรือฤทธานุภาพสูงสุดของพระ-

ผู้เป็นเจ้าเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ทั้งสองอย่างจะ
มีผลให้เรามีศักยภาพสูงสุดแห่งความเป็น
พระเจ้าน้อยลง—บางครั้งยิ่งน้อยกว่ามาก
พระผู้เป็นเจ้าผู้ไม่ทรงเรียกร้องสิ่งใดเลยมีค่า
เท่ากับพระผู้เป็นเจ้าที่ไม่ทรงดำรงอยู่ โลก
ที่ปราศจากพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
ผู้ทรงสถาปนากฎแห่งศีลธรรมเพื่อปกครอง
และทำให้ลูกๆ ของพระองค์ดีพร้อม ก็เป็น
โลกที่ไร้ความจริงหรือความยุติธรรมสูงสุด
เป็นโลกที่ถูกสัมพัทธนิยมทางศีลธรรมของ
มนุษย์ครอบงำโดยสิ้นเชิง

สัมพัทธนิยมหมายความว่าแต่ละคนคือ
สิทธิอำนาจสูงสุดของตนเอง แน่نون ไม่ใช่
เพียงผู้ที่ปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าที่คล้อยตาม
ปรัชญานี้ บางคนก็เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าก็ยัง
เชื่อว่าพวกเขาตัดสินใจถูกผิดด้วยตนเอง ชาย
หนุ่มคนหนึ่งแสดงความคิดเห็นทำนองนี้ “ใน
ความคิดของผมไม่อาจพูดได้ว่าศาสนาฮินดู
ผิดหรือศาสนาคาทอลิกผิดหรือการนับถือ
นิกายอภิสโคปเป็นเรื่องผิด—ผมคิดว่ามัน
ขึ้นอยู่กับสิ่งที่คุณเชื่อ... ผมคิดว่าไม่มีถูกและ
ผิด”²¹ เมื่อถามถึงพื้นฐานความเชื่อทางศาสนา
ของเขา อีกคนตอบว่า “ตัวผมเอง—ทุกสิ่งมา
จบที่ตัวผมเอง หมายถึงว่าจะมีสิทธิอำนาจ
เหนือสิ่งที่คุณเชื่อได้อย่างไร”²²

ถึงผู้ที่เชื่อว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือทุกสิ่งเป็น
จริงได้ การประกาศความจริงที่ไม่ว่างเหยิง

มั่นคง และเป็นสากลรู้สึกเหมือนการบีบ
บังคับ—“ฉันไม่ควรถูกบังคับให้เชื่อว่าบางสิ่ง
เป็นจริงซึ่งฉันไม่ชอบ” แต่นั่นไม่ได้เปลี่ยน
แปลงความเป็นจริง ความรังเกียจกฎแรง
โน้มถ่วงไม่ได้ป้องกันคนจากการหล่นลงไป
เมื่อก้าวออกจากหน้าผา เช่นเดียวกันกับกฎ
และความยุติธรรมนิรันดร์ เสรีภาพไม่ได้มา
จากการขัดขืนสิ่งนั้นแต่มาจากการประยุกต์
ใช้ นั่นเป็นพื้นฐานสำหรับเดซานุภาพของ
พระผู้เป็นเจ้า ถ้าไม่ใช่เพราะความเป็นจริง
ของความจริงที่มั่นคงและเปลี่ยนแปลงไม่
ได้ ของประทานแห่งสิทธิเสรีก็จะไร้ความ
หมายเนื่องจากเราจะไม่สามารถเห็นลวง
หน้าและมีจุดมุ่งหมายถึงผลลัพธ์จากการ
กระทำของเรา ดังที่ลีไฮกล่าวไว้ว่า “และหาก
ลูกจะกล่าวว่าไม่มีกฎ, ลูกจะกล่าวด้วยว่า
ไม่มีบาป. หากลูกจะกล่าวว่าไม่มีบาป, ลูก
จะกล่าวด้วยว่าไม่มีความชอบธรรม. และ
หากไม่มีความชอบธรรมก็ไม่มีความสุข. และ
หากไม่มีความชอบธรรมหรือความสุขก็ไม่มี
โทษหรือความเศร้าหมอง. และหากไม่มีสิ่ง
เหล่านี้ก็ไม่มีพระผู้เป็นเจ้า. และหากไม่มี
พระผู้เป็นเจ้าเราก็หาได้เป็นอยู่ไม่, ทั้งแผ่นดิน
โลกก็หาได้เป็นอยู่ไม่; เพราะจะมีการสร้าง
ของสิ่งต่างๆ ไม่ได้, ทั้งที่จะกระทำหรือถูก
กระทำ; ดังนั้น, สิ่งทั้งปวงต้องสูญสิ้นไป.”²³

ในเรื่องทั้งทางโลกและทางวิญญาณ โอกาส

ที่จะรับผิดชอบตนเองเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้าซึ่งหากไม่มีสิ่งนั้น เราจะไปไม่ถึงศักยภาพสูงสุดของเราในฐานะบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า ภาระรับผิดชอบส่วนตัวกลายเป็นทั้งสิทธิและหน้าที่ซึ่งเราต้องปกป้องอย่างสม่ำเสมอ เพราะสิ่งนี้ถูกใจตั้งตั้งแต่ก่อนการสร้าง เราต้องปกป้องภาระรับผิดชอบจากบุคคลหรือโปรแกรมซึ่งจะทำให้เราต้องพึ่งพาพวกเขา (บางครั้งโดยความปรารถนาดี) และเราต้องปกป้องภาระรับผิดชอบจากความโน้มเอียงของเราเองในการหลีกเลี่ยงงานที่ต้องทำเพื่อปลุกฝังพรสวรรค์ ความสามารถ และอุปนิสัยเหมือนอย่างพระคริสต์ มีเรื่องเล่าของชายคนหนึ่งผู้ไม่ยอมทำงาน เขาต้องการได้รับความดูแลทุกอย่าง ในวิถีคิดของเขา ศาสนจักรหรือรัฐบาล หรือทั้งสององค์กรเป็นหนี้การครองชีพของเขาเพราะเขาได้จ่ายภาษีและส่วนสิบแล้ว เขาไม่มีอะไรจะกินแต่ปฏิเสธที่จะทำงานเลี้ยงดูตนเอง ด้วยความสิ้นหวังและรังเกียจ ผู้ที่เคยพยายามช่วยเขาตัดสินใจว่าเนื่องจากเขาไม่พยายามแม้แต่จะยกนิ้วเพื่อทำมาหาเลี้ยงชีพ พวกเขาจะพาชายคนนั้นไปที่สุสานและปล่อยให้ตายระหว่างทางไปสุสาน ชายคนหนึ่งพูดว่า “เราทำแบบนี้ไม่ได้หรอก ผมมีข้าวโพดอยู่บ้างผมจะให้เขา”

พวกเขาจึงบอกชายคนนั้น และเขาก็ถาม

บาร์โธโลเม, ฮาร์เจนตินา

ว่า “ปกอกเปลือกข้าวโพดหรือยัง”

พวกเขาตอบ “ยัง”

ชายคนนั้นจึงบอกว่า “ถ้าอย่างนั้นก็ไปสุสานเถอะ”

นี่คือพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่เราจะเป็นชายและหญิงอิสระ สามารถบรรลุศักยภาพสูงสุดของเราทั้งทางโลกและทางวิญญาณได้ ที่เราจะเป็นอิสระจากข้อจำกัดอันน่าอับอายของความยากจนและพันธนาการแห่งบาป ที่เราจะชื่นชมการเคารพตนเองและอิสรภาพ ที่เราจะเตรียมพร้อมในทุกสิ่งเพื่อจะไปสมทบกับพระองค์ในอาณาจักรซีเลสเชียล

ข้าพเจ้าไม่เชื่อความคิดหลอกหลวงที่ว่าเราทำได้ด้วยความพยายามของเราแต่ผู้เดียว โดยปราศจากความช่วยเหลืออันมากมาย และสม่ำเสมอจากพระองค์ “เรารู้ว่าโดยพระคุณนั่นเองที่เราได้รับการช่วยให้รอด, หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว”²⁴ และเราไม่จำเป็นต้องมีความสามารถหรือความดีในระดับต่ำสุดระดับหนึ่งก่อนที่พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเหลือ—เราได้รับความช่วยเหลือจากสวรรค์นั้นได้ทุกโมงยามของทุกวัน ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนบนเส้นทางแห่งการเชื่อฟัง แต่ข้าพเจ้ารู้ว่านอกเหนือจากการปรารถนาความช่วยเหลือของพระองค์ เราต้องออกแรง กลับใจ และเลือกพระผู้เป็น

เจ้าเพื่อพระองค์จะทรงสามารถกระทำในชีวิตของเราให้สอดคล้องกับความยุติธรรมและสิทธิ์เสรีทางศีลธรรม คำวิงวอนของข้าพเจ้าคือขอเพียงมีความรับผิดชอบและไปทำงานเพื่อพระผู้เป็นเจ้าจะได้ทรงมีบางสิ่งที่จะช่วยเหลือเรา

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงพระชนม์อยู่ พระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ คือพระผู้ไถ่ของเรา และพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ทรงสถิตกับเรา พระองค์ทรงปรารถนาจะช่วยเราแน่นอน และพระปรีชาสามารถของพระองค์ไม่มีที่สิ้นสุด ขอให้เรา “ตื่น, และลุกขึ้นจากภัสมธุลี, ... เพื่อพันธสัญญาของพระบิดานิรันดรซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับ [เรา] จะเกิดสัมฤทธิ์ผล.”²⁵ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. William Shakespeare, *The Life of King Henry V*, องก์ที่ 4, ฉากที่ 1, บรรทัดที่ 127–29, 131–37, 183–85.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:78.
3. Brigham Young, “Sermon,” *Deseret News*, Oct. 31, 1855, 267; อ้างถึงใน Terryl Givens and Fiona Givens, *The Crucible of Doubt: Reflections on the Quest for Faith* (2014), 63.
4. โมเสส 6:57.
5. โมเสส 6:55.
6. ดู หลักแห่งความเชื่อ 1:2; ดู 2 นีไฟ 2:25; โมเสส 6:53–56 ด้วย.
7. 2 นีไฟ 2:26; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:38 ด้วย.
8. ดู 3 นีไฟ 12:48; 27:27; ดู โรม 8:16–17; หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:37–38 ด้วย.
9. ดู วิวรรณ์ 12:7–9; หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:36–38; โมเสส 4:3–4.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:19–31.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 3:2.
12. กิจการ 10:34–35.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:31.
14. ดู แอลมา 42:25.
15. แอลมา 42:24.
16. หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:4.
17. ดู โมไซยาห์ 15:9.
18. แอลมา 42:13; เพิ่มตัวเอน.
19. 2 นีไฟ 31:19.
20. แอลมา 34:16.
21. ใน Christian Smith, *Souls in Transition: The Religious and Spiritual Lives of Emerging Adults* (2009), 156.
22. ใน Smith, *Souls in Transition*, 156.
23. 2 นีไฟ 2:13.
24. 2 นีไฟ 25:23.
25. โมโรไน 10:31.

โดยประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อูทท์คอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

การได้รับประจักษ์ พยานถึงแสงสว่าง และความจริง

ประจักษ์พยานส่วนตัวถึงแสงสว่างและความจริงของท่านจะไม่เพียงเป็นพร
แก่ท่านและลูกหลานของท่านที่นี้ในความเป็นมรรตัยเท่านั้น แต่จะอยู่กับ
ท่านตลอดไปชั่วนิรันดร์เช่นกัน

ในฐานะนักบินสายการบิน ข้าพเจ้าบิน
เป็นเวลาหลายชั่วโมงข้ามทวีปและ
มหาสมุทรในช่วงกลางคืนที่มีดสนิท
การมองดูท้องฟ้ายามราตรีนอกหน้าต่างห้อง
นักบิน โดยเฉพาะทางข้างเผือก มักจะทำให้
ข้าพเจ้าพิศวงถึงความยิ่งใหญ่และลึกลับแห่ง
การสร้างของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ — ซึ่งพระคัมภีร์

อธิบายว่าเป็น “โลกสุดที่จะคนานับ”
ไม่ถึงหนึ่งศตวรรษนี้เองที่นักดาราศาสตร์
คาดเดาว่ากาแล็กซีทางช้างเผือกของเรา
เป็นเพียงกาแล็กซีเดียวในจักรวาล² พวกเขา
ทึกทักว่าทุกสิ่งที่อยู่นอกกาแล็กซีไม่มีอะไร
เลย เว้นว่างไม่มีที่สิ้นสุด—ว่างเปล่า หนาว
เย็น ไม่มีดวงดาว แสงสว่าง และชีวิต

ขณะที่กล้องโทรทรรศน์เริ่มก้าวหน้ามาก
ขึ้น—รวมถึงกล้องโทรทรรศน์ที่สามารถส่ง
ออกไปในอวกาศ—นักดาราศาสตร์เริ่มเห็น
ภาพของความจริงอันน่าประทับใจและเกือบ
จะเกินความเข้าใจ นั่นคือ จักรวาลนั้นกว้าง
ใหญ่กว่าที่เคยคิดและเชื่อมาก่อนหน้านี้ และ
ฟ้าสวรรค์เต็มไปด้วยกาแล็กซีนับไม่ถ้วน อยู่
ห่างจากเราเกินกว่าจะจินตนาการได้ แต่ละ
กาแล็กซีประกอบด้วยดาวหลายหมื่นล้าน
ดวง³

ในช่วงเวลาสั้นมาก ความเข้าใจของเรา
เกี่ยวกับจักรวาลเปลี่ยนแปลงไปตลอดกาล
ปัจจุบันเราสามารถเห็นกาแล็กซีที่ห่าง
ไกลเหล่านั้นบางแห่ง⁴

เรารู้ว่ากาแล็กซีที่อยู่ที่นั่น
กาแล็กซีเหล่านั้นอยู่ที่นี่เป็นเวลา
ยาวนาน

ก่อนที่มนุษยชาติจะมีเครื่องมืออันทรงพลัง
มากพอที่จะรวบรวมแสงสว่างแห่งซีเลสเชียล
และนำกาแล็กซีเหล่านี้มาปรากฏต่อสายตา
เราไม่ได้เชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นไปได้

ความกว้างใหญ่ของจักรวาลไม่ได้เปลี่ยนแปลง
ในทันที แต่ความสามารถของเราที่จะ
เห็นและเข้าใจความจริงนี้เปลี่ยนไปมากอย่าง
เหลือเชื่อ และด้วยแสงสว่างที่ยิ่งใหญ่กว่า
มนุษยชาติจึงได้รับทัศนียภาพอันรุ่งโรจน์
อย่างไม่เคยนึกมาก่อน

เป็นเรื่องยากสำหรับเราที่จะเชื่อสิ่งที่เรามอง ไม่เห็น

สมมติว่าเราสามารถย้อนเวลาได้และ
สนทนากับผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่เมื่อหนึ่งพันปีหรือ
หนึ่งร้อยปีก่อน ขอให้ท่านจินตนาการว่า
กำลังพยายามอธิบายให้พวกเขาฟังถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่
ที่ปัจจุบันท่านกับข้าพเจ้าเห็น เป็นเรื่องปกติ ตัวอย่างเช่น
ผู้คนเหล่านี้คิดกับเราอย่างไรถ้าเราเล่าเรื่องจัมโบ้เจ็ท ไมโคร-
เวฟ อุปกรณ์พิกพาที่มีห้องสมุดดิจิทัลและ
วิดีโอลูกหลานของเราเพื่อเราจะแชร์ได้ทันที
กับผู้คนหลายล้านคนทั่วโลก

บางคนอาจเชื่อเรา ส่วนใหญ่จะเยาะเย้ย
ต่อต้าน หรือบางทีอาจบอกให้เราหยุดพูดหรือ
ทำร้ายเรา บางคนพยายามจะใช้ตรรกะ เหตุ
ผล และข้อเท็จจริงเท่าที่พวกเขาารู้เพื่อแสดง
ว่าเราถูกซึ่งนำผิดๆ เงืงเขลา หรือแม้กระทั่งตก
อยู่ในอันตราย พวกเขาอาจประณามว่าเรา
พยายามชักจูงผู้อื่นไปในทางที่ผิด

แต่แน่นอนว่าคนเหล่านี้จะผิดพลาดอย่าง
มหันต์ พวกเขาอาจมีเจตนาดีและจริงใจ พวกเขา
อาจรู้สึกว่าคุณคิดของพวกเขาถูกต้อง
แน่นอน แต่พวกเขาไม่สามารถเห็นได้อย่าง
ชัดเจนเพราะพวกเขายังไม่ได้รับแสงสว่างที่
สมบูรณ์กว่าของความจริง

คำสัญญาถึงแสงสว่าง

ดูเหมือนว่าจะเป็นปกติวิสัยของมนุษย์ที่
คิดว่าเราถูกแม้ในยามที่เราผิด และถ้าเป็น
กรณีนี้เราทุกคนจะมีความหวังอยู่หรือ เรา
ถูกกำหนดให้ล่องลอยไร้จุดหมายอยู่บนท้อง
ทะเลของข้อมูลขัดแย้ง ถูกมัดอยู่บนแพที่เรา
ผูกขึ้นหยาบๆ จากอคติของเราเองไหม

การมองดูท้องฟ้ายามราตรี
ทำให้ข้าพเจ้าพิศวงกับความยิ่งใหญ่
และความลึกลับแห่งการสร้างของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

เป็นไปได้ไหมที่จะพบความจริง
จุดประสงค์ของคำพูดข้าพเจ้าคือประกาศ
ข่าวสารแห่งความปิติยินดีที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า
พระองค์เอง—พระเจ้าจอมทัพรุ่งทราบบทุก
สิ่ง—ทรงสัญญาว่าบุตรธิดาของพระองค์ว่า
พวกเขาจะรู้ความจริงได้ด้วยตนเอง

โปรดพิจารณาความสำคัญของคำสัญญา
นี้

พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าในวันคริสต์มาส
พระผู้สร้างจักรวาลอันไพศาลนี้ จะรับสั่งแก่
ผู้ที่เข้าไปหาพระองค์ด้วยใจจริงและเจตนา
แท้จริง

พระองค์จะรับสั่งกับพวกเขาในความฝัน
นิมิต ความคิด และความรู้สึก

พระองค์จะรับสั่งในวิธีที่ไม่มีผิดพลาดและ
เหนือกว่าประสบการณ์ของมนุษย์ พระองค์
จะประทานแนวทางจากสวรรค์และคำตอบ
ให้ชีวิตส่วนตัวของพวกเขา

แน่นอนว่ามีผู้เขย่งหนัสน้ำและพูดว่าสิ่งนั้น
เป็นไปได้ไม่ได้ ว่าถ้ามีพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า
น่าจะมีสิ่งที่ดีกว่าให้ทำ มากกว่าจะทรงฟัง
และทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของคนคนหนึ่ง

แต่ข้าพเจ้าบอกท่านดังนี้ว่า พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า
ทรงห่วงใยท่าน พระองค์จะทรงฟังและจะ
ทรงตอบคำถามส่วนตัวของท่าน พระองค์
ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของท่านในวิธีของ
พระองค์และในเวลาของพระองค์ ดังนั้น
ท่านต้องเรียนรู้ที่จะฟังเสียงของพระองค์
พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงประสงค์ให้ท่านค้นหาทาง
ของท่านกลับไปหาพระองค์ และพระผู้ช่วย
ให้รอดทรงเป็นทางนั้น^๕ พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรง
ประสงค์ให้ท่านเรียนรู้เกี่ยวกับพระบุตรของ
พระองค์ พระเยซูคริสต์ และมีประสบการณ์
ถึงสันติสุขอันลึกซึ้งและปิติอันเกิดจากการ
เจริญรอยตามสานุศิษย์ของพระเจ้า

เพื่อนรักทั้งหลายของข้าพเจ้า มีการทดลอง
ที่ตรงไปตรงมาพอสมควร พร้อมด้วยกรับ
ประกันจากพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ซึ่งอยู่ในพระคัมภีร์
ไบเบิลที่มีให้แก่ชาย หญิง และเด็กทุกคนผู้
เต็มใจจะทดสอบ

หนึ่ง ท่านต้องค้นคว้าพระวจนะของพระ-
ผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า นั่นหมายถึงการอ่านพระคัมภีร์
และการศึกษาถ้อยคำของศาสนาดายากรณ์
ในสมัยโบราณและสมัยปัจจุบันเกี่ยวกับพระ-

กิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์—
โดยไม่มีเจตนาที่จะสงสัยหรือวิพากษ์วิจารณ์
แต่มีความปรารถนาที่จริงใจในการค้นหา
ความจริง ไตร่ตรองถึงเรื่องที่ท่านจะรู้สึก และ
เตรียมจิตใจท่านไว้เพื่อรับความจริง^๖ “แม้
หากท่านทำไม่ได้มากไปกว่าปรารถนาที่จะ
เชื่อ, ก็ขอให้ความปรารถนาที่เกิดผลในท่าน
...จนท่าน...จะให้ที่สำหรับ [พระวจนะของ
พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า]”^๗

สอง ท่านต้องพิจารณา ไตร่ตรอง พยายาม
อย่างไร้ความกลัวที่จะเชื่อ^๘ และขอบพระทัย
พระเจ้าที่ทรงเมตตาบุตรธิดาของพระองค์
อย่างยั้งนัยจากสมัยของอาดัมจนถึงสมัย
ของเราโดยประธานศาสนาดายากรณ์ ผู้หยั่งรู้
และผู้เปิดเผย ให้นำศาสนจักรของพระองค์
และทรงช่วยให้เราพบหนทางกลับไปหาพระ-
องค์

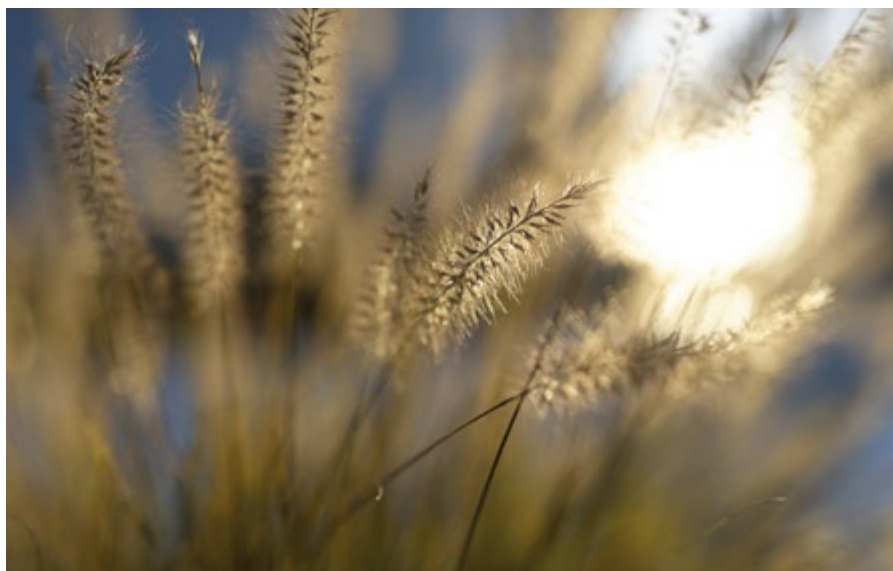
สาม ท่านต้องทูลถามพระบิดาบนสวรรค์
ของท่านในพระนามของพระบุตรของพระ-
องค์ พระเยซูคริสต์ เพื่อให้ทรงแสดงความ
จริงของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายแก่ท่าน ทูลถามด้วยใจ

จริงและเจตนาแท้จริง โดยมีศรัทธาในพระ-
คริสต์⁹

ยังมีขั้นตอนที่ *สี่* ด้วย ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ประทานแก่เรา “ถ้าใครตั้งใจประพฤติตาม
พระประสงค์ของ [พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ] คนนั้นก็
จะรู้ว่าคำสอนนี้มาจากพระเจ้าหรือที่เราพูด
ตามใจชอบเอง”¹⁰ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อท่าน
พยายามพิสูจน์ความจริงของหลักธรรมพระ-
กิตติคุณ ท่านต้องดำเนินชีวิตตามนั้นก่อน
ทดสอบหลักคำสอนพระกิตติคุณและคำสอน
ของศาสนจักรในชีวิตของท่านเอง ทำสิ่งนี้ด้วย
เจตนาแท้จริงและศรัทธาที่ยั่งยืนในพระเจ้า
เป็นเจ้าของ

ถ้าท่านจะทำสิ่งเหล่านี้ ท่านมีคำสัญญา
จากพระเจ้า—ผู้ทรงถูกผูกมัดโดยพระ-
คำของพระองค์¹¹—ว่าพระองค์จะทรงแสดง
ความจริงให้ประจักษ์แก่ท่านโดยอำนาจของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์จะประทาน
แสงสว่างกว่าเดิมเพื่อช่วยให้ท่านมองเห็น
ผ่านความมืดและเป็นพยานถึงทัศนียภาพ
อันรุ่งโรจน์เกินจินตนาการซึ่งดวงตามนุษย์
ไม่อาจเข้าใจได้

บางคนอาจพูดว่าขั้นตอนเหล่านั้นยาก
เกินไปหรือพวกเขาไม่มีคำพอบ แต่ข้าพเจ้า
แนะนำว่าประจักษ์พยานส่วนตัวเกี่ยวกับ
พระกิตติคุณและศาสนจักรเป็นสิ่งสำคัญที่
สุดซึ่งท่านจะมีได้ในชีวิตนี้ ซึ่งไม่เพียงจะเป็น
พรและช่วยนำทางท่านตลอดชีวิตนี้เท่านั้น
แต่จะมีผลโดยตรงกับชีวิตท่านตลอดนิรันดร
เช่นกัน

เรื่องราววิญญานสามารถเข้าใจได้โดย

พระวิญญาณ

นักวิทยาศาสตร์มีปัญหากับความเข้าใจ
ขนาดของจักรวาลจนกระทั่งเครื่องมือมีความ
ก้าวหน้าพอที่จะได้รับแสงสว่างมากขึ้นเพื่อ
พวกเขาจะเข้าใจความจริงอันสมบูรณ์ได้
มากขึ้น

อัครสาวกเปาโลสอนหลักธรรมคล้ายกัน
เกี่ยวกับความรู้ทางวิญญานว่า “แต่คนทั่วไป
จะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณ
แห่งพระเจ้า” ท่านเขียนถึงชาวโครินธ์ “เพราะ
ว่าเขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่ และเขาไม่สามารถ
เข้าใจ เพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ก็ต้อง
วินิจฉัยโดยเพียงพระวิญญาณ”¹²

กล่าวอีกนัยหนึ่ง ถ้าท่านต้องการรู้ความ
จริงทางวิญญาน ท่านต้องใช้เครื่องมือที่ถูกต้อง
 ท่านไม่สามารถเข้าใจความจริงทาง
วิญญานด้วยเครื่องมือที่ไม่สามารถตรวจจับ
ความจริงทางวิญญาน

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงบอกเราในยุคสมัย
ของเราว่า “สิ่งซึ่งมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าเป็น
ความสว่าง; และคนที่รับความสว่าง, และ
ดำเนินอยู่กับพระเจ้าต่อไป, รับความ
สว่างมากขึ้น; และความสว่างนั้นเจิดจ้ายิ่ง
ขึ้นไป จนถึงวันที่สมบูรณ์.”¹³

ยิ่งเรามีใจและความคิดเอนเอียงไปทาง
พระเจ้ามากขึ้นเท่าไร แสงจากสวรรค์จะกลั่น
ลงมาในจิตวิญญานเรามากขึ้นเท่านั้น แต่
ละครั้งที่เราแสวงหาแสงสว่างนั้นอย่างเต็มที่
และจริงจัง เราทำให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทราบ
ถึงความพร้อมในการรับแสงสว่างมากขึ้น ใน

ที่สุด สิ่งต่างๆ ที่ก่อนหน้านี้ดูเหมือนเลื่อนราง
มืดมน และห่างไกลกลับกลายเป็นกระจ่าง
สดใส และใกล้ขีดเรา

ในการทำงานเดียวกัน ถ้าเรานำตัวเราออก
จากแสงสว่างของพระกิตติคุณ แสงสว่างของ
เราจะเริ่มสลัว—ไม่เกิดขึ้นในวันเดียวหรือ
สัปดาห์เดียวแต่จะค่อยเป็นค่อยไป—จนเรา
มองย้อนไปและไม่เข้าใจเหตุผลที่เราเคย
เชื่อว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง กระทั่ง
ว่าความรู้อ่อนหน้านี้อาจดูเป็นเรื่องโง่เขลา
สำหรับเราเพราะสิ่งที่เคยกระจ่างกลับสลัว
เลื่อนราง และห่างไกล

นี่คือสาเหตุที่เปาโลยืนยันว่าผู้ที่กำลังจะ
พินาศเห็นข่าวสารพระกิตติคุณเป็นเรื่องโง่
“แต่เรา [ผู้] ที่กำลังจะรอดเห็นว่าเป็นฤทธานุภาพ
ของพระเจ้า”¹⁴

ไม่มีการทดสอบที่ตัดสินด้วยคำตอบเดียว

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายเป็นสถานที่สำหรับผู้คนที่มีความประจักษ์
พยานทุกรูปแบบ มีสมาชิกบางคนของศาสน-
จักรที่มีความประจักษ์พยานแน่วแน่และแรงกล้า
อยู่ในใจ บางคนยังคงพยายามรู้ได้ด้วยตนเอง
ศาสนจักรเป็นบ้านสำหรับทุกคนมารวมกัน
ไม่ว่าประจักษ์พยานของใครจะล้าลึกหรือ
สูงส่งเพียงไร ข้าพเจ้ารู้ว่าอาคารประชุมของ
เราไม่มีป้ายติดไว้ที่ประตู บอกว่า “ประจักษ์
พยานของท่านต้องสูงระดับนี้จึงจะเข้าได้”

ศาสนจักรไม่ได้มีไว้เพื่อคนดีพร้อมเท่านั้น
แต่มีไว้เพื่อให้ทุกคน “มาหาพระคริสต์และได้
รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์”¹⁵ ศาสนจักร
มีไว้สำหรับคนอย่างท่านและข้าพเจ้า ศาสน-
จักรเป็นสถานที่ของการต้อนรับและการบำรุง
เลี้ยงไม่ใช่สถานที่สำหรับการแบ่งแยกหรือ
วิพากษ์วิจารณ์ เป็นสถานที่ซึ่งเราจะออกไป
ให้กำลังใจ ยกกระตือรือร้นวิญญาน และสนับสนุน
กันขณะที่เราดำเนินการค้นหาความจริง
จากสวรรค์เป็นการส่วนตัว

ในที่สุด เราทุกคนเป็นนักเดินทางผู้แสวงหา
ความสว่างจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของขณะเดินทางบน
วิถีของการเป็นศาสนิกชน เราไม่ประณามผู้
อื่นเพราะปริมาณแสงสว่างที่พวกเขาอาจมี
หรือไม่มี แต่เราบำรุงเลี้ยงและสนับสนุนแสง
สว่างทั้งปวงจนกระทั่ง สดใส และมั่นคง

คำสัญญาแก่ทุกคน

ขอให้เรารู้ว่าการได้รับประจักษ์พยานไม่

โซ่งานที่ทํากายในหนึ่งนําทึ หนึ่งซั้วโมง หรือ หนึ่งวัน ไม้ซั้วครั้งเดียวเสีจ กระจบวงการ รวบรวมแสงสว่างทางวิญญานเป็นการค้นหา ตลอดซั้วชีวิต

ประจักษ์พยานของท่านถึงพระบุตรผู้ทรง พระชนม์ของพระผู้เป็นเจ้าและศาสนจักรที่ ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์ ศาสนจักรของ พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อาจ ไม้ได้เกิดขึ้นรวดเร็วดังใจปรารถนา แต่ข้าพ- เจ้าสัญญากับท่านว่า ถ้าท่านทำส่วนของท่าน ประจักษ์พยานจะเกิดขึ้น

และสิ่งนี้จะรุ่งโรจน์

ข้าพเจ้ากล่าวประจักษ์พยานส่วนตัวของ ข้าพเจ้าว่าความจริงทางวิญญานจะเติมเต็ม ใจท่านและนำแสงสว่างมาสู่วิญญานท่าน จะเปิดเผยสติปัญญาอันบริสุทธิ์พร้อมด้วย ปิต่ออันล้ำเลิศและสันติสุขจากสวรรค์ ข้าพเจ้า ประสบสิ่งนี้ด้วยตนเองโดยอำนาจของพระ- วิญญานบริสุทธิ์

ตั้งคำสัญญาในพระคัมภีร์โบราณ พระ- สิริอันสุดจะพรรณนาของพระวิญญานแห่ง พระผู้เป็นเจ้าจะทำให้ท่านร้องเพลงสดุดี ความรักที่ไถ่¹⁶ แขนงมองสวรรค์ และเปล่ง เสียงสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าผู้สูงสุด ผู้ทรง เป็นที่พึ่งพิง ความหวัง พระผู้ทรงคุ้มครอง และพระบิดาของท่าน พระผู้ช่วยให้อรอดทรง สัญญาว่าถ้าท่านแสวงหา ท่านจะพบ¹⁷

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่านี่คือความจริง ถ้า ท่านแสวงหาความจริงของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่ง ตอนนี้อาจจะยังเลือนราง ไม่ชัดเจน และห่าง ไกล จะค่อยๆ ได้รับการเปิดเผยให้ชัดเจน และเข้ามาใกล้ใจท่านโดยแสงสว่างแห่งพระ- คุณของพระผู้เป็นเจ้า ทศนียภาพทางวิญญาน อันรุ่งโรจน์ ที่ดวงตามนุษย์ไม่อาจจินตนาการ ได้จะเปิดเผยแก่ท่าน

นี่คือประจักษ์พยานของข้าพเจ้าว่าแสง สว่างทางวิญญานนี้อยู่ใกล้แค่เอื้อมของบุตร ธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า สิ่งนี้จะจุดประกายความคิดท่าน และนำการเยี่ยยามาให้ ใจท่านและนำปีติมาสู่วันเวลาของท่าน เพื่อน รักทั้งหลาย โปรดอย่าวิร้อที่จะแสวงหาและ เสริมสร้างประจักษ์พยานถึงงานอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระผู้เป็นเจ้า แม้งานแห่งแสงสว่างและ ความจริง

ประจักษ์พยานส่วนตัวถึงแสงสว่างและ

ความจริงของท่านจะไม่เพียงเป็นพรแก่ท่าน และลูกหลานของท่านที่ขึ้นในความเป็นมรดกด้วย เท่านั้น แต่จะอยู่กับท่านตลอดไปชั่ววันรันดร์ เช่นกัน ในโลกซั้วกับซั้วกัลป์ ข้าพเจ้าเป็นพยาน ถึงสิ่งนี้และฝากพรของข้าพเจ้าไว้กับท่านใน พระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมเสส 1:33.
2. ดู Marcia Bartusiak, *The Day We Found the Universe* (2009), xii. ข้าพเจ้าประหลาดใจอยู่ เสมอที่เราสามารถเชื่อมั่นข้อสรุปของเรา บาง ครั้งเรามั่นใจมากจนเรารู้สึกว่าเรามีความจริง ทั้งหมดที่นั่น ในกรณีนี้คือ “ไซมอน นิวคอม เป็นหัวหน้านักดาราศาสตร์ชาวอเมริกันในปลาย ศตวรรษที่สิบเก้า เขากล่าวว่าการอุทิศหอดูดาว ในปี 1887 ว่า “ทราบเท่าที่นักดาราศาสตร์รู้... ดูเหมือนว่าความรู้ของเรากำลังจะไปถึงจุดสิ้นสุด อย่างรวดเร็ว... ผลก็คืองานที่นักดาราศาสตร์ให้ ความสนใจคือการค้นพบสิ่งใหม่ๆ น้อยลงกว่า การให้รายละเอียดในสิ่งที่รู้อยู่แล้ว” (Bartusiak, xv)

3. นำสานใจที่จะพิจารณา โมเสส 1:33, 35 ในแสง สว่างของการค้นพบ “ยุคใหม่” หนังสือโมเสส ในพระคัมภีร์ใหม่ถูกค้นคว้าเปิดเผยแก่ศาสดา พยากรณ์โจเซฟ สมิธเมื่อเดือนมิถุนายน ปี 1830 เกือบหนึ่งศตวรรษก่อนเอ็ดวิน ฮับเบิลประกาศ การค้นพบกาแล็กซีที่ห่างไกล
4. ตัวอย่างเช่น ดู the Hubble Heritage Image Gallery at heritage.stsci.edu/gallery/gallery.html.
5. ดู ยอห์น 14:6.
6. ดู 3 นีไฟ 17:3.
7. แอลมา 32:27.
8. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 67:3.
9. ดู โมโรไน 10:3-5.
10. ยอห์น 7:17; ดู สดุดี 25:14; ยอห์น 3:21 ด้วย.
11. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:10.
12. 1 โครินท์ 2:14.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:24.
14. 1 โครินท์ 1:18.
15. โมโรไน 10:32; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:59 ด้วย.
16. ดู แอลมา 5:26.
17. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:63.

นำเสนอโดยประธานเฮนรี บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

การสนับสนุน เจ้าหน้าที่ศาสนจักร

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนโรมัส สเป็นเซอร์ มอนสัน ในฐานะศาสตราจารย์ผู้ช่วยผู้เปิดเผย และประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เฮนรี เบเนเนน อายริงก์ ในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด และดีเทอร์ ฟรีดริค อุกท์ดอร์ฟ ในฐานะที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้าน หากมี โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนบอยด์ เคนเนธ แพคเกอร์ ในฐานะประธานโคออร์ดิเนเตอร์สลับสอง และสมาชิกโคออร์ดิเนเตอร์สลับสอง ดังต่อไปนี้: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลิน เอช. ไอคัส, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี เฮลส์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบดনার, เคานทิน แอล. คุก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, และนีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้านโปรดทำเช่นเดียวกัน
ขอเสนอว่าเราสนับสนุนที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองในฐานะศาสตราจารย์ผู้ช่วยผู้เปิดเผย
ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้ที่เห็นตรงข้าม หากมี โปรดทำเช่นเดียวกัน
ขอเสนอปลดพร้อมกับแสดงความขอบคุณต่อการรับใช้อันดีเด่นของเอ็ดเดอร์คาร์ลอส เอช. อามาโต และวิลเลียม อาร์. วอลท์เกอร์ ในฐานะสมาชิกของโคออร์ดิเนเตอร์สลับสองและแต่งตั้งพวกท่านเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เกียรติคุณ
ผู้ที่เข้าร่วมแสดงความขอบคุณกับเราสำหรับการอุทิศตนรับใช้ของพวกท่าน โปรดยกมือ

ขอเสนอปลดสาวกเจ็ดสิบภาคเอ็ดเดอร์ อารายิค วี. มินัสยันและกวิโด เซ็นคินส์ ขอแสดงความขอบคุณสำหรับการรับใช้ของพวกท่าน

ผู้ที่เห็นชอบ โปรดยกมือ
ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่สาวกเจ็ดสิบภาค และฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญตั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้าน โปรดทำเช่นเดียวกัน
ขอขอบคุณพี่น้องทุกท่าน สำหรับศรัทธาและการสวดอ้อนวอนของท่าน ■

โดยเจ็ลเคอร์คัลลิน เอช. โอ๊คส์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

รักผู้อื่นและอยู่ร่วมกับ ผู้ที่แตกต่าง

ในฐานะผู้ติดตามพระคริสต์ เราควรรออยู่อย่างสงบสุขกับผู้อื่นที่ไม่มี
ค่านิยมเหมือนกับเราหรือไม่ยอมรับคำสอนที่สร้างค่านิยมเหล่านั้น

I.

ในช่วงวันเวลาสุดท้ายของการปฏิบัติศาสนิกในชีวิตรัตนคติของพระเยซู พระองค์ประทานสิ่งที่พระองค์ทรงเรียกว่า “บัญญัติใหม่” แก่เหล่าสาวกศิษย์ (ยอห์น 13:34) รับสั่งซ้ำถึงสามครั้ง พระบัญญัติข้อนั้นเรียบง่ายแต่ยาก “ให้พวกท่านรักกันและกัน เหมือนอย่างที่เรารักท่าน” (ยอห์น 15:12; ดูข้อ 17 ด้วย) คำสอนให้รักกันและกันเป็นคำสอนหลักของการปฏิบัติศาสนิกของพระผู้ช่วยให้รอด พระบัญญัติข้อใหญ่อันดับสองคือ “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มัทธิว 22:39) แม้พระเยซูทรงสอนว่า “จงรักศัตรูของท่าน” (มัทธิว 5:44) แต่พระบัญญัติที่ให้รักผู้อื่นดังที่พระองค์ทรงรักผู้คนของพระองค์เป็นการท้าทายที่พิเศษมากต่อสาวกศิษย์ของพระองค์—และต่อเรา ประธานโรนัลด์ เอ. ล. มอนสันสอนเราเมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมาว่า “โดยแท้แล้ว ความรักคือแก่นแท้ของพระกิตติคุณ และพระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างของเรา พระชนม์ชีพของพระองค์เป็นมรดกแห่งความรัก”¹

เหตุใดจึงเป็นเรื่องยากที่จะมีความรักแบบพระคริสต์ต่อกันและกัน เป็นเรื่องยากเพราะ

เราต้องดำเนินชีวิตท่ามกลางผู้ที่ไม่ได้มีความเชื่อ ค่านิยม และความผูกมัดต่อพันธสัญญาเหมือนกับเรา ในคำสวดอ้อนวอนเพื่อสาวกศิษย์ของพระองค์ก่อนถูกตรึงกางเขน พระเยซูทรงสวดอ้อนวอนให้ผู้ติดตามพระองค์ว่า “ข้าพระองค์มอบพระดำรัสของพระองค์ให้แก่พวกเขาแล้ว และโลกนี้เกลียดชังเขา เพราะเขาไม่ใช่ของโลก เหมือนอย่างที่เขาไม่ใช่ของโลก” (ยอห์น 17:14) จากนั้นพระองค์ทรงวิงวอนพระบิดาว่า “ข้าพระองค์ไม่ได้ขอให้พระองค์เอาพวกเขาออกไปจากโลก แต่ขอให้ปกป้องเขาไว้ให้พ้นจากมารร้าย” (ข้อ 15) เราต้องอาศัยอยู่ในโลกแต่ไม่เป็นของ

โลก เราต้องอาศัยอยู่ในโลกเพราะว่า ดังที่พระเยซูทรงสอนในอุปมา อาณาจักรของพระองค์ก็เป็น “เหมือนเชื้อ” ซึ่งมีหน้าที่คือทำให้ขนมปัง (โลก) ทั้งหมดฟู (ยก) ขึ้น (ดู ลูกา 13:21; มัทธิว 13:33; ดู 1 โครินธ์ 5:6–8 ด้วย) ผู้ติดตามพระองค์ไม่สามารถทำอย่างนั้นได้ หากพวกเขาคบหาสมาคมเฉพาะกับผู้ที่มีความเชื่อและธรรมเนียมปฏิบัติเดียวกันเท่านั้น แต่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่าถ้าเรารักพระองค์ เรายังจะประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ (ดู ยอห์น 14:15)

II.

พระกิตติคุณมีคำสอนมากมายเกี่ยวกับการรักษาพระบัญญัติขณะอยู่ร่วมกับผู้คนที่มีความเชื่อและธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน คำสอนเกี่ยวกับความขัดแย้งเป็นเรื่องสำคัญเมื่อพระคริสต์ผู้สิ้นคืนพระชนม์ทรงพบว่าชาวนีไฟกำลังโต้เถียงกันเรื่องวิธีบัพติศมา พระองค์ทรงบอกวิธีอย่างชัดเจนว่าควรประกอบศาสนพิธีนี้อย่างไร จากนั้นพระองค์ทรงสอนหลักธรรมคำสอนนี้

“จะไม่มีกรไต้เถียงในบรรดาพวกเจ้า, ดังที่เคยมีมาก่อน; ทั้งจะไม่มีกรไต้เถียงในบรรดาพวกเจ้าเกี่ยวกับประเด็นของหลักคำสอนเรา, ดังที่เคยมีมาก่อน.

“เพราะตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, คนที่มีวิญญาณของความขัดแย้งย่อมไม่เป็นของเรา, แต่เป็นของมาร, ผู้เป็นบิดาแห่งความขัดแย้ง, และเขาช่วยอุจมนุษย์ให้ขัดแย้งด้วยความโกรธ, ต่อกัน.

“ดูเถิด, ...นี่เป็นหลักคำสอนของเรา, ว่าเรื่องเช่นนั้นจะหมดไป” (3 นีไฟ 11:28–30; เพิ่มตัวเอน)

พระเจ้าช่วยให้อวดไม่ได้ทรงจำกัดคำเตือนของพระองค์เรื่องความขัดแย้งต่อผู้ที่ไม่รักษาพระบัญญัติเรื่องบัพติศมาเท่านั้น พระองค์ทรงห้ามความขัดแย้งจากทุกคน แม้ผู้ที่รักษาพระบัญญัติก็ต้องไม่ช่วยใจมนุษย์ให้ขัดแย้งด้วยความโกรธ มารคือ “บิดาแห่งความขัดแย้ง” พระเจ้าช่วยให้อวดคือเจ้าชายแห่งสันติ

ในทำนองเดียวกันพระคัมภีร์ไบเบิลสอนว่า “คนนี้มีปัญญาทำให้ความโกรธเกรี้ยวสงบลง” (สุภาพษิต 29:8) อัครสาวกในสมัยแรกเริ่มสอนว่าเราควร “มุ่งประพฤตินสิ่งซึ่งทำให้เกิดความสงบสุข” (โรม 14:19) และ “[พูด] ความจริงด้วยความรัก” (เอเฟซัส 4:15) “เพราะว่าความโกรธของมนุษย์ไม่ก่อให้เกิดความชอบธรรมของพระเจ้า” (ยากอบ 1:20) ในการเปิดเผยสมัยใหม่พระเจ้าทรงบัญชาว่า ชาวอันน่ายินดีของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูควรประกาศโดย “มนุษย์ทุกคนเตือนเพื่อนบ้านของเขา, ในความนุ่มนวลและในความอ่อนโยน” (ค.พ. 38:41) “ด้วยสุดความนอบน้อมต่อมตน, ... ไม่สบประมาทคนที่สบประมาท” (ค.พ. 19:30)

III.

แม้ว่าเราจะสุภาพเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง แต่เราต้องไม่อะลุ่มอล่วยหรือผ่อนผัน

คำมั่นสัญญาของเราต่อความจริงที่เราเข้าใจ เราต้องไม่ละทิ้งมุมมองหรือค่านิยมของเรา พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และพันธสัญญาที่เราทำจะทำให้เราจับเป็นนักสู้ในการแข่งขันอันริ้นดระหว่างความจริงกับความผิดพลาดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่มีพื้นที่ตรงกลางในการแข่งขันนั้น

พระเจ้าช่วยให้อวดทรงแสดงวิธีเมื่อปฏิบัติปรัชญาเผชิญหน้ากับพระองค์พร้อมหญิงคนหนึ่งซึ่ง “ถูกจับขณะกำลังล่องประเวณีอยู่” (ยอห์น 8:4) เมื่ออธิบายเพราะความหน้าซื่อใจคดของตนเอง พวกที่กล่าวหา ก็ถอนตัวจากไป เหลือแต่พระเยซูกับหญิงนั้น พระองค์ทรงปฏิบัติต่อเธอด้วยความกรุณาโดยปฏิเสธที่จะประณามเธอในเวลานั้น แต่พระองค์ทรงกำชับเธออย่างหนักแน่นว่า “อย่าทำบาปอีก” (ยอห์น 8:11) ความการุณย์รักเป็นสิ่งที่ต้องการ แต่ผู้ติดตามพระคริสต์—เช่นเดียวกับพระอาจารย์—ต้องหนักแน่นในความจริงเช่นกัน

IV.

เช่นเดียวกับพระเจ้าช่วยให้อวด บางครั้งผู้ติดตามพระองค์เผชิญกับพฤติกรรมที่เป็นบาป และทุกวันนี้เมื่อพวกเขาปกป้องความถูกต้องตามที่พวกเขาเข้าใจ บางครั้งเราเรียก

พวกเขาว่า “คนดีอริ้น” หรือ “พวกคลั่งศาสนา” ค่านิยมและธรรมเนียมปฏิบัติของโลกหลายอย่างสร้างความท้าทายให้วิสุทธิชนยุคสุดท้าย สิ่งที่เราเห็นได้ชัดในทุกวันนี้คือกระแสผลักดันให้การแต่งงานเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ชอบด้วยกฎหมายในหลายรัฐและเมืองของสหรัฐอเมริกาและแคนาดา และในอีกหลายประเทศทั่วโลก เรายังอยู่กับผู้ที่ไม่เชื่อในการแต่งงานเลยสักนิดด้วย บางคนไม่เชื่อในการมีลูก บางคนต่อต้านการควบคุมสื่อลามกหรือยาอันตราย อีกตัวอย่างหนึ่ง—เป็นที่คุ้นเคยกันดีต่อผู้เชื่อส่วนใหญ่—คือความท้าทายในการอยู่กับคู่ครองหรือสมาชิกครอบครัวที่ไม่มีความเชื่อเดียวกัน หรือคบหาสมาคมกับเพื่อนร่วมงานที่ไม่มีความเชื่อเดียวกับเรา

ในสถานที่ซึ่งได้รับการอุทิศ เช่นพระวิหาร บ้านแห่งการนมัสการ และบ้านของเราเอง เราควรสอนความจริงและพระบัญญัติอย่างชัดเจนและครอบคลุมดังที่เราเข้าใจสิ่งนั้น จากแผนแห่งความรอดซึ่งเปิดเผยในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู สิทธิของเราในการทำเช่นนั้นได้รับความคุ้มครองโดยการรับรองในรัฐธรรมนูญถึงเสรีภาพทางความคิดและทางศาสนา เช่นเดียวกับสิทธิเฉพาะส่วนตัวซึ่งต้องเคารพแม้ในประเทศที่ไม่มีการรับรองรัฐธรรมนูญอย่างเป็นทางการ

ในที่สาธารณะ สิ่งที่คุณมีศาสนาพูดและทำจะเกี่ยวข้องกับวิจารณ์ผู้อื่น เสรีภาพในการนับถือศาสนาใช้ได้กับการกระทำที่เป็นสาธารณะส่วนใหญ่ แต่ก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมซึ่งจำเป็นต่อการปรับให้เข้ากับ ความเชื่อและธรรมเนียมปฏิบัติของผู้อื่นด้วย กฎหมายอาจห้ามพฤติกรรมที่โดยทั่วไปถือว่า ผิดหรือยอมรับไม่ได้ เช่นพฤติกรรมแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ความรุนแรง หรือพฤติกรรมก่อการร้ายอื่นๆ แม้ว่า จะกระทำโดยพวกหัวรุนแรงในนามของศาสนา พฤติกรรมที่ร้ายแรงน้อยกว่า แม้ผู้เชื่อบางคนจะยอมรับไม่ได้ แต่ก็ต้องอดทนต่อไปหากสิ่งนั้นชอบด้วยกฎหมายโดยสิ่งที่ศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนเรียกว่า “เสียงของผู้คน” (โมไซยาห์ 29:26)

ในเรื่องคำปราศรัยในที่สาธารณะ เราทุกคนควรทำตามคำสอนพระกิตติคุณที่ให้รักเพื่อนบ้านและหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง ผู้ติดตามพระคริสต์ควรเป็นแบบอย่างของการเป็นพลเมืองดี เราพึงรักทุกคน เป็นผู้ฟังที่ดี และแสดงความห่วงใยต่อความเชื่ออันจริงใจของพวกเขา แม้ว่าเราไม่เห็นด้วย เราก็ไม่ควรหยาบคาย จุดยืนและการสื่อสารของเราในหัวข้อซึ่งเป็นที่ถกเถียงกันไม่ควรก่อให้เกิดความขัดแย้ง เราควรฉลาดเมื่อกำลังอธิบายและปฏิบัติตามจุดยืนของเรา และเมื่อเรามีอิทธิพลต่อผู้อื่น ในการทำเช่นนั้น เราขอให้ผู้อื่นไม่ขุ่นเคืองต่อความเชื่อทางศาสนาอันจริงใจของเราและต่อการใช้เสรีภาพทาง

ศาสนาของเรา เรากระตุ้นให้พวกเราทุกคนปฏิบัติตามกฎของคำของพระเจ้าช่วยให้รอด “จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่คุณต้องการให้พวกเขาปฏิบัติต่อท่าน” (มัทธิว 7:12)

เมื่อความคิดเห็นของเราไม่เหนือกว่า เราควรยอมรับผลที่ไม่น่าพอใจด้วยความสุภาพ และปฏิบัติตัวเป็นพลเมืองดีต่อปฏิบัติกรของเรา ในเหตุการณ์ใดก็ตาม เราควรเป็นคนมีไมตรีจิตต่อทุกคน ปฏิเสธการข่มเหงทุกรูปแบบ รวมถึงการข่มเหงทางสีผิว เชื้อชาติ ความเชื่อทางศาสนาหรือไม่มีศาสนา ตลอดจนความแตกต่างในรสนิยมทางเพศ

V.

ข้าพเจ้าได้พูดถึงหลักธรรมทั่วไป ต่อจากนี้ข้าพเจ้าจะพูดถึงการประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านั้นในหลากหลายสถานการณ์ที่คุ้นเคย ซึ่งควรทำตามคำสอนของพระเจ้าช่วยให้รอดอย่างซื่อสัตย์มากขึ้น

ข้าพเจ้าขอเริ่มด้วยสิ่งที่เล็กๆ ของเรา เรียนรู้ขณะที่เล่น บ่อยครั้งผู้ที่ไม่ใช่ชาวอมอรมอนที่นี้ในยูทาห์ได้รับความขุ่นเคืองและหมางเมินจากสมาชิกของเราบางคนที่ไม่อนุญาตให้ลูกของเขาเป็นเพื่อนกับเด็กจากศาสนาอื่น แน่ใจว่าเราสอนลูกของเราถึงค่านิยมและมาตรฐานความประพฤติได้โดยไม่ต้องให้พวกเขาออกห่างหรือแสดงความไม่เคารพต่อใครก็ตามที่แตกต่าง

ครูหลายคนในศาสนจักรและในโรงเรียนเสียใจกับวิธีที่เด็กวัยรุ่นบางคนปฏิบัติต่อกัน

รวมถึงเยาวชนแอลดีเอส แน่ใจว่าพระบัญญัติที่ให้รักกันและกันนั้นรวมถึงความรักและเคารพข้ามศาสนา ตลอดจนเชื้อชาติ วัฒนธรรม และระดับเศรษฐกิจด้วย เราทำทนายให้เยาวชนทุกคนหลีกเลี่ยงการข่มเหง การดูหมิ่น หรือการใช้คำพูดและการกระทำที่จงใจก่อความเจ็บปวดให้ผู้อื่น ทั้งหมดนี้ละเมิดพระบัญชาของพระเจ้าช่วยให้รอดที่ให้รักกันและกัน

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนว่าความขัดแย้งเป็นเครื่องมือของมาร แน่ใจว่าคำสอนนั้นขัดกับภาษาหรือการปฏิบัติของการเมืองในปัจจุบัน การอยู่กับความแตกต่างทางนโยบายเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเมือง แต่ความแตกต่างทางนโยบายไม่จำเป็นต้องมีฉนวนในการโจมตีเรื่องส่วนตัวซึ่งเป็นพิษภัยต่อกระบวนการของฝ่ายปกครองและลงทัณฑ์ผู้มีส่วนร่วม เราทุกคนควรกำจัดการสื่อสารที่แสดงความเกลียดชังและปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีต่อความเห็นที่แตกต่าง

สภาพแวดล้อมที่สำคัญที่สุดในการขจัดความขัดแย้งและฝึกแสดงความรักในความแตกต่างคือในบ้านและความสัมพันธ์ในครอบครัวของเรา ความแตกต่างหลีกเลี่ยงไม่ได้—น้อยบ้างมากบ้าง ในความแตกต่างมาก สมมุติว่าสมาชิกครอบครัวคนหนึ่งมีความสัมพันธ์แบบอยู่กินด้วยกันก่อนแต่งงาน สิ่งนั้นทำให้คุณค่าสำคัญสองอย่างขัดแย้งกัน—คือความรักที่เรามีให้สมาชิกครอบครัวกับคำมั่นสัญญาที่เรามีต่อพระบัญญัติ โดยการทำตามแบบอย่างของพระเจ้าช่วยให้รอด เราแสดงความรักกันได้ และยังคงหนักแน่นในความจริงโดยการละทิ้งการกระทำที่ส่งเสริมหรือดูเหมือนยอมรับสิ่งที่เรารู้ว่าผิด

ข้าพเจ้าขอทิ้งท้ายด้วยอีกตัวอย่างหนึ่งของความสัมพันธ์ในครอบครัว ที่การประชุมใหญ่สแตคในมิสซูรีประมาณ 10 ปีมาแล้ว ข้าพเจ้าพบซิสเตอร์คนหนึ่งซึ่งบอกข้าพเจ้าว่าสามีที่ไม่ใช่สมาชิกของเธอมาโบสถ์กับเธอเป็นเวลา 12 ปีแล้วแต่ไม่เคยเข้าร่วมศาสนจักร เธอถามว่าเธอควรทำอย่างไร ข้าพเจ้าแนะนำให้เธอทำสิ่งที่ถูกต้องทุกอย่างต่อไป และให้ออดทนและมีเมตตาต่อสามีของเธอ

ประมาณหนึ่งเดือนต่อมาเธอเขียนมาหาข้าพเจ้าว่า “ดิฉันคิดว่า 12 ปีนั้นเป็นการแสดงความอดทนที่ดี แต่ดิฉันไม่เคยรู้ว่าดิฉันมีเมตตาหรือเปล่า ดังนั้นดิฉันจึงพยายามอย่างมากในเดือนที่ผ่านมา และเขาก็รับบัปติศมาแล้ว”

ความเมตตาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะในสภาพแวดล้อมของครอบครัว เธอเขียนต่อว่า “ดิฉันยังต้องพยายามมีเมตตามากขึ้นอีก เพราะเราวางแผนจะไปแต่งงานในพระวิหารปีนี้!”

หกปีต่อมาเธอเขียนมาหาข้าพเจ้าอีกว่า “สามีดิฉัน [เพ็ง] ได้รับเรียกและแต่งตั้งเป็นอธิการ [ของวอร์ดเรา]”²

VI.

ในความสัมพันธ์และสภาวะการณ์ทั้งหลายในชีวิต เราต้องอยู่กับผู้ที่แตกต่าง สำคัญมากที่เราไม่ควรปฏิเสธหรือละทิ้งความแตกต่างในฝั่งของเรา แต่ในฐานะผู้ติดตามพระคริสต์ เราควรอยู่อย่างสงบสุขกับผู้อื่นที่ไม่มีค่านิยมเหมือนกับเราหรือไม่ยอมรับคำสอนที่สร้างค่านิยมเหล่านั้น แผนแห่งความรอดของพระบิดา ซึ่งเราทราบโดยการเปิดเผยผ่านศาสดาพยากรณ์ ทำให้เราอยู่ในสภาพความเป็นมรรตย์ที่ต้องรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ซึ่งรวมถึงการรักเพื่อนบ้านผู้มีวัฒนธรรมและความเชื่อที่แตกต่างดังที่พระองค์ทรงรักเรา ดังที่ศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนสอนไว้ เราต้องรอดหน้าต่อไป โดยมี “ความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง” (2 นิโไฟ 31:20)

แม้จะยากลำบากอยู่แล้วในการดำเนินชีวิตท่ามกลางความวุ่นวาย แต่พระบัญชาของพระผู้ช่วยให้รอดที่ให้อภัยและกันดั้ดที่พระองค์ทรงรักเรานั้นคงเป็นความท้าทายที่ใหญ่ที่สุด ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะเข้าใจสิ่งนี้และพยายามดำเนินชีวิตตามนั้นในความสัมพันธ์และการกระทำทุกอย่างของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โธมัส เอส. มอนตัน, “ความรัก—แก่นแท้ของพระกิตติคุณ,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2014, 91.
2. จดหมายถึงดัลลิน เอช. โอ๊คส์, 23 ม.ค. 2006 และ 30 ต.ค. 2012.

โดยเอ็ลเดอร์ นีล. แอล. แอนเดอร์สัน
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

โจเซฟ สมิธ

พระเยซูคริสต์ทรงเลือกชายที่บริสุทธิ์ ชายที่ขอบธรรมให้นำการฟื้นฟูแห่งความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณของพระองค์ พระองค์ทรงเลือกโจเซฟ สมิธ

การมาเยือนครั้งแรกของเทพต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเมื่ออายุ 17 ปี เทพเรียกชื่อโจเซฟและบอกว่าตัวท่านคือโมโรไน เป็นผู้ส่งสารที่ส่งมาจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าและว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงมีงานให้โจเซฟทำ ลองนึกถึงสิ่งที่โจเซฟ สมิธคิดขณะเทพบอกท่านว่าชื่อของท่านจะ “ทั้งดีและชั่วในบรรดาประชาชาติ ตระกูล และภาษาทั้งปวง”¹ อาจเพราะความตกใจที่แสดงออกในดวงตาของโจเซฟทำให้โมโรไนพูดอีกครั้งว่าจะมีผู้เอ่ยถึงทั้งในทางดีและชั่วในบรรดาผู้คนทั้งปวง²

การเอ่ยถึงโจเซฟ สมิธในทางดีเกิดขึ้นซ้ำ การเอ่ยถึงในทางชั่วเกิดขึ้นในวันที่ โจเซฟเขียนว่า “ช่างแปลกอะไรอย่างนี้ที่เด็กซึ่งไม่มีใครรู้จัก... จะถูกมองว่า... มีความสำคัญเพียงพอจะดึงดูด... การชมเชย... ที่หนักที่สุด”³

ขณะที่มีคนรักโจเซฟมากขึ้น คนมุ่งร้ายก็มีมากขึ้นเช่นกัน เมื่ออายุ 38 ท่านถูกฆาตกรรมจากฝูงคน 150 คนที่มอมหน้าดำ⁴ ขณะที่ชีวิตของศาสดาพยากรณ์จบอย่างกะทันหัน การเอ่ยถึงโจเซฟในทางดีและชั่วกำลังเริ่มต้น

เราควรประหลาดใจกับการพูดในทางชั่วถึงท่านใหม่ อัครสาวกเปาโลถูกเรียกว่าคัลลิ่งและชอบก่อนจน⁵ พระผู้ช่วยให้รอดที่รักของเรา พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ทรงถูกเรียกว่าคนตะกละ คนขี้เมา และเพื่อนของบรรดาคนเก็บภาษีและคนบาป⁶

พระเจ้าทรงบอกโจเซฟถึงชะตากรรมของท่าน

“สุดแดนแผ่นดินโลกจะสอบถามเกี่ยวกับนามของเจ้า, และคนโง่เขลาจะเห็นเจ้าสมควรแก่การถูกเยาะเย้ย, และนรกจะเดือดดาลต่อต้านเจ้า;

“ขณะที่ผู้มีใจบริสุทธิ์,... มีปัญญา,... และผู้มีคุณธรรม, จะแสวงหา... พรอยู่เสมอจากฝ่ามือเจ้า.”⁷

เหตุใดพระเจ้าจึงทรงยอมให้การพูดในทางชั่วอยู่คู่กับการพูดในทางดี เหตุผลหนึ่งก็คือการต่อต้านสิ่งทีมาจากพระผู้เป็นเจ้าทำให้ผู้แสวงหาความจริงคุกเข่าลงเพื่อหาคำตอบ⁸

โจเซฟ สมิธ คือศาสดาพยากรณ์แห่งการฟื้นฟู งานทางวิญญาณของท่านเริ่มด้วยการปรากฏของพระบิดาและพระบุตร ตามด้วยการมาเยือนจากสวรรค์อีกนับไม่ถ้วน ท่านเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าที่จะนำพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ หลักคำสอนที่สูญหาย และการฟื้นฟูฐานะปุโรหิตออกมาอีกครั้ง ความสำคัญในงานของโจเซฟ เรียกร้องมากกว่าการพิจารณาด้วยสติปัญญา สิ่งนี้เรียกร้องให้เรา “หูลงจากพระเจ้า”⁹ เช่น โจเซฟ คำถามทางวิญญาณสมควรได้รับคำตอบทางวิญญาณจากพระผู้เป็นเจ้า

ผู้คนมากมายที่ไม่สนใจงานแห่งการฟื้นฟูเพียงเพราะไม่เชื่อว่าสัจภาวะจากสวรรค์พูดกับมนุษย์บนแผ่นดินโลก พวกเขาพูดว่าเป็น

เกี่ยวกับโจเซฟซึ่งถูกต้องอาจถูกนำเสนอในบริบทที่ต่างจากยุคสมัยและสถานการณ์ของท่านโดยสิ้นเชิง

เอิลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันแสดงให้เห็นประเด็นนี้ “ข้าพเจ้ารับใช้เป็นที่ปรึกษาแก่รัฐบาลสหรัฐที่ศูนย์ควบคุมโรคติดต่อแห่งชาติในแอตแลนตา จอร์เจีย ครั้งหนึ่งขณะรอแท็กซี่เพื่อไปสนามบินหลังจากประชุมเสร็จ ข้าพเจ้ายึดเส้นยึดสายบนสนามหญ้าเพื่อรับแสงอบอุ่นยามเช้าก่อนกลับไปยังอากาศฤดูหนาวในยูทาห์ ... ต่อมาข้าพเจ้าได้รับภาพส่งมาทางไปรษณีย์ซึ่งถ่ายโดยช่างภาพผ่านทางเลนส์จากระยะไกลจับภาพขณะที่ข้าพเจ้าผ่อนคลายบนสนามหญ้า ได้ภาพมีข้อความว่า ‘ที่ปรึกษารัฐบาลที่ศูนย์แห่งชาติ’ ภาพนั้นถูกต้อง คำบรรยายภาพถูกต้อง แต่ความจริงถูกใช้เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจผิด”¹⁷ เราจะไม่ละทิ้งสิ่งที่เรารู้ว่าจริงด้วยเหตุจากสิ่งที่เรายังไม่เข้าใจ

เราอาจเตือนผู้ถามว่าโจเซฟไม่ได้อยู่ตามลำพังในการเยือนของเทพ

พยานในพระคัมภีร์มอรมอนเขียนว่า “เราประกาศด้วยถ้อยคำที่มีสติสัมปชัญญะ, ว่าเทพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าลงมาจากสวรรค์, และ...ว่าเราเห็นและดูแผ่นจารึก”¹⁸ เราสามารถอ้างอิงคนอื่น ๆ อีกมากมายด้วยเช่นกัน¹⁹

ผู้ถามอย่างจริงจังควรดูการแผ่ขยายของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูว่าเป็นผลแห่งงานของพระเจ้าผ่านศาสดาพยากรณ์

ปัจจุบันนี้มีสถานที่ประชุมกว่า 29,000 แห่งและผู้สอนศาสนา 88,000 คนสอนพระกิตติคุณอยู่ทั่วโลก วิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายล้านคนพยายามทำตามพระเยซูคริสต์ ดำเนินชีวิตอย่างมีเกียรติ ดูแลผู้ยากจน และอุทิศเวลาด้วยความสามารถของพวกเขาในการช่วยเหลือผู้อื่น

พระเยซูตรัสว่า “ต้นไม้ดีจะไม่เกิดผลเลวไม่ได้ หรือต้นไม้เลวจะเกิดผลดีก็ไม่ได้ ...

“...พวกท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของพวกเขา”²⁰

คำอธิบายเหล่านี้น่าเชื่อถือ แต่ผู้ถามอย่างจริงจังไม่ควรพึ่งพาสิ่งเหล่านี้เพียงอย่างเดียวในการหยุดค้นหาความจริง

ผู้ที่เชื่อแต่ละคนต้องการการยืนยันทางวิญญาณถึงพันธกิจจากสวรรค์และอุปนิสัยของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ สิ่งนี้เป็น

ไปไม่ได้ที่เทพจะนำแผ่นจารึกทองคำมาให้แปลโดยพลังอำนาจของพระเจ้าเป็นการไม่เชื่อเช่นนั้น พวกเขาปฏิเสธประจักษ์พยานของโจเซฟอย่างรวดเร็ว และบางคนลงต่ำถึงขนาดก่อความเสียหายให้ชีวิตของศาสดาพยากรณ์และพูดถึงอุปนิสัยของท่านในทางไม่ดี

เราเสียใจอย่างยิ่งเมื่อคนที่เคยเคารพโจเซฟละทิ้งจากความเชื่อมั่นของตนและจากนั้นใส่ร้ายศาสดาพยากรณ์¹⁰

“การศึกษาศาสนจักร ... ผ่านทางสายตาของผู้ละทิ้งศาสนจักร” เอิลเดอร์นีล เอ. แม็กซีเวลล์เคยกล่าวไว้ว่าเป็น “เหมือนกับการสัมภาษณ์ผู้ตายเพื่อให้เข้าใจพระเยซู ผู้ที่ละทิ้งจะบอกเรื่องเกี่ยวกับตนเองมากกว่าสิ่งที่เขาละทิ้งไป”¹¹

พระเยซูตรัส “จงรักศัตรูของท่าน...และจงอธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ข่มเหงพวกท่าน”¹² ขอให้เรามีเมตตาแก่ผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์โจเซฟ สมิธ โดยเรารู้ในใจว่าท่านคือศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและขอให้สบายใจว่าไม่ว่าในได้บอกเราล่วงหน้าถึงสิ่งนี้นานมาแล้ว

เราตอบอย่างไรกับผู้ที่ถามด้วยความจริงใจ ผู้ที่มีข้อกังวลเกี่ยวกับคำพูดที่ไม่ดีที่เขาหรือเธอได้ยินหรืออ่านมาเกี่ยวกับโจเซฟ สมิธแน่นอน เรายินดีรับฟังคำถามที่ซื่อตรงและจริงใจเสมอ

ในการตั้งคำถามเกี่ยวกับอุปนิสัยของโจเซฟ เราควรแบ่งปันถ้อยคำของคนหลายพันคนที่

รู้จักท่านเป็นการส่วนตัวและผู้ทีละชีวิตของพวกเขาเพื่องานที่โจเซฟช่วยสร้างไว้ จอห์น เทย์เลอร์ ผู้ถูกผู้คนที่มาโจเซฟยิงสไนด์ ต่อมาประกาศว่า “ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ต่อเหล่าเทพ และมนุษย์ว่า [โจเซฟ] เป็นคนดี น่าเคารพนับถือ [และ] มีคุณธรรม—...[และ] ลักษณะนิสัยทั้งโดยส่วนตัวและที่ปรากฏต่อสาธารณชนไม่มีที่ติ—ท่านมีชีวิตและเสียชีวิตเยี่ยงคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”¹³

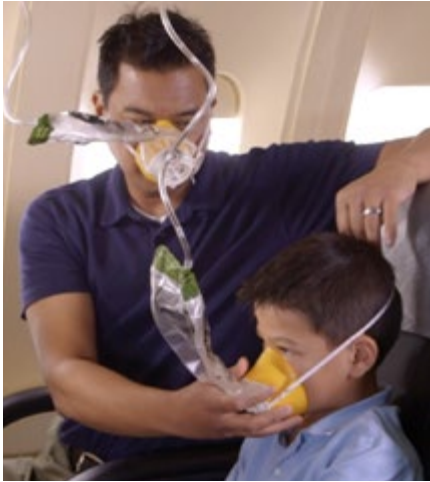
เราอาจเตือนผู้ถามด้วยความจริงใจว่าข้อมูลในอินเทอร์เน็ตไม่มีตัวกรอง “ความจริง” ข้อมูลบางอย่างไม่ว่าจะน่าเชื่อถือเพียงไรไม่เป็นความจริง

เมื่อหลายปีก่อน ข้าพเจ้าอ่านนิตยสาร *ไทม์* ที่รายงานว่าค้นพบจดหมายฉบับหนึ่งที่คาดว่าเขียนโดยมาร์ติน แอริริสซึ่งขัดแย้งกับเรื่องราวของโจเซฟ สมิธที่พบแผ่นจารึกพระคัมภีร์มอรมอน¹⁴

สมาชิกบางคนออกจากศาสนจักรเพราะบทความนั้น¹⁵

น่าเศร้าที่พวกเขาออกเร็วเกินไป หลายเดือนต่อมาผู้เชี่ยวชาญค้นพบ (และผู้ปลอมแปลงเอกสารสารภาพ) ว่าจดหมายฉบับนั้นเป็นการหลอกลวงโดยสิ้นเชิง¹⁶ เป็นที่เข้าใจได้หากท่านมีคำถามถึงสิ่งที่ได้ยินในข่าว แต่ท่านต้องไม่สงสัยประจักษ์พยานของศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

เราอาจเตือนผู้ถามว่าข้อมูลบางอย่าง

ปรับหน้ากากออกซิเจนทางวิญญานของท่านเพื่อให้ท่านพร้อมช่วยคนอื่นที่กำลังแสวงหาความจริง

ความจริงสำหรับทุกคน คำถามทางวิญญานสมควรได้รับคำตอบทางวิญญานจากพระผู้เป็นเจ้า

เมื่อเร็วๆ นี้ ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ในฝั่งตะวันออกของสหรัฐอเมริกา อดีตผู้สอนศาสนาพบกับข้าพเจ้าเกี่ยวกับเพื่อนคนหนึ่งที่เขาใจผิดเกี่ยวกับข้อมูลที่เขาได้รับมาเรื่องศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ พวกเขาคุยกันหลายครั้งและผลก็คืออดีตผู้สอนศาสนาดูเหมือนเริ่มจะมีข้อสงสัยบ้าง

ถึงแม้ข้าพเจ้าหวังให้เขาสามารถช่วยเพื่อนกลับมาเข้มแข็ง ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลกับประจักษ์พยานของเขาเอง พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอเตือนท่าน ท่านจะช่วยคนอื่นไม่ได้มากนัก ถ้าศรัทธาของท่านไม่เข้มแข็ง

เมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อนข้าพเจ้าขึ้นเครื่องบินไปอเมริกาใต้ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินขอให้เราชมวีดิทัศน์เพื่อความปลอดภัย “ซึ่งไม่น่าจะเกิดขึ้น” เราได้รับคำตอบ “แต่ถ้าความดันในห้องโดยสารเปลี่ยนแปลงเหนือศีรษะของคุณจะเปิด และหน้ากากออกซิเจนจะหล่นลงมา ถ้ามีเหตุการณ์เช่นนี้ให้เอื้อมมือไปดึงหน้ากาก ครอบบริเวณจมูกและปากของคุณ คล้องสายรัดไว้รอบศีรษะและปรับหน้ากากตามความเหมาะสม” จากนั้นมีคำตอบ “ขอให้ท่านแน่ใจว่าได้ปรับหน้ากากของท่านเองก่อนช่วยเหลือผู้อื่น”

คำวิจารณ์ในทางลบเกี่ยวกับศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธจะมีมากขึ้นขณะที่เราเข้าสู่การเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด ความจริงเพียงครั้งเดียวและการหลอกลวงที่

แบบเนียนจะไม่ค่อยลง จะมีคนในครอบครัวและเพื่อนที่ต้องการความช่วยเหลือของท่าน บัดนี้คือเวลาที่ปรับหน้ากากออกซิเจนทางวิญญานของท่านเองเพื่อที่ท่านจะเตรียมช่วยเหลือผู้อื่นที่แสวงหาความจริง²¹

ประจักษ์พยานของศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธสามารถมาสู่เราได้ในทางที่ต่างกัน อาจเกิดขึ้นขณะที่ท่านคุกเข่าสวดอ้อนวอน ทูลขอให้พระผู้เป็นเจ้ายืนยันว่าท่านนี่คือศาสนาพยากรณ์ที่แท้จริง อาจเกิดขึ้นขณะที่ท่านอ่านเรื่องนิมิตแรก ประจักษ์พยานอาจล้นลงมาบนจิตวิญญานท่านขณะที่ท่านอ่านพระคัมภีร์มอรมอนซ้ำแล้วซ้ำอีก อาจเกิดขึ้นขณะที่ท่านแสดงประจักษ์พยานของท่านถึงศาสนาพยากรณ์หรือขณะที่ท่านยืนอยู่ในพระวิหารพร้อมกับตระหนักว่าโดยผ่านโจเซฟ สมิธ อำนาจแห่งการผนึกอันศักดิ์สิทธิ์ได้รับการฟื้นฟูบนแผ่นดินโลก²² โดยมีศรัทธาและเจตนาที่แท้จริง ประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธจะแข็งแกร่ง ลูกโป่งน้ำที่กระหน่ำมาจากข้างทางอย่างต่อเนื่องอาจทำให้ท่านเปียกเป็นครั้งคราว แต่มันไม่ควรดับไฟแห่งศรัทธาอีกลูกโซนของท่าน

ถึงเยาวชนที่ฟังอยู่ในวันนี้หรือจะอ่านถ้อยคำเหล่านี้ในวันข้างหน้า ข้าพเจ้าให้การท้าทายที่เจาะจงดังนี้ จงหาพยานส่วนตัวเกี่ยวกับศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ขอให้เสียงของท่านช่วยทำให้ถ้อยคำที่พยากรณ์ไว้ของโมโรไนที่จะพูดถึงศาสนาพยากรณ์ในทางดีเกิดสัมฤทธิ์ผล มีอยู่สองแนวคิดคือหนึ่ง หาข้อพระคัมภีร์ในพระคัมภีร์มอรมอนตรงที่ท่านรู้สึกและรู้ว่าเป็นความจริงแน่นอน

จากนั้นแบ่งปันกับครอบครัวและเพื่อนที่การสังสรรค์ในครอบครัว เซมินารี และชั้นเรียนเยาวชนชายและเยาวชนหญิง โดยแสดงถึงการยอมรับว่าโจเซฟ สมิธเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า ต่อไปให้อ่านประจักษ์พยานของศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธในไข่มุกอันล้ำค่าหรือในจุลสารนี้ ซึ่งปัจจุบันมีอยู่ใน 158 ภาษา ท่านสามารถหาเอกสารนี้ทางออนไลน์ที่ LDS.org หรือขอจากผู้สอนศาสนา นี่คือนิยามประจักษ์พยานส่วนตัวของโจเซฟถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ขอให้ท่านเป็นประจำ อาจบันทึกประจักษ์พยานของโจเซฟ สมิธด้วยเสียงของท่าน ทั้งเป็นประจำและแบ่งปันกับเพื่อน พี่ประจักษ์พยานของศาสนาพยากรณ์ในเสียงของท่านเองจะช่วยให้ท่านพบพยานที่ท่านแสวงหา

มีวันที่ยิ่งใหญ่และยอดเยี่ยมรออยู่เบื้องหน้า ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันกล่าว “อุดมการณ์ยิ่งใหญ่... จะดำเนินต่อไปข้างหน้า ขณะเปลี่ยนชีวิตและเป็นพรให้ชีวิต ... ไม่มีอุดมการณ์ใดหรืออิทธิพลใดในสากลโลกจะหยุดยั้งงานของพระผู้เป็นเจ้าได้ ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น อุดมการณ์ยิ่งใหญ่จะก้าวไปข้างหน้า”²³

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานของข้าพเจ้าว่า พระเยซูคือพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา พระองค์ทรงเลือกชายที่บริสุทธิ์ ชายที่ขอบรรรมิให้นำการฟื้นฟูแห่งความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณของพระองค์ พระองค์ทรงเลือกโจเซฟ สมิธ

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าโจเซฟ สมิธเป็นชายที่ซื่อสัตย์และมีคุณธรรม เป็นสานุศิษย์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ พระผู้เป็นเจ้าพระ-

ประจักษ์พยานของศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ เวลาที่มีอยู่ใน 158 ภาษา

บิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ทรงปรากฏต่อท่าน ท่านแปลพระคัมภีร์ มอรมอนโดยของประทานและสิทธิอำนาจ ของพระเจ้า

ในสังคมหลังมานแห่งความตายของเรา เราจะเข้าใจอย่างเต็มที่ถึงการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์และพันธกิจจากสวรรค์ของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ในอีกไม่นาน ท่านกับข้าพเจ้า และ “คนนับล้าน [ล้าน] จะรู้จัก โจเซฟ” อีก”²⁴ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:33.
2. ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:29-46.
3. ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:23.
4. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 135:1.
5. ดู กิจการของอัครทูต 26:24.
6. ดู มัทธิว 11:19; ยอห์น 10:20.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 122:1-2.
8. ประธานเคทีเทอร์ เอฟ. ลูคัสคอร์ฟกล่าวว่า “โปรดจงสงสัยความสงสัยของท่านก่อนที่ท่านจะสงสัยศรัทธาของท่านเอง เราต้องไม่มีวันยอมให้ความสงสัยกักรังเราและกันเราออกจากความรักจากสวรรค์ สันติสุข และของประทานที่มาจากศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์” (“เชิญมาร่วมกับเรา” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2013, 23) เอ็ดเดอร์ เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์กล่าวว่า “งานศักดิ์สิทธิ์ที่กำลังดำเนินอยู่พร้อมด้วยพรจากงานนี้ที่มีให้เห็นทั่วทุกสารทิศ ดังนั้นโปรดอย่าตื่นตระหนกหากมีปัญหาคิดขึ้นเป็นครั้งคราวให้เราต้องพินิจพิจารณา ทำความเข้าใจ และหาทางแก้ ปัญหาเกิดขึ้นจริงและเป็นไปเช่นนั้น *ในศาสนจักรนี้ สิ่งที่เราจะอยู่เหนือกว่าสิ่งที่เรารู้เสมอ และพึงระลึกว่าในโลกใบนี้ ทุกคนดำเนินไปด้วยศรัทธา*” (“ข้าพเจ้าเชื่อ” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2013, 94).
9. ยากอบ 1:5; ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:11-13 ด้วย.
10. คาเนียล ไทเลอร์กล่าวว่า “ข้าพเจ้ากับบราเดอร์ไอแซค เบธูนินไป [เยี่ยมชมสตาฟากรัม] ถึงที่พัก การข่มเหงท่านเป็นหัวข้อการสนทนาของเรา ท่านพูดทบทวนคำบอกเล่าผิดๆ มากมายที่ไม่สอดคล้องและขัดแย้งกันของผู้ละทิ้งความเชื่อ ... ท่านบอกด้วยว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ ... [ที่เต็มใจ] จะปลิดชีวิตท่าน แต่เมื่อท่านถูกจับต่างหันมาเข้าข้างท่าน [โดยที่รู้จักท่านมากขึ้น] ... “...บราเดอร์เบธูนินกล่าวว่า ‘ถ้าผมออกจากศาสนจักรนี้ ผมจะไม่ทำอย่างที่พวกเขาทำ ผมจะไปให้ไกลในสถานที่ซึ่งไม่เคยมีใครได้อินเรื่อง ของชาวมอรมอน จะปักหลักที่นั่น และจะไม่มีใครรู้ว่าผมรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้’ “(โจเซฟ) ตอบทันทีว่า ‘บราเดอร์เบธูนิน คุณไม่รู้หรือว่าคุณจะทำอะไร เป็นไปได้มากกว่าคนเหล่านี้เคยคิดแบบคุณ ก่อนเข้าร่วมศาสนจักรนี้

- คุณยืนอยู่ตรงกลาง... ตอนที่คุณเข้าร่วมศาสนจักรนี้ คุณสมัครเข้ามารับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า เมื่อคุณทำเช่นนั้นคุณได้ก้าวออกจากพื้นที่ตรงกลาง และคุณจะไปอีกไม่ได้ หากคุณทิ้งพระอาจารย์ที่คุณสมัครมารับใช้ นั่นเป็นเพราะการเชื่อมสอนของคนที่รับใช้ และคุณจะทำตามคำบอกของเขาและเป็นผู้รับใช้เขา” (ใน *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ* [2007], 349)
11. นีล เอ. แม็กซ์เวลล์, “All Hell Is Moved” (Brigham Young University devotional, Nov. 8, 1977), 3; speeches.byu.edu.
  12. มัทธิว 5:44.
  13. *คำสอนของประธานศาสนจักร: จอห์น เทย์เลอร์* (2001), 82; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญาด้วย 135:3.
  14. ดู ริชาร์ด เอ็ด ออสท์ลิงก์, “Challenging Mormonism’s Roots,” *Time*, May 20, 1985, 44.
  15. ดู ออสท์ลิงก์, “Challenging Mormonism’s Roots,” 44; ดู กอร์ดอน บี. อิงคัลลี, “Lord, Increase Our Faith,” *Ensign*, Nov. 1987, 52; นีล แอล. แอนเดอร์สัน, “การทดลองศรัทธาของท่าน,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2012, 41.
  16. ดู ริชาร์ด อี. เทอร์รี่. จูเนียร์, *Victims: The LDS Church and the Mark Hofmann Case* (1992).
  17. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “Truth—and More,” *Ensign*, Jan. 1986, 71.
  18. “ประจักษ์พยานของพยานสามคน,” พระคัมภีร์ มอรมอน.
  19. ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:71, *หมายเหตุ: ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:23 ด้วย.*
  20. มัทธิว 7:18, 20.
  21. ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ พูดเกี่ยวกับผู้ที่สงสัยกล่าวว่า “โดยที่ท่านรักพวกเขา ท่านอาจตัดสินใจ

- พยายามทำสิ่งที่พวกเขาขอ ท่านอาจถูกล่อลวงให้ไปกับพวกเขาทางความสงสัยของพวกเขา โดยหวังว่าท่านสามารถหาข้อพิสูจน์หรือเหตุผลที่จะขจัดความสงสัยของพวกเขา ผู้ที่มีความสงสัยมักจะต้องการพูดในสิ่งที่พวกเขาคิดว่าเป็นความจริงหรือข้อโต้แย้งที่ทำให้พวกเขาสงสัยและว่าสิ่งนั้นเจ็บปวดเพียงไร... “ท่านกับข้าพเจ้าทำได้ดีกว่านี้ถ้าเราไม่ใช้เวลานานกับสิ่งที่นักเรียนของเราเห็นว่าเป็นที่มาของความสงสัยของพวกเขา... ปัญหาของพวกเขาไม่ได้อยู่ในสิ่งที่พวกเขาเห็นแต่อยู่ในสิ่งที่พวกเขาไม่มองเห็น... เราทำได้ที่สุดถ้าเราเปลี่ยนการสนทนาในทันทีไปสู่สิ่งต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของใจที่บิดาทางวิญญาณ” (“‘And Thus We See’: Helping a Student in a Moment of Doubt” [address to Church Educational System religious educators, Feb. 5, 1993], 3, 4; si.lds.org).
22. ประธานกอร์ดอน บี. อิงคัลลี กล่าวว่า “หลายปีก่อนเมื่ออายุสิบสองขวบ ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งเป็นมัคนายก คุณพ่อของข้าพเจ้า ผู้เป็นประธานสเตคของสเตคเรา พาข้าพเจ้าไปการประชุมฐานะปุโรหิตสเตคครั้งแรกของข้าพเจ้า... [เพลงเปิดคือ “สรรเสริญบุญ”] พวกเขาร้องเพลงถึงโจเซฟ สมิธ และเมื่อพวกเขาเริ่มร้องเพลงของข้าพเจ้ามีความรักและความเชื่อในศาสดาพยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่ในสมัยการประทานนี้ขึ้นอย่างรวดเร็ว... ทันใดนั้นข้าพเจ้ารู้โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง” (“Praise to the Man,” *Ensign*, Aug. 1983, 2; *Tambuli*, Jan. 1984, 1, 2).
  23. โธมัส เอส. มอนตัน, “เมื่อเรารวมกันอีกครั้ง,” *เลียโฮนา* พ.ค. 2012, 4.
  24. “สรรเสริญบุญ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 14.

โดยแทท อาร์. คอลลิสเตอร์
ประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

บิดามารดา: ครูพระกิตติคุณที่ สำคัญที่สุดของลูก ๆ

เมื่อพิจารณาทุกอย่างแล้ว บ้านคือสถานที่อันยอดเยี่ยมสำหรับการสอน
พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

เบน คาร์สันพูดถึงตนเองว่า “ผมเป็นนักเรียน
แย่ที่สุดในชั้นเกรดห้า” วันหนึ่งเบนทำข้อ
สอบเลขคณิต 30 ข้อ นักเรียนที่นั่งข้างหลัง
เขาตรวจเสร็จแล้วส่งคืนให้ ครูวิลเลียมสัน
เริ่มเรียกชื่อนักเรียนแต่ละคนเพื่อถามคะแนน
ในที่สุด ก็มาถึงเบน ด้วยความอาย เขาตอบ
พิมพ์ว่า ครูวิลเลียมสัน โดยคิดว่าเบนพูดว่า
“9” จึงตอบกลับไปด้วยว่า 9 เต็ม 30 เป็นการ
พัฒนาที่ยอดเยี่ยม แต่นักเรียนที่นั่งข้างหลัง
เบนตะโกนออกมาว่า “ไม่ใช่เก้าครับ เขาไม่ได้
คะแนนเลยต่างหาก” เบนบอกว่าเขาอยาก
แทรกแผ่นดินหนี

ในขณะที่เดียวกัน ซอนญ่า แม่ของเบนก็
เผชิญกับอุปสรรคของเธอเอง เธอมีพี่น้อง
24 คน จบการศึกษาแค่เกรดสามและอ่าน
ไม่ออก เธอแต่งงานเมื่ออายุได้ 13 ปี แล้ว
หย่าร้าง มีลูกชายสองคนและเลี้ยงพวกเขา
ในสลัมดีทรอยท์ กระนั้นก็ตาม เธอยังคงพึ่ง
พาตนเองอย่างมากและมีความเชื่อมั่นคงว่า
พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเหลือลูกของเธอหาก

พวกเขาทำส่วนของตนเอง

วันหนึ่งชีวิตเธอและลูกชายพบกับจุดพลิก
ผัน เธอตระหนักว่าคนที่ประสบความสำเร็จ
ซึ่งเธอทำความสะอาดบ้านให้มีห้องสมุด—
พวกเขาอ่านหนังสือ หลังเลิกงานเธอกลับ
บ้านและปิดโทรทัศน์ที่เบนกับน้องชายกำลัง
ดูอยู่ เธอพูดด้วยความดั่งนี้ ลูกดูโทรทัศน์
มากเกินไป นับแต่นั้นลูกดูได้สามโปรแกรมต่อ
สัปดาห์ และในเวลาว่างลูกจะไปห้องสมุด—
อ่านหนังสือสองเล่มต่อสัปดาห์แล้วรายงานแม่

ลูกๆ ตกใจ เบนบอกว่าเขาไม่เคยอ่าน
หนังสือเลยในชีวิตเว้นแต่ที่โรงเรียนเมื่อต้อง
อ่าน พวกเขาคัดค้าน บ่นว่า ได้แฉัง แต่ไม่

เป็นผล แล้วเบนคิดย้อนถึงเวลานั้นว่า “แม่
วางกฎกับเรา ผมไม่ชอบกฎ แต่ความแน่วแน่
ของแม่ที่จะเห็นเราก้าวหน้าได้เปลี่ยนเส้นทาง
ชีวิตของผม”

มีการเปลี่ยนแปลงมากมายจริงๆ พอถึง
เกรดเจ็ด เขาเรียนเก่งที่สุดในชั้นเรียน เขาได้
ทุนเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยเยล ต่อด้วยมหา-
วิทยาลัยแพทยศาสตร์จอห์น ฮอปกินส์ ด้วย
วัย 33 ปีเขาได้เป็นหัวหน้าแผนกคัดลอกกรรม
ระบบประสาทเด็กและเป็นศัลยแพทย์ที่มีชื่อ
เสียงทั่วโลก เป็นไปได้อย่างไร ส่วนใหญ่
เป็นเพราะแม่ ผู้ที่ไม่ได้มีโอกาสดีๆ มากมาย
ในชีวิต แต่ขยายการเรียกของเธอในฐานะ
มารดา!

พระคัมภีร์พูดถึงบทบาทของบิดามารดา—
ว่าเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะสอนบุตรธิดา
ถึง “หลักคำสอนเรื่องการกลับใจ, ศรัทธาใน
พระคริสต์พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรง
พระชนม์, และเรื่องบัพติศมาและของประทาน
แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์” (คพ. 68:25)

ในฐานะบิดามารดา เราต้องเป็นครูและ
แบบอย่างในพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุดแก่
ลูกๆ—ไม่ใช่ข้อกติการ ครูโรงเรียนวันอาทิตย์
องค์การเยาวชนหญิง หรือเยาวชนชาย แต่
เป็นบิดามารดา ในฐานะครูพระกิตติคุณที่
สำคัญที่สุดของพวกเขา เราสามารถสอนพวก
เขาถึงอำนาจและความจริงของการชดใช้—
คุณลักษณะและจุดหมายปลายทางแห่ง
สวรรค์—และการทำเช่นนั้นทำให้พวกเขา
สร้างอยู่บนรากฐานที่แข็งแกร่ง เมื่อพิจารณา
ทุกอย่างแล้ว บ้านคือสถานที่อันยอดเยี่ยม
สำหรับการสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
ประมาณหนึ่งปีมาแล้ว ข้าพเจ้ามีงานมอบ
หมายในเบรุต เลบานอน ขณะอยู่ที่นั่น ข้าพ-

เจ้าได้รู้จักซาราห์ เด็กหญิงวัย 12 ปี พ่อแม่ของเธอและพี่สองคนเปลี่ยนใจเลื่อมใสศาสนาจักรในโรมานีเยแต่แล้วพวกเขาต้องกลับบ้านเกิดเมื่อซาราห์อายุ 7 ขวบ ที่บ้านเกิดของพวกเขาไม่มีศาสนาจักรที่นั่น ไม่มีหน่วยจัดตั้งขึ้น ไม่มีโรงเรียนวันอาทิตย์หรือโปรแกรมเยาวชนหญิง หลังจากนั้นห้าปีครอบครัวนี้รู้ว่ามิสซาในเบรุตและก่อนที่ข้าพเจ้ามาถึง พวกเขาส่งซาราห์ ลูกสาววัย 12 ปีมารับบัพติศมาโดยมีพี่ๆ มาด้วย ขณะอยู่ที่นั่น ข้าพเจ้าให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่องแผนแห่งความรอด ซาราห์มักจะยกมือและตอบคำถาม

หลังการประชุม โดยรู้ว่าเธอไม่ค่อยติดต่อกับศาสนาจักรมากเท่าไร ข้าพเจ้าเข้าไปหาเธอและถามว่า “ซาราห์ หนูรู้คำตอบของคำถามเหล่านั้นได้อย่างไร” เธอตอบทันทีว่า “แม่สอนหนูค่ะ” ไม่มีศาสนาจักรในชุมชนของพวกเขา แต่พวกเขามีพระกิตติคุณในบ้าน แม่ของเธอคือครูพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุด

อินัสกล่าวว่า “คำพูดซึ่งข้าพเจ้าได้ยินจากบิดาข้าพเจ้าบ่อยๆ เกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์, และปิตีของวิสุทธิชน, ผังโลกอยู่ในใจข้าพเจ้า” (อินัส 1:3) ไม่ต้องสงสัยเลยว่าใครคือครูพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุดของอินัส

ข้าพเจ้าจำได้ว่าคุณพ่อที่นั่งพักผ่อนหน้าเตาผิงกลางอ่านพระคัมภีร์และหนังสือดีอีกหลายเล่ม และข้าพเจ้าจะนั่งข้างๆ ท่าน ข้าพเจ้าจำบัตรที่ท่านเก็บในกระเป๋าเสื้อพร้อมข้อความจากพระคัมภีร์ เซคส์เปียร์และคำใหม่ๆ ที่ท่านจดจำและเรียนรู้ ข้าพเจ้าจำคำถามพระกิตติคุณและการพูดคุยที่โต๊ะอาหารได้ ข้าพเจ้าจำได้ว่าคุณพ่อพาไปเยี่ยมผู้สูงอายุหลายครั้ง—คุณพ่อจะหยุดซื้อไอศกรีมให้บางคน ซื้อไก่เมื่อค่าให้กับอีกคน หรือสอดเงินให้ตอนจับมือครั้งสุดท้าย ข้าพเจ้าจำความรู้สึกดีๆ และความปรารถนาที่จะเป็นเหมือนคุณพ่อได้

ข้าพเจ้าจำได้ที่คุณแม่ของข้าพเจ้า วัย 90 กว่า กำลังทำอาหารในครัวคอนโดมิเนียมของเธอและออกมาพร้อมกับถาดอาหาร ข้าพเจ้าถามเธอว่าจะไปไหน เธอตอบ “ไ้

แม่กำลังเอาอาหารบางส่วนไปให้คนชรา” ข้าพเจ้าคิดในใจ “แม่ครับ แม่คือคนชรา” ข้าพเจ้าไม่มีทางที่จะสำนึกคุณเพียงพอสำหรับบิดามารดาของข้าพเจ้า ผู้เป็นครูพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุดของข้าพเจ้า

สิ่งหนึ่งที่มีความหมายมากที่สุดที่เราสามารถทำได้ในฐานะบิดามารดาคือ สอนลูกถึงพลังแห่งการสวดอ้อนวอนซึ่งไม่ใช่แค่การสวดอ้อนวอนประจำวัน เมื่อข้าพเจ้าอายุประมาณ 17 ปี ข้าพเจ้าคุกเข่าข้างเตียง สวดอ้อนวอนตอนเย็น ไม่รู้ตัวเลยว่าคุณแม่กำลังยืนอยู่ตรงประตู เมื่อสวดอ้อนวอนเสร็จ เธอกล่าว “แทต ลูกทูลขอให้พระเจ้าช่วยลูกหาภรรยาที่ดีหรือเปล่า”

คำถามของเธอมาในขณะที่ข้าพเจ้าไม่ทันได้ตั้งตัว นั่นเป็นสิ่งที่ไกลตัวที่สุด ข้าพเจ้านึกถึงบาสเกตบอลกับโรงเรียน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงตอบว่า “ไม่ครับ” แล้วเธอตอบกลับว่า “ลูกควรทำนะ นี่จะเป็นการตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุดที่ลูกจะทำ” ถ้อยคำเหล่านั้นตราตรึงในใจข้าพเจ้า ดังนั้นตลอดหกปีหลังจากนั้น ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงช่วยข้าพเจ้าหาภรรยาที่ดีสักคน และพระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนนั้นอย่างดีที่สุดเดียว

ในฐานะบิดามารดา เราสามารถสอนลูกให้สวดอ้อนวอนสำหรับสิ่งที่ส่งผลนิรันดร์—สวดอ้อนวอนขอความเข้มแข็งเพื่อให้สะอาดทางศีลธรรมในโลกที่ท้าทายมาก ให้เป็นคนเชื่อฟัง และให้มีความกล้าหาญที่จะยืนหยัดเพื่อความถูกต้อง

ไม่ต้องสงสัยเลย เยาวชนส่วนใหญ่ของเราเริ่มการสวดอ้อนวอนตอนค่ำ แต่พวกเขาหลายคนอาจมีอุปสรรคกับนิสัยสวดอ้อนวอนส่วนตัวตอนเช้า ในฐานะบิดามารดา และครูพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุดของพวกเขา เราแก้ไขสิ่งนี้ได้ บิดามารดาคนไหนบ้างในสมัยพระคัมภีร์มอรมอนจะปล่อยให้ลูกชายออกรบโดยไม่มีเกราะอก โล่ และดาบเพื่อป้องกันการโจมตีอย่างรุนแรงของศัตรู แต่มีพวกเราที่คนที่ปล่อยให้ลูกออกจากบ้านทุกเช้าไปสู่สนามรบอันตรายที่สุดเพื่อเผชิญกับซาตานและการล่อลวงมากมายโดยไม่มีเกราะอก โล่ และดาบที่มาจากพลังแห่งการปกป้องของการสวดอ้อนวอน พระเจ้าตรัส “สวดอ้อนวอนเสมอ, . . . เพื่อเจ้าจะชนะซาตาน” (คพ. 10:5) ในฐานะบิดามารดา เราสามารถช่วยปลูกฝังนิสัยและพลังของการสวดอ้อนวอนตอนเช้าในตัวลูกได้

เราสามารถสอนลูกให้ใช้เวลาอย่างชาญฉลาดได้ด้วยเช่นกัน เหมือนสอนญาติ คาร์สัน บางครั้งเราจะต้องยื่นกรานด้วยความรักเพื่อจำกัดเวลาของลูกกับโทรทัศน์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ซึ่งในหลายกรณีกำลังผูกขาดชีวิตของพวกเขา เราอาจต้องจัดเวลาใหม่ที่เน้นกิจกรรมที่มีสัมฤทธิ์ผลดีในทางพระกิตติคุณมากขึ้น อาจมีการต่อต้านในช่วงแรก และการบ่นว่า แต่ดังเช่นสอนญาติ คาร์สัน เราต้องมีวิสัยทัศน์และความปรารถนาที่จะทำต่อเนื่อง วันหนึ่งลูกของเราจะเข้าใจและซาบซึ้งต่อสิ่งที่เราทำถ้าเราไม่ทำแล้วใครจะทำ

เราทุกคนอาจถามตนเองว่า ลูกของเราได้รับความท่วมท้นจากเราอย่างเต็มที่ทางวิญญาณ สติปัญญาที่สร้างสรรคหรือไม่ หรือพวกเขาได้รับเพียงเศษเวลาและพรสวรรค์ที่เหลือของเราหลังจากที่เราทุ่มเทให้กับการเรียกในศาสนจักรหรืองานอาชีพ ในชีวิตที่จะมาถึง ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าตำแหน่งหน้าที่ เช่น อธิการหรือประธานสมาคมสงเคราะห์จะคงอยู่หรือไม่ แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าตำแหน่งสามีและภรรยา บิดาและมารดาจะยังคงอยู่และได้รับการยกย่องต่อไปเป็นนิรันดร์ นั่นเป็นเหตุผลสำคัญยิ่งที่จะให้เกียรติกับหน้าที่รับผิดชอบของเราในฐานะบิดามารดาบนโลกนี้เพื่อเราจะสามารถเตรียมพร้อมสำหรับหน้าที่รับผิดชอบที่มากกว่าแต่คล้ายกันนี้ในชีวิตที่จะมาถึง

ในฐานะบิดามารดา เราสามารถก้าวหน้าได้ด้วยความมั่นใจว่าพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งเราไว้ตามลำพัง พระผู้เป็นเจ้าไม่มีวันประทานหน้าที่รับผิดชอบโดยไม่ให้ความช่วยเหลือจากสวรรค์—ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงเรื่องนี้ ขอให้เราเป็นครูและแบบอย่างในพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุดแก่ลูกๆ ของเราในบทบาทแห่งสวรรค์ในฐานะบิดามารดา และในความเป็นหุ้นส่วนกับพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Ben Carson, *Gifted Hands: The Ben Carson Story* (1990).

โดย **เคิลเลอร์ ยอร์ก เคลบิงกอด**
 แห่งสาวกเจ็ดสิบ

การเข้าสู่พระที่นั่ง ของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยความมั่นใจ

โดยนำกรชดใช้ของพระเยซูคริสต์ไปประยุกต์ใช้ท่านสามารถเพิ่มความมั่นใจทางวิญญาณของท่านในวันนี้หากท่านปรารถนาที่จะฟังและปฏิบัติตาม

ทานจะจัดระดับความมั่นใจทางวิญญาณของท่านต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าไว้ระดับใดในมาตราส่วน 1 ถึง 10 ท่านมีพยานส่วนตัวหรือไม่ว่าการอุทิศตนของท่านขณะนี้อยู่ในฐานวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเพียงพอที่จะได้รับชีวิตนิรันดร์ ท่านจะบอกตัวเองได้ไหมว่าพระบิดาบนสวรรค์พอพระทัยในตัวท่าน ท่านคิดอะไรอยู่ในใจหากท่านจะมีการสัมผัสภรณ์ส่วนตัวกับพระผู้ช่วยให้รอดในอีกหนึ่งนาทีข้างหน้า บาปความเศร้าโศก และข้อบกพร่องจะเข้าครอบงำภาพลักษณ์ทางความคิดของท่านไหม หรือท่านคาดหวังที่จะมีประสบการณ์แห่งความปิติได้ง่ายๆ ท่านจะมองดูพระองค์หรือจะหลบสายพระเนตรพระองค์ ท่านจะรื้อรออยู่ที่ประตูหรือจะเดินด้วยความมั่นใจไปหาพระองค์

เมื่อใดก็ตามที่ปฏิบัติยังไม่สามารถพยายามชักชวนวิสุทธิชนเช่นตัวท่านได้อย่างเต็มที่ให้ละทิ้งความเชื่อส่วนตัวและในพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก เขาจะใช้กลอุบายที่ชั่วร้ายเพื่อให้ท่านอยู่ห่างจากพระผู้เป็นเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ ปฏิบัติ

รู้ว่าศรัทธาในพระคริสต์—คือศรัทธาที่ก่อให้เกิดพระเมตตาอันละเอียดอ่อนอย่างต่อเนื่อง และแม้ปฏิหารียอันยิ่งใหญ่—สมานกับความมั่นใจส่วนตัวในการที่ท่านพยายามเลือกสิ่งที่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้เราจะพยายามมีอิทธิพลในความนึกคิดของท่านเพื่อหลอกลวงท่าน—หลอกว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงผิดหวังในตัวท่าน ว่าการชดใช้อยู่เกินเอื้อม และไม่มีเหตุผลที่จะพยายาม คนอื่นดีกว่าท่าน ท่านไม่มีค่าควร และมีเหตุผลแห่งความชั่วร้ายเดียวกันนี้อีกนับร้อยนับพัน

ตราบเท่าที่ท่านยอมให้เสียงเหล่านี้เข้ามาหลอกลวงจิตวิญญาณของท่าน ท่านจะไม่สามารถเข้าสู่พระที่นั่งของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความมั่นใจอย่างแท้จริง ไม่ว่าท่านจะทำอะไร ไม่ว่าท่านจะสวดอ้อนวอนขออะไร ไม่ว่าท่านจะมุ่งหวังปฏิหารียอะไร มักจะมีข้อสงสัยที่ค่ออยู่ ทำลายศรัทธาของท่าน—ไม่ใช่ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่ความมั่นใจตัวท่านเองด้วย การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณแบบนี้ไม่สนุก และไม่มีประโยชน์ ที่สำคัญที่สุดสิ่งนี้ไม่จำเป็นเลย! การตัดสินใจที่จะ

เปลี่ยนแปลงอยู่ที่ท่าน—และท่านคนเดียวเท่านั้น

ข้าพเจ้าขอแบ่งปันข้อแนะนำในการปฏิบัติหกประการซึ่งถ้าทำตาม จะขจัดเสียงแห่งความชั่วร้ายนี้ออกไปและฟื้นฟูความมั่นใจที่เต็มไปด้วยสันติและความมั่นใจทางวิญญาณที่ท่านสามารถมีได้หากท่านต้องการ ไม่ว่าจะท่านจะจัดระดับของท่านอยู่ในมาตราส่วนใดใน 1 ถึง 10 โดยนำการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ไปประยุกต์ใช้ท่านสามารถเพิ่มความมั่นใจทางวิญญาณของท่านในวันนี้หากท่านปรารถนาที่จะฟังและปฏิบัติตาม ข้าพเจ้าจะพูดอย่างอาจหาญ หวังว่าจะจรรโลงใจและไม่ทำให้ท่านขุ่นเคือง

1. **รับผิดชอบต่อความผาสุกทางวิญญาณของท่านเอง** หยุดโทษผู้อื่นหรือสถานการณ์ของท่าน หยุดเข้าข้างตัวเอง และหยุดหาข้อแก้ตัวว่าทำไมท่านจึงไม่พยายามอย่างเต็มที่ในการเชื่อฟัง ให้อยอมรับว่าท่าน “เป็นอิสระตามเนื้อหนัง” และ “เป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์” (2 นิโไฟ 2:27) พระเจ้าทรงรู้สถานการณ์ของท่านดี แต่พระองค์ทรงรู้ดีด้วยว่าท่านจะเลือกดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างเต็มที่หรือไม่ หากเป็นเช่นนั้น จงข้อสัตย์เพียงพอที่จะยอมรับ และพยายามดีพร้อมในสภาวะการณ์ของท่านเอง *ความ*

มั่นใจทางวิญญาณจะเพิ่มขึ้นก็ต่อเมื่อท่านแสดงความรับผิดชอบต่อความผาสุกทางวิญญาณของท่านเอง โดยการนำการชดใช้ของพระคริสต์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. **รับผิดชอบต่อความผาสุกทางร่างกายของท่านเอง** จิตวิญญาณของท่านประกอบไปด้วยร่างกายและวิญญาณ (ดู ค.พ. 88:15) การบำรุงเลี้ยงวิญญาณขณะที่ไม่ใส่ใจร่างกายซึ่งเป็นวิหาร มักจะนำไปสู่การขัดแย้งทางวิญญาณและทำให้เห็นคุณค่าของตนเองต่ำลง หากท่านมีรูปร่างไม่ดี หากท่านรู้สึกอึดอัดในร่างกายของท่านและท่านสามารถทำบางสิ่งได้ ก็จงทำ! เอ็ดเดอร์ส รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันสอนว่าเราควร “ระลึกว่าร่างกายเป็นวิหารของเราอย่างแท้จริง” และดังนั้นเราควร “ควบคุมอาหารและออกกำลังกาย” (“เราเป็นลูกพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 1999, 102)

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ สอนด้วย “ว่าวิญญาณและร่างกายของเราถูกรวมเข้าด้วยกันจนให้ร่างกายเป็นเครื่องมือของความคิดและพื้นฐานของบุคลิกภาพของเรา” (“The Instrument of Your Mind and the Foundation of Your Character,” [Church Educational System fireside, Feb. 2, 2003], 2; speeches.byu.edu) ดังนั้น ขอให้เราใช้วิจารณญาณว่าจะรับประทานอะไรและมาก

เท่าใด และออกกำลังกายเป็นประจำเท่าที่ ต้องการและเพียงพอ ถ้าท่านสามารถออกกำลังกายได้ ขอให้ตัดสินใจเสียวันนี้เพื่อจะเป็นนายในบ้านตนเอง และให้เริ่มโครงการออกกำลังกายในระยะยาวเป็นประจำ ให้เหมาะสมต่อความสามารถของท่าน ร่วมกับการรับประทานอาหารที่ส่งเสริมสุขภาพ *ความมั่นใจทางวิญญาณจะเพิ่มขึ้นเมื่อวิญญาณของท่านควบคุมความเป็นมนุษย์ของคุณอย่างแท้จริงโดยการช่วยเหลือของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด*

3. **น้อมรับเพื่อให้การเชื่อฟังอย่างเต็มใจ และหมกใจเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตท่าน** ขอให้รู้ว่าท่านไม่สามารถรักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้โดยไม่รักพระบัญญัติของพระองค์ มาตรฐานของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดชัดเจนและเรียบง่าย ดังนี้ “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:15) การเลือกเชื่อฟังพระบัญญัติบางข้อนำมาซึ่งพรเพียงบางอย่างและการเลือกบางสิ่งที่ไม่ดีแทนที่บางสิ่งที่ดีกว่าก็ยังคงเป็นการเลือกที่ผิด ท่านไม่สามารถเลือกชมภาพยนต์ที่ไม่ดีและคาดหวังว่าจะมีความรู้สึกที่มีคุณธรรมเพียงเพราะท่านไม่ได้เลือกชมภาพยนต์ที่แย่มากๆ การรักษาพระบัญญัติบางข้ออย่างข้อสัตย์ไม่ได้เป็นหลักประกันว่าจะได้ผลเสียอื่น ๆ อัลบราฮัม ลินคอล์นกล่าวไว้ว่าอย่างถูกต้อง

ว่า “เมื่อข้าพเจ้าทำดี ข้าพเจ้ารู้สึกดี เมื่อข้าพเจ้าทำไม่ดี ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ดี” (in William H. Herndon and Jesse William Weik, *Herndon’s Lincoln: The True Story of a Great Life*, 3 vols. [1889], 3:439)

จงทำสิ่งที่ถูกต้องด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง พระเจ้าผู้ทรง “เรียกร้องใจและความคิดที่เต็มใจ” (ค.พ. 64:34) และผู้ทรง “เป็นผู้เล็งเห็นความนึกคิดและเจตนาของใจ” (ค.พ. 33:1) ทรงรู้ว่าทำไมท่านต้องไปโบสถ์—ไม่ว่าท่านจะไปอย่างจำใจหรือไปน้อมสการอย่างแท้จริง ท่านไม่สามารถร้องเพลงในวันอาทิตย์ “โอ้ แบบิลลอน โอ้ แบบิลลอน ลาก่อนขอลาที่” แล้วหลังจากนั้นกลับไปเสาะหาหรือยอมเข้าร่วมกับแบบิลลอนอีกในช่วงเวลาต่อมา (“เหล่าเอ็ดเดอร์แห่งอิสราเอล”, *เพลงสวด* บทเพลงที่ 158) จงจำไว้ว่าความมั่งคั่งในเรื่องทางวิญญาณไม่เคยเป็นความสุขเลย จงทำให้ศาสนจักรและพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

เป็นทั้งชีวิตของท่าน ไม่ใช่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของชีวิตทางสังคมของท่าน จงเลือกเสียแต่วันนี้ว่าท่านจะรับใช้เพียงแค่ลมปาก—หรือจะประพฤติตนอย่างแท้จริงตามนั้น (ดู โยชูวา 24:15) **ความมั่นใจทางวิญญาณจะเพิ่มขึ้นเมื่อท่านพยายามอย่างแท้จริง ด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง เพื่อดำเนินชีวิตอย่างอุทิศตน ทั้งที่ท่านยังไม่ดีพร้อม!**

4. เป็นคนเก่งจริงในเรื่องการกลับใจ ทำได้ถึงแก่นแท้และรวดเร็ว เพราะการชดใช้ของพระคริสต์เกิดผลแท้จริง ดังนั้นท่านต้องนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง เพราะพรแห่งการชดใช้เกิดขึ้นเสมอ การน้อมรับการชดใช้ของพระคริสต์และการกลับใจเป็นสิ่งที่สามารถปฏิบัติและนำไปใช้ได้ทุกวัน ตามพระผู้รักษาที่ยิ่งใหญ่ จงสร้างเจตคติอันต่อเนื่องของความสุข การกลับใจด้วยความชื่นบานโดยให้สิ่งนี้เป็นวิถีชีวิตที่ท่านเลือก ในการทำเช่นนั้น จงระวังการล่อลวงให้ผัดวัน

ประกันพรุ่ง และอย่าคาดหวังให้โลกนี้ยกย่องท่าน จงมุ่งเน้นที่พระผู้ช่วยให้รอด เอาใจใส่มากขึ้นในสิ่งที่พระองค์ทรงคาดหวังจากท่าน และยอมรับในผลที่ตามมา **ความมั่นใจทางวิญญาณจะเพิ่มขึ้นเมื่อท่านกลับใจจากบาปอย่างเต็มใจและมีความสุขไม่ว่าเรื่องเล็กหรือใหญ่เมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น โดยการนการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ไปประยุกต์ใช้**

5. เป็นคนเก่งจริงในเรื่องการให้อภัย “เรา, พระเจ้า, จะให้อภัยผู้ที่เราจะให้อภัย, แต่เรียกร้องจากเจ้าที่จะให้อภัยมนุษย์ทั้งปวง” (ค.พ. 64:10) จงให้อภัยทุกคน ในทุกเรื่อง และทุกเวลา หรืออย่างน้อยให้พยายามทำเช่นนั้น ยอมให้การให้อภัยเข้ามาในชีวิตของท่าน อย่าโกรธแค้น อย่าขุ่นเคืองงายให้อภัย และลืมอย่างรวดเร็ว และอย่าคิดว่าท่านจะได้รับการยกเว้นจากพระบัญญัติข้อนี้ **ความมั่นใจทางวิญญาณจะเพิ่มขึ้นเมื่อท่านรู้ว่าพระเจ้าทรงรู้ว่าท่านไม่ได้มีความรู้สึกไม่คือผู้อื่น**

6. ยอมรับการทดลอง ความพ่ายแพ้ และ “ความประหลาดใจ” ว่าเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์แห่งมรรตัยของท่าน จงจำไว้ว่าท่านมาอยู่ที่นี่เพื่อรับการพิสูจน์และทดสอบ “เพื่อดูว่า [ท่าน] จะทำสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ [ท่าน] จะทรงบัญชา[ท่าน]หรือไม่” (อับราฮัม 3:25) — และข้าพเจ้าขอเพิ่มเติมว่า “ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดๆ” พี่น้องของท่านนับล้านได้เคยผ่านหรือกำลังเผชิญกับการทดสอบดังกล่าว ดังนั้นเหตุที่ท่านจึงจะถูกละเว้นเล้าการทดลองบางอย่างมาจากการไม่เชื่อฟังหรือไม่เอาใจใส่ของท่าน การทดลองอื่นๆมาจากการละเลยของผู้อื่นหรือเนื่องมาจากโลกที่ล่มสลายนี้ เมื่อการทดลองเหล่านี้มาถึง ผู้ติดตามปฏิบัติจะเริ่มบ่นว่าท่านทำบางอย่างผิด ว่าเป็นการลงโทษ เป็นเครื่องหมายแสดงว่าพระบิดาบนสวรรค์ไม่รักท่าน จงอย่าใส่ใจ แต่จงพยายามผืนยิ้มแทน ให้เงยหน้าขึ้นสวรรค์ และพูดว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์เข้าใจแล้ว ข้าพระองค์รู้แล้วว่าคืออะไร เป็นเวลาแห่งการพิสูจน์ของข้าพระองค์ใช่ไหม” จงทำงานร่วมกับพระองค์ที่จะอดทนด้วยดีจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ความมั่นใจทางวิญญาณจะเพิ่มขึ้นเมื่อท่านยอมรับว่า “บ่อยครั้ง มีการยอมให้การทดลองและความยากลำบากเกิดขึ้นกับ [ชีวิตท่าน] เพราะ [ท่าน] กำลังทำในสิ่งที่ถูกต้อง” (Glenn L.

Pace, "Crying with the Saints" [Brigham Young University devotional, Dec. 13, 1987], 2; speeches.byu.edu).

ขณะที่เป็นประธานในคณะเผยแผ่ยูเครน เคียฟ ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าถามซิสเตอร์ผู้ซื่อสัตย์ที่สุดคนหนึ่งว่าทำไมเธอจึงคิดว่าตนเองไม่ดี อยู่เสมอ ทำไมเธอจึงตำหนิตัวเองในเรื่องเล็กน้อยอยู่เสมอ คำตอบของเธอเป็นตัวอย่างตามแบบฉบับของคนที่ยังคิดถึงผิด เมื่อเธอตอบว่า "จะได้ไม่มีใครตำหนิตัวฉัน"

พี่น้องทั้งหลาย คำแนะนำของข้าพเจ้าที่ให้กับซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาคือคำแนะนำที่ข้าพเจ้าจะให้กับท่านดังนี้ จงยอมรับและเผชิญหน้ากับความอ่อนแอของท่าน แต่อย่าให้สิ่งนี้ตรึงท่านไว้ เพราะความอ่อนแอบางอย่างจะอยู่กับท่านจนกว่าท่านจะจากชีวิตบนโลกนี้ไป ไม่ว่าสถานะในปัจจุบันของท่านจะเป็นเช่นไร ท่านที่ที่ท่านเลือกที่จะซื่อสัตย์ ซื่อซมยินดี และกลับใจทุกวันโดยพยายามทำและทำให้ดีที่สุดเท่าที่นั้น การซัดเซของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะโอบล้อมท่านและติดตามท่านเสมอไม่ว่าท่านจะไปทีใด การดำเนินชีวิตแบบนี้ ท่านทำให้ "การปลดบาปของท่านจะมีอยู่เสมอ" (โมไซยาห์ 4:12) ในทุกโมงยามของวัน ทุกวินาทีของนาที และด้วยเหตุนี้จึงสะอาดหมดจดและเป็นที่ยอมรับต่อพระพักตร์พระเจ้า *ตลอดเวลา*

สิทธิพิเศษเป็นของท่าน หากท่านต้องการที่จะรู้ด้วยตัวท่านเอง ไม่ว่าจะเวลานี้หรืออีกไม่นานนี้ ว่าท่านเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า เป็นเจ้าแม้ว่าท่านจะมีข้อบกพร่อง ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักผู้ทรงคาดหวังให้เรารักษาพระบัญญัติ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักผู้ทรงกระตือรือร้นที่จะประทานพระคุณและพระเมตตา ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักผู้ทรงซื่อซมยินดีเมื่อเรานำการซัดเซของพระองค์ไปใช้ในชีวิตด้วยความมั่นใจอย่างสงบและมีความสุขว่าเรากำลังมุ่งหน้าสู่เส้นทางที่ถูกต้อง ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักผู้ทรงต้องการอย่างมากที่จะให้ "ความมั่นใจของท่านแข็งแกร่งขึ้นในที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า" (คพ. 121:45) ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดยเอ็ลเดอร์อาร์เทอร์ กอวาร์เรธ
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

พระเจ้า ข้าพระองค์ ขอตามพระองค์

พระเจ้าทรงเชื่อเชิญเราด้วยคำกริยาต่างๆ: "จงมาหาเรา" "จงตามเรา" "จงเดินกับเรา" แต่ละครณีทรงเชื่อเชิญให้ลงมือกระทำ

“**เ**พระเจ้าเกิด, พระเจ้าประทานให้ประชาชาติทั้งปวง, ด้วยชาติและภาษาของตนเอง, ที่จะสอนพระวจนะของพระองค์”¹ วันนี้พระคัมภีร์ข้อนี้สำเร็จอีกครั้งหนึ่งเมื่อข้าพเจ้าได้รับโอกาสให้แสดงความรู้สึกของข้าพเจ้าในภาษาประจำชาติ

ปี 1975 ข้าพเจ้ารับใช้เป็นผู้สอนศาสนาหนุ่มในคณะเผยแผ่อุรุกวัย-ปารากวัย ในช่วงเดือนแรกของข้าพเจ้าในคณะเผยแผ่ หัวหน้าโซนจัดกิจกรรมสวดหลักธรรมพระกิตติคุณผู้สอนศาสนาทุกคนในโซนนั้นต้องผูกผ้าปิดตา และพวกเขาบอกเราว่าเราต้องเดินไปตามเส้นทางที่นำไปสู่ห้องวัฒนธรรม เราต้องตามเสียงของหัวหน้าคนที่กำหนดไว้ให้เราโดยเฉพาะ คือเสียงที่เราได้ยินก่อนออกเดิน แต่พวกเขาเตือนเราว่าระหว่างทางเราจะได้ยินเสียงหลายเสียงที่พยายามจะทำให้เราสับสนและพาเราหลงออกนอกเส้นทาง

หลังจากได้ยินเสียงอีกทีก็ เสียงคุยอยู่หลายนาทีและ—ท่ามกลางเสียงทั้งหมดนั้น—ข้าพเจ้าได้ยินเสียงหนึ่งพูดว่า "ตามมา" ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจว่ากำลังตามเสียงที่ถูกต้องเมื่อถึงห้องวัฒนธรรมของอาคารนมัสการ พวกเขาขอให้เราเอาผ้าผูกตาออก เมื่อเอา

ออกแล้ว ข้าพเจ้าจึงตระหนักว่ามีสองกลุ่มและข้าพเจ้าอยู่ในกลุ่มหนึ่งที่ตามเสียงที่ไม่ถูกต้อง "ฟังดูเหมือนเสียงที่ถูกต้องมาก" ข้าพเจ้าพูดกับตนเอง

ประสบการณ์นั้นเมื่อ 39 ปีก่อนมีผลยาวนานต่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าบอกตนเองว่า "อย่าได้ทำตามเสียงที่ไม่ถูกต้องอีก" แล้วข้าพเจ้าบอกตนเองอีกว่า "พระเจ้า ข้าพระองค์ขอตามพระองค์"

ข้าพเจ้าขอโยงประสบการณ์นี้กับการเชื่อเชิญเราอย่างอ่อนโยนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด "เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี เรารู้จักแกะของเรา..."

"แกะของเราเอาจอมฟังเสียงของเรา เรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นก็ตามเรา"²

การเชื่อเชิญว่า "จงตามเรา" เป็นการเชื่อเชิญที่เรียบง่าย ตรงและทรงพลังที่สุดที่เราสามารถรับได้ มาจากสุรเสียงที่ชัดเจนซึ่งไม่อาจทำให้สับสนได้

พระเจ้าทรงเชื่อเชิญเราด้วยคำกริยาต่างๆ: "จงมาหาเรา" "จงตามเรา" "จงเดินกับเรา" แต่ละครณีไม่ใช่การเชื่อเชิญที่ไม่หวังผล แต่ทรงเชื่อเชิญให้ลงมือกระทำ ซึ่งกล่าวต่อมนุษยชาติทั้งปวงโดยพระองค์ผู้ทรงเป็นองค์ศาสนาดาพยากรณ์เหนือศาสนาดาพยากรณ์

ทั้งหลาย พระอาจารย์เหนือครูทั้งหลาย
พระบุตรพระเจ้าเป็นเจ้า พระเมสสิยาห์

การเชื่อเชิญ “จงมาหาเรา”

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก
จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้
หยุดพัก”³

ท่านที่ยังไม่เป็นสมาชิกศาสนจักรจะได้รับการเชื่อเชิญด้วยเสียงของผู้สอนศาสนาใน
ถ้อยคำดังนี้ “คุณจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอน
ใหม่ครับ คุณจะสวดอ้อนวอนใหม่ครับ คุณ
จะมาโบสถ์ใหม่ครับ คุณจะทำตามแบบอย่าง
ของพระเยซูคริสต์และรับบัพติศมาโดยผู้มี
สิทธิอำนาจใหม่ครับ”⁴ วันนี้ท่านจะตอบการ
เชื่อเชิญนี้อย่างไร⁵

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้ฟังและยอมรับ
ข่าวสารนี้โดยกล่าวว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์
ขอตามพระองค์!”

คาร์ลอส บาติโโอลาและครอบครัวแห่ง
เมืองมินัส อูรุกวัย พบกับผู้สอนศาสนา เนื่อง
จากเอ็ดเดอร์ถามคำถามหลายข้อระหว่าง
บทเรียน พวกเขาตัดสินใจเชื่อเชิญเพื่อนบ้าน
คนหนึ่งที่ไม่เป็นสมาชิก—เด็กหญิงสวยน่ารัก
อายุ 14 ปี ชื่อนอร์มา—ให้มาช่วยตอบ นอร์มา
เป็นนักเรียนมัธยมปลายที่อุทิศตนปีนั้นเธอ

กำลังศึกษาพระคัมภีร์ไบเบิลที่โรงเรียน ดังนั้น
เมื่อผู้สอนศาสนาถามคำถาม นอร์มาก็ตอบ
เธอเป็น “ผู้สนใจทองคำ” บทเรียนที่สอนวัน
นั้นคือพระคำแห่งปัญญา

เมื่อเธอกลับบ้านหลังจากผู้สอนศาสนา
สอนบทเรียน นอร์มาคิดว่าเธอต้องทำอะไร
เธอบอกคุณแม่ว่า “แม่คะ ตั้งแต่ไปไม่ต้อง
ซิงกาแพ็ใส่ผมให้หนู หนูชอบผมเท่านั้น” การ
ตอบรับนั้นเป็นการแสดงให้เห็นประกายที่เห็น
ชัดในความปรารถนาของเธอที่จะยอมรับ
การเชื่อเชิญให้ติดตามพระคริสต์ ซึ่งผู้สอน
ศาสนาเป็นผู้หยิบยื่นให้

ทั้งคาร์ลอส บาติโโอลาและนอร์มารับบัพ
ติศมา ต่อมาคุณแม่ คุณพ่อและพี่น้อง ก็ทำ
ตามแบบอย่างของเธอโดยรับบัพติศมาเช่น
กัน นอร์มาและข้าพเจ้าเติบโตด้วยกันในสาขา
เล็กๆ แต่เข้มแข็งนั้น ต่อมาเราแต่งงานกัน
หลังจากข้าพเจ้ากลับจากการรับใช้ในคณะ
เผยแผ่ ข้าพเจ้ารู้สึกอยู่เสมอว่าการติดตามพระ-
ผู้ช่วยให้รอดจะง่ายขึ้นเมื่อมีเธออยู่เคียงข้าง

สมาชิกศาสนจักรคนหนึ่งตอบรับการเชื่อ
เชิญนี้จะต่อคำมั่นสัญญาทุกสัปดาห์โดย
การรับส่วนศีลระลึก⁶ ส่วนหนึ่งของคำมั่น
สัญญานั้นคือการรักษาพระบัญญัติ เมื่อทำ
เช่นนั้นท่านกำลังพูดว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์
ขอตามพระองค์!”⁷

การเชื่อเชิญ “จงตามเรามา”

“จงตามเรามา” เป็นการเชื่อเชิญของพระ-
เจ้าต่อขุนนางหนุ่มผู้ร่ำรวย ชายผู้ร่ำรวยคน
นี้รักษาพระบัญญัติมาตลอดชีวิต เมื่อเขา
ถามว่าสามารถทำอะไรได้มากขึ้นอีก ก็ได้รับ
คำตอบเป็นการเชื่อเชิญอย่างชัดเจนว่า “มา
เถิด...จงตามเรามา”⁸ แม้การเชื่อเชิญจะเรียบ
ง่าย แต่เชื่อว่าประจาศกจากการเสียสละ เรื่อง
นี้เรียกรื่องความพยายาม—ควบคู่กับการ
ตัดสินใจและการกระทำ

ศาสตราจารย์ไฟฟูเชื่อเชิญให้สะท้อน
ภาพตนเองเมื่อท่านถามว่า “และ [พระเยซู]
ตรัส แก่ลูกหลานมนุษย์: เจ้า จงตามเรา มา.
ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เราจะตาม
พระเยซูได้หรือเว้นแต่เราจะเต็มใจรักษา
พระบัญญัติของพระบิดา?”⁹

การเชื่อเชิญ “จงมาหาเรา” เพื่อฟังสุรเสียง
พระองค์และทำตาม เป็นข่าวสารของผู้สอน
ศาสนาตั้งแต่แรกเริ่ม เป็นการช่วยหลาย
คนให้เปลี่ยนแปลงชีวิตเพื่อคุณความดี

เมื่อห้าสิบปีก่อนผู้สอนศาสนาเข้ามา
ในร้านนาฬิกาของคุณพ่อข้าพเจ้าเพื่อฝาก
นาฬิกาไร้ซ่อม เช่นเดียวกับผู้สอนศาสนาที่
ดี พวกเขาถือโอกาสสนทนากับคุณพ่อและ
คุณแม่ข้าพเจ้าเรื่องพระกิตติคุณ คุณพ่อ
ข้าพเจ้ายอมรับผู้สอนศาสนาและคุณแม่
ยอมรับข่าวสารและการเชื่อเชิญให้ติดตาม
พระคริสต์ จากวันนั้นจนถึงวันนี้ คุณแม่ยัง
คงแข็งขันในศาสนจักร เธอพูดว่า “พระเจ้า
ข้าพระองค์ขอตามพระองค์!”

เมื่อพยายามมาหาพระองค์ ท่านจะได้
รับพลังที่จะบรรเทาภาระในชีวิตไม่ว่าทาง
กายภาพหรือวิญญาณภาพ *และจะประสบ
กับการเปลี่ยนแปลงทางบวกข้างในซึ่งจะช่วย
ให้ท่านมีความสุขยิ่งขึ้น*

การเชื่อเชิญ “จงเดินกับเรา”

เอโนคได้รับเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณ
แก่ผู้คนที่สอนยากและใจแข็งกระด้าง ท่าน
ไม่รู้สึกรู้ว่าท่านพร้อม ท่านสงสัยว่าจะทำได้
หรือไม่ พระเจ้าทรงระงับข้อสงสัยและเสริม
สร้างศรัทธาของท่านโดยทรงเชื่อเชิญว่า “จง
เดินกับเรา”—การเชื่อเชิญที่เสมือนไม่เท่าของ
คนตาบอดหรือแขนของเพื่อนที่สามารถนำ

ทางการก้าวเดินแก่คนที่ไม่มั่นใจในการก้าวเดิน โดยการจับพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดและเดินกับพระองค์ เอโนคพบว่า การก้าวเดินมั่นคงและท่านได้เป็นผู้สอนศาสนาและศาสตาศาพากรณียิ่งใหญ่¹⁰

การตัดสินใจ “จงมาหาเรา” และ “จงตามเรามา” นั้นเป็นเรื่องส่วนตัว เมื่อยอมรับการเชื่อเชิญนี้ เรายกระดับคำมั่นสัญญาจนสามารถ “เดินกับพระองค์” ได้ คำมั่นสัญญาระดับนี้ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นกับพระผู้ช่วยให้รอด—อันเป็นผลของการยอมรับการเชื่อเชิญแรก

โดยต่างวาระกัน นอร์มาและข้าพเจ้ายอมรับการเชื่อเชิญ “จงมาหาเรา” และ “จงตามเรามา” จากนั้นเราสนับสนุนกัน เราเรียนรู้ที่จะเดินกับพระองค์

ความอดทนและความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาและทำตามพระองค์จะมีรางวัลคือพรที่เราต้องการ

เช่นเดียวกับกรณีของสตรีผู้พยายามอย่างยิ่งที่จะสัมผัสชายฉลองพระองค์ของพระผู้ช่วยให้รอด¹¹ หรือกรณีของบารุคที่เมออสคนตาบอดผู้มีความมุ่งมั่นเป็นปัจจัยสำคัญของปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นในชีวิตเขา¹² ทั้งสองกรณีต่างได้รับการรักษาทั้งทางร่างกายและวิญญาณ

เออัมมือของท่านออกไป สัมผัสฉลองพระองค์ ยอมรับการเชื่อเชิญของพระองค์ และพูดว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์ขอตามพระองค์!”—และเดินกับพระองค์

“จงมาหาเรา” “จงตามเรามา” และ “จงเดิน

กับเรา” คือการเชื่อเชิญที่แฝงไว้ด้วยอานาภาพ—สำหรับท่านที่ยอมรับ—เพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตท่านและสร้าง *การเปลี่ยนแปลงในใจท่าน* ซึ่งจะนำท่านให้พูดว่า “[ฉัน] ไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก, แต่จะทำความดีโดยตลอด.”¹³

ในฐานะเป็นการแสดงออกภายนอกถึงการเปลี่ยนแปลงนั้น ท่านจะรู้สึกปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะ “ช่วยเหลือคนอื่นอ่อนแอ, ยกมือที่อ่อนแอ, และให้กำลังใจเขาที่อ่อนล้า.”¹⁴

อะไรคือขั้นตอนการไปสู่การ “เดินกับพระองค์” ในวันนี้

1. *กระตุ้นความปรารถนา* ที่จะติดตามพระคริสต์ให้ดีขึ้น¹⁵
2. *สวดอ้อนวอน* ให้แก่ความปรารถนาเพื่อศรัทธาของท่านในพระองค์จะเติบโต¹⁶
3. *หาความรู้* จากพระคัมภีร์ ทำให้ทางสว่างและสร้างเสริมความปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลง¹⁷
4. *ตัดสินใจเสียแต่วันนี้* ที่จะทำและพูดว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์ขอตามพระองค์!” เพียงแต่รู้ความจริงจะไม่เปลี่ยนแปลงโลกของท่าน เว้นแต่ท่านจะเปลี่ยนความรู้เป็น *การกระทำ*¹⁸
5. *ยืนหยัด* ในการตัดสินใจของท่านโดยใช้หลักธรรมเหล่านี้ทุกวัน¹⁹

ขอให้ถ้อยคำของศาสตาศาพากรณียุติรักของเรา ประธานโรมัส เอส. มอนสันเป็นแรงบันดาลใจให้เรากระทำในความปรารถนา

ของเราที่จะยอมรับการเชื่อเชิญของพระผู้ช่วยให้รอด ประธานมอนสันกล่าวว่า “ใครหรือคือ... กษัตริย์ผู้ทรงพระสิริ พระเจ้าจอมโยธาพระองค์นี้ พระองค์ทรงเป็นพระอาจารย์ของเรา พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ลิขิตความรอดของเรา พระองค์ทรงเรียกเรา ‘จงตามเรามาเถิด’ พระองค์ทรงสอนสั่ง ‘ท่านจงไปทำเหมือนอย่างนั้นเถิด’ พระองค์ทรงวิงวอนว่า ‘จงรักษาบัญญัติของเรา’”²⁰

ขอให้เราตัดสินใจวันนี้ที่จะเพิ่มระดับการนมัสการและคำมั่นสัญญาต่อพระผู้เป็นเจ้า และขอให้การตอบรับการเชื่อเชิญของพระองค์ดังกล่าว และชัดเจนว่า “พระเจ้า ข้าขอตามพระองค์!”²¹ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. แอลมา 29:8.
2. ยอห์น 10:14, 27.
3. มัทธีว 11:28; ดู อิสยาห์ 55:3 ด้วย.
4. *สังเขปศัทธิคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* หน้า 31, 195-202.
5. ดู กิจการ 2:37-38.
6. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:37, 77-79.
7. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:29.
8. มาระโก 10:21.
9. 2 นีไฟ 31:10.
10. ดู โมเสส 6:33-35.
11. ดู ลูกา 8:43-48.
12. ดู มาระโก 10:46-52.
13. โมไซยาห์ 5:2.
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:5; ดู อิสยาห์ 35:3 ด้วย.
15. ดู แอลมา 22:15-16; คัลลิส เอช. โอ๊คส์, “ความปรารถนา,” *เล็ยโฮนา*, พ.ศ. 2011, 53-57.
16. ดู แอลมา 34:17-27; 37:37.
17. ดู สดุดี 119:105; ฮีลามัน 3:29.
18. ดู โมไซยาห์ 5:5.
19. ราล์ฟ วาลโด อิมเมอร์สันกล่าวว่า “เมื่อเรามุ่งมั่นการกระทำนั้นก็จะง่ายลง ธรรมชาติของสิ่งนั้นจะเปลี่ยนไปก็หาไม่แต่พลังของเราที่จะกระทำสิ่งนั้นต่างหากที่เพิ่มขึ้น” (in Heber J. Grant, *Gospel Standards*, comp. G. Homer Durham [1941], 355).
20. โรมัส เอส. มอนสัน “พบปิติในการเดินทาง,” *เล็ยโฮนา*, พ.ศ. 2008, 109.
21. ดู “พระเจ้า ข้าขอตามพระองค์,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 106.

บารีไลเซ, ฮาร์เจนดินา

โดยเจ็ลเคอร์เจฟฟรี อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งโคอรัมอัครสาวกสิบสอง

เราทั้งหลายไม่ได้เป็น ขอทานหรือ?

ไม่ว่าจะรวยหรือจน เราต้อง “ทำสุดกำลังของเรา” เมื่อผู้อื่นต้องการ
ความช่วยเหลือ

ช้างเป็นองค์ประกอบใหม่ที่พิเศษมาก
ที่เพิ่มเข้ามาในรูปแบบการประชุม
ใหญ่สามัญ Bien hecho, Eduardo
ในช่วงขณะที่น่าประหลาดใจที่สุดของการ
ปฏิบัติศาสนกิจช่วงแรกๆ ของพระเยซู
พระองค์ทรงยืนขึ้นในธรรมศาลาที่นาซาเร็ธ
บ้านของพระองค์ ทรงอ่านถ้อยคำที่อิสยาห์
พยากรณ์ไว้และบันทึกไว้ในกิตติคุณลูกา
“พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับ
ข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้า
ไว้เพื่อนำข่าวดีมายังคนยากจน พระองค์
ทรงใช้ข้าพเจ้ามา [เพื่อเยียวยาใจที่ชอกช้ำ
เพื่อ] ประกาศอิสรภาพแก่พวกเขา และ...
ปล่อยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ”¹
นั่นจึงเป็นครั้งแรกที่พระผู้ช่วยให้รอดทรง
ประกาศต่อสาธารณชนถึงการปฏิบัติศาสน
กิจแห่งพระเมสสิยาห์ของพระองค์ แต่พระ
คัมภีร์ข้อนี้บอกชัดเจนว่าระหว่างทางไปสู่
การปลื้มพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้และการ
ฟื้นคืนพระชนม์ หน้าที่แห่งพระเมสสิยาห์
อันดับแรกและสำคัญที่สุดของพระเยซูคือ
การอวยพรคนยากจน รวมถึงผู้ที่ยากจนทาง
วิญญาณ

นับจากการเริ่มต้นปฏิบัติศาสนกิจของ
พระเยซู พระองค์ทรงรักผู้ยากไร้และด้วย
โอกาสในวิธีที่ไม่ธรรมดา พระองค์ประสูติ

ในบ้านของคนเช่นนั้นสองคนและเติบโต
ท่ามกลางกลุ่มชนเช่นนั้นหลายคน เราไม่
ทราบรายละเอียดพระชนม์ชีพทางโลกของ
พระองค์ทั้งหมด แต่พระองค์เคยตรัสว่า
“หากจิ้งจอกยังมีโพรง และนก...ยังมีรัง แต่
บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะ”² เห็นได้ชัด
ว่าพระผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก “และ
สิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น”³ อย่างน้อยในวัยผู้ใหญ่
ก็ไม่มีบ้านอยู่

ตลอดประวัติศาสตร์ ความยากจนเป็น
ความท้าทายอย่างหนึ่งที่นักหนาสาหัสและ
แพร่หลายที่สุดของมนุษยชาติ โดยปกติเป็น
ความเสียหายทางกาย แต่ความเสียหายทาง
วิญญาณและทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นอาจยิ่งทำ
ให้ทรุดหนักลงไปอีก ในกรณีใดก็ตาม พระ
ผู้ไถ่ผู้ยิ่งใหญ่ทรงเรียกเราตลอดเวลาให้ช่วย
พระองค์ยกภาระนี้ออกจากผู้คน ในฐานะ
พระเยซูฮอวาร์ พระองค์ตรัสว่าจะทรงพิพากษา
เชื้อสายแห่งอิสราเอลอย่างรุนแรงเพราะ “ของ
รับจาก [คนขัดสน] ก็อยู่ในบ้านของเจ้า”

พระองค์ตรัสว่า “ที่พวกเจ้าบีบบังคับชนชาติ
ของเรา และบดขยี้หน้าคนจนนั้นหมายความว่าอย่างไร?”⁴

ผู้เขียนพระธรรมสุภาพเขียนเรื่องนี้ไว้
อย่างชัดเจนมาก “ผู้กดขี่คนยากจนก็ถูก
พระผู้สร้างของเขา” และ “คนที่ปิดหูไม่ฟัง

เสียงร้องทุกข์ของคนจน ตัวเขาเองจะร้อง
ตะโกน [เช่นกัน] แต่ไม่มีใครตอบ”⁵

ในสมัยของเรา ศาสนจักรของพระเยซู
คริสต์ได้รับการฟื้นฟูอย่างไม่ทันจะครบปีเมื่อ
พระเจ้าทรงบัญชาศาสนจักรให้ “ดู
แลคนจนและคนขัดสน, และช่วยสงเคราะห์
เพื่อคลายความทุกข์ยากของคนเหล่านั้นเพื่อ
พวกเขาจะไม่ต้องทนทุกข์”⁶ สังเกตน้ำเสียง
เชิงบังคับในข้อความนั้น—“พวกเขา จะ ไม่
ต้องทนทุกข์” นั่นคือภาษาที่พระผู้เป็นเจ้าทรง
ใช้เมื่อพระองค์ทรงจริงจัง

เมื่อพิจารณาถึงความท้าทายใหญ่หลวง
ในการจัดการปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน
ในโลก ชายหรือหญิงคนเดียวจะทำอะไรได้
พระอาจารย์ทรงให้คำตอบด้วยพระองค์เอง
ก่อนการทรยศและการตรึงกางเขนพระองค์
เมื่อมารีย์ชโลมพระเศียรพระเยซูด้วยน้ำมัน
หอมราคาแพง ยูดาส อิสคาริโอทประทุ้ง
ความฟุ้งเฟ้อและ “ตำหนิหญิงคนนั้น”⁷

พระเยซูตรัส

“ไปกวนใจนางทำไม? นางทำสิ่งดี...
“หญิงคนนี้ทำสุดกำลังของนางแล้ว”⁸

“หญิงคนนี้ทำสุดกำลังของนางแล้ว”!

ช่างเป็นคำตอบที่กระชับจับใจมาก! นักข่าว
คนหนึ่งเคยถามแมซีเทเรซาแห่งกัลกัตตา
เกี่ยวกับภารกิจอันไร้ซึ่งความหวังของเธอใน
การช่วยเหลือคนอนาถาในเมืองนั้น นักข่าว
กล่าวว่าในเชิงสถิติแล้ว แมซีไม่ได้ทำอะไร
สำเร็จเลย สถิติว่าเด็กผู้หนึ่งที่คนนี้ตอบกลับ
ว่างานของเธอเกี่ยวกับความรัก ไม่ใช่สถิติ
แม้จะมีผู้คนจำนวนมากมาย *เกินกว่า* ที่เธอ
จะเอื้อมมือไปช่วยเหลือได้ เธอบอกว่าเธอจะ
รักษาพระบัญญัติที่ให้รักพระผู้เป็นเจ้าและ
เพื่อนบ้านของเธอ โดยการรับใช้ผู้ที่เธอ *เอื้อม
ถึง* ด้วยทรัพยากรทุกอย่างที่เธอมี ในบาง
โอกาสเธอจะพูดว่า “สิ่งที่เราทำอาจเป็นเหมือน
หยดน้ำในมหาสมุทร แต่ถ้าเราไม่ทำ มหา
สมุทรก็จะมีน้ำน้อยไปอีกหนึ่งหยด”⁹ นักข่าว
สรุปอย่างจริงจังว่าศาสนาคริสต์ *ไม่ใช่* ความ
เพียรพยายามเกี่ยวกับตัวเลขสถิติ เขาให้
เหตุผลว่าถ้าในสวรรค์มีปีติมากเมื่อคนบาป
คนเดียวกลับใจยิ่งกว่าเก้าสิบเก้าคนที่ไม่ต้อง
การกลับใจ แสดงว่าพระผู้เป็นเจ้าไม่ใส่ใจพระ
ทัยเรื่องสถิติมากนัก¹⁰

ดังนั้นเราจะ “ทำสุดกำลังของเรา” ได้
อย่างไร

อย่างหนึ่ง ดังที่กษัตริย์เบ็นจามินสอนไว้
คือเราสามารถหยุดให้ทรัพย์สินของเราเพราะ

เรามองคนจนว่าพวกเขาท้อแท้ยากให้ตนเอง บางคน *อาจ* สร้างความยากลำบากให้ตนเอง แต่เราที่เหลือก็ทำสิ่งเดียวกันมิใช่หรือนี่คือเหตุผลที่นักปกครองผู้มีการุณยธรรมท่านนี้ถามมิใช่หรือว่า “เราทั้งหลายไม่ได้เป็นขอทานหรือ?”¹¹ เราทุกคนร้องหาความช่วยเหลือและความหวังตลอดจนคำตอบต่อคำสวดอ้อนวอนมิใช่หรือ เราทุกคนวิงวอนขออภัยสำหรับความผิดพลาดและปัญหาที่เราทำไปมิใช่หรือ เราทุกคนอ้อนวอนขอให้พระคุณนั้นชดเชยความอ่อนแอของเราว่าพระเมตตาจะชนะเหนือความยุติธรรมอย่างน้อยในกรณีของเรามีใช่หรือไม่แปลกใจเลยที่กษัตริย์เป็นจามีนบอกว่าเรา *รับ* การปลดบาปของเราโดยการวิงวอนพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงตอบรับเราด้วยความการุณย์ แต่เรา *เก็บรักษา* การปลดบาปของเราไว้โดยการตอบรับคนจนที่วิงวอนเราด้วยความการุณย์¹²

นอกเหนือจากการปฏิบัติอย่างมีเมตตาต่อพวกเขาแล้ว เราควรสวดอ้อนวอนให้ผู้ที่ขัดสนเช่นกัน ชาวไซรัมกลุ่มหนึ่งที่พี่น้องร่วมศาสนาของพวกเขาถือว่า “สกปรก” และ “เป็นกา” นั้นเป็นถ้อยคำจากพระคัมภีร์

—ถูกขับออกจากบ้านแห่งการสวดอ้อนวอน “เพราะเสื้อผ้าเนื้อหยาบ [ที่พวกเขาสวมใส่]” มอรรมอนบอกว่าพวกเขา “ยากจนเกี่ยวกับสิ่งของทางโลก; และ...ยากจนในใจด้วย”¹³ —สภาวะทั้งสองแทบจะไปด้วยกันเสมอ คู่ผู้สอนศาสนา แอลมาทักบอมิวเล็คได้แย้งการถูกปฏิเสธอันไม่ชอบธรรมของพวกที่แต่งกายสกปรกโดยบอกพวกเขาว่า “ไม่ว่าผู้อื่นจะวิพากษ์สิทธิพิเศษใดๆ จากพวกเขา พวกเขาสวดอ้อนวอนได้เสมอ—ในทุกของของพวกเขาและในบ้านของพวกเขา ในครอบครัวของพวกเขา และในใจของพวกเขา”¹⁴

แต่แล้วมิวเล็คพูดกับคนกลุ่มเดียวกันนี้ซึ่งทำให้ตนเองถูกปฏิเสธว่า “หลังจากท่าน [สวดอ้อนวอน] แล้ว, หาก *ท่าน* ปฏิเสธคนขัดสน, และคนเปลือยเปล่า, และไม่เยี่ยมเยียนคนเจ็บและคนมีทุกข์, และให้ทรัพย์สินของท่าน, *หากท่านมี*, แก่ผู้ที่ขัดสน—ข้าพเจ้ากล่าวแก่ *ท่าน*, ...การสวดอ้อนวอนของท่านเปล่าประโยชน์, และไม่ช่วยอะไรท่านเลย, และท่านเป็นดังคนหน้าซื่อใจคดผู้ปฏิเสธความเชื่อ”¹⁵ เป็นคำเตือนที่น่าทึ่งมาก ไม่ว่าจะรวย หรือ จน เราต้อง “ทำสุดกำลังของเรา” เมื่อผู้อื่นต้องการความช่วยเหลือ ด้วยเกรงว่าข้าพเจ้าจะถูกกล่าวหาว่านำ

เสนอโครงการเพื่อผืนระดับโลกหรือเห็นชอบกับการขอทานว่าเป็นธุรกิจที่เติบโต ข้าพเจ้ารับรองว่าความเคารพที่ข้าพเจ้ามีต่อหลักธรรมแห่งความอดทน ความมั่งคั่ง การพึ่งพาตนเอง และความใฝ่ฝันนั้นหนักแน่นเช่นเดียวกับชายหญิงทุกคนที่มีชีวิตอยู่ เราต้องช่วยเหลือตัวเราเองก่อนจะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้าไม่รู้แน่ชัดว่าท่านแต่ละคนควรทำหน้าที่ของตนเองอย่างไรต่อผู้ที่ไม่ทำหรือช่วยเหลือตนเองไม่ได้ตลอดเวลา แต่ข้าพเจ้าทราบว่าจะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงทราบ พระองค์จะทรงช่วยท่านและนำทางท่านในการเป็นศาสนิกชนที่มีการุณยธรรม หากท่านต้องการและสวดอ้อนวอน และหาวิธีการรักษาพระบัญญัติที่พระองค์ประทานแก่เราครั้งแล้วครั้งเล่าอย่างจริงจัง

ท่านจะตระหนักว่าข้าพเจ้าพูดถึงความต้องการที่ยากยิ่งในสังคม ซึ่งนอกเหนือไปจากสมาชิกของศาสนจักร โชคดีที่วิถีของพระเจ้าในการช่วยเหลือพวกเราตนเองนั้นง่ายกว่า ผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายที่สามารถทำได้ ต้องรักษาภูแห่งการอดอาหาร อิสยาห์เขียนว่า

“เราเลือกการอดอาหารอย่างนี้ไม่ใช่หรือ?

...

“คือการแบ่งอาหารของเจ้ากับคนหิว การนำคนยากจนไร้บ้านเข้ามาในบ้านไม่ใช่หรือ? และเมื่อเห็นคนเปลือยกายก็คลุมกายเขาไว้... [เพื่อเจ้าจะ] แก่สายรัดของแอก [และ]... ปลดปล่อยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ... ไม่ใช่หรือ?”¹⁶

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงปาฏิหาริย์ ทั้งทางวิญญาณและทางโลก ซึ่งเกิดขึ้นกับผู้ที่รักษากฎแห่งการอดอาหาร ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า โดยแท้แล้ว ดังที่อิสยาห์บันทึกไว้ ข้าพเจ้าร้องทูลขณะอดอาหารมากกว่าหนึ่งครั้ง และพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าตรัสตอบว่า “เธออยู่นี่”¹⁷ จงใส่ใจสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์นั้นอย่างน้อยเดือนละครั้ง จงเอื้อเฟื้อตามแต่สภาวะการณ์ของท่านจะเอื้ออำนวยในการบริจาคเงินอดอาหารและการบริจาคอื่น ๆ เพื่อมนุษยธรรม การศึกษา และผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าสัญญาว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะทรงเอื้อเฟื้อต่อท่าน และผู้ที่ได้รับการสงเคราะห์จากมือท่านจะเรียกท่านว่าผู้รับพรตลอดกาล สมาชิกของศาสนจักรจำนวนมากกว่าเจ็ดแสนห้าหมื่นคนได้รับความช่วยเหลือจากเงินบริจาคอดอาหารในปีที่แล้วซึ่งจัดการ

โดยอธิการและประธานสมาคมสงเคราะห์ผู้ถูกทิดตน นั่นคือวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจำนวนมากที่ซาบซึ้งใจ

พี่น้องทั้งหลาย โอวาทเช่นนั้นเรียกร้องให้ข้าพเจ้าเปิดใจขอบคุณพรต่างๆ ที่ได้มาโดยไม่ต้องออกแรง ไม่สมควรได้ และไม่มีที่สิ้นสุด ทั้งทางโลกและทางวิญญาณ เช่นเดียวกันกับท่าน ข้าพเจ้าก็ต้องการเงินบ้างในบางครั้ง แต่ข้าพเจ้าไม่เคยจน หรือไม่รู้แม้กระทั่งว่าความยากจนเป็นอย่างไร ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้าไม่ทราบเหตุผลทั้งหมดว่าทำไมสภาวะการณ์ของการเกิด สุขภาพ การศึกษา และโอกาสทางเศรษฐกิจจึงแตกต่างกันมากในชีวิตมรตัยที่นี่ แต่เมื่อข้าพเจ้าเห็นความต้องการของหลายๆ คน ข้าพเจ้าทราบว่า “ถ้าไม่ใช่เพราะพระคุณของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า [ข้าพเจ้า] คงเป็นเช่นนั้นเหมือนกัน”¹⁸ ข้าพเจ้าทราบด้วยว่าแม้ข้าพเจ้าอาจไม่ใช่ผู้ดูแลน้อง แต่ข้าพเจ้าก็เป็นพี่ของน้อง และ “เพราะ [ข้าพเจ้า] ได้รับมากมาย [ข้าพเจ้า] จึงหมางใจแบ่งปัน”¹⁹

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงแสดงความชื่นชมประธานโรมัส สเป็นเซอร์ มอนสัน เป็นพรที่ข้าพเจ้าได้ร่วมงานกับชายผู้นี้เป็นเวลา 47 ปีแล้ว

และภาพของท่านที่ข้าพเจ้าจะติดพันไว้จนวันตายคือภาพที่ท่านสวมรองเท้าแตะ บินกลับจากเยอรมนีตะวันออกที่เศรษฐกิจพังพินาศ เพราะท่านได้ให้เสื้อผ้าและแม่แตร์รองเท้าท่านก็ถอดให้ไป “เท้าของผู้นำชาวซึ่งอยู่บนภูเขานั้น [และเดินหลบหลีกอยู่ในสนามบิน] ช่างงดงามจริง คือผู้นำชาวที่ประกาศสันติภาพ และผู้ที่นำชาวอันน่ายินดี”²⁰ มากกว่าชายใดที่ข้าพเจ้ารู้จักประธานมอนสัน “ทำสุดกำลังของท่าน” เสมอสำหรับแม่ม่ายและลูกกำพร้า คนยากจน และผู้ถูกกดขี่

ปี 1831 ในการเปิดเผยแก่โจเซฟ สมิท พระเจ้าตรัสว่าสักวันหนึ่งคนยากจนจะเห็นอาณาจักรแห่งพระเจ้าเป็นเจ้ามา “ในเดชานูภาพและรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่” เพื่อปลดปล่อยพวกเขา²¹ ขอเราจงช่วยให้คำพยากรณ์นั้นเป็นจริงโดยมาในเดชานูภาพและรัศมีภาพของการเป็นสมาชิกในศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์เพื่อทำสุดกำลังของเราในการปลดปล่อยใครก็ตามจากความยากจนที่คุมขังพวกเขาและทำลายความฝันมากมายของพวกเขา ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามที่เปี่ยมด้วยพระเมตตาของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ลูกา 4:18.
2. มัทธีว 8:20.
3. 2 เปาโล 2:14; 3 เปาโล 9:15.
4. อิสยาห์ 3:14–15.
5. สุภาษิต 14:31; 21:13.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:35.
7. ดู มาระโก 14:4–5; ดู มัทธีว 26:8–9; ยอห์น 12:4–5 ด้วย.
8. มาระโก 14:6, 8; เพิ่มด้วยตนเอง.
9. Mother Teresa of Calcutta, *My Life for the Poor*, ed. José Luis González-Balado and Janet N. Playfoot (1985), 20.
10. ดู Malcolm Muggeridge, *Something Beautiful for God* (1986), 28–29, 118–119; ดู ลูกา 15:7 ด้วย.
11. โมไซยาห์ 4:19.
12. ดู โมไซยาห์ 4: 11–12, 20, 26.
13. แอลมา 32:2–3.
14. ดู แอลมา 34:17–27.
15. แอลมา 34:28; เพิ่มด้วยตนเอง.
16. อิสยาห์ 58:6–7.
17. อิสยาห์ 58:9.
18. เชื่อว่าเป็นผลงานของ John Bradford; ดู *The Writings of John Bradford*, ed. Aubrey Townsend (1853), xliii.
19. “เพราะฉันได้รับมากมาย,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 105. © Harper San Francisco.
20. อิสยาห์ 52:7.
21. หลักคำสอนและพันธสัญญา 56:18; ดู ข้อ 19 ด้วย.

โดยเจ็ลเคอร์แอล. ทอม เฟอร์รี่
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

ค้นหาสันติสุขที่ยั่งยืน และสร้างครอบครัว นิรันดร์

นี่คือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ที่ให้เราฐานนี้ซึ่งเราจะพบสันติสุข
ที่ยั่งยืนและสร้างหน่วยครอบครัวนิรันดร์

การเดินทางตลอดชีวิตของเรามีทั้งช่วง
เวลาที่ดีและไม่ดี แต่ละช่วงมีการ
ท้าทายแตกต่างกัน การเรียนรู้ที่จะ
ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
นั้นขึ้นอยู่กับรากฐานซึ่งเราสร้างอยู่ พระ-
กิตติคุณของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของ
เราให้รากฐานที่มั่นคงแข็งแรง รากฐานดัง
กล่าวสร้างขึ้นทีละชั้นขณะที่เราได้รับความ
รู้เรื่องแผนนิรันดร์ของพระเจ้าสำหรับบุตร
ธิดาของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดคือพระ-
อาจารย์ เราทำตามพระองค์

พระคัมภีร์เป็นพยานถึงพระองค์และให้
แบบอย่างแห่งความชอบธรรมอันดีพร้อมเพื่อ
ให้เราทำตาม ข้าพเจ้าแบ่งปันกับสมาชิก
ศาสนจักรในการประชุมใหญ่ครั้งที่แล้วว่า
ข้าพเจ้ามีสมุดบันทึกจำนวนหนึ่งซึ่งคุณแม่
ข้าพเจ้าบันทึกเนื้อหาที่จะใช้เตรียมบทเรียน
สมาคมสงเคราะห์ บันทึกดังกล่าวใช้ได้ทั้ง
ในปัจจุบันและในสมัยนั้น หนึ่งในนั้นมีคำ
อ้างอิงเขียนในปี 1908 โดยชาร์ลส์ เอ็ดเวิร์ด
เจฟเฟอร์สัน เกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระ-

เยซูคริสต์ อ่านได้ว่า

“การเป็นชาวคริสต์คือการชื่นชมพระเยซู
อย่างจริงใจและมีศรัทธาแรงกล้าจนแม้
ชีวิตทั้งชีวิตยอมถวายแด่พระองค์ในความ
ปรารถนาที่จะเป็นเหมือนพระองค์

“...เราจะรู้จักพระองค์ผ่านพระดำรัสที่
พระองค์ตรัสไว้ ผ่านสิ่งที่พระองค์ทรงทำและ
ผ่านสิ่งที่พระองค์ไม่ได้ตรัสเช่นกัน เราจะรู้จัก
พระองค์โดยความประทับใจที่พระองค์ทรง
ทำไว้กับสหายของพระองค์เป็นอันดับแรก
สอง กับศัตรูของพระองค์ และสาม กับผู้คน
ในสมัยของพระองค์...

“ข้อสังเกตอย่างหนึ่งของชีวิตในศตวรรษ
ที่ยี่สิบคือความไม่พอใจ [และปัญหา]...

“...โลกกำลังร่ำไห้บางสิ่งซึ่งแทบจะไม่รู้
ว่าคืออะไร ความมั่งคั่งเกิดขึ้น... [และ] โลก
เต็มไปด้วย...การประดิษฐ์คิดค้นโดยทักษะ
และอัจฉริยภาพของมนุษย์ แต่...เรา [ยังคง]
กระสับกระส่าย ไม่พอใจ [และ] สับสน...

[ถ้าเราเปิด] พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ [เรา
จะพบถ้อยคำเหล่านี้] ‘จงมาหาเรา และเรา

จะให้ท่านได้หยุดพัก เราเป็นอาหารแห่งชีวิต
เราเป็นความสว่างของโลก ถ้าใครกระหาย
ให้คนนั้นมาหาเราและดื่ม เราอบสันติสุข
ไว้กับพวกท่าน พวกท่านได้รับพระราชทาน
ฤทธานุภาพ พวกท่านจะชื่นชมยินดี” (*The
Character of Jesus [1908], 7, 11, 15-16*)

ชายและหญิงได้รับอิทธิพลส่วนหนึ่งจากผู้
ที่พวกเขาเลือกจะอยู่ด้วย ผู้ที่พวกเขาเคารพ
นับถือและพยายามเอาอย่างก็มีอิทธิพลต่อ
พวกเขาเช่นกัน พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างอัน
ประเสริฐ วิธีเดียวซึ่งจะพบสันติสุขที่ยั่งยืนคือ
การพึ่งพาพระองค์และมีชีวิต

สิ่งสำคัญที่เราควรศึกษาเกี่ยวกับพระเยซู
มีอะไรบ้าง

“ผู้เขียนพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่...ไม่
สนใจรูปพรรณสัณฐาน [ของพระเยซู] เสื้อผ้า
ที่พระองค์สวมใส่หรือที่อยู่อาศัยของพระองค์
...พระองค์ประสูติในคอกสัตว์ ทำงานใน
โรงงานช่างไม้ สอนเป็นเวลาสามปี จากนั้น
สิ้นพระชนม์บนกางเขน...พระคัมภีร์พันธ-
สัญญาใหม่เขียนโดยผู้ที่ตั้งใจให้เรา...จับตามองที่ [พระองค์]” (*The Characters of Jesus,*
21-22) ด้วยความเชื่อมั่นว่าพระองค์ทรงเป็น
พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วยให้รอด
และพระผู้ไถ่ของโลกอย่างแท้จริง

ข้าพเจ้าเชื่อว่าอุปมาเรื่องหนึ่งของพระผู้-
ช่วยให้รอดประยุกต์ใช้กับบุคคลสมัยของเราโดย
เฉพาะ

อยู่ในมัทธิวบทที่ 13 ซึ่งเราอ่านว่า

“แต่เมื่อคนทั้งหลายนอนหลับอยู่ ศัตรูของ
คนนั้นมาหว่านข้าวละมานปนกับข้าวดีนั้นไว้
แล้วก็กลับไป

“เมื่อต้นข้าวขึ้นงอกขึ้นออกรวงแล้ว ข้าว
ละมานก็ขึ้นมาปรากฏด้วย

“บรรดาทาสของเจ้าบ้านจึงมาแจ้งแก่นาย
ว่า ‘นายเจ้าข้า ท่านได้หว่านพืชดีไว้ในนาของ
ท่านไม่ใช่หรือ? แต่มีข้าวละมานมาจากไหน?’

“นายก็ตอบว่า ‘นี่เป็นการกระทำของศัตรู’
ทาสเหล่านั้นจึงถามว่า ‘ท่านปรารถนาจะให้
เราไปถอนและเก็บข้าวละมานไหม?’

“แต่นายตอบว่า ‘อย่าเลย เกรงว่าเมื่อกำลัง
ถอนข้าวละมานจะถอนข้าวดีด้วย

“ให้ทั้งสองเติบโตไปด้วยกันจนถึงฤดูเกี่ยว
และในเวลาเกี่ยวนั้นเราจะสั่งบรรดาผู้เกี่ยวว่า

“จงเก็บข้าวละมานก่อน มันเป็นฟอนเผาไฟเสีย แต่ข้าวตังนั้นจรรวบรวมไว้ในถังข้างของเรา” (ข้อ 25-30)

ศัตรูเก่าแก่ของมนุษยชาติทั้งปวงค้นหาวิธีการมากมายตามที่เขาคิดได้เพื่อหว่านข้าวละมานให้กระจุกกระจายกว้างไกล เขาพบวิธีที่จะให้ข้าวละมานเข้าสู่แม้ความศักดิ์สิทธิ์ของบ้านเรา วิธีที่ชั่วร้ายและเป็นของโลกได้แผ่ขยายออกไปมากจนดูเหมือนไม่มีทางถอนออกได้ มันมากับสายไฟและผ่านอากาศเข้ามาสู่อุปกรณ์ที่เราคิดค้นขึ้นสำหรับการศึกษาและความบันเทิงแก่เรา ข้าวตังกับข้าวละมานงอกงามอย่างใกล้ชิดกันมาก ด้วยสุดกำลังของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลไร่นาเขาหรือเธอต้องบำรุงเลี้ยงสิ่งที่ดีและทำให้สิ่งนั้นแข็งแรงสวยงามจนข้าวละมานจะไม่เป็นที่ดึงดูดไม่ว่าตาหรือหู เราได้รับพรเพียงใดในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระเจ้าที่มีพระกิตติคุณอันล้ำค่าของพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นรากฐานซึ่งเราสามารถสร้างชีวิตของเราได้

จากพระคัมภีร์มอรมอนใน 2 นีไฟเราอ่านว่า “เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านอีกว่า

หากท่านจะเข้าไปโดยทางนั้น และรับพระวิญญาณบริสุทธิ์, พระองค์จะทรงแสดงแก่ท่านถึงสิ่งทั้งปวงที่ท่านควรทำ” (2 นีไฟ 32:5)

เราต้องไม่ยอมให้เสียงของโลกดังกว่าและกลบสรุเสียงสงบแผ่วเบา

แน่นอนว่าเราได้รับการเตือนถึงเหตุการณ์ซึ่งเราจะเผชิญในสมัยของเรา ความท้าทายของเราคือเราเตรียมรับเหตุการณ์ที่พระเจ้าตรัสว่าจะมาถึงแน่นอนอย่างไร

หลาย ๆ คนในสังคมที่เป็นทุกข์ของเราเข้าใจว่าการแตกแยกของครอบครัวจะนำความเศร้าโศกและความสิ้นหวังมาสู่โลกที่วุ่นวายในฐานะสมาชิกศาสนจักร เรามีหน้าที่รับผิดชอบที่จะพิทักษ์ปกป้องครอบครัวซึ่งเป็นหน่วยพื้นฐานของสังคมและนิรันดรศาสตร์พยากรณ์เตือนแล้วและเตือนล่วงหน้าถึงผลลัพธ์ที่เป็นภัยและไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ซึ่งเกิดจากความเสื่อมโทรมของคุณค่าครอบครัว

เมื่อโลกเฝ้ามองเราต่อไป ขอให้เราแน่ใจว่าแบบอย่างของเราจะคำจูนและสนับสนุนแผนซึ่งพระเจ้าทรงออกแบบมาเพื่อบุตรธิดาของพระองค์ที่นี้ในชีวิตมรรตัย การสอนที่ดี

ที่สุดต้องกระทำโดยแบบอย่างที่ชอบธรรมบ้านของเราต้องเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์เพื่อจะยืนหยัดต่อต้านแรงกดดันของโลก จงจำไว้ว่าพรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้ามาจากและประทานแก่ครอบครัวที่ชอบธรรม

เราต้องประเมินความสามารถของเราในฐานะบิดามารดาต่อไปอย่างรอบคอบ การสอนที่ทรงพลังที่สุดที่เด็กคนหนึ่งจะได้รับจะมาจากบิดามารดาที่ห่วงใยและชอบธรรมขอให้เราดูที่บทบาทของมารดาก่อน จงฟังถ้อยคำนี้จากประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี

“สตรีที่ทำให้บ้านเป็นบ้านจริงๆ เชื้อประโยชน์ต่อสังคมได้กว้างไกลกว่าผู้บังคับบัญชากองทัพใหญ่หรือผู้ที่อยู่ในตำแหน่งหัวหน้าองค์กรอันน่าที่เสียอีก ใครจะติดป้ายราคาให้อิทธิพลที่มารดามีต่อลูก ๆ ของเธอได้ หรือที่คุณย่าคุณยายมีต่อลูกหลาน หรือที่คุณป้า น้าอาและพี่น้องมีต่อครอบครัวใหญ่ของพวกเขา

“เราไม่สามารถวัดค่าหรือคำนวณอิทธิพลของสตรี ผู้มีวิธีสร้างชีวิตครอบครัวที่มั่นคงและบำรุงเลี้ยงอนุชนแห่งอนาคตด้วยความดีงามอันไม่สิ้นสุด การตัดสินใจที่สตรีในรุ่นนี้ทำจะมีผลนิรันดร ข้าพเจ้าขอแนะนำว่ามารดาสมัยนี้ไม่มีโอกาสที่ยิ่งใหญ่และไม่มี ความท้าทายที่จริงจังไปกว่าการทำสุดความสามารถเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ [ครอบครัว]” (Standing for Something: 10 Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes [2000], 152)

ต่อไปมาดูบทบาทของบิดาในชีวิตเรา บิดาให้พรและประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์สำหรับลูก ๆ ของเขา สิ่งเหล่านี้จะเป็นเรื่องโดดเด่นทางวิญญาณในชีวิตพวกเขา

บิดามีส่วนในการนำการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การอ่านพระคัมภีร์ประจำวันและการสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์เป็นการส่วนตัว

บิดาสร้างวัฒนธรรมครอบครัวโดยมีส่วนร่วมในการช่วยวางแผนไปเที่ยวหรือกิจกรรมนอกบ้านที่สมาชิกครอบครัวทุกคนมีส่วนร่วม ลูกๆ จะไม่มีวันลืมความทรงจำของช่วงเวลาพิเศษที่มีร่วมกัน

บิดาพูดคุยกับลูกตัวต่อตัวและสอนหลักธรรมพระกิตติคุณให้พวกเขา

บิดาสอนบุตรธิดาถึงคุณค่าของงานและช่วยพวกเขาสร้างเป้าหมายที่มีค่าควรในชีวิตพวกเขา

บิดาเป็นแบบอย่างของการรับใช้ในพระกิตติคุณอย่างซื่อสัตย์

พี่น้องชายทั้งหลาย ฟังระลึกว่าการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์ของท่านในฐานะบิดาในอิสราเอล—การเรียกที่สำคัญที่สุดของท่านในกาลเวลาและนิรันดร—เป็นการเรียกซึ่งไม่มีวันปลด

หลายปีมาแล้วที่การประชุมใหญ่สเตคต่างๆ เราจะฉายคลิปภาพยนตร์เพื่อแสดงถึงสาระสำคัญของข่าวสารที่เราจะนำเสนอ ในช่วงเวลาหนึ่งปี เมื่อเราเดินทางทั่วศาสนจักรในงานมอบหมายเยี่ยมการประชุมใหญ่สเตค เราคุ้นเคยกับเนื้อหาของภาพยนตร์นั้น จนเราเกือบท่องจำได้ขึ้นใจ ข่าวสารยังคงอยู่ในใจข้าพเจ้าตลอดหลายปีที่ผ่านมา ภาพยนตร์ดังกล่าวเล่าโดยประธานฮาโรลด์ บี. ลี ถึงเรื่องราวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบ้านลูกสาวของท่านดังนี้

เย็นวันหนึ่งคุณแม่ของครอบครัวกำลังพยายามบรรลุผลไม่ได้ขอให้คุณให้เสร็จอย่างรวดเร็วจนกระทั่งที่สุดลูกๆ พร้อมเข้านอนและเงียบสงบ ก็ถึงเวลากลับไปบรรลุผลไม่ได้ให้เสร็จ เมื่อเธอเริ่มปอกเปลือกและคว้านเมล็ดผลไม้ ลูกชายตัวเล็กๆ สองคนโผล่เข้ามาในครัวและประกาศว่าพวกเขาพร้อมจะสวดอ้อนวอนก่อนนอนแล้ว

แต่เพราะไม่อยากถูกขัดจังหวะ คุณแม่บอกลูกชายอย่างรวดเร็วว่า “ทำไมคืนนี้ลูกไม่สวดของลูกเองล่ะ แม่จะได้ทำผลไม้พวก

นี้ต่อ”

ลูกชายคนที่ยืนปักหลักอยู่กับที่และถามว่า “อย่างไรสำคัญกว่ากันครับ การสวดอ้อนวอนหรือว่าผลไม้” (ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาโรลด์ บี. ลี [2000], 134–135)

บางครั้งเรารู้สึกตัวว่าเราอยู่ในสถานการณ์ที่เรามีโอกาสสอนบทเรียนแก่ลูกซึ่งจะส่งผลยาวนานในชีวิตวัยเยาว์ของพวกเขา แน่แน่นอนว่าการสวดอ้อนวอนสำคัญกว่าผลไม้ พ่อแม่ที่ประสบความสำเร็จไม่ควรมัวงมยุ่งเกินกว่าจะคว้าโอกาสสอนบทเรียนสำคัญในชีวิตของลูกได้

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าไม่เคยมีช่วงเวลาใดตลอดหลายปีในชีวิตข้าพเจ้าเมื่อบุตรธิดาของพระบิดาในสวรรค์ต้องการมือที่นำทางของบิดามารดาผู้ซื่อสัตย์และอุทิศตนมากเท่าตอนนี้ เรามีมรดกที่ยิ่งใหญ่และสูงศักดิ์ของบิดามารดาผู้เสียสละเกือบทุกสิ่งที่พวกเขามีเพื่อหาสถานที่ซึ่งพวกเขาสามารถเลี้ยงดูครอบครัวด้วยศรัทธาและความกล้าหาญเพื่ออนุชนรุ่นต่อไปจะมีโอกาสมากกว่าที่พวกเขามี เราต้องค้นหาตัวเราเองถึงวิญญาณที่แน่วแน่แบบเดียวกันนี้และเอาชนะการทำท่าย

ที่เราเผชิญด้วยวิญญาณแห่งการเสียสละแบบเดียวกัน เราต้องปลุกฝังอนุชนรุ่นหลังให้ฟังพาคำสอนของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเรายิ่งขึ้นเสมอ

“และบัดนี้, ลูกพ่อ, จงจำ, จงจำไว้ว่าบัณฑิตลาของพระเจ้าของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, ที่ลูกต้องสร้างรากฐานของลูก; เพื่อเมื่อมารจะส่งลมอันมีกำลังแรงของเขามา, แท้จริงแล้ว, ลูกศรของเขาในลมหมุน, แท้จริงแล้ว, เมื่อลูกเห็นของเขาและพายุอันมีกำลังแรงของเขาทั้งหมด จะกระหน่ำมาบนลูก, มันจะไม่มีพลังเหนือลูกเพื่อลากเอาลูกลงไปสู่ห้วงแห่งความเศร้าหมองและวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่, เพราะศิลาซึ่งบนนั้นลูกได้รับการสร้างขึ้น, ซึ่งเป็นรากฐานอันแน่นอน, รากฐานซึ่งหากมนุษย์จะสร้างบนนั้นแล้วพวกเขาจะตกไม่ได้.” (ฮีลามัน 5:12)

นี่คือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ที่ให้รากฐานนี้ซึ่งเราจะพบสันติสุขที่ยั่งยืนและสร้างหน่วยครอบครัวนิรันดร ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ในพระนามของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา แม้พระเยซูคริสต์เอเมน ■

โดยเจ็ลเคอร์เคอนทิน แอล. คุก
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

เลือกอย่างฉลาด

“ปฏิเสธความชั่วและเลือกความดี” (อิสยาห์ 7:15)

ฟีน้องชายที่รัก ความปรารถนาของข้าพเจ้าในคำคืบนี้คือแบ่งปันคำแนะนำบางอย่างเกี่ยวกับการตัดสินใจและการเลือก

สมัยที่ข้าพเจ้าเป็นทนายความหนุ่มในย่านอ่าวซานฟรานซิสโก บริษัทของเราทำงานด้านกฎหมายให้บริษัทที่ผลิต ซาร์ลี บราวน์ รายการพิเศษทางทีวีในวันหยุด¹ ข้าพเจ้ากลายเป็นแฟนของซาร์ลี ซูลส์และผลงานของเขา—*ทีนัทส์* กับซาร์ลี บราวน์ ลูซี่ สนูบี้ ตลอดจนตัวละครอื่นๆ ที่แสนอัศจรรย์

การ์ตูนโปรดเรื่องหนึ่งของข้าพเจ้าเกี่ยวข้องกับลูซี่ เท่าที่ข้าพเจ้าจำได้ ทีมเบสบอลของซาร์ลี บราวน์กำลังแข่งเกมสำคัญ—ลูซี่เล่นอยู่ในสนามทางขวา และมีลูกบอลตีโด่งลอยมาที่เธอ ทุกเบสมีคนอยู่แล้วและเป็นช่วงสุดท้ายของการทำแต้มที่เก้า ถ้าลูซี่รับลูกได้ทีมของเธอจะชนะ ถ้าลูซี่รับลูกพลาดอีกทีทีมก็จะชนะ

ดั่งที่เกิดขึ้นเฉพาะในการ์ตูนเท่านั้น คนทั้งทีมมายืนล้อมลูซี่ขณะลูกบอลลอยลงมา ลูซี่คิดว่า “ถ้าฉันรับลูกได้ ฉันจะเป็นฮีโร่ ถ้ารับไม่ได้ ฉันจะเป็นแพะ”

บอลกำลังลอยลงมา ขณะที่เพื่อนร่วมทีมเฝ้ามองอย่างตื่นเตัน ลูซี่รับบอลพลาด ซาร์ลีขว้างถุงมือลงพื้นด้วยความโกรธ ลูซี่จึงมองไปที่เพื่อนร่วมทีม เท้าสะเอว และพูดว่า “เธอ

จะคาดหวังให้ฉันรับลูกบอลได้อย่างไรเมื่อฉันกำลังกังวลเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศของประเทศเรา”

นี่เป็นหนึ่งในลูกบอลหลายลูกที่ลูซี่รับพลาดมาตลอดหลายปี เธอมีข้อแก้ตัวใหม่ทุกครั้ง? ถึงแม้จะเป็นเรื่องน่าขัน แต่ข้อแก้ตัวของลูซี่มักจะชอบด้วยเหตุผล ซึ่งก็ไม่ใช่เหตุผลที่แท้จริงของการรับลูกพลาด

ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของประธานโรมัส เอส. มอนสัน ท่านมักจะสอนว่าการตัดสินใจกำหนดจุดหมายปลายทาง² ในบริบทดังกล่าว คำแนะนำของข้าพเจ้าในคำคืบนี้คือจงอยู่เหนือเหตุผลใดก็ตามที่ปิดกั้นเราจากการตัดสินใจที่ชอบธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับการรับใช้พระเยซูคริสต์ ในอิสยาห์สอนเราว่าเราต้อง “ปฏิเสธความชั่วและเลือกความดี”⁴

ข้าพเจ้าเชื่อว่าสิ่งนี้สำคัญมากในยุคสมัยของเรา เมื่อซาตานแผ่อิทธิพลในใจมนุษย์ด้วยวิธีแปลกใหม่และแยบยลการเลือกและการตัดสินใจของเราต้องทำอย่างรอบคอบสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่เราประกาศว่าจะดำเนินชีวิตตามนั้น เราต้องมีคำมั่นสัญญาที่ชัดเจนต่อพระบัญญัติและปฏิบัติตามพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์อย่างเคร่งครัด เมื่อเราปล่อยให้เหตุผลปิดกั้นเราจากเอ็นดาวเม้นท์พระวิหาร งานเผยแผ่ที่มีค่าควร

และการแต่งงานในพระวิหาร สิ่งเหล่านี้เป็นอันตรายอย่างยิ่ง เป็นความปวดร้าวใจเมื่อเราประกาศความเชื่อในเป้าหมายเหล่านี้แต่ยังละเลยการดำเนินชีวิตที่นำไปสู่เป้าหมาย⁵

หนุ่มสาวบางคนประกาศเป้าหมายของตนเองว่าพวกเขาจะแต่งงานในพระวิหาร แต่ไม่ออกเดทกับคนที่คู่ควรแก่การเข้าพระวิหาร พุดตามตรงก็คือ บางคนไม่ยอมแม้แต่จะออกเดท ท่านที่เป็นหนุ่มโสด ยิ่งท่านเป็นโสดนานเท่าไรหลังจากมีวิญญูติและวิญญูภาวะที่เหมาะสม ท่านยิ่งสบายมากขึ้นเท่านั้น แต่จริงๆ แล้วท่านจะยิ่ง *อึดอัด* มากขึ้นเท่านั้น ต่างหาก ขอให้ “ทำงานอย่างทุ่มเท” ในกิจกรรมทางวิญญูติและทางสังคมที่ควบคู่ไปกับเป้าหมายของการแต่งงานในพระวิหาร

บางคนเลื่อนการแต่งงานไปจนจบการศึกษาและมืงานทำ ขณะเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในโลก แต่เหตุผลนี้ไม่ได้แสดงศรัทธา ไม่ได้ยอมทำตามคำแนะนำของศาสนาดพยากรณ์ในปัจจุบัน และขัดแย้งกับหลักคำสอนที่มีความหมาย

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าพบกับชายวัยรุ่นคนหนึ่ง เป้าหมายของเขาคือไปรับใช้งานเผยแผ่ เรียนต่อ แต่งงานในพระวิหาร และมีครอบครัวที่มีความสุขอย่างซื่อสัตย์ ข้าพเจ้ายินดีมากกับเป้าหมายของเขา แต่ระหว่างการสนทนาต่อไป เห็นได้ชัดว่าความประพฤติและการเลือกของเขาไม่ได้สอดคล้องกับเป้าหมาย ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเขาต้องการรับใช้งานเผยแผ่อย่างจริงจังและหลีกเลี่ยงการลวงละเมิดร้ายแรงที่จะยับยั้งงานเผยแผ่ของเขา แต่ความประพฤติในแต่ละวันไม่ได้เตรียมเขาเพื่อรับความท้าทายทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และทางวิญญูติที่เขาจะเผชิญ เขาไม่ได้เรียนรู้ที่จะทำงานหนัก เขาไม่จริงจังกับเรื่องเรียนหรือเซมินารี เขามาโบสถ์แต่ไม่อ่านพระคัมภีร์มอรมอน เขาเล่นวิดีโอเกมและใช้สื่อสังคมครั้งละนานๆ ดูเหมือนเขาจะคิดว่าการไปอยู่ที่คณะเผยแผ่ของเขานั้นเพียงพอแล้ว เขาวนชนชายทั้งหลายโปรดให้คำมั่นสัญญาอีกครั้งว่าจะประพฤติดนอย่างมีค่าควรและเตรียมตัวอย่างจริงจังที่จะเป็นตัวแทนของพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์

ความกังวลของข้าพเจ้าไม่ได้เกี่ยวกับการตัดสินใจครั้งสำคัญที่จะเปลี่ยนเส้นทางชีวิต

เท่านั้น แต่เป็นการตัดสินใจโดยทั่วไปเช่นกัน—การตัดสินใจทางโลกในแต่ละวันและการตัดสินใจที่ดูเหมือนธรรมดาซึ่งเรามักจะใช้เวลาส่วนใหญ่ของเรา ในเรื่องเหล่านี้ เราต้องเน้นความพอดี สมดุล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญญา เป็นสิ่งสำคัญที่จะอยู่เหนือเหตุผลและเลือกให้ดีที่สุด

ตัวอย่างที่ดีมากของความต้องการให้มีความพอดี สมดุล และปัญญาคือการใช้อินเทอร์เน็ต สิ่งนี้สามารถเป็นการทำงานเผยแผ่ศาสนา ช่วยในด้านหน้าที่รับผิดชอบของฐานะปุโรหิต ค้นหาบรรพชนผู้ล้ำค่าเพื่อทำศาสนพิธีพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ และอื่นๆ อีกมากมาย มีศักยภาพที่เป็นประโยชน์มากมาย เรารู้เช่นกันว่าอินเทอร์เน็ตสามารถส่งสิ่งชั่วร้ายมาได้มากมายรวมถึงสื่อลามก การสื่อสารที่หยาบคาย⁶ และเรื่องหลอกลวงจากบุคคลนิรนาม ซึ่งนำไปสู่วงจรของความโง่เขลาอย่างไม่สิ้นสุด ดังที่บราเดอร์แรนดัลล์แอล. ริดด์ สอนไว้อย่างคมคายที่การประชุมใหญ่สามัญครั้งที่แล้วเมื่อพูดถึงอินเทอร์เน็ต “ท่านอาจตกอยู่ในวังวนอันไม่รู้จบของสิ่งไม่สำคัญที่สิ้นเปลืองเวลาและบั่นทอนศักยภาพของท่าน”⁹

ความเพลิดเพลินและการต่อต้านความชอบธรรมไม่ใช่แค่อินเทอร์เน็ต สิ่งเหล่านี้มีอยู่ทั่วไป ไม่เพียงมีผลต่อเยาวชนแต่มีผลต่อเราทุกคน เราอาศัยอยู่ในโลกที่ไกลาหลอย่างแท้จริง¹⁰ เราถูกรายล้อมด้วย “ความสนุกสนาน” ที่ชวนให้หมกมุ่นกับชีวิตที่ไร้ศีลธรรมและผิดปกติ สื่อส่วนใหญ่นำเสนอให้เห็นจนเป็นเรื่องธรรมดา

เอลเดอร์เดวิด เอ. เบตনার์เตือนสมาชิกไว้เมื่อเร็วๆ นี้ให้ใช้สื่อสังคมอย่างถูกต้อง¹¹ ผู้นำทางความคิดที่โด่งดัง อาร์เธอร์ ซี. บรูคส์ เคยเน้นถึงประเด็นนี้ เขาสังเกตว่าเมื่อเราใช้สื่อสังคม เรามีแนวโน้มจะให้เห็นรายละเอียดที่สวยงามในชีวิตเราแต่ไม่ใช่ในยามยากลำบากที่โรงเรียนหรือที่ทำงาน เราแสดงภาพชีวิตที่ไม่ครบถ้วน—บางครั้งทำแบบไอ้อวดหรือเสกสรรปั้นแต่ง เราวาดภาพชีวิตนี้และจากนั้นเราก็บริโภค “ชีวิตที่เสกสรรปั้นแต่ง...เกือบทั้งสิ้นของ ‘เพื่อน’ ในสื่อสังคม [ของเรา]” บรูคส์ยืนยันว่า “คุณจะไม่รู้สึกแย่ได้อย่างไรที่ใช้เวลาส่วนหนึ่งเสแสร้งว่าคุณมีความสุขกว่าที่คุณเป็นและเวลาอีกส่วนหนึ่ง

เฝ้าดูว่าคนอื่นจะมีความสุขมากกว่าคุณเพียงไร”¹²

บางครั้งเรารู้สึกว่าเรากำลังจมอยู่ในความโง่เขลาที่ไร้สาระ เสี่ยงที่ปราศจากความหมายและความขัดแย้งอันต่อเนื่อง เมื่อเราลดเสียงและพินิจพิจารณาถึงแก่นสาร มีเพียงเศษเสี้ยวของสิ่งเหล่านี้ที่จะช่วยเราบรรลุเป้าหมายอันชอบธรรมของเราในนิรันดร์ บิดาคนหนึ่งตอบลูกอย่างชาญฉลาดต่อคำร้องขอนับไม้ถั่วที่อยากมีส่วนร่วมในความเพลิดเพลินเหล่านี้ เขาเพียงแต่ถามลูกว่า “สิ่งนี้จะทำให้ลูกเป็นคนดีขึ้นหรือเปล่า”

เมื่อเราหาข้อแก้ตัวในการเลือกที่ผิด ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก ซึ่งไม่สอดคล้องกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เราสูญเสียพรและความคุ้มครองที่เราต้องการและมักจะตกหลุมบาปหรือแค่หลงทาง

ข้าพเจ้ากังวลเป็นพิเศษเรื่องความโง่เขลา¹³ และการหลงใหล “สิ่งใหม่ๆ ทุกชนิด” ในศาสนจักรเราสนับสนุนและสรรเสริญความจริงตลอดจนความรู้ทุกประเภท แต่เมื่อวัฒนธรรม ความรู้และจารีตสังคมแตกแยกไปจากแผนแห่งความสุขของพระเจ้าเป็นเจ้าและบทบาทสำคัญของพระเยซูคริสต์ ย่อมเกิดความล้มสลายของสังคม¹⁴ ในยุคสมัยของเรา ทั้งที่มีความก้าวหน้าในหลายด้านอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาศาสตร์และการสื่อสาร แต่ค่านิยมพื้นฐานที่จำเป็นถูกกัดกร่อนและความสุขกับความผาสุกโดยรวมลดลง

เมื่ออัครสาวกเปาโลได้รับเชิญให้พูดบนเนินเขามาร์ติโนในเอเธนส์ ท่านพบบางคนที่ยัง

คิดว่าเฉลียวฉลาดมีความรู้และขาดปัญญาที่แท้จริงเหมือนที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน¹⁵ ในกิจการของอัครทูตเราอ่านเรื่องราวนี้ “เพราะชาวเอเธนส์กับชาวต่างประเทศซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่นไม่สนใจเรื่องอะไรนอกจากจะกล่าวหรือฟังสิ่งใหม่ๆ”¹⁶ เปาโลเน้นเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ เมื่อฝูงชนตระหนักในเนื้อหาทางศาสนาของข้าพเจ้าดังกล่าว บางคนเยาะเย้ยท่าน บ้างก็ไม่ใส่ใจ โดยพูดว่า “เราจะคอยฟังท่านกล่าวเรื่องนี้ต่อไปอีก”¹⁷ เปาโลออกจากเอเธนส์ *อย่างไม่ประสบความสำเร็จ* ดิน เฟรเดริก พาร์ราเรียนถึงการไปเยือนครั้งนี้ว่า “ที่เอเธนส์ท่านไม่ได้จัดตั้งศาสนจักร ท่านไม่เขียนสาส์นถึงเอเธนส์ และในเอเธนส์ ที่ท่านมักจะเดินผ่านท่านไม่เคยไปเหยียบที่นั่นอีกเลย”¹⁸

ข้าพเจ้าเชื่อข้าพเจ้าเชื่อว่าการดลใจของเอลเดอร์อีคส์ที่แยกแยะระหว่าง “ดี ดีกว่า ดีที่สุด” จะให้วิธีที่มีประสิทธิภาพในการประเมินการเลือกและลำดับความสำคัญ¹⁹ การเลือกหลายอย่างโดยเนื้อแท้แล้วไม่ได้เลวร้าย แต่ถ้ามาดั่งเวลาทั้งหมดของเราไปและกีดกันเราจากการเลือกที่ดีที่สุด สิ่งเหล่านั้นย่อมมีอันตรายแฝงอยู่

กระทั่งกิจกรรมที่ตั้งมามยังต้องประเมินเพื่อจะตัดสินใจว่าสิ่งเหล่านั้นกลายเป็นการหลอกล่อเราจากเป้าหมายที่ดีที่สุดหรือไม่ สมัยเป็นวัยรุ่น ข้าพเจ้าเคยสนทนากับคุณพ่อ ซึ่งยังจำได้จนบัดนี้ ท่านไม่ค่อยเชื่อว่าคนที่อายุยังน้อยจะให้ความสำคัญหรือเตรียมตัวสำหรับเป้าหมายสำคัญระยะยาว—เช่นอาชีพและการเลี้ยงดูครอบครัว

การศึกษาที่มีความหมายและประสบการณ์การทำงานในเบื้องต้นมักจะถูกจัดไว้เป็นลำดับความสำคัญสูงสุดตามที่บิดาข้าพเจ้าแนะนำ ท่านชื่นชมกิจกรรมนอกหลักสูตร อาทิ การได้วาทิและองค์การนักศึกษาที่อาจมีความสัมพันธ์โดยตรงกับเป้าหมายสำคัญบางอย่างของข้าพเจ้า ท่านไม่ค่อยแน่ใจกับเวลาที่ข้าพเจ้าใช้ไปอย่างมากในการเล่นฟุตบอล บาสเก็ตบอล เบสบอล หรือกรีฑา ท่านยอมรับว่ากีฬาสามารถสร้างความแข็งแรง อดทน และการทำงานเป็นหมู่คณะ แต่ก็ยืนยันว่าการให้ความสำคัญกับกีฬาอย่างเดียวโดยใช้เวลาให้น้อยลงนั้นจะดีกว่า ในทัศนะของท่าน กีฬาเป็นเรื่องดีแต่ไม่ดีที่สุด *สำหรับข้าพเจ้า* ท่านกังวลว่ากีฬาบางประเภทจะสร้างความโด่งดังหรือชื่อเสียงในท้องที่โดยต้องสูญเสียเป้าหมายระยะยาวที่สำคัญกว่า

จากประสบการณ์นี้ เหตุผลหนึ่งที่ข้าพเจ้าชอบเรื่องลูซิเลียนเบสบอลก็เพราะว่าในทัศนะของคุณพ่อ ข้าพเจ้าควรศึกษาโนบายต่างประเทศและไม่ต้องหวังว่าข้าพเจ้าจะรับลูกบอลได้หรือไม่ ข้าพเจ้าควรพูดให้เข้าใจก่อนว่าคุณแม่ของข้าพเจ้าชอบกีฬา ท่านจะพลาดการแข่งขันของข้าพเจ้าสักนัดก็ต่อเมื่อท่านเข้าโรงพยาบาล

ข้าพเจ้าตัดสินใจทำตามคำแนะนำของคุณพ่อและไม่เล่นกีฬาที่ต้องแข่งขันต่างสถาบันเมื่ออยู่ในมหาวิทยาลัย ตอนนั้นได้ซิทโมเมริกันฟุตบอลของโรงเรียนมัธยมบอกข้าพเจ้าว่าโค้ชที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดเชิญเมอร์ลิน โอลเซ็นกับข้าพเจ้าไปรับประทานอาหารกลางวัน ท่านที่ยังอายุน้อยอยู่อาจ

ไม่รู้จักเมอร์ลิน เขาเป็นแท็กเกิ้ลที่มีชื่อเสียงไปทั่วประเทศของทีมอเมริกันฟุตบอลโรงเรียนมัธยมปลายโลแกนซึ่งข้าพเจ้าเล่นเป็นควอเตอร์แบคและเซฟตี้และรับลูกคิกออฟและเตะลูกพันท ในโรงเรียนมัธยมปลาย เมอร์ลินได้รับการติดต่อให้ร่วมทีมจากทีมอเมริกันฟุตบอลที่มีชื่อเสียงทั่วประเทศ ในมหาวิทยาลัยเขาได้รับด้วยเอาร์ทแลนดีในฐานะไลน์แมนเส้นในดีเด่นของประเทศ ในที่สุดเมอร์ลินเป็นคนที่สามที่ได้รับคัดเลือกให้เล่นในทีมลีกระดับชาติและได้เล่นในการแข่งขันโปรโบวล์ (Pro Bowls) อย่างยอดเยี่ยม 14 ครั้งติดต่อกัน เขาได้รับการเสนอชื่อเข้าสู่หอเกียรติยศสำหรับนักอเมริกันฟุตบอลอาชีพในปี 1982²⁰

เรารับประทานอาหารกลางวันกับโค้ชทีมสแตนฟอร์ดที่ร้านบลูเบิร์ดในโลแกน ยูทาร์ หลังจากจับมือกันแล้ว เขาไม่เคยสบตาข้าพเจ้าแม้แต่ครั้งเดียว เขาพูดแต่กับเมอร์ลินโดยไม่สนใจข้าพเจ้า เมื่อรับประทานอาหาร

กลางวันเสร็จ เป็นครั้งแรกที่เขาหันมาทางข้าพเจ้า แต่เขาจำชื่อข้าพเจ้าไม่ได้ จากนั้นเขาบอกเมอร์ลินว่า “ถ้าคุณเลือกไปที่สแตนฟอร์ดและอยากจะทำเพื่อนไปด้วย ถ้าเขามีเกรดดีพออาจจะจัดการให้ได้” ประสพการณ์นี้ยืนยันกับข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าควรทำตามคำแนะนำอันชาญฉลาดของคุณพอ

เจตนาของข้าพเจ้าไม่ได้ต้องการห้ามเล่นกีฬาหรือห้ามใช้อินเทอร์เน็ตหรือห้ามทำกิจกรรมที่มีคุณค่าอื่นๆ ที่คนหนุ่มสาวชื่นชอบ กิจกรรมเหล่านี้ต้องใช้ความพอดี สมดุล และปัญญา เมื่อเราใช้อย่างฉลาด สิ่งเหล่านี้จะทำให้ชีวิตเราดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าสนับสนุนทุกคนไม่ว่าคนหนุ่มสาวหรือสูงวัย ให้ทบทวนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พร้อมทั้งพยายามมีวินัยให้มากขึ้น ความประพฤติและการเลือกของเราในแต่ละวันควรสอดคล้องกับเป้าหมายของเรา เราต้องอยู่เหนือเหตุผลและความเพลิดเพลิน สิ่งนี้สำคัญเป็นพิเศษต่อการเลือกที่สอดคล้องกับพันธสัญญาของเราที่จะรับใช้พระเยซูคริสต์ด้วยความชอบธรรม²¹ เราต้องไม่ละสายตาคงเป้าหมายหรือทำลูกบอลตกไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม

ชีวิตนี้เป็นเวลาที่จะเตรียมตัวพบพระเจ้า²² เราเป็นคนมีความสุข เบิกบานใจ เราชื่นชอบอารมณ์ขันที่ดีและเห็นคุณค่าของเวลาที่ได้อยู่กับครอบครัวและมีตรัสหาย แต่เราต้องตระหนักว่ามีจุดประสงค์ที่จริงจังควบคู่มาพร้อมกับมาตรฐานของการดำเนินชีวิตและการเลือกทั้งหมดของเรา ความเพลิดเพลินและเหตุผลที่จำกัดความก้าวหน้านั้นเป็นอันตรายมากอยู่แล้ว แต่เมื่อสิ่งเหล่านั้นบั่นทอนศรัทธาในพระเยซูคริสต์และศาสนจักรของพระองค์ สิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องสลัดใจ

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราผู้ดำรงฐานะปุโรหิต เราจะทำให้ความประพฤติของเราสอดคล้องกับจุดประสงค์อันสูงส่งซึ่งกำหนดไว้สำหรับผู้ที่อยู่ในการรับใช้ของพระอาจารย์ในทุกสิ่งเราควรจดจำว่าความ “องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซู”²³ เป็นการทดสอบเพื่อแบ่งแยกครั้งสำคัญระหว่างอาณาจักรซีเลสเชียลกับอาณาจักรเทอร์เรสเตรียล เราต้องการอยู่บนฝั่งของซีเลสเชียลในการแบ่งแยกนั้น ในฐานะอัครสาวกคนหนึ่งของพระองค์ ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานด้วยศรัทธาแรงกล้าถึงความจริงแห่งการซดใช้และความ เป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. Lee Mendelson-Bill Melendez Production TV Specials.
2. จากพระจันทร์ของดาวเสาร์ทำให้เธอเขว จนถึงกับกังวลจะมีสารพิษในถุงมือเธอ ลูซี่มีเหตุผลเสมอว่าทำไมเธอจึงรับบอลไม่ได้.
3. ดู “Decisions Determine Destiny,” บทที่ 8 ใน *Pathways to Perfection: Discourses of Thomas S. Monson* (1973), 57–65.
4. อิศยาที่ 7:15.

5. “If to do were as easy as to know what were good to do, chapels had been churches, and poor men’s cottages princes’ palaces” (William Shakespeare, *The Merchant of Venice*, อกที่ 1, ฉาก 2, บรรทัด 12–14).
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:27.
7. ดู *การปรับตัวให้เข้ากับชีวิตผู้สอนศาสนา* (คู่มือ, 2013), 23–49.
8. ดู Stephanie Rosenbloom, “Dealing with Digital Cruelty,” *New York Times*, Aug. 24, 2014, SR1.
9. แรนดัลล์ แอล. ริคส์, “คนในรุ่นที่ทรงเลือก,” *เสียดิสนา*, พ.ศ. 2014, 56.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:26.
11. ดู David A. Bednar, “To Sweep the Earth as with a Flood” (speech delivered at BYU Campus Education Week, ส.ค. 19, 2014); lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/to-sweep-the-earth-as-with-a-flood.
12. Arthur C. Brooks, “Love People, Not Pleasure,” *New York Times*, July 20, 2014, SR1.
13. โชคร้ายที่ความเบี่ยงเบนอย่างหนึ่งซึ่งเพิ่มขึ้นในยุคสมัยของเราคือความโง่เขลาอย่างแท้จริง เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงแจกแจงบางสิ่งที่ทำให้มนุษย์มีมลทิน พระองค์ทรงรวมถึงความโง่เขลา (ดู มาระโก 7:22).
14. เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในสมัยกรีกโบราณและโรม เช่นเดียวกับอารยธรรมในพระกัมภีร์มอรมอน.
15. ดู Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1989), 302. มีนักปรัชญาหลากหลายประเภท รวมถึงกลุ่มเอปิคิวรัสและกลุ่มสโตอิก, บางคนเรียกกลุ่มคูอริทั้งสองนี้ว่าเป็นพวกฟารีซีและสะดูสีของโลกนอกศาสนา. ดู Quentin L. Cook, “Looking beyond the Mark,” *Liahona*, Mar. 2003, 41–44; *Liahona*, Mar. 2003, 21–24 ด้วย.
16. กิจการของอัครทูต 17:21.
17. กิจการของอัครทูต 17:32.
18. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, 312.
19. ดู ดัลลิน เอช. โอคัส, “ดี ดีกว่า ดีที่สุด,” *เสียดิสนา*, พ.ศ. 2007, 104–108.
20. เมอร์ลิน โอลเซ็นเป็นนักฟุตบอลที่ได้รับการเสนอชื่อในหอเกียรติยศ นักแสดง และผู้ประกาศของ NFL ของช่อง NBC เขาได้รับรางวัล Outland Trophy ในการเล่นฟุตบอลให้มหาวิทยาลัยยูทาร์ สเตท เขาเล่นฟุตบอลอาชีพสำหรับทีม Los Angeles Rams. เขาเล่นบทโจนาธาน การ์วีวู้ดกับไมเคิล แลนดอนในเรื่อง *Little House on the Prairie* และเคยมีรายการโทรทัศน์ของเขาเอง *Father Murphy* ปัจจุบันเมอร์ลินถึงแก่กรรม (11 มีนาคม 2010) และเราคิดถึงเขามาก
21. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:5.
22. ดู แอลมา 34:32.
23. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:79.

โดยเอ็ลเคอร์เรก ซี. คริสเตินเซ็น
แห่งฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบ

ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง

การเรียนรู้ด้วยตัวเองว่าพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง เป็นหนึ่งในประสบการณ์ชีวิตที่ยิ่งใหญ่และเปี่ยมด้วยปีติ

พี่น้องชายที่รัก เราได้รับแรงบันดาลใจอย่างต่อนื่องจากแบบอย่างส่วนตัวและการรับใช้ในฐานะปุโรหิตของประธานโรมัส เอส. มอนสัน เมื่อเร็วๆ นี้มีคนถามมัคทายกหลายคนว่า “คุณชื่นชมประธานมอนสันในเรื่องใดมากที่สุด” มัคทายกคนหนึ่งเล่าเรื่องที่ประธานมอนสันในวัยเด็กให้ของเล่นแก่เพื่อนผู้ขัดสน อีกคนพูดถึงเรื่องที่ประธานมอนสันเอาใจใส่ดูแลหญิงหม้ายหลายคนในวอร์ดของท่าน คนที่สามให้ข้อสังเกตเรื่องที่ท่านได้รับเรียกเป็นอัครสาวกตั้งแต่ยังหนุ่มและท่านเป็นพรแก่ผู้คนทั่วโลกแล้วก็มีैयाวชายคนหนึ่งพูดว่า “สิ่งที่ผมชื่นชมมากที่สุดเกี่ยวกับประธานมอนสันคือประจักษ์พยานที่เข้มแข็งของท่าน”

เราทุกคนรู้สึกถึงการเป็นพยานพิเศษของพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของศาสดาพยากรณ์และการยึดคำมั่นสัญญาของท่านที่จะทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณด้วยประสบการณ์ทุกอย่างที่ประธานมอนสันแบ่งปัน ท่านเชิญชวนให้ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณให้สมบูรณ์ขึ้น แสวงหาและสร้างเสริมประจักษ์พยานส่วนตัวของเรา ให้เรานึกถึงสิ่งที่ท่านกล่าวไว้ที่แทนพูดนี้ในการประชุมใหญ่ของสามครั้งที่ผ่านมา “เพื่อเรา

จะเข้มแข็งและต้านแรงดึงทั้งหมดที่กำลังดึงเราไปผิดทาง...เราต้องมีประจักษ์พยานของเราเอง ไม่ว่าจะท่านจะอายุ 12 ขวบหรือ 112 ปี—หรืออายุระหว่างนั้น—ท่านสามารถรู้ได้ด้วยตนเองว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง”¹

แม้ข่าวสารของข้าพเจ้าในคืนนี้จะมุ่งไปยังผู้ที่มีอายุใกล้ 12 ขวบมากกว่าใกล้ 112 ปี แต่หลักการที่จะแบ่งปันก็ประยุกต์ใช้ได้กับทุกคน เพื่อตอบรับถ้อยคำของประธานมอนสัน ข้าพเจ้าจะถามว่า เราแต่ละคนรู้ด้วยตนเองว่าพระกิตติคุณนี้จริงหรือไม่ เราพูดได้เต็มปากหรือไม่ว่าประจักษ์พยานของเราเป็น

ของเราเองจริง ขออ้างอิงคำพูดของประธานมอนสันอีกครั้ง: “ข้าพเจ้ายืนยันว่าประจักษ์พยานที่เข้มแข็งในพระผู้ช่วยให้รอดของเราและพระกิตติคุณของพระองค์จะ...ปกป้องท่านจากบาปและความชั่วร้ายรอบตัวท่าน... หากท่านยังไม่มีประจักษ์พยานถึงสิ่งเหล่านี้ จงทำสิ่งที่จะต้องทำให้ได้รับประจักษ์พยานนี้ เป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่ท่านจะมีประจักษ์พยานของตนเอง เพราะประจักษ์พยานของผู้อื่นจะพญูท่านไปได้เพียงระยะหนึ่งเท่านั้น”²

ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง

การเรียนรู้ด้วยตัวเองว่าพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง เป็นหนึ่งในประสบการณ์ชีวิตที่ยิ่งใหญ่และเปี่ยมด้วยปีติ เราอาจต้องฟังปาประจักษ์พยานของคนอื่นก่อน—ตั้งที่นกรบหนุ่มกล่าวไว้ว่า “เราไม่สงสัยเลยว่ามารดาของเรารู้เรื่องนี้” นี่คืจุดเริ่มต้นที่ดี แต่เราต้องสร้างเสริมจากที่นั่น เพื่อความเข้มแข็งในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณไม่มีอะไรสำคัญไปกว่าการได้รับและเสริมกำลังประจักษ์พยานของเราเอง เราต้องกล้าประกาศดังที่แอลมาทำ “ข้าพเจ้า...รู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง”⁴

“ท่านคิดว่าข้าพเจ้ารู้ถึงความแน่นอนของเรื่องเหล่านี้ด้วยวิธีใด?” แอลมากล่าวต่อไปว่า “ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าเรื่องเหล่านี้เป็นที่รู้แก่ข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า. ดูเถิด, ข้าพเจ้าอดอาหารและสวดอ้อนวอนมาหลายวันเพื่อข้าพเจ้าจะรู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง. และ บัดนี้ข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเองว่าเรื่องเหล่านี้จริง”⁵

ข้าพเจ้าปรารถนาจะเห็นสิ่งที่บิดาข้าพเจ้าเห็น

เช่นเดียวกับแอลมา นี้ไฟรู้ความจริงด้วยตนเองเช่นกัน หลังจากฟังบิดาพูดถึงประสบการณ์ทางวิญญาณหลายเรื่อง นี้ไฟต้องการรู้สิ่งที่บิดารู้ เรื่องนี้เป็นมากกว่าความอยากรู้อยากเห็นตามปกติ—เพราะเป็นสิ่งที่ท่านหวงและกระหายใคร่รู้ แม้ท่านจะ “อายุน้อย ยิงนัก,” แต่ท่านมี “ความปรารถนามากด้วยที่จะรู้ความลับของพระผู้เป็นเจ้า”⁶ ท่านปรารถนาอย่างยิ่งที่จะ “เห็น, และได้ยิน, และรู้ถึงเรื่องเหล่านี้, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์”⁷

ขณะนี้ไฟ “นั่งไตร่ตรองในใจ [ของท่าน]” ท่านถูกพา “ไปในพระวิญญาณ...ไปบนภูเขาสูงยิ่ง” ที่นั่นท่านถูกถามว่า “เจ้าปรารถนา

สิ่งใดหรือ?” ท่านตอบอย่างเรียบง่ายว่า “ข้า-
พระองค์ปรารถนาจะเห็นสิ่งที่บิดาข้าพระองค์
เห็น”⁸ ด้วยใจที่เชื่อและความวิริยะอุตสาหะ
ของท่าน นีโอฟิตได้รับพรด้วยประสบการณ์ที่
น่าอัศจรรย์ ท่านได้รับการเป็นพยานถึงการ
ประสูติ พระชนม์ชีพ และการตรึงกางเขน
ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ที่จะเกิด
ขึ้น ท่านเห็นการออกมาของพระคัมภีร์
มอรมอนและการฟื้นฟูพระกิตติคุณในยุค
สุดท้าย—ทั้งเป็นผลของความปรารถนาที่
จริงใจของท่านที่จะรู้ด้วยตัวท่านเอง⁹

ประสบการณ์ส่วนตัวเหล่านี้กับพระเจ้า
เตรียมนีโอฟิตสำหรับความยากลำบากและการ
ทำทนายที่ท่านจะเผชิญในไม่ช้า ประสบการณ์
เหล่านี้ช่วยให้ท่านยืนอย่างมั่นคงเมื่อคนอื่นๆ
ในครอบครัวกำลังต่อสู้ดิ้นรน ท่านทำสิ่งนี้ได้
เพราะท่านได้ *เรียนรู้* ด้วยตนเองและ *ทราบ*
ด้วยตนเอง ท่านได้รับพรด้วยประจักษ์พยาน
ของท่านเอง

ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้า

เด็กเช่นนีโอฟิต ศาสดาโจเซฟ สมิทท์ “อายุน้อย
ยิ่งนัก,” เมื่อท่านมี “จิตใจ... ว่าวุ่นครุ่น-
คิดหนัก” เกี่ยวกับความจริงทางวิญญาณ
สำหรับโจเซฟ นั้นเป็นเวลาที “กังวลใจมาก”
ขณะแหวดล้อมไปด้วยข่าวสารที่ขัดแย้งสับสน
ด้านศาสนา ท่านต้องการรู้ว่าศาสนจักรใด
ถูกต้อง¹⁰ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากถ้อยคำ

ในพระคัมภีร์ไบเบิล: “แต่ถ้าใครในพวกท่าน
ขาดสติปัญญา ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้า”¹¹
ท่านลงมือกระทำด้วยตนเองเพื่อค้นหาคำตอบ
ตอนเช้าที่สวยงามในฤดูใบไม้ผลิปี 1820 ท่าน
เข้าไปในป่าแล้วคุกเข่าสวดอ้อนวอน ด้วย
ศรัทธาของท่านและเนื่องด้วยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
ทรงมีงานพิเศษให้ท่านทำ โจเซฟได้รับนิมิต
อันรุ่งโรจน์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบิดาและพระ-
บุตร พระเยซูคริสต์ และเรียนรู้ด้วยตนเองว่า
ท่านต้องทำสิ่งใด

จากประสบการณ์ของโจเซฟ สมิทท์ ท่าน
เห็นรูปแบบที่จะประยุกต์ใช้เพื่อรับและสร้าง
เสริมประจักษ์พยานของตนเองหรือไม่ โจเซฟ
น้อมรับพระคัมภีร์ไว้ในส่วนลึกของจิตใจ
ท่านไตร่ตรองอย่างลึกซึ้งและประยุกต์ใช้กับ
สถานการณ์ของตนเอง จากนั้นท่านลงมือ
กระทำในสิ่งที่เรียนรู้ ผลก็คือนิมิตแรกอัน
รุ่งโรจน์—และทุกสิ่งก็ตามมา แท้จริงแล้ว
ศาสนจักรนี้สถาปนาขึ้นบนหลักธรรมที่ทุกคน
—รวมทั้งเด็กหนุ่มชาวไร่อายุ 14 ปี—สามารถ
“ทูลขอจากพระเจ้า” ได้ และจะได้รับคำตอบ
ต่อการสวดอ้อนวอนนั้น

ถ้ากระนั้นประจักษ์พยานคืออะไร

เรามักได้ยินสมาชิกศาสนจักรพูดว่าประ-
จักษ์พยานเป็นสมบัติล้ำค่าที่สุด นี่คือของ
ประทานศักดิ์สิทธิ์จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่เราจะ
รับได้โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เป็นความรู้สึกแนใจที่สงบนิ่ง ไม่หวั่นไหว เรา
ได้รับการศึกษา สวดอ้อนวอนและดำเนิน
ชีวิตตามพระกิตติคุณ เป็นความรู้สึกว่าพระ-
วิญญาณบริสุทธิ์ทรงยื่นเป็นพยานต่อจิต
วิญญาณเราว่าสิ่งที่เราเรียนรู้และทำนั้นถูกต้อง

บางคนพูดราวกับว่าประจักษ์พยานคือส
วิทช์ไฟ—อาจปิดหรือเปิดก็ได้ ท่านอาจมี
ประจักษ์พยานหรือไม่มีก็ได้ ในความเป็นจริง
ประจักษ์พยานเปรียบได้ดังต้นไม้ที่ผ่านการ
เจริญเติบโตและพัฒนาการมาหลากหลาย
ขั้นตอน ต้นไม้ที่สูงที่สุดอยู่ในอุทยานแห่งชาติ
เรดวูดทางตะวันตกของสหรัฐ ขณะท่านยืน
อยู่ท่ามกลางต้นไม้ที่ขึ้นอยู่หนาแน่นเหล่านี้
นี้ ช่างนำพิศวงเมื่อคิดว่าแต่ละต้นงอกงาม
ขึ้นมาจากเมล็ดพืชเล็กๆ เม็ดเดียว เปรียบ
ดังประจักษ์พยานของเรา แม้จะเริ่มต้นจาก
ประสบการณ์ทางวิญญาณเพียงครั้งเดียว
เมื่อเวลาผ่านไปย่อมเติบโตและพัฒนาจาก
การบำรุงเลี้ยงที่ต่อเนื่องและการประสบเหตุ
ทางวิญญาณบ่อยครั้ง

ไม่แปลกที่ศาสนาดพยากรณ์แอลมาอธิบาย
ถึงวิธีที่เราจะพัฒนาประจักษ์พยานโดยพูด
ถึงเมล็ดพืชที่เติบโตเป็นต้นไม้ “หากท่านให้
ที่” ท่านกล่าว “เพื่อจะปลูกเมล็ดพืชในใจ
ท่าน, คูเกิด, หากเป็นเมล็ดจริง, หรือเมล็ดดี,
หาก ท่านไม่โยนมันทิ้งโดยความไม่เชื่อของ
ท่าน, ...มันจะเริ่มงอกอยู่ในอกท่าน; และ
เมื่อท่านรู้สึกถึงการพองนี้, ท่านจะกล่าวใน

เคปทาวน์, แอฟริกาใต้

ใจว่า—มันจำเป็นต้องเป็นว่านี่คือเมล็ดดี, หรือว่า พระวจนะดี, เพราะมันเริ่มทำให้จิตวิญญาณ ข้าพเจ้าขยาย; แท้จริงแล้ว, มันเริ่มให้ความสว่างแก่ความเข้าใจของข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, มันเริ่มมีรสเลิศสำหรับข้าพเจ้า.”¹²

บ่อยครั้งนี่คือวิธีเริ่มต้นของประจักษ์พยาน: ด้วยความศักดิ์สิทธิ์ สว่างไสว มันใจ ที่ทำให้รู้ว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจริง อย่างไรก็ตาม แม้ความรู้สึกนั้นจะเลิศเพียงใด ก็เป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น งานแห่งการเติบโตของประจักษ์พยานท่านยังไม่เสร็จ—งานนี้ต้องทำมากกว่าการปลุกต้นเรดวูดซึ่งเสร็จสิ้นเมื่อต้นอ่อนแทงยอดออกมาจากพื้นดิน หากเราละเลยไม่ใส่ใจต่อการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณในช่วงแรก ไม่บำรุงเลี้ยงต้นอ่อนเหล่านี้ด้วยการศึกษาพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนอย่างต่อเนื่องเพื่อแสวงหาประสบการณ์กับพระวิญญาณเพิ่มขึ้น ความรู้สึกจะอ่อนล้าและประจักษ์พยานจะเหี่ยวแห้งลง

ดังที่แอลมาเบรียบไว้ “แต่หากท่านละเลยต้นไม้มัน, และไม่คิดถึงการบำรุงเลี้ยงมัน, คุณเกิดมันจะไม่แตกราก; และเมื่อความร้อนของดวงอาทิตย์มาถึงและแผดเผามัน, เนื่องจากมันไม่มีรากมันย่อมเหี่ยวแห้งไป, และท่านก็ถอนมันขึ้นและโยนมันทิ้ง.”¹³

ส่วนมากประจักษ์พยานของเราจะเติบโตเหมือนต้นไม้มัน: ค่อยเป็นค่อยไป แทบไม่รู้ไม่ไ้ซึ่งจะเป็นไปตามผลลัพธ์แห่งการเอาใจใส่

อย่างต่อเนื่องและความพากเพียรของเรา “แต่หากท่านจะบำรุงเลี้ยงพระวจนะ,” แอลมาให้สัญญา “แท้จริงแล้ว, บำรุงเลี้ยงต้นไม้มันเมื่อเริ่มเติบโต, โดยศรัทธาของท่านด้วยความขยันหมั่นเพียรยิ่ง, และด้วยความอดทน, โดยตั้งตารอผลจากต้นไม้มันจะแตกราก; และคุณเกิดมันจะเป็นต้นไม้มันที่ออกงามไปสู่ชีวิตอันเป็นนิรันดร์.”¹⁴

บัดนี้ถึงเวลา; วันนี้คือวันนี้

ประจักษ์พยานของข้าพเจ้าเองเริ่มเมื่อศึกษาและไตร่ตรองคำสอนในพระคัมภีร์มอรมอน เมื่อคุกเข่าทูลถามพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของโดยสวดอ้อนวอนอย่างนอบน้อม พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานแก่จิตวิญญาณข้าพเจ้าว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าอ่านจริง การเป็นพยานครั้งแรกนี้เป็นสิ่งเร้าให้ข้าพเจ้ามีประจักษ์พยานในความจริงข้ออื่นๆ ของพระกิตติคุณมากมาย ดังนั้น เช่นเดียวกับที่ประธานมอนสันสอนว่า “เมื่อเรารู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง เราจะรู้ด้วยว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์และท่านเห็นพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของนิรันดร์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เราจะรู้ด้วยว่าพระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟูในยุคสุดท้ายนี้ผ่านโจเซฟ สมิธ—รวมถึงการฟื้นฟูทั้งฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค”¹⁵ นับจากวันนั้น ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ที่ศักดิ์สิทธิ์กับพระวิญญาณบริสุทธิ์หลายครั้งซึ่งช่วยย้าให้

ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระเยซูคริสต์คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลกและว่าพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์เป็นความจริง เหมือนกับแอลมา ข้าพเจ้าอาจกล่าวได้ด้วยใจแน่วแน่ใจว่า ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง

สหายวัยเยาว์ทั้งหลาย บัดนี้ถึงเวลาแล้ว และวันนี้คือวันนี้ที่เราจะเรียนรู้และย้ำความมั่นใจแก่ตนเองว่าพระกิตติคุณนี้จริง เราแต่ละคนมีงานสำคัญต้องทำ เพื่อให้งานนี้สำเร็จและเพื่อได้รับการปกป้องจากอิทธิพลของโลก ซึ่งดูเหมือนปรากฏขึ้นตลอดเวลา เราต้องมีศรัทธาของแอลมา นีไฟ และเด็กหนุ่มโจเซฟ สมิธเพื่อมีและพัฒนาประจักษ์พยานของเราเอง

เจกเซมมัทนายักที่เล่าให้ฟัง ข้าพเจ้าชื่นชมประธานมอนสันที่ประจักษ์พยานของท่านซึ่งสูงตระหง่านดุจต้นเรดวูด แม้กระนั้นประจักษ์พยานของประธานมอนสันยังคงต้องเติบโตและพัฒนาต่อไปตลอดเวลา เราสามารถรู้ได้ด้วยตนเองดังที่ประธานมอนสันรู้ว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราและพระเจ้าผู้ไถ่ของโลก ว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์แห่งการฟื้นฟู รวมถึงการฟื้นฟูฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราดำรงฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์นั้น ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วยความนอบน้อมขอให้เราเรียนรู้และรู้สิ่งเหล่านี้ด้วยตัวเราเองในพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โธมัส เอส. มอนสัน “กลัวยืนคนเดียว,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2011, 80.
2. โธมัส เอส. มอนสัน “อำนาจฐานะปุโรหิต,” *เลียวไฮนา* พ.ศ. 2011, 84.
3. แอลมา 56:48.
4. แอลมา 5:46.
5. แอลมา 5:45-46.
6. 1 นีไฟ 2:16.
7. 1 นีไฟ 10:17.
8. 1 นีไฟ 11:1-3.
9. 1 นีไฟ 11:14.
10. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:8-10.
11. ยากอบ 1:5.
12. แอลมา 32:28.
13. แอลมา 32:38.
14. แอลมา 32:41.
15. โธมัส เอส. มอนสัน, *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2011, 80.

โดยอธิการบดี เอ็ม. เควิส
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายอธิการควบคุม

กฎแห่งการอดอาหาร: ความรับผิดชอบส่วนตัว ในการดูแลคน ยากจนและคนขัดสน

ในฐานะผู้ติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เรามีความรับผิดชอบตัว
ในการดูแลคนยากจนและคนขัดสน

พี่น้องที่รัก ข้าพเจ้ารักฐานะปุโรหิต และรักการอยู่กับท่าน ข้าพเจ้าซาบซึ้งใจยิ่งนักที่เราได้รับใช้ด้วยกันกันในอุดมการณ์อันยิ่งใหญ่

เราอยู่ในยุคที่น่าอัศจรรย์ ความก้าวหน้าด้านการแพทย์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีปรับปรุงคุณภาพชีวิตคนมากมาย แต่มีหลักฐานแสดงให้เห็นความทุกข์ยากเดือดร้อนใหญ่หลวงของมนุษย์เช่นกัน นอกจากสงครามและข่าวลือเรื่องสงครามแล้ว ภัยธรรมชาติที่เพิ่มขึ้น—รวมไปถึงอุทกภัย อัคคีภัย แผ่นดินไหว และโรคภัยไข้เจ็บ—กำลังส่งผลกระทบต่อชีวิตหลายล้านคนทั่วโลก

ผู้นำศาสนจักรตระหนักและตื่นตัวเกี่ยวกับความผาสุกของลูกๆ พระผู้เป็นเจ้าทุกแห่งหนเมื่ออยู่ในวิสัยที่ทำได้ไม่ว่าที่ใดศาสนจักรจะให้ความช่วยเหลือยามคับขันเพื่อช่วยเหลือคนทุกข์ยากเดือดร้อน ตัวอย่างเช่นในเดือนพฤศจิกายน ได้ผู้นำเขียนถล่มหมู่เกาะ

ฟิลิปปินส์ ได้ผู้นำเขียนระดับ 5 ที่ร้องรวยความเสียหายและความทุกข์ยากไว้อย่างกว้างขวางหลายเมืองราพนาสุร ชีวิตคนมากมายสูญสิ้น บ้านเรือนหลายล้านหลังเสียหายรุนแรง และระบบบริการพื้นฐานเช่น น้ำ ท่อน้ำทิ้ง

เมื่ออยู่ในวิสัยที่ทำได้ไม่ว่าที่ใดศาสนจักรจะให้ความช่วยเหลือยามคับขันต่อคนทุกข์ยากเดือดร้อน

และไฟฟ้าใช้การไม่ได้

ศาสนจักรให้ความช่วยเหลือทันทีหลังเกิดภัยพิบัติครั้งนี้ สมาชิกศาสนจักรที่อยู่ในฟิลิปปินส์ระดมพลช่วยพี่น้องชายหญิงโดยจัดหาอาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม และชุดสุขอนามัยให้ทั้งสมาชิกและผู้ไม่เป็นสมาชิก

อาคารศาสนจักรกลายเป็นสถานพักพิงของคนไร้ที่อยู่อาศัยหลายพันคน ศาสนจักรได้ประเมินสภาพและความปลอดภัยของสมาชิกทุกคนภายใต้การนำของฝ่ายประธานภาคและผู้นำฐานะปุโรหิตในท้องที่ซึ่งหลายท่านสูญเสียทุกอย่างที่มี แผนซึ่งได้รับการดลใจเริ่มเป็นรูปเป็นร่างเพื่อช่วยฟื้นฟูสภาพความเป็นอยู่และการพึ่งพาตนเองของสมาชิก

ศาสนจักรจัดหาแหล่งช่วยให้สมาชิกสร้างที่พักและบ้านไม้ชั้นอีกครั้ง นี่ไม่ได้เป็นเพียงการให้เปล่า แต่สมาชิกได้รับการฝึกฝนและลงแรงที่จำเป็นเพื่อตนเองและคนอื่นๆ

พรประการหนึ่งที่ได้จากการนี้คือเมื่อสมาชิกพัฒนาทักษะงานไม้ การเดินท่อประปา และทักษะอื่นด้านการก่อสร้าง พวกเขาสามารถหาโอกาสทำงานเหล่านี้ได้เมื่อเมืองและชุมชนใกล้เคียงเริ่มสร้างอีกครั้ง

การดูแลคนยากจนและคนขัดสนเป็นหลักคำสอนพระกิตติคุณพื้นฐาน และเป็นองค์ประกอบสำคัญในแผนแห่งความรอดอันเป็นนิรันดร์

ก่อนการปฏิบัติศาสนกิจมรดก พระเยโฮวาห์ทรงประกาศผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ว่า “เพราะว่าคนจนจะไม่หมดไปจากแผ่นดิน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านว่า ท่านต้องยื่นมือให้อย่างใจกว้างต่อพี่น้องของท่าน คือต่อคนขัดสนคนยากจนซึ่งอยู่ในแผ่นดินของท่าน”¹

ในสมัยของเรา การดูแลคนยากจนและคนขัดสนเป็นหนึ่งในความรับผิดชอบของศาสนจักรที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เพื่อช่วยให้แต่ละบุคคลและครอบครัวคู่ควรกับความสูงส่ง²

การดูแลคนยากจนและคนขัดสนมุ่งหวังทั้งความรอดฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ รวมถึงการรับใช้ของสมาชิกศาสนจักรแต่ละคนขณะพวกเขาดูแลคนยากจนและคนขัดสนตลอดถึงสวัสดิการศาสนจักร ซึ่งบริหารผ่าน

ผู้มีอำนาจฐานปุโรหิต

ส่วนสำคัญต่อแผนของพระเจ้าในการดูแลคนยากจนและคนขัดสนคือ *กฎแห่งการอดอาหาร* “พระเจ้าทรงจัดตั้งกฎแห่งการอดอาหารและเงินบริจาคอดอาหารเพื่อเป็นประกันแก่ผู้คนของพระองค์และเปิดโอกาสให้รับใช้ผู้ขัดสน”³

ในฐานะผู้ติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เรามีความรับผิดชอบส่วนตัวในการดูแลคนยากจนและคนขัดสน สมาชิกที่ซื่อสัตย์ทุกแห่งหนช่วยโดยอดอาหารทุกเดือน—ไม่กินและดื่มเป็นเวลา 24 ชั่วโมง—แล้วบริจาคเงินอดอาหารให้ศาสนจักรอย่างน้อยเท่ากับค่าอาหารที่พวกเขาจะรับประทาน

เราควรพิจารณาและสอนถ้อยคำของอิสยาห์ร่วมกับการสวดอ้อนวอนในบ้านทุกหลัง

“เราเลือกการอดอาหารอย่างนี้ไม่ใช่หรือ? คือการแก้พันธะธรรม การแก้สายรัดของแอก การปลดปล่อยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ และการหักแอกทั้งหมดเสีย

“คือการแบ่งอาหารของเจ้ากับคนหิว การนำคนยากจนไร้บ้านเข้ามาในบ้านไม่ใช่หรือ?”

และเมื่อเห็นคนเปลือยกายก็คลุมกายเขาไว้ ทั้งไม่ซ่อนตัวเจ้าจากญาติของเจ้าไม่ใช่หรือ?”⁴

ต่อจากนั้นอิสยาห์ได้ระบุพรพิเศษสุดที่พระเจ้าทรงสัญญากับผู้เชื่อฟังกฎแห่งการอดอาหารดังนี้

“แล้วความสว่างจะพุ่งออกมาแก่เจ้าเหมือนรุ่งอรุณ และการรักษาแผลของเจ้าจะมีขึ้นอย่างรวดเร็ว ความชอบธรรมของเจ้าจะเดินนำหน้าเจ้า และพระสิริของพระยาห์เวห์จะระงับหลังเจ้า

“แล้วเมื่อเจ้าทูลพระยาห์เวห์จะทรงตอบเมื่อเจ้าร้องทูลพระองค์จะตรัสว่าเราอยู่นี้ ...

“และถ้าเจ้าทู่เมะทิดของเจ้าแก่ผู้หิวโหยและทำให้ผู้ถูกข่มใจได้อิ่มเอิบ แล้วความสว่างจะโผล่ขึ้นแก่เจ้าในความมืด และความมืดคลุ้มของเจ้าจะเป็นเหมือนที่เอวังวัน

“และพระยาห์เวห์จะทรงนำเจ้าอย่างต่อเนือง และทำให้ตัวเจ้าอิ่มเอิบในที่แห่งแล้ง”⁵

เกี่ยวกับพระคัมภีร์ข้อนี้ ประธานฮาโรลด์ บี. ลีกล่าว “พรมหาศาลที่มาจาก [จากการอดอาหาร] ชัดเจนมากในทุกสมัยการประทาน และข้อนี้พระเจ้าทรงบอกเราผ่านศาสดาพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ท่านนี้ถึงสาเหตุที่ต้องมีการอดอาหารและพรที่มาจากอดอาหาร ... ถ้าท่านวิเคราะห์ ... หนังสืออิสยาห์บทที่ 58 ท่านจะพบเหตุผลว่าเหตุใดพระเจ้าทรงต้องการให้เราจ่ายเงินบริจาคอดอาหาร ทำไมพระองค์ทรงต้องการให้เราอดอาหาร นั่นก็เพราะจะทำให้เราคู่ควรเรียกหาและพระเจ้าจะทรงตอบ เราสามารถร้องทูลและพระเจ้าจะทรงตอบว่า “เราอยู่นี้”

ประธานลีเพิ่มเติมว่า “เราต้องการอยู่ในสภาพที่เราเรียกหาและพระองค์จะไม่ทรงตอบอย่างนั้นหรือ เราจะร้องทูลในความทุกข์ของเราและพระองค์จะไม่ทรงอยู่กับเราอย่างนั้นหรือ ข้าพเจ้าคิดว่าถึงเวลาแล้วที่เราต้องตรึงตรองหลักพื้นฐานเหล่านี้เพราะวันเหล่านี้อยู่ข้างหน้าเมื่อเราจะต้องการพรของพระเจ้ามากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อการพิพากษาจะเทลงมาโดยมิได้เจือจางบนทั้งผืนแผ่นดินโลก”⁶

ศาสดาพยากรณ์ที่รักของเรา ประธาน

โรมัส เอส. มอนสันได้แสดงประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับหลักธรรมเหล่านี้—ประจักษ์พยานจากประสบการณ์ส่วนตัว ท่านกล่าวว่า “ไม่มีสมาชิกศาสนจักรคนใดที่ช่วยคนขัดสนแล้วจะลืมประสบการณ์นั้นหรือเสียใจที่ได้ทำ ความอุตสาหะ ความมริยัสต์ การพึ่งพาตนเอง และการแบ่งปันกับผู้อื่นไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับเรา”⁷

พี่น้องทั้งหลาย สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นผู้ทำพันธสัญญาและรักษาพระบัญญัติ ข้าพเจ้านึกไม่ออกว่ามีกฎข้อใด พระบัญญัติข้อใดซึ่งหากรักษาอย่างซื่อสัตย์จะรักษาได้ง่ายและให้พรใหญ่หลวงมากกว่ากฎแห่งการอดอาหาร เมื่อเราอดอาหารและบริจาคเงินอดอาหารอย่างซื่อสัตย์เราบริจาคสิ่งที่มีราคาเท่ากับค่าอาหารเข้าคลังของพระเจ้า เราไม่ต้องเสียสละเงินเกินกว่าที่เราใช้จ่ายปกติ ขณะเดียวกันเราได้รับสัญญาพรที่พิเศษยิ่งกว่านั้นตามที่ได้อีกว่า

กฎแห่งการอดอาหารประยุกต์ใช้กับสมาชิกทุกคน แม้แต่เด็กเล็กเราก็สอนให้อดอาหารได้ โดยเริ่มอดหนึ่งมื้อ แล้วก็สองมื้อเท่าที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจและรักษากฎแห่งการอดอาหารได้ สามิภรรยา สมาชิกโสดเยาวชน และเด็กควรเริ่มอดอาหารด้วยการสวดอ้อนวอน แสดงความกตัญญูต่อพรในชีวิตขณะแสวงหาพรของพระเจ้าและพลังตลอดช่วงอดอาหาร สัมฤทธิผลโดยครบถ้วนของกฎแห่งการอดอาหารเกิดขึ้นเมื่อมอบเงินบริจาคอดอาหารให้อธิการผู้เป็นตัวแทนของพระเจ้า

อธิการทั้งหลาย ท่านกำกับดูแลสวัสดิการในวอร์ด ท่านได้รับบัญชาจากเบื้องบนให้เสาะหาและดูแลคนยากจน ด้วยการสนับสนุนของประธานสมาคมสังเคราะห์และผู้ผู้นำโครัมฐานปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค เป้าหมายของท่านคือช่วยให้สมาชิกช่วยเหลือตนเองและพึ่งพาตนเอง ท่านดูแลความต้องการฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณของสมาชิกโดยใช้เงินบริจาคอดอาหารอย่างระมัดระวังสนับสนุนชั่วคราวและเสริมแหล่งช่วยจาก

เครือข่ายและชุมชน เมื่อท่านใช้บุญและฐานะปุโรหิตร่วมกับการสวดอ้อนวอนและสังเกตเห็นถึงการช่วยเหลือคนยากจนและคนขัดสน ท่านจะมีความเข้าใจว่าการใช้เงินบริจาคอดอาหารที่ถูกต้องคือความปรารถนาที่จะช่วยเพื่อประทังชีวิตไม่ใช่รูปแบบการดำเนินชีวิต

ประธานโครัมฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนทั้งหลาย ท่านถือบุญและมีความปฏิบัติศาสนพิธีภายนอก ท่านทำงานกับอธิการและสอนสมาชิกโครัมเกี่ยวกับหน้าที่ในฐานะปุโรหิตและในการค้นหาสมาชิกศาสนจักรเพื่อเปิดโอกาสให้คนเหล่านั้นบริจาคอดอาหารขณะที่ท่านผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนขยายหน้าที่รับผิดชอบฐานะปุโรหิตของท่านและขยายโอกาสนี้ให้สมาชิกทุกคน ท่านมักทำให้พรที่สัญญาไว้ของการอดอาหารไปถึงผู้ต้องการพรเหล่านั้นมากที่สุด แล้วท่านจะเห็นว่าเจตนารมณ์ของการดูแลคนยากจนและคนขัดสนมีพลังทำให้จิตใจที่แข็งแกร่งอ่อนลงและเป็นพรแก่ชีวิตคนที่อาจจะมาโบสถ์ไม่บ่อยนัก

ประธานมอนสันกล่าวไว้ว่า “อธิการเหล่านั้นที่จัดระเบียบให้โครัมฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนมีส่วนร่วมในการรวบรวมเงินบริจาค

อดอาหารจะพบความสำเร็จเพิ่มขึ้นในความรับผิดชอบศักดิ์สิทธิ์นี้”⁸

อธิการทั้งหลาย จำไว้ว่าสภาวการณ์แตกต่างกันหลากหลายในแต่ละภาคและในแต่ละประเทศ สมาชิกโครัมฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนในเขตที่ท่านอยู่อาจติดต่อกันที่บ้านไม่ได้ แต่เราเชื่อเชิญให้ท่านพิจารณาคำแนะนำของท่านศาสนตพการณ์ร่วมกับการสวดอ้อนวอนและแสวงหาการดลใจให้วิธีที่เหมาะสมเพื่อผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนในวอร์ดของท่านจะได้ขยายฐานะปุโรหิตโดยมีส่วนร่วมในการรวบรวมเงินบริจาคอดอาหาร

ใน 3 นีไฟ บทที่ 27 พระเจ้าผู้ฟื้นคืนพระชนม์ตรัสถามดังนี้ “เจ้าควรเป็นคนอย่างไรเล่า?” พระองค์ตรัสตอบว่า “แม้ดังที่เราเป็น”⁹ ขณะที่เรารับพระนามของพระคริสต์ไว้กับเราและพยายามทำตามพระองค์ เราจะได้รับรูปลักษณะของพระองค์ไว้ในสีหน้าของเราและเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น การดูแลคนยากจนและคนขัดสนมีอยู่ในการปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอด มีอยู่ในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงทำ พระองค์ทรงเฝ้าติดตามทุกคนและพยุเงาขึ้น แอภของพระองค์

ง่าย และภาระของพระองค์เบา ข้าพเจ้าเชื่อเชิญเราแต่ละคนให้เป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นโดยดูแลคนยากจนและคนขัดสนโดยรักษากฎแห่งการอดอาหารอย่างซื่อสัตย์และโดยบริจาคเงินอดอาหารอย่างเอื้อเฟื้อ ข้าพเจ้าเป็นพยานอย่างอ่อนน้อมว่าการดูแลคนยากจนและคนขัดสนเป็นการสะท้อนให้เห็นคุณงามความดีทางวิญญาณและจะเป็นพรทั้งผู้ให้และผู้รับ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เฉลยธรรมบัญญัติ 15:11.
2. ดู *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 2.2.
3. *คู่มือเล่ม 2*, 6.1.2.
4. อิสยาห์ 58:6-7
5. อิสยาห์ 58:8-11.
6. ฮาโรลด์ บี. ลี, “Listen and Obey” (Welfare Agricultural Meeting, Apr. 3, 1971), copy of typescript, 14, หอสมุดประวัติศาสตร์นักร, ซอลท์เลคซิตี.
7. โทมัส เอส. มอนสัน, “เราพร้อมหรือไม่,” *เล็ยโฮมา*, ก.ย. 2014, 4.
8. โทมัส เอส. มอนสัน, ในการประชุมกับฝ่ายอธิการควบคุม, 28 ก.พ., 2014.
9. 3 นีไฟ 27:27.

โดยประธานเคทีเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

“องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?”

เราต้องทิ้งความหึงหวง มองข้ามความโอหังของเรา และทูลถามด้วยความนอบน้อมว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?”

นี่คือคืนสุดท้ายในความเป็นมรรตัยของพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเป็นที่รัก คำคั้นนั้นก่อนที่พระองค์จะประทานพระองค์เองเป็นค่าไถ่มวลมนุษยชาติ ขณะที่พระองค์ทรงหักขนมปังกับสานุศิษย์ พระองค์ตรัสบางอย่างที่ทำให้พวกเขาตระหนกและเสียใจ “คนหนึ่งในท่านจะทรยศเรา” พระองค์ทรงบอกพวกเขา

สานุศิษย์ไม่ได้สงสัยว่าสิ่งที่พระองค์ตรัสนั้นจริงหรือไม่ ทั้งไม่ได้เหลียวมองไปรอบๆ ที่ไปที่คนอื่นและถามว่า “คือเขาหรือ?”

แต่ “พวกเขาพากันเป็นทุกข์ ต่างคนต่างเริ่มทูลถามพระองค์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?”¹

ข้าพเจ้าสงสัยว่าเราแต่ละคนจะอย่างไร ถ้าพระผู้ช่วยให้รอดทรงถามเราอย่างนั้น เราจะมีมองไปยังคนรอบข้างและพูดในใจอย่างนี้ไหม “พระองค์คงตรัสถึงบราเดอร์จอห์นสัน ฉันสงสัยเขามาตลอด” หรือ “ฉันตั้งใจที่บราเดอร์บราวน์อยู่ที่นั่น เขาควรจะได้ยินข่าวสารนี้” หรือเราจะเป็นเหมือนสานุศิษย์สมัยโบราณมองที่ตนเองและถามคำถามแก่ใจว่า “คือฉันหรือ?”

ในคำพูดที่เรียบง่ายนี้ “องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?” เป็นจุดเริ่มต้นของ

ปัญญาและเส้นทางของการเปลี่ยนใจเลื่อมใส ส่วนตัวตลอดจนการเปลี่ยนแปลงอันถาวร

อุปมาเรื่องแคนดิไลออน

นานมาแล้วมีชายคนหนึ่งชอบเดินเล่นตอนเย็นในละแวกบ้าน เขาตั้งใจเดินผ่านบ้านของเพื่อนบ้านโดยเฉพาะ เพื่อนบ้านคนนี้ได้ตบเท้าอย่างเรียบร้อย ดอกไม้บานสะพรั่งอยู่เสมอ ต้นไม้แข็งแรงให้ร่มเงา เห็นได้ชัดว่าเพื่อนบ้านพยายามอย่างมากที่จะมีสนามสวยงาม

แต่วันหนึ่งขณะที่ชายคนนั้นเดินผ่านบ้านของเพื่อนบ้าน เขาเห็นวัชพืชแคนดิไลออน

ต้นใหญ่ดอกสีเหลืองต้นหนึ่งอยู่ตรงกลางสนามที่สวยงาม

มันดูเด่นมากจนเขาประหลาดใจ ทำไมเพื่อนบ้านไม่ถอนทิ้ง เขาไม่เห็นมันหรือ เขาไม่รู้หรือว่าแคนดิไลออนสามารถแพร่เมล็ดพันธุ์ที่หยั่งรากเป็นวัชพืชได้อีกหลายสิบต้น

แคนดิไลออนต้นเดียวนี้กังวลใจเขาจนบอกลูกไม่ถูก เขาต้องการทำอะไรสักอย่าง เขาควรถอนมันทิ้งไหม หรือพ่นยากกำจัดวัชพืช บางทีถ้าเขาพรางตัวตอนกลางคืน เขาจะแอบไปถอนทิ้งได้

ความคิดของเขาหมกหมุ่นอยู่กับเรื่องนี้ ขณะเดินกลับบ้าน เขาเข้าบ้านไปโดยไม่เหลียวมองแม้แต่สนามหน้าบ้านของเขาเอง—ซึ่งปกคลุมไปด้วยแคนดิไลออนสีเหลืองหลายร้อยต้น

ท่อนไม้และผง

เรื่องนี้ทำให้เรานึกถึงพระคำของพระผู้ช่วยให้รอดใหม่

“ทำไมท่านมองเห็นผงในตาพี่น้องของท่าน แต่กลับไม่มองเห็นไม้ทั้งท่อนที่อยู่ในตาของท่าน...”

“...จงชักไม้ทั้งท่อนออกจากตาของท่านก่อน แล้วท่านจะเห็นไม้ได้แน่ จึ่งจะเขียนออกจากตาพี่น้องของท่านได้”²

เรื่องท่อนไม้และผงนี้ดูเหมือนจะเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดถึงการที่เรามองไม่เห็นตนเองอย่างชัดเจน ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเหตุใดเราจึงสามารถวินิจฉัยและแนะนำวิธีการรักษาความเจ็บป่วยของคนอื่นได้ดีมาก ขณะที่เรามักจะเห็นความเจ็บป่วยของตนเองได้ยาก

เมื่อหลายปีก่อนมีข่าวเกี่ยวกับชายคนหนึ่งที่เขาเชื่อว่าจะหายขาดจากโรคหัวใจและหลอดเลือดหัวใจ ทำให้กล้องถ่ายภาพเขาไม่ติด ดังนั้นเขาจึงทาน้ำมันนาวทั่วใบหน้าแล้วออกไปปล้นธนาคารสองแห่ง ต่อมาไม่นานเขาถูกจับขณะที่ภาพของเขาถ่ายทอดไปทั่วชาวภาคค่าเมื่อตำรวจให้เขาดูวิดีโอจากกล้องวงจรปิด เขาไม่เชื่อสิ่งที่เขาเห็น “แต่ผมทาน้ำมันนาวบนหน้าผม” เขายัง³

เมื่อนักวิทยาศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยคอร์เนลล์ได้ยินเรื่องนี้ เขาแปลกใจว่าชายคนนั้นช่างไม่ตระหนักถึงความไม่เข้าท่าของตน เพื่อจะพิจารณาว่านี่เป็นปัญหาทั่วไปหรือไม่ นักวิจัยสองคนเชิญนักศึกษามหาวิทยาลัยยามี่

ส่วนร่วมในการทดสอบทักษะชีวิตหลายชุด จากนั้นจึงขอให้พวกเขาให้คะแนนตนเอง นักศึกษาที่ทำแบบทดสอบได้ไม่ดีเป็นผู้ประเมินผลงานตนเองได้ถูกต้องน้อยที่สุด—บางคนประเมินคะแนนสูงกว่าที่พวกเขาได้จริงถึงห้าเท่า⁴

การศึกษานี้นำไปทำซ้ำหลายวิธี แต่ก็ได้รับการยืนยันข้อสรุปอย่างเดียวกันครั้งแล้วครั้งเล่า เราหลายคนมีปัญหาในการมองเห็นตนเองว่าโดยแท้แล้วเราเป็นอย่างไร แม้กระทั่งคนที่ประสบความสำเร็จก็ประเมินค่าผลงานตนเองสูงเกินไปและประเมินค่าผลงานผู้อื่นต่ำเกินไป⁵

อาจไม่สำคัญมากที่จะประเมินสูงเกินไปว่าเราขบถดีมากหรือเราดีถูกกอล์ฟได้ไกลมาก แต่เมื่อเราเริ่มเชื่อว่าผลงานของเราในบ้าน ที่ทำงาน และที่โบสถ์ดีกว่าความเป็นจริง เราจะมองไม่เห็นพรและโอกาสที่จะปรับปรุงตนเองในวิธีที่สำคัญและลึกซึ้ง

จุดบอดทางวิญญาณ

คนที่ข้าพเจ้ารู้จักคนหนึ่งเคยอาศัยอยู่ในวอร์ดที่มีสถิติบางอย่างสูงสุดในศาสนจักร—จำนวนผู้มาโบสถ์สูง จำนวนการสอนประจำบ้านสูง เด็กปฐมวัยมีความประพฤติดี การรับประทานอาหารเย็นกับวอร์ดมีอาหารอร่อย เลิศจนสมาชิกแทบจะล้นอาคารประชุม และข้าพเจ้าคิดว่าไม่เคยมีการโต้เถียงกันในการแข่งขันบอลของศาสนจักร

ต่อมาเพื่อนข้าพเจ้ากับภรรยาได้รับเรียกไปทำงานเผยแผ่ เมื่อพวกเขากลับมาที่นี่ในอีกสามปีต่อมา สมาชิกหลายคนประหลาดใจที่รู้ว่าระหว่างช่วงเวลาที่พักพวกเขาไปรับใช้ คู่แต่งงาน 11 คู่จบลงด้วยการหย่า

ถึงแม้วอร์ดดังกล่าวจะมีข้อบ่งชี้ภายนอกถึงความซื่อสัตย์และความเข้มแข็ง แต่น่าเสียดายที่มีบางอย่างเกิดขึ้นในใจและชีวิตของสมาชิก ปัญหาก็คือสถานการณ์ไม่ใช่เรื่องพิเศษ สิ่งทีเลวร้ายและมักไม่ใช่เรื่องสำคัญเกิดขึ้นเมื่อสมาชิกศาสนจักรเริ่มไม่ใส่ใจหลักธรรมพระกิตติคุณ ภายนอกของพวกเขาอาจดูว่าเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ แต่ภายในใจพวกเขาออกห่างจากพระผู้ช่วยให้อุดและคำสอนของพระองค์ พวกเขาค่อยๆ หนีไปจากเรื่องทางวิญญาณและเคลื่อนไปหาสิ่งต่างๆ ของโลก

ครั้งหนึ่ง—ฐานะบุโรหิตที่มีค่าควรเริ่มบอกตนเองว่าศาสนจักรนี้ดีต่อสตรีและเด็กแต่ไม่ใช่พวกเขา หรือบางคนเชื่อว่าตารางที่อัดแน่นหรือสภาวะการณ์เฉพาะของพวกเขาเป็นข้อยกเว้นจากการอุทิศตนและการรับใช้ประจำวันที่ทำให้พวกเขาใกล้ชิดพระวิญญาณ ในยุคสมัยของการแก้ตัวและหลงตน เป็นเรื่องง่ายมากที่จะสร้างเหตุผลมาเป็นข้อแก้ตัวสำหรับการไม่สวดอ้อนวอนพระผู้เป็นเจ้าของทุกวันประจำวันพ่วงในการศึกษาพระคัมภีร์ หลีกเลี่ยงการประชุมของศาสนจักรและการสังสรรค์ในครอบครัว หรือการไม่จ่ายส่วนสิบและเงินบริจาคอย่างซื่อสัตย์

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ท่านช่วยมองเข้าไปในใจท่านและถามคำถามเรียบง่ายนี้ “องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?”

ท่านไม่ได้มีส่วนร่วม—แม้เพียงเล็กน้อย—จาก “...ชาวประเสริฐอันรุ่งโรจน์ของพระเจ้าผู้สมควรแก่การสรรเสริญ ที่ทรงมอบไว้กับ [ท่าน]”⁶ โหม ท่านยอมให้ “พระของยุคนี้” บดบังความคิดของท่านจาก “ความสว่างของชาวประเสริฐของพระคริสต์”⁷ โหม

พี่น้องที่รักทั้งหลาย พี่น้องชายที่รัก ถามตนเองว่า “ทรัพย์สินสมบัติของผมนอยู่ที่ไหน”

ใจของท่านจดจ่ออยู่กับสิ่งสะกดสบายของโลกนี้หรือไม่ หรือมุ่งเน้นไปที่คำสอนของพระเยซูคริสต์ผู้ทรงขยันหมั่นเพียร “เพราะว่าทรัพย์สินสมบัติของพวกท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย”⁸

พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสถิตในใจท่านหรือไม่ ท่าน “หยิ่งจางและตั้งมั่น” อยู่ในความรักของพระผู้เป็นเจ้าของและเพื่อนมนุษย์ของท่านหรือไม่ ท่านอุทิศเวลาและความคิดสร้างสรรค์อย่างเพียงพอที่จะนำความสุขมาสู่ชีวิตแต่งงานและครอบครัวท่านหรือไม่ ท่านลงแรงให้เป้าหมายอันสูงส่งของความเข้าใจและดำเนินชีวิตตาม “ความกว้าง ยาว ลึก และสูง”⁹ ของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์หรือไม่

พี่น้องทั้งหลาย ถ้าท่านปรารถนาอย่างยิ่งที่จะปลูกฝังคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์อันได้แก่ “ศรัทธา, คุณธรรม, ความรู้, ความซื่อสัตย์, ความอดทน, ความกรุณาอันที่น้อย, ความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า, จิตกุศล, ความนอบน้อม, [และการรับใช้]”¹⁰ พระบิดาบนสวรรค์จะทรงทำให้ท่านเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์เพื่อความรอดของจิตวิญญาณเป็นอันมาก¹¹

การตรวจสอบชีวิต

พี่น้องทั้งหลาย ไม่มีใครอยากจะยอมรับว่าเรากำลังออกไปจากเส้นทางที่ถูกต้อง เรามักพยายามหลีกเลี่ยงการมองลึกลงไปในชีวิตวิญญาณของเราและเผชิญกับความอ่อนแอ ข้อจำกัดและความกลัวของเรา ดังนั้นเมื่อเราตรวจสอบชีวิตเรา มองผ่านม่านของอดีต ข้อแก้ตัว และเรื่องราวที่เราบอกตัวเองเพื่อแก้ต่างให้ความคิดและการกระทำที่ไม่มีค่าควรของเรา

แต่การที่เราสามารถมองเห็นตนเองอย่างชัดเจนเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเติบโตทางวิญญาณและความผาสุกของเรา ถ้าความอ่อนแอและข้อบกพร่องของเรายังคงแฝงอยู่ในเงา เมื่อนั้นอำนาจแห่งการไถ่ของพระเจ้าช่วยให้รอดจะไม่สามารถเยียวยาและทำให้สิ่งเหล่านั้นเข้มแข็ง¹² ช่างน่าขัน การที่เรามีเดบอดในเรื่องความอ่อนแอของมนุษย์จะทำให้เราไม่ตระหนักในศักยภาพอันสูงส่งที่พระบิดาทรงปรารถนาจะบำรุงเลี้ยงไว้ในเราแต่ละคน

ดังนั้นเราจะส่องแสงบริสุทธิ์แห่งความจริงของพระเจ้าเข้าไปในชีวิตวิญญาณและมองตัวเราดังที่พระองค์ทรงมองเห็นได้อย่างไร ข้าพเจ้าขอแนะนำว่าพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเป็นกระจกเงาที่ดีที่สุดที่เราจะถือไว้ส่องดูตนเองได้

ขณะที่ท่านฟังหรืออ่านถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณและปัจจุบัน หลีกเลี่ยง

ความคิดที่ว่าถ้อยคำเหล่านี้ใช้กับคนอื่นและถามคำถามเรียบง่ายว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าคือข้าพระองค์หรือ?”

เราต้องเข้าหาพระบิดาวันตรีของเราด้วยความที่ซอกซี้ดและความคิดที่สามารถสอนได้ เราต้องเต็มใจเรียนรู้และเปลี่ยนแปลง โอ เราจะได้ประโยชน์มากเพียงไรโดยรับปากว่าจะดำเนินชีวิตตามที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงปรารถนา

ผู้ที่ *ไม่* ประสงค์จะเรียนรู้และเปลี่ยนแปลง อาจ *จะไม่* และส่วนใหญ่น่าจะเริ่มสงสัยว่าศาสนจักรมีอะไรให้พวกเขาบ้าง

แต่ผู้ที่ต้องการปรับปรุงและก้าวหน้า ผู้ที่เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและปรารถนาจะเป็นเหมือนพระองค์ ผู้ที่ถ่อมตนเป็นเหมือนเด็กเล็กและพยายามทำให้ความคิดตลอดจนการกระทำของพวกเขาสอดคล้องกับพระบิดาในสวรรค์—พวกเขาจะประสบปาฏิหาริย์แห่งการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พวกเขาจะรู้สึกอย่างแนบแน่นถึงพระวิญญาณอันสว่างไสวของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะลิ้มรสปีติสุดจะพรรณนาอันเป็นผลมาจากใจที่นอบน้อมและอ่อนโยน พวกเขาจะได้รับพรด้วยความปรารถนาและการฝึกฝนอบรมเพื่อเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์

อำนาจแห่งความดี

ตลอดเส้นทางชีวิตที่ผ่านมา ข้าพเจ้ามีโอกาสมากมายที่พบกับชายหญิงบางคนที

ดำเนินชีวิตอยู่ในโลกพร้อมด้วยสติปัญญาและความสามารถมากที่สุด เมื่ออายุยังน้อยข้าพเจ้าประทับใจบุคคลที่มีการศึกษา ประสบความสำเร็จ และได้รับเสียงสรรเสริญจากโลก แต่เมื่อวันเวลาผ่านไป ข้าพเจ้าตระหนักว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจมากกว่าคือจิตวิญญาณที่ล้ำเลิศและได้รับพร คนที่แท้จริงและปราศจากมารยา

นั่นคือพระกิตติคุณและสิ่งที่พระกิตติคุณทำกับเรามีใช่หรือ นี่คือนักประเสริฐและช่วยให้เราเป็นคนดี

ถ้อยคำของอัครสาวกยากอบประยุกต์ใช้กับเราในปัจจุบัน

“พระเจ้าทรงต่อสู้คนที่หยิ่งจองหอง แต่ประทานพระคุณแก่คนที่ถ่อมใจ...”

“พวกท่านจงถ่อมใจลงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วพระองค์จะทรงยกชูท่าน”¹³

พี่น้องทั้งหลาย เราต้องทิ้งความหยิ่งจองหอง มองข้ามความโอหังของเราและ ทูลถามด้วยความนอบน้อมว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าคือข้าพระองค์หรือ?”

ถ้าคำตอบของพระเจ้าคือ “ใช่ บุตรของเรา มีสิ่งที่เจ้าต้องปรับปรุง สิ่งที่เราจะช่วยให้เจ้าชนะ” ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะยอมรับคำตอบนี้ โดยน้อมรับบาป น้อมรับความบกพร่องของเรา แล้วจากนั้นเปลี่ยนทางของเราโดยการเป็นสามี บิดา และบุตรที่ดีขึ้น นับจากนี้เป็นต้นไปขอให้เราแสวงหาอย่างสุดกำลังที่จะเดินอย่างแน่วแน่ในเส้นทางอัน

เป็นพรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด—เพราะการมองเห็นตนเองอย่างชัดเจนเป็นจุดเริ่มต้นของปัญญา

ถ้าเราทำดังนี้ พระบิดาผู้เมตตาพระทัยกรุณาจะทรงจงมมือเรา พระองค์จะทรงทำให้เรา “แข็งแกร่งและได้รับพรจากเบื้องบน”¹⁴

เพื่อนรักของข้าพเจ้า ก้าวแรกบนหนทางอันมหัสจรรย์และความสมหวังแห่งการเป็นศาสนิกชนที่แท้จริงเริ่มด้วยการถามตนเองด้วยคำถามเรียบง่ายว่า

“องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?”

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้และฝากพรของข้าพเจ้าไว้กับท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 26:21-22; เพิ่มตัวเอน.
2. มัทธิว 7:3, 5.
3. ดู Errol Morris, “The Anosognosic’s Dilemma: Something’s Wrong but You’ll Never Know What It Is,” *New York Times*, June 20, 2010; opinionator.blogs.nytimes.com/2010/06/20/the-anosognosics-dilemma-1.
4. ดู จัสติน คุรเกอร์และเดวิด ดันนิงก์, “Unskilled and Unaware of It: How Difficulties in Recognizing One’s Own Incompetence Lead to Inflated Self-Assessments,” *Journal of Personality and Social Psychology*, ๖.ค. 1999, 1121–34. “จากการศึกษา 4 ครั้ง ผู้เขียนพบว่าผู้ร่วมทดสอบที่อยู่ในกลุ่มล่างสุดของสี่กลุ่มจากการทดสอบอารมณ์ขัน ไวยากรณ์ และตรรกวิทยา จะประเมินผลการทดสอบและความสามารถของตนเองโดยรวมสูงเกินไป ถึงแม้คะแนนสอบจะอยู่ที่สิบสองเปอร์เซ็นต์จากค่าสูงสุดแต่พวกเขาประเมินตนเองว่าอยู่ที่หกสิบห้าเปอร์เซ็นต์จากค่าสูงสุด” (จากบทคัดย่อที่ psycnet.apa.org/?&fa=main.doiLanding&doi=10.1037/0022-3514.77.6.1121).
5. ดู มาร์แชล โกลด์สมิธ, *What Got You Here Won’t Get You There* (2007), บทที่ 3. นักวิจัยขอให้ห็นส่วนสามคนให้คะแนนผลงานของพวกเขาที่มีต่อความสำเร็จของบริษัท การประเมินผลงานตนเองของพวกเขาทำได้ถึง 150 เปอร์เซ็นต์.
6. 1 ทิโมธี 1:11.
7. 2 โครินธ์ 4:4.
8. ลูกา 12:34.
9. เอเฟซัส 3:18.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:6.
11. คู แอลมา 17:11.
12. คูอีเธอร์ 12:27.
13. ยากอบ 4:6, 10.
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:28.

โดยประธานเฮนรี บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

ฐานะปุโรหิต ขั้นเตรียม

ในการเตรียมฐานะปุโรหิตนั้น “ทำให้ผมเห็น” สำคัญกว่า “บอกผม”

ข้าพเจ้าปลื้มปิติที่ได้อยู่กับฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ซึ่งกระจายอยู่ทั่วโลก ข้าพเจ้าสำนึกคุณต่อศรัทธา การรับใช้ และคำสวดอ้อนวอนของท่าน

ข่าวสารของข้าพเจ้าคืบนี้เกี่ยวกับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ถึงเราทุกคนด้วยผู้ช่วยให้สัญญาของพระเจ้าเป็นจริงสำหรับผู้ดำรงสิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่า “ฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่า”¹ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าฐานะปุโรหิตขั้นเตรียม คืบนี้ข้าพเจ้าจะพูดถึงการเตรียมอันน่าภาคภูมิใจนั้น

แผนของพระเจ้าสำหรับงานของพระองค์เต็มไปด้วยการเตรียม พระองค์ทรงเตรียมแผ่นดินโลกให้เราประสบการณ์ทดสอบและโอกาสของความเป็นมรรตัย ขณะอยู่ที่นั่นเราอยู่ในสภาพที่พระคัมภีร์เรียกว่า “สภาพการเตรียม”²

ศาสตพยาภรณ์แอลมาพูดถึงความสำคัญยิ่งของการเตรียมรับชีวิตนิรันดร์ที่เราจะได้อยู่ในครอบครัวกับพระเจ้าผู้เป็นบิดาและพระเยซูคริสต์ตลอดกาล

ท่านอธิบายความจำเป็นของการเตรียมดังนี้ “และเราเห็นว่าความตายมาสู่มนุษยชาติ, แท้จริงแล้ว, ความตายที่อิมมิวเล็คพูดถึง, ซึ่งคือความตายทางโลก; กระนั้นก็ตามยังมีช่วง

เวลาที่ประทานให้มนุษย์ซึ่งในช่วงเวลานั้นเขาอาจจะกลับใจ; ฉะนั้นชีวิตนี้จึงมาเป็นสภาพแห่งการทดลอง; เป็นเวลาที่เตรียมพบพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; เป็นเวลาที่เตรียมรับสภาพอันหาได้สิ้นสุดไม่ซึ่งเราพูดมาแล้ว, ซึ่งอยู่ภายหลังจากฟื้นคืนชีวิตของคนตาย.”³

เวลาที่เรารับให้มีชีวิตอยู่ในความเป็นมรรตัยเป็นการเตรียมพบพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอันใด

เวลาที่เราได้รับในการรับใช้ในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเป็นโอกาสเตรียมเราให้เรียนรู้การให้ความช่วยเหลืออันสำคัญยิ่งต่อผู้อื่น ฉะนั้น พระเจ้าประทานความช่วยเหลือที่เราต้องให้ผ่านการทดสอบของชีวิตมรรตัยอันใด พระองค์ทรงส่งเรามาช่วยในการเตรียมฐานะปุโรหิตฉันนั้น

ชาวสารของข้าพเจ้าให้กับคนที่พระเจ้าทรงส่งมาช่วยเตรียมเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนมากมาย กับคนที่ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ข้าพเจ้าพูดกับบิดา กับอธิการ และกับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคที่ได้รับการไว้วางใจให้เป็นคู่และครูสอนเยาวชนชายผู้อยู่ในการเตรียมฐานะปุโรหิต

ข้าพเจ้ากล่าววยกย่องและสำนึกคุณหลายท่านทั่วโลกและตลอดไป

ข้าพเจ้าคงรู้สึกผิดถ้าไม่พูดถึงประธานสาขาและอธิการในวัยเยาว์ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นมัคนายกเมื่ออายุ 12 ปีในสาขาเล็กๆ ทางภาคตะวันออกเฉียงของสหรัฐ สาขาเล็กๆ ที่มีข้าพเจ้ากับพี่ชายเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเพียงสองคน กระทั่งบิดาข้าพเจ้า ผู้เป็นประธานสาขาเชิญชวนชายกลางคน เข้าร่วมศาสนจักร

ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ได้รับฐานะปุโรหิต

แห่งอาโรนพร้อมกับการเรียกให้ดูแลฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ข้าพเจ้ายังจำได้ประหนึ่งเกิดขึ้นเมื่อวาน ข้าพเจ้าจำไปไม่ร่วงสีสันทวยงามได้ขณะผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่คนนั้นไปกับข้าพเจ้าและพี่ชายเพื่อทำบางสิ่งให้หญิงมาคนหนึ่ง ข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่าโครงการอะไร แต่จำได้ว่ารู้สึกถึงพลังฐานะปุโรหิตซึ่งช่วยเราขณะทำสิ่งดังกล่าว ซึ่งต่อมาข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าพระเจ้าตรัสให้เราทุกคนทำเพื่อให้เราได้รับการอภัยบาปและพร้อมจะพบพระองค์

เมื่อนี้ย้อนกลับไปข้าพเจ้ารู้สึกสำนึกคุณต่อประธานสาขาที่เรียกผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ให้ช่วยพระเจ้าเตรียมเด็กชายสองคนที่สักวันหนึ่งจะเป็นอธิการ ดูแลคนยากไร้และคนขัดสนและเป็นประธานฐานะปุโรหิตชั้นเตรียมเช่นกัน

ข้าพเจ้ายังเป็นมัคนายกเมื่อครอบครัวเราย้ายไปเวอร์จิเนียในยูทาห์ นั่นเป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้ารู้สึกถึงพลังของโครัมในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนแบบเต็มๆ ที่จริงแล้ว นั่นเป็นครั้งแรกที่เห็นโครัมแบบนั้น ต่อมานั่นเป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้ารู้สึกถึงพลังและพระของอธิการที่ควบคุมโครัมปุโรหิต

อธิการเรียกข้าพเจ้าให้เป็นผู้ช่วยคนหนึ่งหนึ่งของเขาในโครัมปุโรหิต จำได้ว่าเขาสอนโครัมด้วยตนเอง—แม้เขายุ่งมากซึ่ง

เขาสามารถเรียกชายที่มีพรสวรรค์อีกหลายคนให้สอนเราก็ได้ เขาจัดเก้าอี้ในห้องเรียนเป็นวงกลม ให้ข้าพเจ้านั่งเก้าอี้ติดกับเขา ด้านขวา

ข้าพเจ้ามองข้ามไหล่เขาได้ขณะสอน เขาก็มดูไต่ย่อเป็นครั้งคราวที่พิมพ์อย่างละเอียดลงในแฟ้มหนังเล็กๆ บนเขาข้างหนึ่ง และพระคัมภีร์เก่าๆ ที่ทำเครื่องหมายเปิดกางไว้บนเขาก็กาง ข้าพเจ้าจำความตื่นเต้นได้ขณะเขาเล่าเรื่องราวความกล้าหาญในหนังสือของดาเนียลและประจักษ์พยานของเขาในพระผู้ช่วยให้รอด พระเจ้า พระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าจะจดจำตลอดไปว่าพระเจ้าทรงเรียกคู่ที่ทรงเลือกไว้อย่างดีให้ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตของพระองค์ในการเตรียม

อธิการของข้าพเจ้ามีที่ปรึกษาที่เก่งมาก และตอนนั้นข้าพเจ้าไม่เข้าใจเหตุผล เขาโทรมาหาข้าพเจ้าที่บ้านมากกว่าหนึ่งครั้งและพูดว่า “ฮัล ผมต้องการให้คุณเป็นคู่ผมไปเยี่ยมคนคนหนึ่ง” ครั้งหนึ่งเขาพาข้าพเจ้าไปบ้านของหญิงมาที่อยู่ตามลำพังและไม่มีอาหารในบ้าน ระหว่างทางกลับบ้านเขาจอดรถเปิดพระคัมภีร์ และบอกผมว่าเหตุใดเขาจึงปฏิบัติต่อหญิงมาคนนั้นประหนึ่งเขามีพลังไม่เพียงดูแลตนเองเท่านั้นแต่จะสามารถช่วย

คนอื่น ๆ ได้ในอนาคต

อีกครั้งเราไปเยี่ยมชายที่ไม่มาโบสถ์มานานแล้ว อธิการชวนเขากลับมาอยู่กับวิสุทธิชน ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความรักที่อธิการมีต่อคนที่ข้าพเจ้าเห็นเหมือนเป็นศัตรูหัววันและไม่มารัก

อีกครั้งหนึ่งเราไปเยี่ยมบ้านที่พ่อแม่ซึ่งติดสุราส่งลูกสาวตัวน้อยสองคนมาพบเราที่ประตู เด็กทั้งสองพูดผ่านม่านบังประตูว่าพ่อแม่หลับอยู่ อธิการพูดคุยกับพวกเขา ยิ้มและสรรเสริญความดีและความกล้าหาญของพวกเขาเป็นเวลาประมาณ 10 นาทีหรือมากกว่านั้น ขณะเดินอยู่ข้างๆ เขา เขาพูดเบาๆ ว่า “นั่นเป็นการเยี่ยมที่ดี เด็กผู้หญิงสองคนนั้นจะไม่ลืมว่าเรามา”

พรสองประการที่สุสานะปุโรหิตรุ่นพี่สามารถให้ได้คือความวางใจและแบบอย่างของการดูแล ข้าพเจ้าเห็นเช่นนั้นเมื่อลูกชายข้าพเจ้าได้คู่สอนประจำบ้านที่มีประสบการณ์สุสานะปุโรหิตมากกว่าเขามาก คู่รุ่นพี่ของเขาเคยเป็นประธานคณะเผยแผ่สองครั้งและรับใช้เป็นผู้นำอีกหลายตำแหน่ง

ก่อนไปเยี่ยมครอบครัวหนึ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมาย ผู้นำสุสานะปุโรหิตที่จัดเจนกว่าขอมาเยี่ยมลูกชายข้าพเจ้าที่บ้านก่อน พวกเขาอนุญาตให้ข้าพเจ้าอยู่ฟัง คู่รุ่นพี่เปิดด้วยการสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ จากนั้นก็พูดกับลูกชายข้าพเจ้าทำนองนี้ “ผมคิดว่าเราควรสอนบทเรียนที่ฟังเหมือนขอให้ครอบครัวนี้กลับใจ ผมคิดว่าพวกเขาจะรับข่าวสารจากผมได้ไม่ดีเท่าไรนัก ผมคิดว่าพวกเขาจะรับจากคุณได้ดีกว่า คุณรู้สึกอย่างไรกับเรื่องนี้”

ข้าพเจ้าจำความหวาดกลัวในดวงตาของลูกชายข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้ายังคงจำความสุขขณะนั้นได้เมื่อลูกชายยอมรับความไว้วางใจ

ไม่ใช่ความบังเอิญที่อธิการจับคู่อย่างนั้นด้วยการเตรียมอย่างดีคู่รุ่นพี่จึงทราบความ

รู้สึกของครอบครัวที่พวกเขา กำลังจะไปสอน โดยการคลใจ เขารู้สึกว่าต้องถอยออกมาวางใจให้เยาวชนที่ด้อยประสบการณ์ขอร้องลูกของพระผู้เป็นเจ้าที่สูงวัยกว่าให้กลับใจและมาสู่ความปลอดภัย

ข้าพเจ้าไม่ทราบผลของการเยี่ยมเหล่านั้น แต่ทราบว่าอธิการ ผู้ดำรงสุสานะปุโรหิตแห่งอาโรน และพระเจ้ากำลังเตรียมเด็กชายให้พร้อมเป็นชายสุสานะปุโรหิตและแม้เป็นอธิการสักวันหนึ่ง

เวลานี้สิ่งที่ท่านเคยเห็นและเคยประสบในชีวิตทำให้ท่านคุ้นกับเรื่องราวความสำเร็จ เช่นนั้นในการเตรียมสุสานะปุโรหิต ท่านเคยรู้และเคยเป็นอธิการ คู่ และบิดามารดา เช่นนั้น ท่านเคยเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในการเตรียมท่านให้พร้อมรับหน้าที่สุสานะปุโรหิตซึ่งพระองค์ทรงรู้ว่า จะอยู่ข้างหน้าท่าน

เราทุกคนในสุสานะปุโรหิตมีหน้าที่ต้องช่วยพระเจ้าเตรียมคนอื่น ๆ มีบางอย่างที่เราทำได้ ซึ่งอาจจะสำคัญที่สุด แบบอย่างการดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของเรามีพลังยิ่งกว่าการใช้คำพูดในการสอนหลักคำสอน

สำคัญยิ่งในการรับใช้สุสานะปุโรหิตคือเชื้อเชิญคนทั้งปวงให้มาหาพระคริสต์โดยศรัทธากลับใจ บัพติศมา และรับพระวิญญานบริสุทธิ์ ตัวอย่างเช่น ประธานโรมัส เอส. มอนสันให้โอวาทเพื่อกระตุ้นเกี่ยวกับหลักคำสอนทั้งหมดนั้น แต่ที่ข้าพเจ้าทราบในสิ่งที่ท่านทำกับผู้คน ผู้สอนศาสนา และมีทรสหายของศาสนจักรสมัยเป็นประธานคณะเผยแผ่ในโตรอนโตจึงข้าพเจ้าให้ลงมือทำ

ในการเตรียมสุสานะปุโรหิตนั้น “ทำให้ผมเห็น” สำคัญกว่า “บอกผม”

นั่นคือสาเหตุที่พระคัมภีร์สำคัญยิ่งต่อการเตรียมเราในสุสานะปุโรหิต พระคัมภีร์เต็มไปด้วยตัวอย่าง ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจเห็นแอลมาทำตามบัญชาของเทพ แล้วรีบกลับไปสอนคนชั่วในแอมมันในฮาเทที่ไมยอมรับเขา⁴ ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงความหนาวเย็นในคุกเมื่อพระผู้เป็นเจ้ารับสั่งให้ศาสดาพยากรณ์โจเซฟกล้าหาญและพระองค์ทรงดูแลท่าน⁵ การนี้ถึงภาพเหล่านั้นในพระคัมภีร์ทำให้เราพร้อมอดทนในการรับใช้เมื่อดูเหมือนทำได้ยาก

บิดาหรืออธิการหรือคู่สอนประจำบ้านรุ่น

ที่ที่แสดงให้เห็นว่าเขาวางใจผู้ดำรงฐานะปุโรหิตวัยเยาวชนสามารถเปลี่ยนชีวิตเขาได้ สมาชิกโครัมมัครสาวกสิบสองคนหนึ่งเคยขอให้บิดาข้าพเจ้าเขียนบทความสั้นๆ เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และศาสนา บิดาข้าพเจ้าเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงและเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ซื่อสัตย์ แต่ข้าพเจ้ายังจำได้เมื่อท่านยื่นกระดาษที่ท่านเขียนให้ข้าพเจ้าและพูดว่า “นี่บทความ ก่อนส่งไปให้อัครสาวกสิบสอง พยายามให้ลูกอ่าน ลูกจะรู้ว่าถูกหรือไม่” ท่านอายุมากกว่าข้าพเจ้า 32 ปี ฉลาดและมีปัญญามากกว่าหลายเท่า

ความวางใจเช่นนั้นจากบิดาและชายฐานะปุโรหิตที่ยิ่งใหญ่ยังคงเพิ่มพลังให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้ว่าบิดาไม่ได้วางใจข้าพเจ้าแต่วางใจว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงสามารถและจะทรงบอกข้าพเจ้าว่าอะไรจริง ท่านที่เป็นคู่รุ่นที่จะเป็นพรแก่ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตวัยเยาว์เมื่อท่านแสดงให้เห็นความวางใจเช่นนั้น นั่นจะช่วยให้เขาวางใจความรู้สึกนุ่มนวลของการดลใจที่เกิดขึ้นสำหรับตัวเองขณะวางมือในวันหน้าเพื่อผืนภพรักษาเด็กที่คณะแพทย์บอกว่าจะเสียชีวิต ความวางใจนั้นได้ช่วยข้าพเจ้ามากกว่าหนึ่งครั้ง

ความสำเร็จของเราในการเตรียมคนอื่น ๆ ในฐานะปุโรหิตจะเกิดขึ้นตามอัตราส่วนที่เรา รักพวกเขา นั่นเป็นจริงอย่างยิ่งเมื่อเราต้องแก้ไขพวกเขา ลองนึกถึงช่วงเวลาที่คุณดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน อาจจะเป็นที่โต๊ะศีล-

ระลึก ทำผิดพลาดขณะประกอบศาสนพิธี นั่นเป็นเรื่องจริงจัง บางครั้งต้องแก้ไขความผิดต่อหน้าคนหมู่มาก อาจเกิดความไม่พอใจ รู้สึกอับอาย หรือแม้กระทั่งถูกปฏิเสธ

ท่านจะจดจำคำแนะนำของพระเจ้า “จงว่ากล่าวโดยไม่ชักช้าด้วยความเฉียบขาด, เมื่อพระวิญญูณบริสุทธิทรงดลใจ; และจากนั้นในเวลาต่อมาจงแสดงความรักเพิ่มขึ้นต่อคนที่ท่านว่ากล่าว, เกลือกเขาจะถือว่าท่านเป็นศัตรูของเขา.”⁶

คำว่า **เพิ่มขึ้น** มีความหมายพิเศษในการเตรียมผู้ดำรงฐานะปุโรหิตเมื่อเราต้องแก้ไขพวกเขา คำนั้นบอกว่าคุณต้องเพิ่มความรักที่มีอยู่แล้ว การ “แสดง” คือการเพิ่มขึ้น พวกเขาที่กำลังเตรียมผู้ดำรงฐานะปุโรหิตจะเห็นพวกเขาทำผิดพลาดแน่นอน ก่อนจะแก้ไขพวกเขา พวกเขาต้องรู้สึกถึงความรักมั่นคงของท่านก่อน พวกเขาต้องรู้สึกถึงคำชมที่จริงใจของท่านก่อนจะยอมรับการแก้ไขจากท่าน

พระเจ้าพระองค์เองทรงยกย่องผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่าซึ่งให้เกียรติศักยภาพและคุณค่าของพวกเขาที่มีต่อพระองค์ ลองฟังถ้อยคำเหล่านี้ ที่ยอห์นผู้ถวายบัพติศมากล่าวเมื่อฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนได้รับการฟื้นฟู: “แก่ท่านเพื่อนผู้ร่วมรับใช้ทั้งหลายของข้าพเจ้า, ในพระนามของพระเมสสิยาห์ ข้าพเจ้าประกาศฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน, ซึ่งถือฤกษ์แห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพ, และของพระกิตติคุณแห่งการกลับใจ, และของบัพติศมาโดยลงไปในน้ำทั้งตัวเพื่อ

การปลดบาป; และพระองค์จะไม่ทรงนำสิ่งนี้ออกไปจากแผ่นดินโลกอีกเลย, จนกว่าบรรดาบุตรของเลวีจะถวายเครื่องถวายบูชาแด่พระเจ้าอีกครั้งในความชอบธรรม.”⁷

ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเป็นส่วนประกอบของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคที่เหนือกว่า⁸ ในฐานะประธานของฐานะปุโรหิตทั้งหมด ประธานศาสนจักรควบคุมฐานะปุโรหิตชั้นเตรียมเช่นกัน ข่าวสารของท่านตลอดหลายปีเรื่องการไปช่วยชีวิตตรงกับพระบัญชาให้นำพระกิตติคุณแห่งการกลับใจและบัพติศมาเข้าไปในชีวิตผู้อื่น

โครัมของมัคนายก ผู้สอน และปุโรหิตหรือกันประจำเพื่อตั้งสมาชิกโครัมทุกคนมาหาพระเจ้า ฝ่ายประธานมอบหมายให้สมาชิกยื่นมือช่วยเหลือด้วยศรัทธาและความรัก มัคนายกส่งผ่านศีลระลึกด้วยความคารวะและด้วยศรัทธาเพื่อให้สมาชิกรู้สึกถึงผลแห่งการชดใช้และตั้งใจรักษาพระบัญญัติขณะรับส่วนเครื่องหมายศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้น

ผู้สอนและปุโรหิตสวดอ้อนวอนกับคู่เพื่อทำหน้าที่ดูแลศาสนจักร ที่ละคน คู่เหล่านั้นสวดอ้อนวอนด้วยกันขณะเรียนรู้ความต้องการและความหวังของหัวหน้าครอบครัว ขณะทำเช่นนั้นพระเจ้าทรงกำลังเตรียมพวกเขาให้พร้อมรับวันอันสำคัญยิ่งเมื่อจะต้องปกครองดูแลครอบครัวตนในศรัทธา ในฐานะบิดา

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าทุกคนที่รับใช้ด้วยกันในฐานะปุโรหิตกำลังเตรียมผู้คนให้พร้อมรับพระเจ้าสำหรับการเสด็จมายังศาสนจักรของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงพระชนม์ ข้าพเจ้ารู้—ข้าพเจ้ารู้—ว่าพระเยซูคือพระคริสต์และทรงรักเรา ประธานโธมัส เอส. มอนสันเป็นศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตของพระเจ้า ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:26, 30; 107:14.
2. แอลมา 42:10, 13.
3. แอลมา 12:24.
4. ดู แอลมา 8:14-18.
5. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 122:9.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:43.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 13:1.
8. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:14.

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ระดับสามัญของพรรคคริสตแห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด

เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ดอลล์ เอส. มอนตัน
ประธาน

ดีเทอร์ เอฟ. อุดทอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สอง

โคออร์ดิเนเตอร์สิบสอง

บอยด์ เค. แพคเกอร์

เดล. ทอม เพอร์รี่

รัสเซล เอ็ม. เนลสัน

ดัลลีน เอช. โอคส์

เอ็ม. วิตเชลล์ บัลลาร์ดี

ริชาร์ด จี. สก็อตต์

โรเบิร์ต ดี. เฮลส์

เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

เควิน โอ. แมคนาร์

เควินทีน แอล. คุก

ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน

นีย์ แอล. แอนเดอร์สัน

ฝ่ายประธานโคออร์ดิเนเตอร์สิบ

โรเบิร์ต เอ. ราสมัสสัน

เดล. วาห์ซี คลัยด์

เดวิด แอล. ฮอลแลนด์

ริชาร์ด เล. เจนส์

แครก ซี. คริสเตนสัน

ยูจีน เอส. ชวาร์ส

จิม เอ. อีเบอร์สัน

โค้วรัมที่ห่งสวกเจ็ดสิบ

(เรียงลำดับตามตัวอักษร)

มาร์คอส เอ. โทลด์ รัฐนอร์ทดาโคตา	บรูซ เจ. จอห์นสัน วิสคอนซิน	สก็อต เอ. แอนเดอร์สัน มิสซูรี	จอห์น วี. จอห์นสัน เพนซิลวาเนีย	โรเบิร์ต เอ. จอห์นสัน อินดีแอนา	ริชาร์ด เอ. จอห์นสัน แคนซัส	เจมส์ เอ. จอห์นสัน มิสซูรี	วิลเลียม เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ชาร์ลส์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ทอมัส เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ดอนัลด์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	เคนเน็ท เอ. จอห์นสัน แคนซัส	โรเบิร์ต เอ. จอห์นสัน แคนซัส	เจมส์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	วิลเลียม เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ชาร์ลส์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ทอมัส เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ดอนัลด์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	เคนเน็ท เอ. จอห์นสัน แคนซัส

โค้วรัมที่ห่งสวกเจ็ดสิบ

(เรียงลำดับตามตัวอักษร)

เจมส์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	วิลเลียม เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ชาร์ลส์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ทอมัส เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ดอนัลด์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	เคนเน็ท เอ. จอห์นสัน แคนซัส	โรเบิร์ต เอ. จอห์นสัน แคนซัส	เจมส์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	วิลเลียม เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ชาร์ลส์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ทอมัส เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ดอนัลด์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	เคนเน็ท เอ. จอห์นสัน แคนซัส	โรเบิร์ต เอ. จอห์นสัน แคนซัส	เจมส์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	วิลเลียม เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ชาร์ลส์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ทอมัส เอ. จอห์นสัน แคนซัส	ดอนัลด์ เอ. จอห์นสัน แคนซัส	เคนเน็ท เอ. จอห์นสัน แคนซัส

ฝ่ายอำนวยการควบคุม

เจมส์ เอ. จอห์นสัน ที่ปรึกษาทั่วไป	วิลเลียม เอ. จอห์นสัน ที่ปรึกษาทั่วไป	ชาร์ลส์ เอ. จอห์นสัน ที่ปรึกษาทั่วไป

โรงเรียนนานาชาติ

เจมส์ เอ. จอห์นสัน ที่ปรึกษาทั่วไป	วิลเลียม เอ. จอห์นสัน ที่ปรึกษาทั่วไป	ชาร์ลส์ เอ. จอห์นสัน ที่ปรึกษาทั่วไป

เจ้าหน้าที่ระดับสามัญ

เจมส์ เอ. จอห์นสัน ที่ปรึกษาทั่วไป	วิลเลียม เอ. จอห์นสัน ที่ปรึกษาทั่วไป	ชาร์ลส์ เอ. จอห์นสัน ที่ปรึกษาทั่วไป

เจมส์ เอ. จอห์นสัน ที่ปรึกษาทั่วไป	วิลเลียม เอ. จอห์นสัน ที่ปรึกษาทั่วไป

เจมส์ เอ. จอห์นสัน ที่ปรึกษาทั่วไป	วิลเลียม เอ. จอห์นสัน ที่ปรึกษาทั่วไป

รูปภาพตามเข็มนาฬิกาจากบนซ้าย
คือสมาชิกและผู้สอนศาสนาในอะเล็ก
ซานเดรีย, รัฐเวอร์จิเนีย, สหรัฐอเมริกา;
โจฮันเนสเบิร์ก, แอฟริกาใต้; เกาเตม็อก,
เม็กซิโก; ไชปุ่น, หมู่เกาะนอร์เทิร์น
มาเรียนา; ฟิชคร็อคเคอร์เนอส์, รัฐจอร์เจีย,
สหรัฐอเมริกา; กาโนฮัส, บราซิล;
ซานโลเรนโซ, ปารากวัย; เวโรนา,
รัฐวิสคอนซิน, สหรัฐอเมริกา;
และวอเตอร์พอร์ต, โอห์โอแลนด์

โดยประธานโรเบิร์ต เอส. มอนตัน

นำทางกลับบ้าน อย่างปลอดภัย

เรามองขึ้นฟ้าหาทิศที่ไม่เปลี่ยนแปลง เพื่อเราจะวางผังไปตามเส้นทางอัน
ปราดเปรื่องและถูกต้อง

ฟี นื่องครั้น เรามาชุมนุมเป็นกลุ่ม
ฐานะปุโรหิตที่มีพลัง ทั้งในศูนย์การ
ประชุมใหญ่และในที่ต่างๆ ทั่วโลก
ความรับผิดชอบที่ต้องพูดกับท่านสักเล็กน้อย
ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติและอ่อนน้อม
ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอพระวิญญูญาณของ
พระเจ้าสถิตกับข้าพเจ้าขณะพูดกับท่าน
เจ็ดสิบห้าปีมาแล้ว วันที่ 14 กุมภาพันธ์
1939 ในฮัมบูร์ก เยอรมนี มีการฉลองวันหยุด
ทั่วประเทศ ท่ามกลางสุนทรพจน์ร้อนแรง
เสียงไชโยโห่ร้อง และการบรรเลงเพลงชาติ
เรือประจัญบาน *บิสมาร์ค* ลำใหม่ลงสู่ทะเล
ผ่านทางแม่น้ำเอลเบ เรือประสิทธิภาพสูงสุด
ลำนี้เป็นยานหุ้มเกราะที่มีระบบปฏิบัติงาน
น่าทึ่ง ต้องใช้พิมพ์เขียวมากกว่า 57,000
แผ่นสร้างปืนกลคู่บนฐานแบบหมุนขนาด
380 มิลลิเมตรที่ควบคุมด้วยเรดาร์ เรือตั้ง
กล่าวว่ามีจรวดไฟฟ้ายาว 28,000 ไมล์ (45,000
กิโลเมตร) มีน้ำหนักมากกว่า 35,000 ตัน
และมีเกราะกันกระสุนให้ความปลอดภัยสูง
สุด พวกเขาคิดว่าเรือลำนี้มาลักษณะน่า
เกรงขามและมีแสนยานุภาพดีเลิศเช่นนี้ไม่มี
ทางจม

จุดจบของ *บิสมาร์ค* มาถึงในอีกสองปี

ต่อมาเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 1941 เรือรบ
ประสิทธิภาพสูงสุดของกองทัพเรืออังกฤษ
ชื่อ *ปรินซ์ออฟเวลส์* กับ *ฮูด์* ประจัญบานกับ
บิสมาร์ค และเรือลาดตระเวน *ปรินซ์อูเกน*
ของเยอรมนี ภายในห้านาที *บิสมาร์ค* ก็จม
ฮูด์ ลงไปอยู่ใต้มหาสมุทรแอตแลนติก พร้อม
กับลูกเรือทั้งหมดกว่า 1,400 คนยกเว้นสาม
คน *ปรินซ์ออฟเวลส์* เรือรบอีกลำได้รับความ
เสียหายอย่างหนักและถอยกลับไป

ในสามวันต่อมา *บิสมาร์ค* ประจัญบานอีก
หลายครั้งกับเรือรบและเครื่องบินรบอังกฤษ
โดยรวมแล้วอังกฤษอาศัยกำลังของเรือรบ
ห้าลำ เรือบรรทุกเครื่องบินสองลำ เรือลาด
ตระเวน 11 ลำ และเรือพิฆาต 21 ลำเพื่อหา
ทางจมเรือ *บิสมาร์ค* ลำนี้

ระหว่างการรบครั้งเหล่านี้ ชีปนาวูดทั้ง
หลายก่อความเสียหายให้ *บิสมาร์ค* เพียงผิว
เผินเท่านั้น เรือลำนี้ไม่มีวันจมอย่างนั้นหรือ
แต่แล้วตอร์ปิโดลูกหนึ่งก็บังเอิญโชคดียิงถูก
หางเสือทำให้เรือ *บิสมาร์ค* ทรงตัวไม่ได้ งาน
ซ่อมไม่ได้ผล แม้ปืนจะพร้อมยิงและลูกเรือ
พร้อมแต่ *บิสมาร์ค* ทำได้เพียงคดท้ายเป็น
วงกว้างเท่านั้น กองทัพอากาศเยอรมันอยู่
นอกรัศมี เรือ *บิสมาร์ค* ไม่อาจไปถึงท่าเรือที่
ปลอดภัยได้ ทั้งสองแห่งไม่อาจเป็นที่คุ้มภัย
ให้ได้เพราะเรือ *บิสมาร์ค* ไม่สามารถคดท้าย
ตามผังเส้นทางได้เลย ไม่มีหางเสือ ไม่มี
ความช่วยเหลือ ไม่มีท่าเรือ จุดจบใกล้เข้ามาแล้ว
ปืนชาวอังกฤษระดมยิงอย่างหนักขณะลูกเรือ
ชาวเยอรมันวิ่งจำละหวั่นทำให้เรือที่เคยคิด
ว่าไม่อาจทำลายได้จมลงทะเล คลื่นที่หิวโหย
ของแอตแลนติกซัดกราบเรือก่อน จากนั้นก็

กลิ่นความจองหอมของกองทัพเรือเยอรมัน
จนหมด *บิสมาร์ค* สูญสิ้นแล้ว¹

เช่นเดียวกับ *บิสมาร์ค* เราแต่ละคนคือ
ปราชัยหรือชัยชนะของวิศวกรรม แต่อัจฉริยภาพของ
มนุษย์ไม่ได้จำกัดการสร้างของเรา มนุษย์
ประดิษฐ์เครื่องยนต์ที่ซับซ้อนที่สุดได้แต่ให้ชีวิต
หรือให้พลังของเหตุผลและวิจารณ์ญาณแก่
เครื่องยนต์เหล่านั้นไม่ได้ นี่เป็นของประทาน
ที่พระเจ้าเป็นเจ้าของเท่านั้นมอบให้

เช่นเดียวกับทางเสือของเรือ พระเจ้าทรง
เตรียมวิถีกำหนดทิศทางที่เราเดิน ประกาศการ
ของพระเจ้าส่งสัญญาณถึงทุกคนขณะที่เรา
ล่องไปตามทะเลชีวิต จุดประสงค์ของเราคือ
คัดท้ายไปตามเส้นทางจนถึงเป้าหมายที่เรา
ปรารถนา—แม้อาณาจักรที่เล็กละเอียดของพระ-
เจ้าผู้เป็นเจ้า คนไม่มีจุดประสงค์เปรียบเหมือน
เรือไม่มีหางเสือ ไม่มีวันถึงท่าเรือ สัญญาณ
มาถึงเรา บอกเราให้วางผังเส้นทาง กางใบ
จัดตำแหน่งหางเสือ และเดินเรือ

บิสมาร์ค ล้ำหน้าเป็นอันดับ มนุษย์ก็เป็น

ฉันนั้น พลังขับเคลื่อนของเครื่องยนต์และแรง
ของใบพัดไร้ประโยชน์หากไม่รู้ทิศ ไม่ใช่พลัง
งานให้เป็นประโยชน์ และไม่แข็งแรงขับเคลื่อน
จากหางเสือที่มองไม่เห็น ขนาดค่อนข้างเล็ก
แต่จำเป็นยิ่งต่อการเดินเรือ

พระบิดาของเราทรงจัดเตรียมดวงอาทิตย์
ดวงจันทร์ และดวงดาว—กาแล็กซีบนฟ้า
เพื่อนำทางกะลาสีที่แล่นไปตามทางเดินเรือ
สำหรับเรา ขณะเดินไปตามเส้นทางชีวิต
พระองค์ทรงจัดเตรียมแผนที่ชัดเจนและชี้
ทางสู่จุดหมายที่เราปรารถนา พระองค์ทรง
เตือนเราให้ระวังทางเบี่ยง หลุมพราง และ
กับดัก จะมีคนชักนำเราให้หลงผิด นักเป่าปี่
เจ้าเล่ห์หัวก้อมือเรียกเราให้ไปทำบาปที่นั่นที่
นี่ เราต้องไม่ยอมให้พวกเขาหลอก แต่เราจะ
หยุดพัก สวดอ้อนวอน ฟังสุรเสียงสงบแผ่ว
เบาซึ่งบอกพระคำรหัสเชื้อเชิญที่อ่อนโยนของ
พระอาจารย์แก่ส่วนลึกของจิตวิญญาณเรา
ว่า “จงตามเรามา”²

กระนั้นก็ยังมีความไม่พึง ไม่เชื่อฟัง ชอบ
เดินไปตามเส้นทางของตนเอง พวกเขา มัก
จะยอมต่อการล่อลวงซึ่งอยู่รอบรอบเราทุก
คนและชวนให้หลงไหล

ในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิต พระเจ้าทรง
วางเราไว้บนโลกในช่วงเวลาที่ยุ่งยาก เรา
อยู่ในโลกที่ซับซ้อน พบกระแสความขัดแย้ง
ทั่วสารทิศ กลการเมืองทำลายเสถียรภาพ
ของประเทศ ทหาราชไขว่คว้าอำนาจ และดู
เหมือนสังคมทุกภาคส่วนถูกบดขยี้ สูญเสีย
โอกาสและถูกทิ้งให้อยู่กับความรู้สึกล้มเหลว
ปรัชญาของมนุษย์ดั่งก้อนหินเรา และบาป
ห้อมล้อมเรา

ความรับผิดชอบของเราคือมีค่าควรรับพร
อันน่ายินดีทั้งหมดที่พระบิดาในสวรรค์ทรง
เตรียมไว้ให้เรา ไม่ว่าไปที่ใด ฐานะปุโรหิตไป
กับเราด้วย เรากำลังยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์
หรือไม่ โปรดหยุดคิดพิจารณาผลที่จะเกิด
ขึ้นก่อนทำให้ตัวท่านและฐานะปุโรหิตอยู่ใน
อันตรายโดยเสียงเข้าไปในสถานที่หรือมีส่วนร่วม
ร่วมในกิจกรรมซึ่งไม่คู่ควรกับท่านหรือกับ
ฐานะปุโรหิตนั้น

เราผู้ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตของพระ-
เจ้าผู้เป็นเจ้าของสรรพสิ่งพิเศษได้ เมื่อเรารักษา

ความบริสุทธิ์ส่วนตัวและให้เกียรติฐานะปุโรหิต
เรากลายเป็นแบบอย่างที่ชอบธรรมให้ผู้อื่น
ทำตาม อัครสาวกเปาโลเตือนดังนี้ “จงเป็น
แบบอย่างแก่บรรดาผู้เชื่อ ทั้งในด้านวาจา
และการประพฤติ ทั้งในด้านความรัก ความ
เชื่อ และความบริสุทธิ์”³ เขาเขียนเช่นกันว่า
ผู้ติดตามพระคริสต์ควรเป็น “ดวงสว่างต่าง ๆ
ในโลก”⁴ การเป็นแบบอย่างของความชอบ
ธรรมจะช่วยให้โลกที่มีมืดมิดสว่างขึ้น

หลายท่านคงจำประธานเอ็น. เอลตัน
แทนเนอร์ผู้รับใช้เป็นที่ปรึกษาของประธาน
ศาสนจักรที่ท่านได้ ท่านเป็นแบบอย่างของ
ความชอบธรรมตลอดช่วงประกอบอาชีพ
ด้านอุตสาหกรรม ระหว่างรับราชการให้รัฐบาล
ในแคนาดา และในฐานะอัครสาวกของพระ-
เยซูคริสต์ ท่านให้คำแนะนำที่ได้รับการคลไ่จ
ดังนี้ “ไม่มีสิ่งใดจะทำให้เกิดปีติและความ
สำเร็จยิ่งกว่าการดำเนินชีวิตตามคำสอนของ
พระกิตติคุณ จงเป็นแบบอย่าง จงเป็นอิทธิพล
ดี”

ท่านเตือนว่า “เราทุกคนได้รับแต่งตั้งล่วงหน้า
ให้ทำงานบางอย่างในฐานะผู้รับใช้ที่
[พระเจ้าผู้เป็นเจ้า] ทรงเลือก ผู้ที่พระองค์ทรงเห็น
ควรมอบฐานะปุโรหิตและอำนาจให้กระทำ
ในพระนามของพระองค์ จำไว้เสมอว่าคน
อื่นกำลังมองการเป็นผู้นำของท่านและท่าน
กำลังมีอิทธิพลไม่ดึกเลวต่อชีวิตแต่ละคน ซึ่ง
คนรุ่นต่อๆ มาจะรู้สึกถึงอิทธิพลนั้น”⁵

เราเข้มแข็งขึ้นด้วยความจริงที่ว่าพลังแรง
กล้าที่สุดในโลกทุกวันนี้คือพลังอำนาจของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าอันเกิดผลผ่านมนุษย์ เพื่อล่อง
ทะเลแห่งมรตย์อย่างปลอดภัย เราต้องได้
รับการนำทางจากกะลาสีนั้รันดร์องค์นั้น—
แม้พระเยซูคริสต์ผู้ยิ่งใหญ่ เราเอื้อมมือขึ้นไป
รับความช่วยเหลือจากสวรรค์

ตัวอย่างที่เรารู้จักดีของคนที่ไม่เอื้อมขึ้น
ข้างบนคือคาอิน บุตรของอาดัมและเอวา
เขามีศักยภาพเต็มเปี่ยมแต่จิตใจอ่อนแอ
เขายอมให้ความละโมภ ความอิจฉา การ
ไม่เชื่อฟัง และแม้แต่การฆาตกรรมทำลาย
ทางเสือส่วนตัวซึ่งจะนำทางเขาไปสู่ความ
ปลอดภัยและความสูงส่ง เขาจ้องลงล่าง
แทนที่จะมองขึ้นข้างบน คาอินจึงตก

ในอีกสมัยหนึ่ง ผู้รับใช้ของพระเจ้าถูก กษัตริย์ชั่วร้ายทดสอบ ดาเนียลแปลข้อเขียน บนผนังให้กษัตริย์ด้วยการดลใจจากสวรรค์ เกี่ยวกับรางวัลที่เสนอ—แม้เสียคฤหาสน์ พระราชทาน สร้อยคอทองคำ และอำนาจทางการเมือง—ดาเนียลกล่าวว่า “ขอทรงเก็บของ พระราชทานไว้เป็นของฝ่าพระบาทเถิด และขอประทานรางวัลแก่ผู้อื่น”⁶ กษัตริย์มอบ ทรัพย์สินเงินทองและอำนาจให้ดาเนียลเป็น รางวัลแทนสิ่งของโลกไม่ใช่ของพระเจ้าผู้ เป็นเจ้า แต่เขาปฏิเสธและยังคงซื่อสัตย์

ต่อมา เมื่อดาเนียลนมัสการพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ทั้งที่มีประกาศห้าม เขาถูกโยนลงในถ้ำสิงโต เรื่องราวในไบเบิลบอกเราว่า เช้าวันรุ่งขึ้น “เขาจึงเอาดาเนียลออกจากถ้ำ ไม่ปรากฏว่า มีอันตรายอย่างใดที่ตัวท่านเลย เพราะท่าน ได้วางใจในพระเจ้า”⁷ ในยามวิกฤตเช่นนี้ ความตั้งใจจะแล่นเรือไปตามเส้นทางส่งผล ให้ดาเนียลได้รับความคุ้มครองและมีสถานที่ หลบภัย ความคุ้มครองและความปลอดภัย เช่นนั้นจะเป็นของเราได้เมื่อเราแล่นเรือไป ตามเส้นทางสู่บ้านนิรันดร์ของเรา

นาฬิกาสมัยโบราณอย่างนาฬิกาทราย บ่งบอกการล่วงเลยของเวลา นักแสดง ชุดใหม่ขึ้นเวทีชีวิต ปัญหาในสมัยของเรา ปรากฏอย่างน่ากลัวตรงหน้าเรา ตลอด ประวัติศาสตร์โลกชาตงานไม่หยุดเพื่อ ทำลายผู้ติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ถ้าเรา ยอมต่อการชักจูงของเขา เราจะ—เหมือน เรือ *บิสมาร์ก* ล่ามเหิม—คือสูญเสียหางเสือ ซึ่งนำเราไปสู่ความปลอดภัย แม้จะมีงาน สร้างสรรค์ของมนุษย์ แต่ขอให้เรามองขึ้น ฟ้าหาทิศที่ไม่เปลี่ยนแปลง เพื่อเราจะวางผัง ไปตามเส้นทางอันปราดเปรื่องและถูกต้อง พระบิดาบนสวรรค์จะไม่ทรงปล่อยให้ การ วิงวอนอย่างจริงใจของเราไม่ได้รับคำตอบ ขณะแสวงหาความช่วยเหลือจากสวรรค์ หางเสือของเราจะไม่พลั้งพลาดเหมือนหาง เสือของ *บิสมาร์ก*

ขณะที่เราเสด็จออกเดินทาง ขอให้เราล่อง ทะเลชีวิตอย่างปลอดภัย ขอให้เรากล้าหาญ เหมือนดาเนียล เพื่อเราจะยังคงแน่วแน่และ ซื่อสัตย์ทั้งที่มีบาปและการล่อลวงอยู่รายรอบ ขอให้ประจักษ์พยานของเราลึกซึ้งและเข้มแข็ง

เหมือนประจักษ์พยานของเจacobน้องชาย ของนี้ไฟเมื่อประจักษ์หน้ากับคนที่พยายามทุก วิถีทางเพื่อทำลายศรัทธาของเขา เขาประกาศ ว่า “หาได้ทำให้ข้าพเจ้าหวั่นไหวไหม”⁸

พี่น้องทั้งหลาย เนื่องด้วยหางเสือแห่ง ศรัทธานำทางเรา เราจึงพบทางกลับบ้าน อย่างปลอดภัย—ไปหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้า อยู่กับ พระองค์ซึ่งวันรันดร์ ขอให้เราแต่ละคนเป็น เช่นนั้น ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามอัน ศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอด และพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Ludovic Kennedy, *Pursuit: The Chase and Sinking of the Bismarck* (1974).
2. ลูกา 18:22.
3. 1 ทิโมธี 4:12.
4. ฟิลิปปี 2:15.
5. เอ็น. เอ็ดคิน แทนเนอร์, “For They Loved the Praise of Men More Than the Praise of God,” *Ensign*, Nov. 1975, 74.
6. ดาเนียล 5:17.
7. ดาเนียล 6:23.
8. เจacob 7:5.

โดย **ประธานเฮนริช บี. อายริงก์**
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

การเปิดเผยต่อเบื้อง

วิจารณ์ญาณของมนุษย์และการคิดตามหลักเหตุผลจะไม่เพียงพอให้คำ
ตอบของคำถามสำคัญที่สุดในชีวิต เราต้องการการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าหวังว่าวันนี้พวกเราทุกคนจะ
รู้สึกถึงความรักและแสงสว่างจากพระ
ผู้เป็นเจ้า วันนี้มีผู้คนมากมายฟังอยู่
ผู้ที่รู้สึกว่าต้องเร่งรีบรพแห่งการเปิดเผยส่วน
ตัวจากพระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงเปี่ยมด้วย
ความรักของเรา

สำหรับประธานคณะเผยแผ่ ท่านอาจสวด
วิงวอนขอให้รู้วิธีให้กำลังใจผู้สอนศาสนาที่
มีปัญหา สำหรับบิดาหรือมารดาในเขตที่
บอบช้ำเพราะสงคราม ท่านจำเป็นต้องรู้ว่า
จะย้ายครอบครัวไปอยู่ที่ปลอดภัยหรือจะอยู่
ที่เดิม ประธานสวดและอธิการหลายร้อย
คนกำลังสวดอ้อนวอนวันนี้ขอให้รู้วิธีช่วยพระ
เจ้าช่วยเหลือแก่ที่หลงทาง และศาสดา
พยากรณ์จะต้องรู้ว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้
พูดสิ่งใดต่อศาสนจักรและต่อโลกที่วุ่นวาย

เราทุกคนรู้ว่าวิจารณ์ญาณของมนุษย์และ
การคิดตามหลักเหตุผลจะไม่เพียงพอให้ได้
คำตอบของคำถามสำคัญที่สุดในชีวิต เรา
ต้องการการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้า และ
เราไม่ต้องการเพียงการเปิดเผยเดียวในภาวะ
ตึงเครียด แต่ต้องการต่อเนื่องไม่ขาดสาย เรา
ไม่ต้องการแสงสว่างและการปลอบโยนเพียง
แวบเดียว แต่เราต้องการพรต่อเนื่องของการ
สื่อสารกับพระผู้เป็นเจ้า

การดำรงอยู่ของศาสนจักรเกิดจากเด็ก
หนุ่มคนหนึ่งที่อยู่ลึกลงไปเป็นความจริง เด็กหนุ่ม
โจเซฟ สมิธรู้ว่าท่านไม่อาจรู้ด้วยตนเองว่า
ท่านควรเข้าร่วมศาสนจักรใด ท่านจึงถาม
พระผู้เป็นเจ้าตามที่หนังสือของยากอบบอก
ให้ทำ พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตร
ที่รักของพระองค์ทรงปรากฏในป่าแห่งหนึ่ง
พระองค์ทรงตอบคำถามที่โจเซฟไม่สามารถ
ตอบได้

ท่านไม่เพียงได้รับเรียกจากพระผู้เป็นเจ้า
ให้สถาปนาศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซู
คริสต์เท่านั้น แต่พร้อมกันนี้ได้ฟื้นฟูอำนาจ
เพื่อนำมาซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อการ
เปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้าจะเกิดขึ้นอย่างต่อ
เนื่อง

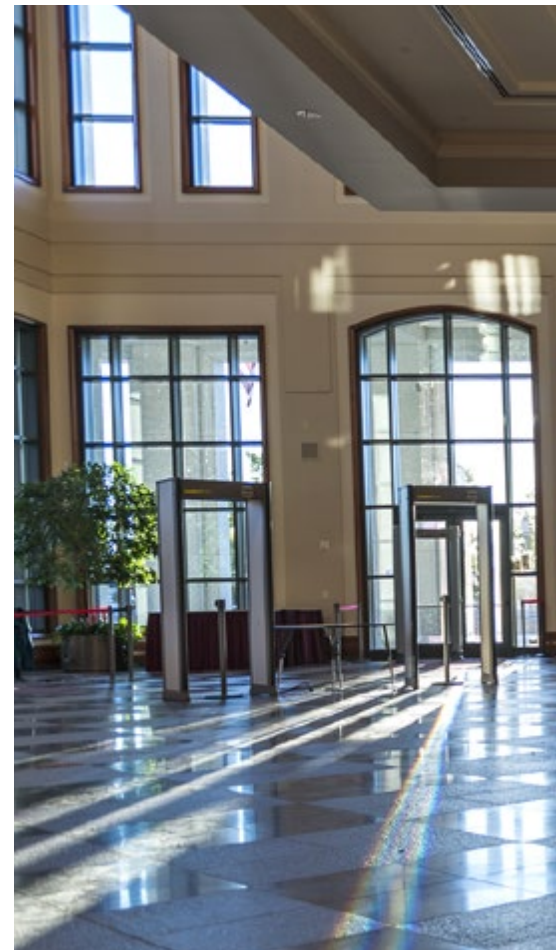
ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์อธิบายนครื่อง
หมายเด่นชัดของศาสนจักรที่แท้จริงทำนอง
นี้ “การเปิดเผยดำเนินต่อเนื่องในศาสนจักร
ศาสดาพยากรณ์ได้รับการเปิดเผยสำหรับ
ศาสนจักร ประธานสำหรับสวด คณะเผยแผ่
หรือโครัมของเขา อธิการสำหรับวอร์ด บิดา
สำหรับครอบครัว และแต่ละบุคคลสำหรับ
ตนเอง”¹

กระบวนการวิเศษสุดของการเปิดเผยเริ่ม
ต้น สิ้นสุด และดำเนินต่อเนื่องเมื่อเราได้รับ

การเปิดเผยส่วนตัว เราจะใช้ไฟ บุตรของ
ลี้โฮเป็นตัวอย่าง บิดาท่านฝันเห็นบางอย่าง
คนอื่นในครอบครัวของนี้ไปมองว่าความฝัน
ของลี้โฮเกิดจากความสับสนทางจิต ความ
ฝันรวมถึงพระบัญชาจากพระผู้เป็นเจ้าให้
บุตรของลี้โฮเสด็จกลับไปเยรูซาเล็มเพื่อนำ
แผ่นจารึกซึ่งบันทึกพระวจนะของพระผู้เป็น
เจ้ากลับมา ทั้งนี้เพื่อจะได้นำบันทึกไปด้วย
ขณะเดินทางไปแผ่นดินที่สัญญาไว้

เราอ้างคำประกาศอย่างกล้าหาญของนี้เพื่อ
บ่อยครั้งเมื่อบิดาขอให้พวกเขากลับไปเยรู-
ซาเล็ม ท่านรู้จักคำเหล่านี้ “ข้าพเจ้าจะไป
และทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา”²

เมื่อลี้โฮได้ยินนี้ไฟพูดคำเหล่านั้น พระ-

คัมภีร์กล่าวว่าเขา “ดีใจยิ่งนัก”³ เขาดีใจ เพราะรู้ว่านี่ไฟได้รับการเปิดเผยยืนยันว่า ความฝันของบิดาเขาเป็นการสื่อสารจากพระ-ผู้เป็นเจ้าจริง นี่ไฟไม่ได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้า จะไปและทำสิ่งที่บิดาบอกให้ทำ” แต่พูดว่า “ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรง บัญชา”

จากประสบการณ์ในครอบครัวท่าน ท่าน รู้เช่นกันว่าเหตุใดสี่ไฮจึง “ดีใจยิ่งนัก” ปีติ ของเขามาจากการรู้ว่านี่ไฟได้รับการเปิดเผย ยืนยัน

บิดามารดาจำนวนมากตั้งกฎครอบครัว ไว้ว่าลูกวัยรุ่นต้องกลับบ้านก็ไม่งตลกกลาง ค่ำคืน แต่ลองนึกถึงปีติเมื่อบิดามารดา เช่นคน

หนึ่งทราบเมื่อไม่กี่สัปดาห์ที่ผ่านมาว่า ลูกที่ เพิ่งออกจากบ้านไม่เพียงกำหนดเคอร์ฟิวให้ ตนเองเท่านั้นแต่รักษารับสะบาโตตามที่ได้ รับการสอนจากที่บ้านด้วย การเปิดเผยของ บิดามารดามีผลยืนยันในการเปิดเผยส่วนตัว ที่ดำเนินต่อเนื่องในบุตรธิดา

คุณแม่ข้าพเจ้าต้องเข้าใจหลักกรรมแห่ง การเปิดเผยแน่นอน สมัยเป็นเยาวชน ข้าพเจ้า จะปิดประตูหลังเขามากเมื่อกลับบ้านเด็ก ข้าพเจ้าต้องผ่านห้องนอนคุณแม่ก่อนถึงห้อง ตนเอง ไม่ว่าจะย่องเบาเพียงใดแต่พอถึง ประตูห้องคุณแม่ที่แง้มไว้ ข้าพเจ้าจะได้ยิน ท่านเรียกชื่อข้าพเจ้าเขามาก “ฮัล เข้ามาข้าง ในหน่อย”

ข้าพเจ้าจะเข้าไปนั่งบนขอบเตียงคุณแม่ ห้องจะมีด ถ้าท่านได้ฟัง ท่านคงคิดว่านั่น เป็นเพียงการพูดคุยฉันทมิตรเกี่ยวกับชีวิต แต่ ข้าพเจ้าจำสิ่งที่คุณแม่พูดได้อย่างชัดเจนจน ถึงทุกวันนี้ มีพลังเหมือนที่ข้าพเจ้ารู้สึกตอน อ่านไบเบิลของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าคุณแม่ขออะไรในคำ สวดอ้อนวอนขณะรอข้าพเจ้าคืนนั้น ข้าพเจ้า คิดว่าส่วนหนึ่งคงขอให้ข้าพเจ้าปลอดภัย แต่ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าคุณแม่สวดอ้อนวอนเช่น เดียวกับผู้ประสาทพรสวดอ้อนวอนก่อนให้ พร เขาสวดอ้อนวอนขอให้คำพูดของเขาเป็น ดังพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมาถึงผู้รับ ไม่ใช่ ของเขาเอง คำสวดอ้อนวอนขอพรนั้นของ

คุณแม่ได้รับตอบบนศีรษะข้าพเจ้า คุณแม่อยู่ในโลกวิญญาณมานานกว่า 40 ปีแล้ว ข้าพเจ้ามั่นใจว่าคุณแม่ตั้งใจยิ่งนักที่ข้าพเจ้าได้รับพร ตามที่ท่านขอ ให้ได้ยื่นพระบัญชาของพระเจ้าเป็นเจ้าจากคำแนะนำของท่าน ข้าพเจ้าพยายามไปและทำตามที่คุณแม่หวังไว้

ข้าพเจ้าได้เห็นปาฏิหาริย์แบบเดียวกันของการเปิดเผยต่อเบื้องในประธานสแตคและอธิการในศาสนจักร เช่นเดียวกับการเปิดเผยต่อผู้นำครอบครัว คุณค่าของการเปิดเผยขึ้นอยู่กับผู้ที่ได้รับการเปิดเผยยืนยัน ข้าพเจ้าเห็นปาฏิหาริย์แห่งการเปิดเผยหลังจากเชื่อนเททท์ในไฮดาโฮแตกในปี 1976 หลายท่านทราบเรื่องราวที่เกิดขึ้น แต่แบบอย่างเรื่องการเปิดเผยต่อเบื้องที่ผ่านมาทางประธานสแตคคนหนึ่งจะเป็นพรแก่เราทุกคนในวันข้างหน้า

ผู้คนหลายพันคนต้องอพยพเพราะบ้านถูกทำลาย งานบรรเทาทุกข์ติดอยู่กับประธานสแตคในท้องที่ ซึ่งเป็นชาวนา ข้าพเจ้าอยู่ในห้องเรียนที่วิทยาลัยริชชีสองสามวันหลังเกิดภัยพิบัติ ผู้นำคนหนึ่งจากหน่วยงานภัยพิบัติแห่งชาติมาถึง เขากับผู้ช่วยหัวหน้ามาถึงห้องใหญ่ที่ประธานสแตคประชุมกับอธิการและแม่กับศาสนาจารย์บางคนของนิกายอื่นในท้องที่ ข้าพเจ้าอยู่ที่นั่นเพราะผู้รอดชีวิตหลายคนได้รับการดูแลและพักอยู่ในรั้ววิทยาลัยที่ข้าพเจ้าเป็นอธิการบดี

ขณะที่การประชุมเริ่ม ตัวแทนจากหน่วยงานภัยพิบัติแห่งชาติยื่นขึ้นและเริ่มพูดด้วยเสียงก้องกังวานว่าต้องทำอะไร หลังจากเขาแจ้งภารกิจห้าหกอย่างที่เขาบอกว่าจำเป็น ประธานสแตคตอบเขาว่า “เราทำไปแล้วครับ”

ไม่กี่นาทีหลังจากนั้น ชายดังกล่าวจากหน่วยงานภัยพิบัติแห่งชาติพูดว่า “ผมคิดว่าผมจะนั่งดูสักครู่” จากนั้นเขากับผู้ช่วยก็นั่งฟังขณะอธิการและประธานโควรัมเฮลเดอร์

รายงานว่าได้ทำอะไรไปบ้าง พวกเขาอธิบายว่าได้รับคำแนะนำอะไรจากผู้นำและทำตามพวกเขาพูดด้วยว่าได้รับการตลใจให้ทำอะไร เมื่อพวกเขาทำตามคำแนะนำเพื่อค้นหาหลายครอบครัวและช่วยเหลือคนเหล่านั้น วันนั้นดีกแล้ว ทุกคนเหนื่อยเกินกว่าจะแสดงความรู้สึกใดนอกจากแสดงความรักต่อผู้คน

ประธานสแตคให้คำแนะนำสุดท้ายสองสามข้อกับอธิการ แล้วเขาประกาศเวลาสำหรับประชุมรายงานครั้งต่อไปในเช้าวันรุ่งขึ้น

เช้าวันรุ่งขึ้นหัวหน้าทีมภัยพิบัติแห่งชาติมาถึง 20 นาทีก่อนการประชุมรายงานและมอบหมายงานจะเริ่มตามเวลา ข้าพเจ้ายืนอยู่ใกล้ๆ และได้ยินเขาพูดกับประธานสแตคเบาๆ ว่า “ประธานครับ คุณอยากให้ผมกับสมาชิกในที่นี้ทำอะไรครับ”

สิ่งที่ชายคนนั้นเห็นข้าพเจ้าเห็นมาแล้ว ในยามเกิดความทุกข์และการทดสอบทั่วโลก ประธานแพคเกอร์พูดถูก การเปิดเผยต่อเบื้องมาถึงประธานสแตคเพื่อยกพวกเขาให้อยู่เหนือปัญญาและความสามารถของตนเอง นอกจากนั้นพระเจ้ายังได้ทรงมอบพยานยืนยันแก่คนที่ประธานนำว่า คำสั่งของเขามาจากพระเจ้าผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ถึงมนุษย์ที่บกพร่อง

ข้าพเจ้าได้รับเรียกมากมายหลายครั้งในชีวิตให้ทำตามผู้นำที่ได้รับการตลใจ สมัยที่อายุน้อยมากข้าพเจ้าได้รับเรียกให้เป็น

ที่ปรึกษาประธานโควรัมเฮลเดอร์ ต่อมาได้เป็นที่ปรึกษาของประธานท้องถิ่นสองท่าน และของอธิการควบคุมของศาสนจักร สมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสอง และเป็นที่ปรึกษาของประธานศาสนจักรสองท่าน ข้าพเจ้าได้เห็นการเปิดเผยที่ประธานแก่ท่านเหล่านั้น และยืนยันกับผู้ติดตามของท่าน

การเปิดเผยส่วนตัวของการยอมรับเช่นนั้นซึ่งเราทุกคนปรารถนา เกิดขึ้นไม่ง่าย ทั้งไม่เกิดขึ้นตามที่ขอ พระเจ้าประทานมาตรฐานนี้สำหรับการได้รับพยานเช่นนั้นจากพระเจ้าเป็นเจ้า ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับทุกคนที่แสวงหาการเปิดเผยส่วนตัว เช่นเราทุกคน

“ให้หูของท่านเปี่ยมด้วยจิตกุศลต่อมนุษย์ทั้งปวงเช่นกัน และต่อครอบครัวแห่งศรัทธา และให้คุณธรรมประดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย, เมื่อนั้นความมั่นใจของท่านจะแข็งแกร่งขึ้นในการประทับอยู่ของพระเจ้า; และหลักคำสอนแห่งฐานะปุโรหิตจะกลั่นลงมาบนจิตวิญญาณท่านดังหยาดน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์.

“พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของท่าน”⁴

ข้าพเจ้าดึงคำแนะนำจากตรงนั้นมาให้เราทุกคน อย่าประเมินค่าความรู้สึกที่ท่านรักศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าต่ำไป ไม่ว่าข้าพเจ้าไปที่ใดในศาสนจักร ไม่ว่าศาสดาพยากรณ์เป็นใครในเวลานั้น สมาชิกจะถามว่า “เมื่อท่านกลับไปสำนักงานใหญ่ศาสนจักร ท่านจะกรุณาบอกศาสดาพยากรณ์ได้ใหม่ว่า พวกเรารักท่านมาก”

สิ่งนี้ยิ่งกว่าการนับถือวีรบุรุษหรือความรู้สึกรักที่เรามีบางครั้งจากการชื่นชมวีรบุรุษ สิ่งนี้เป็นของประทานจากพระเจ้าเป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้ท่านจะได้รับของประทานแห่งการเปิดเผยยืนยันง่ายขึ้นเมื่อบุคคลนั้นพูดในตำแหน่งศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า ความรักที่ท่านรู้สึกคือความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อใครก็ตามที่เป็นกระบอกเสียงของพระองค์

การรู้สึกเช่นนั้นตลอดเวลาไม่ง่ายเลยเพราะพระเจ้ามักจะทรงขอให้ศาสนายากรรมของพระองค์ให้คำแนะนำที่ผู้คนยอมรับได้ยาก ศัตรูของจิตวิญญาณเราจะพยายามชักนำเราให้ขุ่นเคืองและสงสัยการเรียกศาสนายากรรมจากพระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าเคยเห็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสัมผัสใจที่อ่อนโยนให้ปกป้องศาสนิกษย์ที่ถ่อมตนของพระเยซูคริสต์ด้วยการเปิดเผยยืนยัน

ศาสนายากรรมสั่งข้าพเจ้าไปมอบอำนาจการนึกอันศักดิ์สิทธิ์ให้ชายคนหนึ่งในเมืองเล็ก ๆ อันห่างไกล เฉพาะศาสนายากรรมของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่มีบุญแฉดตัดสินใจว่าใครพึงได้รับอำนาจศักดิ์สิทธิ์ซึ่งพระเจ้าประทานแก่เปโตรอัครสาวกอารุโล ข้าพเจ้าได้รับอำนาจการนึกเดียวกัน แต่โดยการกำกับดูแลของประธานศาสนจักรเท่านั้นจึงจะมอบอำนาจดังกล่าวให้อีกคนหนึ่งได้

ดังนั้น ในห้องหนึ่งในโบสถ์ห่างจากซอลท์-เลค ข้าพเจ้าวางมือบนศีรษะชายคนหนึ่งที่ศาสนายากรรมเลือกให้รับอำนาจการนึกมือเขาปรากฏวิวัฒนาการของการทำไรไถนามาชั่วชีวิตเพื่อความอยู่รอด ภรรยาตัวเล็ก ๆ นั่งใกล้เขา เธอมีวิวัฒนาการการทำงานหนักมาหลายปีเคียงข้างสามีเช่นกัน

ข้าพเจ้าพูดคำที่ศาสนายากรรมให้มาว่า “ภายใต้การมอบอำนาจและความรับผิดชอบ

จาก” ตามด้วยชื่อศาสนายากรรม “ผู้ถือบุญแฉดทั้งหมดของฐานะปุโรหิตบนแผ่นดินโลกเวลานี้ ข้าพเจ้าประสาทอำนาจการนึกให้” ข้าพเจ้าเอ่ยชื่อเขาตามด้วยชื่อพระวิหารที่เขาจะรับใช้เป็นผู้หนึ่ง

น้ำตาไหลอาบแก้มเขา ข้าพเจ้าเห็นภรรยาเขาร้องไห้เช่นกัน ข้าพเจ้าขอให้พวกเขาสงบลง เธอลุกขึ้นยืน เดินมาหาข้าพเจ้า เงยหน้าและพูดอย่างนอบน้อมว่าเธอมีความสุขแต่เศร้าด้วย เธอบอกว่าเธอชอบไปพระวิหารกับสามี แต่ตอนนี้เธอรู้สึกว่าไม่ควรไปกับเขา เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกเขาด้วยความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์และน่ายินดี เธอกล่าวต่อนั้นว่าเธอรู้สึกไม่ดีพอที่จะไปพระวิหารเป็นเพื่อนเขาเพราะเธออ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้

ข้าพเจ้ายืนยันว่าสามีเธอจะรู้สึกเป็นเกียรติที่เธออยู่ในพระวิหารกับเขาเพราะพลังทางวิญญาณอันยิ่งใหญ่ของเธอ ข้าพเจ้าบอกเธอด้วยคำศัพท์อันจำกัดที่ข้าพเจ้ามีในภาษาของเธอว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยเรื่องต่างๆ ต่อเธอนอกเหนือการศึกษาทางโลกทั้งหมด

เธอรู้โดยของประธานแห่งพระวิญญาณว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงวางใจสามี่ที่เธอรัก ผ่านทางศาสนายากรรม เธอรู้ด้วยตนเองว่าชายที่เธอไม่เคยเห็น ถือบุญแฉดในการให้อำนาจการนึกและรู้ด้วยตนเองว่าชายคนนั้นคือ

ศาสนายากรรมที่มีชีวิตของพระผู้เป็นเจ้า เธอรู้โดยไม่ต้องมีพยานคนใดบอกว่าศาสนายากรรมได้สวดอ้อนวอนเกี่ยวกับชื่อของสามีเธอ เธอรู้ด้วยตนเองว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกแล้ว

เธอรู้เช่นกันว่าศาสนพิธีที่สามีเธอจะประกอบจะผูกผู้คนไว้ชั่ววันรันดร์ในอาณาจักรซีเลสเชียล เธอยืนยันต่อความคิดและใจเธอว่าสัญญาที่พระเจ้าทรงทำกับเปโตรยังคงดำเนินต่อเนื่องในศาสนจักร “สิ่งใดที่ท่านกล่าวห้ามในโลกสิ่งนั้นจะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์”⁵ เธอรู้สิ่งนั้นด้วยตนเองโดยการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้า

ขอให้เรากลับไปที่จุดเริ่มต้น “การเปิดเผยดำเนินต่อเนื่องในศาสนจักร ศาสนายากรรมได้รับการเปิดเผยสำหรับศาสนจักร ประธานสำหรับสวด คณะเผยแผ่ หรือโครัมของเขา อธิการสำหรับวอร์ด บิดาสำหรับครอบครัว และแต่ละบุคคลสำหรับตนเอง”⁶

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานต่อท่านว่าเป็นความจริง พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของท่าน พระองค์ทรงรักท่าน พระองค์ทรงรู้จักชื่อท่าน พระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ไถ่ของเรา พระองค์ทรงรักเราเกินกว่าเราจะเข้าใจได้

พระผู้เป็นเจ้าทรงเทการเปิดเผยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนลูกๆ พระองค์ พระองค์ตรัสกับศาสนายากรรมบนแผ่นดินโลกปัจจุบันคือโรมัส เอส. มอนตัน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าท่านถือและใช้บุญแฉดทั้งหมดของฐานะปุโรหิตบนแผ่นดินโลก

ขณะฟังคำพูดของผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกให้พูดแทนพระองค์ในการประชุมใหญ่ครั้งนี้ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ท่านได้รับการเปิดเผยยืนยันตามที่ต้องการเพื่อพบทางกลับบ้านไปอยู่กับพระองค์ในครอบครัวที่รับการนึกชั่ววันรันดร์อีกครั้ง ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “We Believe All That God Has Revealed,” *Ensign*, May 1974, 95.
2. 1 นีไฟ 3:7.
3. 1 นีไฟ 3:8.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:45-46.
5. มัทธิว 16:19.
6. บอยด์ เค. แพคเกอร์, *Ensign*, May 1974, 95.

โดยเจ็ลเคอร์รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

การสนับสนุน ศาสดาพยากรณ์

*การสนับสนุนศาสดาพยากรณ์ของเราเป็นคำมั่นสัญญาส่วนตัวว่าเราจะทำสุด
ความสามารถในการส่งเสริมลำดับความสำคัญตามคำพยากรณ์ของพวกเขา*

ขอบคุณประธานอายุริงก์สำหรับข่าว
สารที่ให้ความรู้และสร้างแรงบันดาลใจ
ของท่าน พี่น้องที่รัก ข้าพเจ้าขอบ
คุณสำหรับศรัทธาและการอุทิศตนของท่าน
เมื่อวานนี้ เราแต่ละคนได้รับเชิญให้สนับสนุน
โรมัส เอส. มอนสันในฐานะศาสดาพยากรณ์
ของพระเจ้าและประธานศาสนจักร บ่อยครั้ง
เราร้องเพลง “เราขอบพระทัยสำหรับศาสดา”¹
เราเข้าใจจริงๆ หรือไม่ว่านั่นหมายความว่า
อย่างไร ลองนึกถึงสิทธิพิเศษที่พระเจ้าประ
ทานแก่เราในการสนับสนุนศาสดาพยากรณ์
ของพระองค์ ซึ่งคำแนะนำของท่านบริสุทธิ์
สะอาด ไม่ได้รับแรงจูงใจจากความปรารถนา
ส่วนตัวใดๆ ทั้งสิ้น และเป็นความจริงอย่างที่สุด!

เราจะสนับสนุนศาสดาพยากรณ์ได้อย่างไร
นานมาแล้วก่อนจะเป็นประธานศาสนจักร
ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธอธิบายว่า “หน้าที่
สำคัญประการหนึ่งซึ่งตกอยู่กับวิสุทธิชนผู้...
สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของศาสนจักร คือเขาจะ
สนับสนุนไม่เพียงโดยการยกมือซึ่งเป็นแครูป
แบบเท่านั้น แต่ต้องสนับสนุนใน *การกระทำ*
และในความจริงด้วย”²

ข้าพเจ้าจำได้ดีถึง “การกระทำ” ที่พิเศษ
สุดของข้าพเจ้าในการสนับสนุนศาสดาพยา
กรณ์ ในฐานะแพทย์และศัลยแพทย์หัวใจ
ข้าพเจ้ามีหน้าที่รับผิดชอบในการผ่าตัดหัวใจ

ของประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลด์
เมื่อปี 1972 ขณะที่ท่านรักษาการประธาน
โคเวรัมอัครสาวกสิบสอง ท่านจำเป็นต้อง
ได้รับการผ่าตัดที่ซับซ้อนมาก แต่ข้าพเจ้า
ไม่มีประสบการณ์ในกระบวนการเช่นนั้นกับ
คนไข้อายุ 77 ปีผู้มีหัวใจล้มเหลว ข้าพเจ้า
ไม่แนะนำให้ผ่าตัดและได้เรียนชี้แจงให้
ประธานคิมบัลด์กับฝ่ายประธานสูงสุดทราบ
แต่ด้วยศรัทธา ประธานคิมบัลด์เลือกจะทำ
การผ่าตัด เพียงเพราะฝ่ายประธานสูงสุด
แนะนำให้ทำ นั่นแสดงให้เห็นว่าท่านสนับสนุน
ผู้นำของท่าน! และการตัดสินใจของ
ท่านทำเอาข้าพเจ้าตัวสั่น!

ขอบพระทัยพระเจ้าที่การผ่าตัดประสบความสำเร็จ เมื่อหัวใจของประธานคิมบัลด์
เต้นอีกครั้ง มันเต้นด้วยพลังอันยิ่งใหญ่!
ในวันานั้น ข้าพเจ้าได้รับประจักษ์พยาน
ชัดเจนจากพระวิญญาณว่าวันหนึ่งชายผู้นี้
จะเป็นประธานของศาสนจักร!³

พวกท่านรู้ว่าผลเป็นอย่างไร เพียง 20 เดือน
ต่อมา ประธานคิมบัลด์กลายเป็นประธาน
ของศาสนจักร และท่านนำอย่างองอาจกล้า
หาญเป็นเวลาหลายปี

ตั้งแต่นั้นมาเราได้สนับสนุนประธานเอสตรา
แทฟท์ เบ็นสัน ประธานฮาเวิร์ต ดับเบิลยู.
ฮันเตอร์ ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ และ

ประธานโรมัส เอส. มอนสันเป็นประธาน
ศาสนจักร—เป็นศาสดาพยากรณ์ที่แท้จริง!
พี่น้องที่รัก สิ่งหนึ่งที่เราพึงทำไว้ คือ
ทำลายความเชื่อเก่าแก่ที่ว่าพระผู้เป็นเจ้า
ทรงหยุดตรัสกับบุตรธิดาของพระองค์แล้ว
ไม่มีสิ่งใดนอกเหนือจากความจริงนี้ ศาสดา
พยากรณ์เป็นผู้นำศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า
ในทุกสมัยการประทาน ตั้งแต่อาดัมจนถึง
ปัจจุบัน⁴ ศาสดาพยากรณ์เป็นพยานถึงพระ
เยซูคริสต์—ถึงความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
และพระพันธกิจตลอดจนการปฏิบัติศาสนกิจ
ของพระองค์บนแผ่นดินโลก⁵ เรายกย่อง
ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเป็นศาสดา
พยากรณ์ของสมัยการประทานสุดท้ายนี้
และเรายกย่องชายทุกคนที่รับช่วงต่อจาก
ท่านเป็นประธานศาสนจักร

เมื่อเราสนับสนุนศาสดาพยากรณ์และ
ผู้นำคนอื่น⁶ เราอ้างกฎแห่งความเห็นชอบ
ร่วมกัน เพราะพระเจ้าตรัสว่า “จะไม่ให้แก่
ใครเลยที่จะออกไปตั้งสอนกิตติคุณของเรา,
หรือเสริมสร้างศาสนจักรของเรา, เว้นแต่เขา
จะได้รับแต่งตั้งโดยคนใดคนหนึ่งที่มีสิทธิ
อำนาจ, และเป็นที่ยอมรับแก่ศาสนจักรว่าเขา
มีสิทธิอำนาจและได้รับแต่งตั้งตามระเบียบ
โดยผู้นำของศาสนจักร”⁷

ในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระเจ้า สิ่ง
นี้ให้ความมั่นใจและศรัทธาแก่เราขณะที่เรา
พยายามทำตามพระบัญชาจากพระคัมภีร์
ให้ฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า⁸ ผ่านเสียง
ของศาสดาพยากรณ์ ผู้รับใช้ของพระองค์⁹
ผู้นำทุกคนในศาสนจักรของพระเจ้าได้รับ

เรียกโดยสิทธิอำนาจที่ถูกต้อง ไม่มีศาสนา พยากรณ์หรือผู้นำคนใดในศาสนจักรนี้ที่แต่งตั้งตนเอง ไม่มีศาสนาพยากรณ์คนใดมาจากการเลือกตั้ง พระเจ้าตรัสอย่างชัดเจนว่า “ท่านไม่ได้เลือกเรา แต่เราเลือกพวกท่าน และแต่งตั้งท่าน”¹⁰ ข้าพเจ้ากับท่านไม่ได้ “ลงคะแนนเสียง” เลือกผู้นำศาสนจักรไม่ว่าจะในระดับใดก็ตาม แต่เรามีสิทธิพิเศษในการสนับสนุนพวกเขา

วิถีของพระเจ้าแตกต่างจากวิถีของมนุษย์ วิถีของมนุษย์นำเอาผู้คนออกจากตำแหน่งหรือธุรกิจเมื่อพวกเขาชราภาพหรือพิการ แต่วิถีของมนุษย์ไม่ใช่และจะไม่มีวันเป็นวิถีของพระเจ้า การสนับสนุนศาสนาพยากรณ์ของเราเป็นคำมั่นสัญญาส่วนตัวว่าเราจะทำสุดความสามารถในการส่งเสริมลำดับความสำคัญตามคำพยากรณ์ของพวกท่าน การสนับสนุนของเราเป็นตัวบ่งชี้ที่เหมือนคำปฏิญาณว่าเรารับรู้ว่าการเรียกเป็นศาสนาพยากรณ์ของพวกท่านถูกต้องและผูกมัดเราไว้

ยี่สิบหกปีก่อนที่เฮลเดอร์จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธจะเป็นประธานศาสนจักร ท่านกล่าวว่า “ข้อผูกมัดที่เราทำเมื่อเรายกมือ... ถือเป็นข้อผูกมัดอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุด *มิได้* หมายความว่าเราจะไปตามทางของเราอย่างเจียบๆ และเต็มใจให้ศาสนาพยากรณ์ของพระเจ้ากำกับ

ดูแลงานนี้ แต่หมายความว่า...เราจะสนับสนุนท่าน เราจะสวดอ้อนวอนให้ท่าน เราจะปกป้องชื่อเสียงอันดีของท่าน และเราจะพยายามทำตามคำแนะนำของท่านเมื่อพระเจ้าทรงบัญชาท่าน”¹¹

พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ทรงนำศาสนจักรที่ดำรงอยู่ของพระองค์!¹² พระเจ้าทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์สำหรับศาสนจักรแก่ศาสนาพยากรณ์ของพระองค์ เมื่อวานนี้หลังจากเราได้รับเชิญให้สนับสนุนโรมัส เอส. มอนสันเป็นประธานศาสนจักร เรามีสิทธิพิเศษที่ได้สนับสนุนท่าน ที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุด และสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองในฐาณะศาสนาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้และผู้เปิดเผย ลองคิดดู! เราสนับสนุนชาย 15 คนเป็นศาสนาพยากรณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้า! พวกท่านถือฤกษ์แจฐานะปุโรหิตทั้งหมดที่เคยประสาทดแก่มนุษย์ในสมัยการประทานนี้

การเรียกชาย 15 คนสู่ความเป็นอัครสาวกศักดิ์สิทธิ์ให้ความคุ้มครองที่ดีเยี่ยมแก่เราในฐาณะสมาชิกของศาสนจักร เพราะเหตุใดหรือ เพราะการตัดสินใจของผู้นำเหล่านี้ต้องเป็นเอกฉันท์¹³ ลองนึกดูว่าพระวิญญูญาณต้องทรงดลใจทั้ง 15 คนอย่างไรเพื่อทำให้เกิดความเป็นเอกฉันท์ ทั้ง 15 คนนี้มีภูมิหลังทางการศึกษาและงานอาชีพที่หลากหลาย และมีความเห็นที่แตกต่างกันในหลายเรื่อง

เชื่อข้าพเจ้าเถิด! ชาย 15 คนนี้—ศาสนาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย—รู้ว่าพระประสงค์ของพระเจ้าคืออะไรเมื่อมีความเป็นเอกฉันท์! พวกท่านมีคำมั่นสัญญาที่จะต้องเห็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จลุล่วงอย่างแท้จริง คำสวดอ้อนวอนของพระเจ้าเป็นแบบแผนให้ชายทั้ง 15 คนนี้เมื่อพวกท่านสวดอ้อนวอนว่า “ขอให้พระประสงค์ของพระองค์เป็นไปบนแผ่นดินโลกดังที่เป็นไปในสวรรค์”¹⁴

อัครสาวกที่มีอายุสูงสุดสวดในตำแหน่งอัครสาวกเป็นผู้ควบคุม¹⁵ โดยปกติ ระบบอาวุโสจะนำชายที่สูงวัยกว่ามาสู่ตำแหน่งประธานของศาสนจักร¹⁶ สิ่งนี้ให้ความต่อเนื่อง วุฒิกวาระสูง ประสบการณ์ และการเตรียมพร้อมอันยาวนาน ดังที่พระเจ้าทรงนำทาง

พระเจ้าพระองค์เองทรงสถาปนาศาสนจักรในสมัยนี้ พระองค์ทรงจัดตั้งระบบการปกครองอันน่าอัศจรรย์ซึ่งมีตำแหน่งข้า้ดำรงและบุคลากรรักษาการ ระบบนี้ให้ความเป็นผู้นำตามคำพยากรณ์แม้จะมีความเจ็บป่วยทุพพลภาพที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ซึ่งมาพร้อมด้วยที่สูงชัน¹⁷ มีดุลยภาพและเครื่องคุ้มกันมากมายจนไม่มีใครสามารถนำศาสนาจักรไปในทางที่ผิดได้ ผู้นำระดับอาวุโสได้รับการสอนพิเศษอย่างสม่ำเสมอเพื่อว่าสักวันหนึ่งพวกท่านจะพร้อมรับตำแหน่งในสภาสูงสุด

พวกท่านเรียนรู้ที่จะฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าผ่านการกระซิบของพระวิญญาณ

ขณะที่รับใช้เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งของประธาน เอสรา เทพท์ เป็นสัน ผู้ซึ่งในเวลานั้นกำลังเข้าใกล้จุดสิ้นสุดของชีวิตมรตัย ประธาน กอร์ดอน บี. ینگคีลีย์อธิบายว่า

“หลักธรรมและระเบียบปฏิบัติซึ่งพระเจ้าทรงจัดตั้งไว้เพื่อปกป้องศาสนจักรของพระองค์เตรียมไว้สำหรับ...ทุกสภาวะการณ์ เป็นสิ่งสำคัญ...ที่จะไม่มีข้อสงสัยหรือข้อกังวลเกี่ยวกับการปกครองของศาสนจักรและการใช้ของประธานแห่งการพยากรณ์ รวมถึงสิทธิ์แห่งการตัดสินใจและการเปิดเผยในการบริหารกิจงานกิจและโครงการของศาสนจักรเมื่อประธานอาจป่วยหรือไม่สามารถทำงานได้เต็มที่

“ฝ่ายประธานสูงสุดและสภาอัครสาวกสิบสองได้รับเรียกและแต่งตั้งให้ถือฤกษ์แห่งฐานะปุโรหิต พวกท่านมีสิทธิอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการปกครองศาสนจักรเพื่อจะปฏิบัติศาสนพิธี อรรถาธิบายหลักคำสอน ตลอดจนจนสถาปนาและดำรงรักษา

ระเบียบปฏิบัติเหล่านั้น”

ประธาน ینگคีลีย์กล่าวต่อไปว่า

“เมื่อประธานป่วยหรือไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ในทุกหน้าที่ของตำแหน่งท่านที่ปรึกษาทั้งสองของท่านร่วมกันเป็นโคเวิร์มฝ่ายประธานสูงสุด พวกท่านจะดำเนินงานประจำวันของฝ่ายประธานต่อไป...

“...แต่คำถามสำคัญเรื่องนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ โครงการ หรือหลักคำสอนจะได้รับพิจารณาอย่างรอบคอบร่วมกับการสวดอ้อนวอนโดยฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองร่วมกัน”¹⁸

ปีที่ผ่านมา เมื่อประธานมอนสันมาถึงเหตุการณ์สำคัญของการครบรอบ 5 ปีในการรับใช้ประธานศาสนจักร ท่านได้ร่ำร้องถึง 50 ปีของท่านในการรับใช้เพื่ออัครสาวกท่านกล่าวว่า “สุดท้ายแล้วความชราก็จะมาถึงเราทุกคน อย่างไรก็ตาม เราเปล่งเสียงร่วมกับกษัตริย์เป็นเจมิน ผู้กล่าวว่า... ‘ข้าพเจ้าก็เหมือนตัวท่าน, ต้องอยู่ภายใต้ความอ่อนแอทุกอย่างทางร่างกายและจิตใจ; กระนั้น ข้าพเจ้าได้รับเลือก...และได้รับการ

อุทิศถวายโดยบิดาข้าพเจ้า, ...และได้รับการดูแลและการปกป้องรักษาโดยเดชานุภาพอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์, ให้รับใช้ท่านด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลังกำลังซึ่งพระเจ้าประทานให้ข้าพเจ้า’ (โมไซยาห์ 2:11)”

ประธานมอนสันกล่าวต่อไปว่า “แม้จะมีความท้าทายทางสุขภาพที่อาจมาหาเรา แม้จะมีความอ่อนแอทางร่างกายหรือจิตใจ แต่เราปรับใช้ด้วยสุดความสามารถของเรา ข้าพเจ้ารับรองกับท่านว่าศาสนจักรอยู่ในมือที่ดีที่สุดที่จัดตั้งขึ้นสำหรับสภาแห่งฝ่ายประธานสูงสุดและโคเวิร์มอัครสาวกสิบสองรับรอง [เรา] ว่าศาสนจักรจะอยู่ในมือที่ดีที่สุดเสมอ และไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ไม่ต้องกังวลหรือกลัว พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งเราดำเนินตาม นมัสการ และรับใช้ ทรงเป็นผู้นำอยู่เสมอ”¹⁹

ขอขอบคุณประธานมอนสันสำหรับความจริงเหล่านั้น! ขอขอบคุณสำหรับแบบอย่างและการอุทิศตนรับใช้ตลอดวันเวลาของท่าน ข้าพเจ้าขอพูดแทนสมาชิกศาสนจักรทั่วโลกในการพร้อมใจกันแสดงความขอบคุณท่านอย่างจริงจัง เรายกย่องท่าน! เราชรักท่าน! เราสนับสนุนท่าน ไม่เพียงการยกมือเท่านั้น แต่ทั้งสุดใจและสุดความพยายามอุทิศถวายตนของเรา “เราสวดให้ท่านเสมอ ศาสดาที่รัก!”²⁰ อย่างนอบน้อมและศรัทธากล้า ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. “เราขอบพระทัยสำหรับศาสดา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 10.
2. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โธมัส เอ. สมิธ (1998), 234; เพิ่มตัวอน ข้อความนี้เขียนขึ้นในปี 1898 เมื่อประธาน สมิธเป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด.
3. รายละเอียดเพิ่มเติม ดู Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle* (2003), 153–56.
4. ดู คู่มือพระคัมภีร์, “สมัยการประทาน.”
5. มีศาสดาพยากรณ์หลายท่านทำนอกรวมถึงการมาของพระเจ้า รวมถึงลีไฮ (ดู 1 นีไฟ 1:19), นีไฟ (ดู 1 นีไฟ 11:31–33; 19:7–8), เจคอบ (ดู เจคอบ 4:4–6), เป็นเจมิน (ดู โมไซยาห์ 3:5–11, 15), อมินาโด (ดู โมไซยาห์ 15:1–9), แอลมา (ดู แอลมา 40:2), และแซมวีเอลชาวเลมัน (ดู ฮีลามัน 14:12). ก่อนพระผู้ช่วยให้รอดประสูติในเบธเลเฮม พวกท่านทำนายถึงการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ที่ตามมา

6. หลักธรรมแห่งการสนับสนุนผู้นำเป็นพื้นฐานตลอดทั่วศาสนจักรของพระเจ้า บุคคลคนหนึ่งจะได้รับ การสนับสนุนก่อนได้รับการวางมือมอบหน้าที่ การเรียกหรือก่อนได้รับแต่งตั้งสู่ตำแหน่งในฐานะ ปุโรหิต.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:11 ระเบียบปฏิบัติ ของการสนับสนุนผู้นำของเรามีใช้เมื่อวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1830 เมื่อศาสนจักรได้รับการจัดตั้ง และในเดือนมีนาคมปี 1836 เมื่อสมาชิกในฝ่าย ประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสองได้รับการสนับสนุนเป็นศาสตาศาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และ ผู้เปิดเผย (ดู *History of the Church*, 1:74–77; 2:417).
8. พระคัมภีร์มอรมอนเตือนถึงอันตรายถ้าเราไม่ใส่ใจ คำสอนของศาสตาศาพยากรณ์ เราอ่านว่า “อาคาร ใหญ่และกว้างหลังนั้นคือความหิ่งห้อยของ โลก; และอาคารนั้นถล่มลงมา, และการถล่มของ อาคารนั้นใหญ่หลวงนัก. และเทพของพระเจ้า กล่าว...ว่า: ความพินาศของประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวง, ที่ต่อสู้อัครสาวกสิบสอง ของพระเมสสิยาห์ไปตกจักเป็นเช่นนั้น” (1 นีไฟ 11:36).
9. ดู ดาเนียล 9:10; อาโมส 3:7; หลักคำสอนและ พันธสัญญา 21:1, 4–5; 124:45–46.
10. ยอห์น 15:16. หลักแห่งความเชื่อข้อห้าอธิบายว่า “เราเชื่อว่ามนุษย์ต้องได้รับการเรียกจากพระเจ้าเป็น เจ้า, โดยการพยากรณ์, และโดยการวางมือโดยผู้มี สิทธิอำนาจ, เพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณและปฏิบัติ ศาสนพิธีของพระกิตติคุณนั้น.”
11. คำสอนของประธานศาสนจักร: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ (2011), 66; เพิ่มตัวเอน คำอ้างอิงนี้ยกมา จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่โดยอัลเบิร์ตจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธในปี 1919 ท่านเป็นประธาน ศาสนจักรในปี 1945.
12. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:30, 38.
13. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:27.
14. 3 นีไฟ 13:10; ดู มัทธว 6:10; ลูกา 11:2 ด้วย.
15. เมื่อประธานของศาสนจักรสิ้นชีวิต ฝ่ายประธาน สูงสุดจะยุติลงและที่ปรึกษาจะกลับเข้าสู่โครัม อัครสาวกสิบสอง จากนั้นโครัมอัครสาวกสิบสองจะควบคุมศาสนจักรจนกว่าจะมีการจัดตั้ง ฝ่ายประธานสูงสุดอีกครั้ง ช่วงเวลานั้นเรียกว่า ช่วงเวลาผลัดเปลี่ยนอัครสาวก ตามประวัติศาสตร์ ช่วงเวลานั้นมีระยะเวลาแตกต่างกันตั้งแต่สั้นไป จนถึงสามปีครึ่ง
16. แน่นนอนว่ารูปแบบการรับช่วงต่อไม่ได้ใช้กับ การเรียกโจเซฟ สมิธ ผู้ได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าให้ เป็นศาสตาศาพยากรณ์ของการฟื้นฟูและประธานคน แรกของศาสนจักร (ดู 3 นีไฟ 3:6–22; ดู อับราฮัม 3:22–23 ด้วย).
17. เรารู้ว่าพระเจ้าพระองค์เองทรงสามารถเรียกเราคน ใดก็ได้กลับบ้านในเวลาใดก็ได้ที่พระองค์ทรงเลือก
18. Gordon B. Hinckley, “God Is at the Helm,” *Ensign*, May 1994, 54; ดู Gordon B. Hinckley, “He Slumbers Not, nor Sleeps,” *Ensign*, May 1983, 6 ด้วย.
19. “Message from President Thomas S. Monson,” *Church News*, Feb. 3, 2013, 9.
20. “เราสวดให้ท่านเสมอ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 12.

โดย แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

จงดำเนินชีวิตตาม ถ้อยคำของศาสตาศา พยากรณ์

เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ศักดิ์สิทธิ์ของสวรรค์ เราสนับสนุน ศาสตาศาพยากรณ์และเลือกดำเนินชีวิตตามถ้อยคำของท่าน

พระบิดาในสวรรค์ทรงรักลูกๆ ของ พระองค์ทุกคน ประารถนาให้พวก เขารู้และเข้าใจแผนแห่งความสุข ดั่งนั้น พระองค์ทรงเรียกศาสตาศาพยากรณ์ ผู้ได้รับการแต่งตั้งด้วยอำนาจและสิทธิ อำนาจให้กระทำในพระนามของพระเจ้าเป็น เจ้าเพื่อความรอดของลูกๆ ของพระองค์ พวกเขาเป็นผู้สื่อสารแห่งความชอบธรรม พยานของพระเยซูคริสต์ และอำนาจอัน ไม่มีที่สิ้นสุดแห่งการชดใช้ของพระองค์ พวกเขาถืออภัยโทษของอาณาจักรพระเจ้าเป็นเจ้า บนแผ่นดินโลกและมีสิทธิอำนาจในการ ประกอบศาสนพิธีแห่งความรอด

ในศาสนจักรที่แท้จริงของพระเจ้า “ไม่มีใคร เลยเว้นแต่คนเดียวเท่านั้นบนแผ่นดินโลกใน เวลาใดเวลาหนึ่งที่ได้รับการประสาทอำนาจ นี้และอภัยโทษทั้งหลายของฐานะปุโรหิตนี้”¹ เราสนับสนุนประธานโรมัส เอส. มอนสันใน ฐานะศาสตาศาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย ท่านเปิดเผยพระวจนะของพระเจ้าเพื่อ นำทางและกำกับดูแลศาสนจักร *ทั้งหมด* ดังประธานเจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์อธิบาย

ว่า “ประธานศาสนจักร...เท่านั้นที่มีสิทธิรับ การเปิดเผยเพื่อศาสนจักร”²

เกี่ยวกับศาสตาศาพยากรณ์ที่มีชีวิต พระเจ้า ทรงบัญชาผู้คนของศาสนจักรว่า

“เจ้าจงเอาใจใส่ถ้อยคำและบัญญัติ *ทั้งหมด* ของเขา ซึ่งเขาจะให้แก่เจ้าเมื่อเขาได้ รับมัน, โดยเดินอยู่ในความบริสุทธิ์ทั้งหมด ต่อหน้าเรา;

“เพราะคำของเขาเจ้าจงรับ, ราวกับมาจาก ปากเราเอง, ด้วยความอดทนอย่างที่สุดและ ศรัทธา.

“เพราะโดยทำสิ่งเหล่านี้ประดุจแห่งนรกจะ เอาชนะเจ้าไม่ได้”³

เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ศักดิ์สิทธิ์ ของสวรรค์ เราสนับสนุนศาสตาศาพยากรณ์ และเลือกดำเนินชีวิตตามถ้อยคำของท่าน

เราสนับสนุนที่ปรึกษาของประธานมอนสัน และโครัมอัครสาวกสิบสองในฐานะศาสตาศา พยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยด้วย “พวก ท่านมีสิทธิ พลังและสิทธิอำนาจที่จะประกาศ พระดำริและพระประสงค์ของ [พระเจ้า]... โดยขึ้นอยู่กับ...ประธานศาสนจักร”⁴ พวก

ท่านพูดในพระนามของพระคริสต์ พวกท่านพยากรณ์ในพระนามของพระคริสต์ พวกท่านทำทุกสิ่งในพระนามของพระเยซูคริสต์ ในถ้อยคำของพวกท่านเราได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าและเรารู้สึกถึงความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “และสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาจะกล่าวเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจจะเป็นพระคัมภีร์...และเดชะานุภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าอันส่งผลสู่ความรอด”⁵ พระเจ้าพระองค์เองตรัสว่า “ไม่ว่าโดยเสียงของเราเองหรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา ก็เหมือนกัน”⁶

เราสำนึกคุณสำหรับศาสนจักรที่ “ก่อสร้างสร้างขึ้นบนรากฐานของบรรดาอัครทูตและบรรดาผู้เผยพระวจนะ มีพระเยซูคริสต์เป็นศิลาหัวมุม”⁷ พระนิเวศน์ของพระเจ้าคือบ้านแห่งระเบียบ และเราต้องไม่มีวันถูกหลอกเรื่องจะหาคำตอบของปัญหาหรือข้อสงสัยว่าเสียงใดที่เราจะทำตามจากที่ใด เราต้องไม่ “ถูกซัดไปซัดมาและพัดไปพัดมาด้วยลมคำสั่งสอนทุกอย่าง”⁸ พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยพระวจนะของพระองค์ผ่านผู้รับใช้ที่ได้รับการแต่งตั้งของพระองค์ “เพื่อเตรียมธรรมิกชนสำหรับการปรนนิบัติและการเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์: จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า”⁹ เมื่อ

เราเลือกดำเนินชีวิตตามถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ เราอยู่บนเส้นทางพันธสัญญาที่นำไปสู่ความดีพร้อมนิรันดร์

เราเรียนรู้คุณค่าการสนับสนุนศาสดาพยากรณ์จากมารดาตัวคนเดียวซึ่งต้องดิ้นรนให้รอดชีวิตจากช่วงเวลาแห่งความอดอยาก พระเจ้าทรงแนะนำศาสดาพยากรณ์เอลียาห์ให้ไปยังเมืองศาเรฟัท ที่นั่นท่านพบหญิงม่ายซึ่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้สนับสนุนท่าน ขณะเอลียาห์เข้าเมือง ท่านเห็นเธอกำลังเก็บฟืนท่านจึงเรียกนางว่า “ขอเอาน้ำใส่ภาชนะมาให้ฉันสักหน่อย เพื่อฉันจะได้ดื่ม”¹⁰

“ขณะที่นางจะไปเอาน้ำมา ท่านก็เรียกนาง [อีก] แล้วบอกว่า “ขอน้ำขนมปังใส่มือมาให้ฉันสักหน่อยหนึ่ง

“และนางตอบว่า พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ดิฉันไม่มีขนมปังเลย มีแต่แป้งสักกำมือหนึ่งในหม้อ และน้ำมันเล็กน้อยในไห ดูลิ ดิฉันกำลังเก็บฟืนสองสามอัน เพื่อจะเข้าไปทำขนมสำหรับตัวเองและลูกชาย เพื่อเราจะได้อินแล้วก็ตาย”

เอลียาห์ตอบว่า “อย่ากลัวเลย จงไปทำตามที่เราพูด แต่จงทำขนมก่อนเล็กให้ฉัน ก่อนแล้วเอามาให้ฉัน ภายหลังจึงทำสำหรับตัวเธอและลูกของเธอ”¹¹

ขอให้ใช้เวลาสักนิดลองคิดถึงสิ่งที่ศาสดาพยากรณ์ขอให้มารดาที่กำลังจะอดตายทำว่า

ยากเพียงใด แน่นนอนองค์พระผู้เป็นเจ้าเองทรงสามารถเตรียมอาหารให้ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ได้ แต่โดยที่กระทำในพระนามพระเจ้า เอลียาห์ทำตามการชี้แนะโดยขอให้ธิดาที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเสียดสละทุกสิ่งที่มีเพื่อสนับสนุนศาสดาพยากรณ์

แต่เอลียาห์ให้สัญญาด้วยว่าจะได้รับพรแห่งการเชื่อฟัง “เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า แบ่งในหม้อนั้นจะไม่ขาด และน้ำมันในไหนั้นจะไม่หมด”¹² พระเจ้าประทานโอกาสให้หญิงม่ายเลือกที่จะเชื่อและทำตามถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์

ในโลกที่ถูกคุกคามด้วยความขาดแคลนความชอบธรรมและการอดตายทางวิญญาณ เราได้รับพระบัญชาให้สนับสนุนศาสดาพยากรณ์ ขณะเราเอาใจใส่สิ่งที่สนับสนุนและยืนหยัดในถ้อยคำของท่าน เราเป็นพยานว่าเราศรัทธาที่จะยอมตนอย่างนอบน้อมต่อพระประสงค์ พระปรีชาญาณ และ ตามเวลาที่เหมาะสมของพระเจ้า

เราเอาใจใส่ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ แม้เมื่อเราอาจรู้สึกว่าจะไม่สมเหตุผล ไม่สะดวกสบายและอึดอัด ตามมาตรฐานของโลกนี้ การทำตามศาสดาพยากรณ์อาจไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม แต่การทำตามศาสดาพยากรณ์ถูกต้องเสมอ “เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไร ทางของเราก็สูงกว่าทางของพวกเจ้า และความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเจ้าอย่างนั้น”¹³ “จงวางใจในพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง”¹⁴

พระเจ้าทรงยกย่องและโปรดปรานผู้ที่เอาใจใส่การชี้แนะของศาสดาพยากรณ์ สำหรับหญิงม่ายแห่งศาเรฟัท การเชื่อฟังเอลียาห์ช่วยชีวิตเธอให้รอดและแน่นนอนชีวิตของบุตรชายเธอด้วย ดังที่ศาสดาพยากรณ์สัญญาไว้ “นางและครอบครัวกับเอลียาห์ก็รับประทานอยู่หลายวัน... ตามพระวจนะของพระยาห์เวห์ซึ่งตรัสทางเอลียาห์”¹⁵

พระเจ้า “จะทรงเลี้ยงดูผู้วางใจในพระองค์”¹⁶ ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์เปรียบดังมานาของจิตวิญญาณเรา เมื่อเราได้รับส่วน เราได้รับพร ได้รับการปกป้องรักษาทั้งทางโลกและทางวิญญาณ เมื่อเราเต็มคำถ้อยคำของท่านเหล่านี้ เราเรียนรู้วิธีมาหาพระคริสต์และ

มีชีวิต

เอลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองก็เขียนว่าโดยศาสดาพยากรณ์ “พระเจ้าทรงเปิดเผยความจริงแห่งความรอด...ความรอดซึ่งอยู่ในพระคริสต์ พระองค์ทรงวางแผน...กำหนดเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์...ทุกยุค: พระเจ้าทรงขึ้นนำสิ่งจำเป็นแก่ผู้คนของพระองค์ในช่วงเวลาแห่งความเป็นความตาย และแน่นอนว่าในวันเวลาภายหลังนั้น จะถึงเวลาที่ไม่มีสิ่งใดจะช่วยผู้คนของพระองค์ให้รอดได้นอกจากปรีชาญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ไหลหลั่งลงมาจกสวรรค์ผ่านริมฝีปากศาสดาพยากรณ์”¹⁷

สำหรับดิฉัน ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่สอนโดยครูชั้นเรียนกุลสตรีทำให้ดิฉันเห็นชัดว่าสัมพันธภาพการแต่งงานในพันธสัญญาควรเป็นเช่นไร ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ทำให้ดิฉันมีศรัทธาและความหวังว่าสามารถเตรียมพร้อมเพื่อมีบ้านที่เป็นสุขได้ การศึกษาคำสอนของศาสดาพยากรณ์อย่างต่อเนื่องทั้งในสมัยโบราณและสมัยนี้คำจูนดิฉันในช่วงหลายปีที่หนักหนาและเหน็ดเหนื่อยกับการให้กำเนิด สอนและบำรุงเลี้ยงลูกๆ เจ็ดคน ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์และที่สอนจากแท่นพูดนี้คือถ้อยคำแห่งการปลอบโยน ความรัก ความแข็งแกร่งและความร่าเริงยินดีที่โอบอุ้มเราทุกคนไว้

เมื่อเราเอาใจใส่ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ เราเสริมสร้างบ้านและชีวิตเราบนฐานมั่นคงหนักหนานิรันดร์ “ศิลาของพระเจ้าไถ้ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ...เพื่อเมื่อมารจะส่งลมอันมีกำลังแรงของเขามา, แท้จริงแล้ว, ลูกศรของเขาในลมหมุน, แท้จริงแล้ว, เมื่อลูกหีบของเขาและพายุลมอันมีกำลังแรงของเขาทั้งหมดจะกระหน่ำมาบนลูก, มันจะไม่มีพลังเหนือลูกเพื่อลากเอาลูกลงไปสู่...ความเศร้าหมองและวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่”¹⁸

เรามีทางเลือก เราอาจเลือกที่จะเพิกเฉยทำเป็นเล่น ลบหลู่ หรือต่อต้านพระวจนะของพระคริสต์ซึ่งพูดโดยผู้รับใช้ที่ทรงแต่งตั้ง แต่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนว่าผู้ที่ทำเช่นนั้นจะถูกตัดออกจากผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระองค์¹⁹

เมื่อเราอ่านและศึกษาถ้อยคำศักดิ์สิทธิ์ของศาสดาพยากรณ์ร่วมกับการสวดอ้อนวอน ด้วยศรัทธาในพระคริสต์ ด้วยเจตนา

แท้จริง พระวิญญาณบริสุทธิ์จะตรัสความจริงในความคิดและใจเรา ขอให้เราเปิดหูเพื่อฟัง เปิดใจเพื่อเข้าใจและเปิดความคิดเพื่อเราจะเห็นความลึกลับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า²⁰

ดิฉันเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเรียกโจเซฟ สมิทเป็นศาสดาพยากรณ์เพื่อฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และฐานะปุโรหิตมาสู่แผ่นดินโลก และเป็นพยานว่าปัจจุบันนี้เราได้รับการนำโดยศาสดาพยากรณ์ที่แท้จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ประธานมอนสันขอให้เราเลือกที่จะยืนหยัดดำเนินชีวิตตามถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์จนเราเป็นหนึ่งเดียวกันในศรัทธา บริสุทธิในพระคริสต์ และเปี่ยมด้วยความรู้เรื่องพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:7; ดู *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 2.1.1 ด้วย: “พระเยซูคริสต์ทรงถือฤกษ์และฐานะปุโรหิตทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนจักรพระองค์ พระองค์ทรงประสาทฤกษ์แก่ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกให้อัครสาวกแต่ละคนของพระองค์ อัครสาวกผู้มีอาวุโสสูงสุดที่ยังมีชีวิตอยู่ซึ่งได้แก่ประธานศาสนจักร เป็นเพียงคนเดียวบนแผ่นดินโลกที่มีสิทธิอำนาจใช้ฤกษ์และฐานะปุโรหิตทั้งปวง”

2. เจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์, “When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?” (ปราศรัยกับบุคลากรเซมินารีและสถาบัน มหาวิทยาลัยบริกัม ยังก์ 7 กรกฎาคม 1954).
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 21:4-6; เน้นตัวเอน.
4. เจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์, “When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?”
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:4.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:38.
7. เอเฟซัส 2:20.
8. เอเฟซัส 4:14.
9. เอเฟซัส 4:12-13.
10. 1 พงษ์กษัตริย์ 17:10.
11. 1 พงษ์กษัตริย์ 17:11-13 เน้นตัวเอน.
12. 1 พงษ์กษัตริย์ 17:14.
13. อิสยาห์ 55:9.
14. สุภาษิต 3:5.
15. 1 พงษ์กษัตริย์ 17:15-16.
16. โรเจอร์ ฮอฟฟ์มัน, “Consider the Lilies of the Field” (1991).
17. บรูซ อาร์. แมคคองก็, *A New Witness for the Articles of Faith* (Deseret Book Company, 1985), 475; ปรีบทีรื่องหมายวรรคตอน; ได้รับความอนุญาตให้ใช้.
18. ฮีบรนัน 5:12.
19. ดู 3 นีโพอ 20:23.
20. ดู โมไซยาห์ 2:9.

โดย เอ็ลเคอร์ โรเบิร์ต คี. เฮลส์
แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง

ชีวิตนิรันดร์—คือ การรู้จักพระบิดา บนสวรรค์ของเรา และพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระองค์

*พระเจ้าเป็นเจ้าและพระคริสต์เป็นพระบิดาและพระบุตร—เป็นสภาวะที่แยก
จากกัน แตกต่างกันผู้ทรงเป็นหนึ่งในอย่างสมบูรณ์ในจุดประสงค์ของพระองค์*

หลายปีก่อนข้าพเจ้ามีโอกาสศึกษา
ประจักษ์พยานสุดท้ายของศาสนาด
พยากรณ์ในแต่ละสมัยการประทาน
แต่ละท่านเป็นพยานอย่างทรงพลังถึงพระเจ้าผู้
เป็นเจ้าของพระบิดาและพระเยซูคริสต์พระบุตร
ของพระองค์
เมื่อข้าพเจ้าอ่านประจักษ์พยานเหล่านี้—
และประจักษ์พยานอื่นๆ อีกมากมายที่คล้าย
กับพวกท่านตลอดหลายปีที่ผ่านมา—ข้าพเจ้า
รู้สึกประทับใจเสมอที่ได้รู้สึกว่าพระบิดาบน
สวรรค์ทรงรักบุตรหัวปีของพระองค์มากเพียง
ใดและพระเยซูทรงแสดงความรักของพระองค์
โดยการเชื่อฟังพระประสงค์ของพระบิดามาก
เพียงไหน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อเราทำสิ่งที่
จำเป็นเพื่อรู้จักทั้งสองพระองค์และรู้ถึงความ
รักที่พระองค์ทรงมีต่อกัน เราจะได้รับ “ของ
ประทานสำคัญที่สุดในบรรดาของประทานทั้ง
ปวงของพระเจ้า” แม้ชีวิตนิรันดร์ เพราะ

“นี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขาจัก
พระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว
และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา”²
ของประทานเหล่านี้จะเป็นของเราได้อย่างไร
สิ่งนี้ได้มาจากการเปิดเผยส่วนตัว ซึ่งมีการพูด
ถึงและสอนไว้แล้วในเช้าวันนี้
ท่านจำครั้งแรกที่ท่านรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
และรู้สึกถึงความรักของพระองค์ได้หรือไม่ สมัย
เป็นเด็ก ข้าพเจ้าเคยมองไปบนท้องฟ้าที่เต็มไปด้วย
ดวงดาวและไตร่ตรองและรู้สึกถึงการ
ประทับอยู่ของพระองค์ ข้าพเจ้าตื่นเต้นที่ได้
ค้นหาความสวยงามของการรังสรรค์ของพระ
ผู้เป็นเจ้าของ—จากแมลงตัวเล็กๆ ถึงต้นไม้สูงใหญ่
เมื่อข้าพเจ้ารู้ถึงความงามของโลกนี้ ข้าพเจ้ารู้
ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้
ว่าข้าพเจ้าเป็นลูกหลานทางวิญญาณโดยแท้
จริง ว่าเราทั้งหลายเป็นบุตรและธิดาของพระ-

ผู้เป็นเจ้าของ

ท่านอาจถามว่า ข้าพเจ้ารู้ได้อย่างไร พระ
คัมภีร์สอนว่า “แก่บางคนมีให้ไว้โดยพระวิญ
ญาณบริสุทธิ์เพื่อรู้ว่า พระเยซูคริสต์คือพระบุตร
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และ...แก่คนอื่น ๆ มีให้ไว้
เพื่อเชื่อถ้อยคำของพวกเขา, เพื่อพวกเขาจะได้
มีชีวิตนิรันดร์ด้วยหากพวกเขาเชื่อสัตย์ต่อไป”³
จากมุมมองของข้าพเจ้า นี่ไม่ได้หมายความว่า
บางคนจะต้องฟังประจักษ์พยานของคนอื่น
ตลอดไป

ประจักษ์พยานของข้าพเจ้าเองเติบโตเมื่อ
ข้าพเจ้าเรียนรู้เกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์และ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจากคำสอนและประจักษ์
พยานของบิดามารดา ครูสอนของข้าพเจ้า พระ
คัมภีร์—ซึ่งข้าพเจ้าอ่านอย่างขยันหมั่นเพียร
—และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพระวิญญานบริสุทธิ์
เมื่อข้าพเจ้าใช้ศรัทธาและเชื่อฟังพระบัญญัติ
พระวิญญานบริสุทธิ์เป็นพยานว่าสิ่งที่ข้าพเจ้า
กำลังเรียนรู้เป็นจริง นี่เป็นวิธีที่ข้าพเจ้ารู้ได้ด้วย
ตัวเอง

การแสวงหาการเปิดเผยส่วนตัวเป็นกุญแจ
ในกระบวนการนี้ นี่ไม่ใช่เชื่อเชื่อเราแต่ละคนให้
“เต็มคำพระวจนะของพระคริสต์; เพราะดูเถิด,
พระวจนะของพระคริสต์จะบอกท่านทุกสิ่งที่
ท่านควรทำ.”⁴

ก่อนวันเกิดครบแปดขวบ ข้าพเจ้าค้นหา
เพื่อรู้มากขึ้นเกี่ยวกับบิดาข้าพเจ้าอ่าน
พระคัมภีร์และสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่า
ข้าพเจ้าจะได้รับของประทานแห่งพระวิญญาน
เมื่อได้รับการยืนยัน ข้าพเจ้าเริ่มเข้าใจด้วยว่า
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและพระคริสต์เป็นพระบิดาและ
พระบุตร—เป็นสภาวะที่แยกจากกัน แตกต่าง
กัน ผู้ทรงเป็นหนึ่งในอย่างสมบูรณ์ในจุดประสงค์
ของพระองค์ “เรารัก [พระองค์ทั้งสอง] ก็เพราะ

[พระองค์ทั้งสอง] ทรงรักเราก่อน”⁵ ครั้งแล้ว ครั้งเล่าที่ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าพระองค์ทั้งสอง ทรงรักกันและทรงทำงานเพื่อประโยชน์ของเรา ขอให้ฟังพระคัมภีร์สองสามข้อในหลายๆ ข้อที่ สอนเกี่ยวกับความจริงนี้ดังนี้ :

เพื่อสอนเกี่ยวกับชีวิตก่อนเกิด พระบิดาบน สวรรค์ตรัสถึงพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็น “บุตร ที่รักของเรา, ซึ่งเป็นที่รักและที่เลือกแล้วของเรานับแต่กาลเริ่มต้น”⁶ เมื่อพระบิดาทรงสร้างโลก พระองค์ทรงทำเช่นนั้น “โดยพระองค์เดียวที่ถือ กำเนิดของ [พระองค์]”⁷

มารีย์ มารดาของพระเยซูได้รับการบอกว่า เธอจะให้กำเนิด “บุตรของพระเจ้าสูงสุด”⁸ และ เมื่อพระเยซูทรงเป็นเด็กหนุ่มพระองค์ทรงบอก มารดาของพระองค์ว่าพระองค์ต้อง “อยู่ในพระ- นิเวศของพระบิดา [ของพระองค์]”⁹ หลายปีต่อ มาเมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงรับบัพติศมา พระ- บิดาบนสวรรค์ตรัสจากฟ้าสวรรค์ว่า “ท่านผู้นี้ เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก”¹⁰

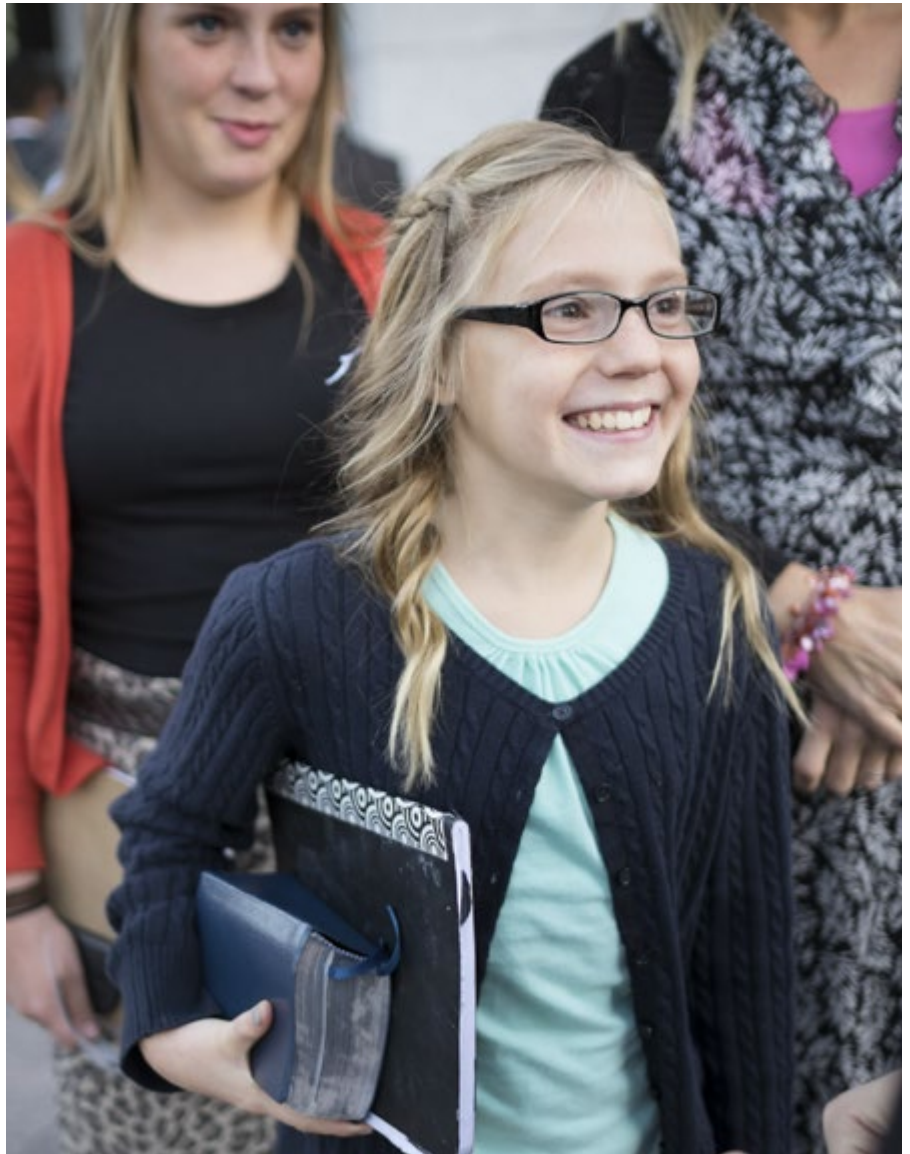
เพื่อสอนสานุศิษย์ของพระองค์ให้สวดอ้อน- วอน พระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านี้:

“ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลายผู้ สถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็น ที่เคารพสักการะ

“ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้ เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็น อย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก”¹¹

พระองค์ทรงสอนนิโคเดมัสว่า “พระเจ้าทรง รักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียว ของพระองค์”¹² และพระองค์ทรงอธิบายสิ่ง อัจฉริยะของพระองค์โดยตรัสว่า “พระบุตรจะ ทำสิ่งใดตามใจไม่ได้นอกจากที่ได้เห็นพระบิดา ทำ เพราะสิ่งใดที่ [พระบิดา] ทำ สิ่งนั้นพระบุตร จะทำเหมือนกัน”¹³

เมื่อโองการชดใช้สืบคลานเข้ามาใกล้ พระเยซูทรงสวดอ้อนวอนว่า “ข้าแต่พระบิดา ถึงเวลาแล้ว ... ข้าพระองค์ถวายพระเกียรติ แต่พระองค์ในโลก เพราะข้าพระองค์ทำกิจที่ พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ทำนั้นสำเร็จแล้ว”¹⁴ จากนั้นเมื่อพระองค์ทรงรับบาปอันหนักอึ้ง พระองค์ทูลอ้อนวอน “โอพระบิดาของข้าพระ- องค์ ถ้าเป็นไปได้ขอให้ถวายนี้อ่อนพินไปจากข้า- พระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดี ขอให้เป็นที่ไปตาม ใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตาม พระทัยของพระองค์”¹⁵ ในช่วงเวลาสุดท้ายบน ไม้กางเขนพระเยซูทรงสวดอ้อนวอนว่า “พระ- บิดาเจ้าข้า ขอทรงยกโทษพวกเขาเพราะเขาไม่ รู้ว่ากำลังทำอะไร” และจากนั้นทรงร้องเสียงดัง ตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอฝากจิต- วิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของ พระองค์”¹⁶

จากนั้นพระองค์ทรงไปเยี่ยมมิถุนายนของ คนเหล่านั้นที่ตายไปแล้ว ในโลกวิญญาณ เพื่อ ประทาน “อำนาจให้พวกเขาออกมา, หลังการ ฟิ้นคืนพระชนม์ของพระองค์จากบรรดาคนตาย, เพื่อเข้าไปในอาณาจักรของพระบิดาของพระ- องค์”¹⁷ หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้ ช่วยให้รอด พระองค์ทรงปรากฏต่อมารีย์ ชาว มักดาลา ตรัสว่า “เรากำลังจะขึ้นไปหาพระบิดา ของเราและพระบิดาของพวกท่าน”¹⁸

เมื่อพระองค์มาหาผู้คนที่ทวีปอเมริกา พระ- บิดาทรงแนะนำพระองค์โดยตรัสว่า “จงบุตร ที่รักของเรา, ผู้ที่เราพอใจมาก, ในเขาเราแฝ รัศมีภาพนามของเรา”¹⁹ เมื่อพระเยซูเสด็จลง มาท่ามกลางผู้คนที่พระวิหาร พระองค์ทรง แนะนำพระองค์เองโดยตรัสว่า “ดูเถิด, เราคือ พระเยซูคริสต์...เรา...ถวายสรรเสริญพระบิดา โดยรับเอาบาปของโลกมาไว้บนเรา”²⁰ เมื่อ

พระองค์ทรงสอนหลักคำสอนของพระองค์ พระองค์ทรงอธิบายว่า

“และนี่คือหลักคำสอนของเรา, และมันคือ หลักคำสอนซึ่งพระบิดาประทานให้เรา; และ เราเป็นพยานถึงพระบิดา, และพระบิดาทรง เป็นพยานถึงเรา”²¹

“ตามจริงแล้ว...และพระบิดาและเราเป็น หนึ่ง”²²

ในพระคัมภีร์เหล่านี้เราเห็นรูปแบบที่เป็น พยานถึงพระบิดาและพระบุตรว่าทรงเป็นสัด- ภาวะที่แยกกันชัดเจนได้หรือไม่ แล้วพระองค์ ทั้งสอง เป็นหนึ่ง ได้อย่างไร ไม่ใช่เพราะว่าทั้ง สองพระองค์เป็นบุคคลเดียวกันแต่เพราะว่าทั้ง สองพระองค์เป็นหนึ่งเดียวในจุดประสงค์ โดย พุ่มเทเท่ากันเพื่อ “[การ] ทำให้เกิดความเป็น ออมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์”²³

พระเยซูเป็นพระผู้เป็นเจ้า กระนั้นพระองค์

ยังทรงแยกแยะพระองค์เองว่าเป็นสัตว์ภาวะที่แยกกันโดยสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาของพระองค์และโดยตรัสว่าพระองค์ทรงกำลังทำตามน้ำพระทัยพระบิดาของพระองค์ ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ท่ามกลางชาวนี้ไฟพระองค์ทรงทูลอ้อนวอน “พระบิดา, ข้าพระองค์ไม่สวดอ้อนวอนเพื่อโลก, แต่เพื่อคนที่พระองค์ประทานจากโลกให้ข้าพระองค์... เพื่อข้าพระองค์จะอยู่กับพวกเขาตามที่พระองค์, พระบิดา, ทรงสถิตอยู่กับข้าพระองค์, เพื่อเราจะเป็นอย่างหนึ่ง, เพื่อข้าพระองค์จะได้รับการสรรเสริญโดยผ่านพวกเขา”²⁴

ด้วยความเข้าใจนี้ เราไม่ประหลาดใจที่การฟื้นฟูพระกิตติคุณเริ่มต้นด้วยการปรากฏพระองค์ของสัตว์ภาวะซึ่งได้รับรัศมีภาพแล้วสองพระองค์ไม่ใช่พระองค์เดียว จากนั้นมีตแรก ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเป็นพยานว่า “องค์หนึ่งรับสั่งกับข้าพเจ้า, โดยทรงเรียกชื่อข้าพเจ้าและตรัส, พลังซึ่งพระหัตถ์ไปที่อกองค์หนึ่ง—นี่คือบุตรที่รักของเรา, จงฟังท่าน!”²⁵

ศาสดาพยากรณ์หนุ่ม ผู้ซึ่งไปในป่าเพื่อค้นหาว่าท่านควรเข้าร่วมกับศาสนจักรใด ไปด้วยศรัทธาอันไม่สั่นไหวและออกมาพร้อมกับความรู้และพยานถึงพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงพระองค์เดียวและพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งพระองค์ส่งมา เช่นเดียวกันกับศาสดาพยากรณ์ก่อนหน้าท่านหลังจากนั้นโจเซฟกลายเป็นเครื่องมือในการฟื้นฟูความรู้ซึ่งนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ของโลก

ท่านสามารถแสวงหาพระบิดาบนสวรรค์ได้เช่นเดียวกันและ “พระเยซูของคัมภีร์ซึ่งศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก [เป็นพยาน]”²⁶ ในพระคัมภีร์และในการประชุมใหญ่สามัญนี้ เมื่อท่านแสวงหาพยานส่วนตัว—การเปิดเผยส่วนตัวของท่าน—ท่านจะพบว่าพระบิดาบนสวรรค์ได้ทรงเตรียมทางพิเศษให้ท่านเพื่อรู้ความจริงด้วยตัวท่านเอง ผ่านทางสมาชิกองค์ที่สามในพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ พระบุคคลที่เป็นวิญญาณที่เรารู้จักว่าเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์

“และเมื่อท่านจะได้รับเรื่องเหล่านี้”—รวมถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าแบ่งปันในวันนี้—“ข้าพเจ้าจะแนะนำท่านให้ทูลถามพระผู้เป็นเจ้า, พระบิดานิรันดร์, ในพระนามของพระคริสต์, ว่าเรื่องเหล่านี้จริงหรือไม่; และหากท่านจะทูลถามด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์, พระองค์จะทรงแสดงความจริงของเรื่องให้ประจักษ์แก่ท่าน, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์.

“และโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านจะรู้ [ด้วยความแน่นอน] ความจริงของทุกเรื่อง.”²⁷

พี่น้องชายหญิง ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงต้องการให้เราแสวงหาความรู้ที่แท้จริงนี้ คำพูดของศาสดาพยากรณ์ฮิลลามันที่ร้องจากภัสมธูลี: “จงจำ, จงจำไว้ว่าบนศิลาของพระผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ที่ลูกต้องสร้างรากฐานของลูก..., รากฐานซึ่งหากมนุษย์

จะสร้างบนนั้นแล้วพวกเขาจะตกไม่ได้”²⁸ ใช่แล้ว เราจะไม่ตก

รากฐานที่มั่นคงนั้นคือพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเป็น “ศิลาแห่งสวรรค์”²⁹ เมื่อเราสร้างบ้านของเราบนพระองค์ ฝนแห่งยุคสุดท้ายอาจตกลงมา อาจมีน้ำท่วมมา และลมอาจพัด แต่เราจะไม่ตก เราจะไม่ตกเพราะบ้านของเราและครอบครัวของเราจะมีรากฐานอยู่บนพระคริสต์³⁰

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าบ้านเช่นนั้นเป็น “บ้านแห่งรัศมีภาพ”³¹ ที่นั่นเราวมกันเพื่อสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาบนสวรรค์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระบุตรที่รักของพระองค์ ที่นั่นเราสรรเสริญและถวายความขอบพระทัยทั้งสองพระองค์ ที่นั่นเราบริกรรมพระวิญญาณบริสุทธิ์และ “คำสัญญาแห่งชีวิตนิรันดร์ซึ่ง [พระองค์ให้] แก่ [เรา], แม้รัศมีภาพของอาณาจักรเฮลเซียม”³²

ข้าพเจ้าเป็นพยานพิเศษว่าพระผู้ช่วยให้รอดคือพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงพระชนม์ พระบิดาบนสวรรค์นิรันดร์ของเราทรงรักเราและดูแลเรา เรามีศาสดาพยากรณ์ในสมัยการประทานนี้—แม้ประธานโรเบิร์ต เอส. มอนสัน—เพื่อชี้แนะและนำทางเรา พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เป็นพยานว่านี่เป็นความจริงแก่ทุกคนที่ออกไปแสวงหาความรู้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7.
2. ยอห์น 17:3.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:13–14.
4. 2 นีไฟ 32:3.
5. 1 ยอห์น 4:19.
6. โมเสส 4:2.
7. โมเสส 2:1.
8. ลูกา 1:32.
9. ลูกา 2:49.
10. มัทธว 3:17.
11. มัทธว 6:9–10.
12. ยอห์น 3:16.
13. ยอห์น 5:19; ลูกอ 17 ด้วย.
14. ยอห์น 17:1, 4.
15. มัทธว 26:39.
16. ลูกา 23:34, 46.
17. หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:51.
18. ยอห์น 20:17.
19. 3 นีไฟ 11:7.
20. 3 นีไฟ 11:10–11.
21. 3 นีไฟ 11:32.
22. 3 นีไฟ 11:27.
23. โมเสส 1:39.
24. 3 นีไฟ 19:29.
25. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17.
26. อีเธอร์ 12:41.
27. โมโรไน 10:4–5.
28. ฮิลลามัน 5:12.
29. โมเสส 7:53.
30. ลูก 3 นีไฟ 14:24–25.
31. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:119; 109:8, 16.
32. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:4.

โดยเจ็ลเคอร์เจมส์ เจ. ฮามูลา
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ศีลระลึกและการชดใช้

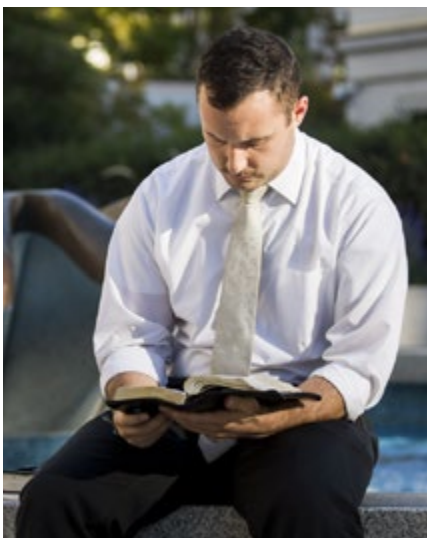
ศาสนพิธีศีลระลึกต้องศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์มากกว่านั้นสำหรับเราแต่ละคน

ในคำคืนแห่งเกทเสมณีและคัลวารี พระเยซูทรงร่วมชุมนุมนมัสการกับอัครสาวกของพระองค์เป็นครั้งสุดท้าย ที่ห้องชั้นบนในบ้านของสาวศิษย์คนหนึ่ง ในเยรูซาเล็ม และเป็นช่วงเทศกาลปัสกา¹

เบื้องหน้าพวกเขามีอาหารปัสกาทามประเพณี ประกอบด้วยลูกแกะถวายนูชา เหล้าองุ่น และขนมปังไร้เชื้อ เป็นสัญลักษณ์ของความรอดจากความตายและการตกเป็นทาสของชาวอิสราเอลในอดีต² และเป็นสัญลักษณ์ถึงการไถ่ที่ยังไม่เกิดขึ้น³ เมื่อมือนี้ใกล้จะเสร็จ พระองค์เยซูทรงหยิบขนมปังขึ้นมาอวยพรและหัก⁴ จากนั้นจึงส่งให้บรรดาอัครสาวกกลางตรัสว่า “จงรับประทานเถิด”⁵ “นี่เป็นกายของเรา ซึ่งให้ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา”⁶ ในวิธีเดียวกัน พระองค์ทรงหยิบถ้วยเหล้าองุ่น อวยพรและส่งต่อให้ผู้ที่อยู่รอบพระองค์กลางตรัสว่า “ถ้วยนี้...เป็นพันธสัญญาใหม่โดยโลหิตของเรา”⁷ “ที่หลังออกเพื่อยกบาป”⁸ “จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา”⁹

ในวิธีเรียบง่ายแต่ลึกซึ้งนี้ พระเยซูทรงจัดตั้งศาสนพิธีใหม่สำหรับผู้คนในพันธสัญญาของพระเจ้าเป็นเจ้า ไม่ต้องหลังเลือดหรือกิน

เนื้อสัตว์อีกต่อไปในการรอคอยการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการไถ่ของพระคริสต์ผู้ที่จะเสด็จมา¹⁰ แต่ใช้สัญลักษณ์ของเนื้อที่ฉีกออกกับเลือดที่หลังไหลของพระคริสต์ผู้เสด็จมาแล้ว แทน และกินเพื่อระลึกถึงการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการไถ่ของพระองค์¹¹ การมีส่วนร่วมในศาสนพิธีใหม่นี้จะแสดงแก่คนทั้งปวงว่าพวกเขายอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ที่สัญญาไว้และเต็มใจจะทำตามพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ผู้ที่เต็มใจยอมรับและดำเนินชีวิตตามนั้น ความตาย

ทางวิญญาณจะ “ผ่านพ้น” พวกเขา และจะได้รับชีวิตนิรันดร์แน่นอน

ในโมงยามและวันที่ตามมานั้น พระเยซูเสด็จไปเกทเสมณี ถูกพาไปคัลวารี และออกจากโมฆะที่อารีมาเถียวอย่างมีชัยชนะ หลังจากพระเยซูเสด็จจากไป บรรดาสาวศิษย์ผู้ชื่อสัตย์ของพระองค์ในเยรูซาเล็มและโดยรอบต่างก็มารวมกันในวันแรกของสัปดาห์เพื่อ “หักขนมปัง”¹² และพวกเขาทำอย่าง “อุทิศตัว”¹³ แน่แน่นอนว่า พวกเขาทำดั่งนั้นไม่เพียงเพราะระลึกถึงพระเจ้าซึ่งได้จากไป แต่เพื่อแสดงความขอบพระทัยและศรัทธาในการไถ่อันน่าอัศจรรย์ของพระองค์เช่นกัน

เมื่อพระเยซูเสด็จเยือนสาวศิษย์ของพระองค์ในทวีปอเมริกา พระองค์ก็ทรงจัดตั้งศีลระลึกท่ามกลางพวกเขาเช่นกัน¹⁴ ในการทำเช่นนั้นพระองค์ตรัสว่า “สิ่งนี้เจ้าจงถือปฏิบัติเสมอ”¹⁵ และ “มันจะเป็นประจักษ์พยานต่อพระบิดาว่าเจ้าระลึกถึงเราตลอดเวลา”¹⁶ และอีกครั้ง ในช่วงเริ่มต้นของการฟื้นฟู พระเจ้าทรงจัดตั้งศาสนพิธีศีลระลึก โดยประทานคำแนะนำคล้ายคลึงกันกับที่พระองค์ทรงประทานแก่สาวศิษย์ในสมัยของพระองค์¹⁷

ศาสนพิธีศีลระลึกเป็น “ศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ที่สุดพิธีหนึ่งในศาสนจักร”¹⁸ ศาสนพิธีนี้ต้องศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์มากกว่านั้นสำหรับเราแต่ละคน พระเยซูคริสต์พระองค์เองทรงจัดตั้งศาสนพิธีนี้เพื่อเตือนเราว่าพระองค์ทรงทำเช่นไรเพื่อไถ่เรา และเพื่อสอนเราว่าจะใช้การไถ่ของพระองค์อย่างไรเพื่อจะได้อยู่กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอีกครั้ง

ด้วยขนมปังที่หักและฉีกออก เราแสดงให้เห็นว่าเราระลึกถึงพระวรกายของพระเยซูคริสต์—พระวรกายที่โดนทรมานด้วยความเจ็บปวด ความทุกข์ และการล่อลวงทุกอย่าง¹⁹ พระวรกายที่แบกรับความทุกข์ทรมานแสนสาหัสแม้จนพระโลหิตหลั่งออกจากทุกมุมขน²⁰ พระวรกายที่พระมิ่งสาธุกิจขาดและพระทัยแตกสลายในการตรึงกางเขน²¹ เราแสดงความเชื่อของเราว่าพระวรกายเดียวกันนั้น ทอดนอนอยู่ในความตาย และเป็นขึ้นมาจากความตายอีกครั้ง ไม่มีโรคภัย ไม่เนาเปื่อยหรือตายอีกต่อไป²² และโดยการรับส่วนขนมปังนั้น เราได้รับรู้ว่า เฉาก็นพระวรกาย

มรรตัยของพระคริสต์ ร่างกายของเราจะได้รับการปลดปล่อยจากพันธนาการแห่งความตาย เป็นขึ้นจากความตายอย่างมีชัยชนะ และฟื้นฟูวิญญาณอันเป็นนิรันดร์ของเรา²³

ด้วยน้ำด้วยเลือด เราแสดงให้เห็นว่าเราระลึกถึงพระโลหิตที่หล่อเลี้ยงของพระเยซู และการทนทุกข์ทรมานที่พระองค์ทรงอดทนเพื่อมนุษย์ทั้งปวง เรายะลึกถึงความทุกข์ทรมานซึ่งทำให้พระโลหิตมากมายไหลหยดลงถึงดินในเกทเสมนี²⁴ เรายะลึกถึงการเสียน้ำด้วยน้ำมือของผู้ที่จับกุมพระองค์ และพระองค์ทรงอดทน²⁵ เรายะลึกถึงพระโลหิตที่หลั่งมาจากพระหัตถ์ พระบาท และพระปรัศว์ของพระองค์ที่คัลวารีย์²⁶ และเรายะลึกถึงการไต่รถองส่วนพระองค์เกี่ยวกับการทนทุกข์ของพระองค์ “อาดูรเพียงใดเจ้าหาไม่รู้ไม่, แสนสาหัสเพียงใดเจ้าหาไม่รู้ไม่, แท้จริงแล้ว, ยากเหลือจะทนเพียงใดเจ้าหาไม่รู้ไม่”²⁷

ในการรับส่วนน้ำนั้น เราได้รับรู้ว่าการทนทุกข์และพระโลหิตของพระองค์ชดใช้บาปของเรา และพระองค์จะทรงปลดบาปของเราเมื่อเราเต็มใจยอมรับและทำตามหลักธรรมและศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณของพระองค์ ฉะนั้น ด้วยขนมปังและน้ำ เรายะลึกถึงการไถ่ของพระคริสต์จากความตายและบาป ลำดับของขนมปังก่อนและน้ำที่หลังเป็นสิ่งสำคัญ ในการรับส่วนขนมปัง เรายะลึกถึงการฟื้นคืนชีวิตส่วนตัวของเราซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นมากกว่าการฟื้นฟูร่างกายและวิญญาณเท่านั้น โดยอำนาจแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ เราทุกคนจะได้รับการฟื้นฟูสู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า²⁸ ความจริงดังกล่าว นำเสนอคำถามสำคัญในชีวิตเรา คำถามสำคัญที่เราทุกคนเผชิญอยู่คือไม่ใช่ว่าเราจะมีชีวิตหรือไม่ แต่เราจะมีชีวิตอยู่กับใครหลังจากเราตาย ถึงแม้ว่าทุกคนจะกลับไปสู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า แต่ไม่ใช่ทุกคนจะได้อยู่กับพระองค์

โดยผ่านความเป็นมรรตัย ทุกคนสกปรกด้วยบาปและการล่วงละเมิด²⁹ เราจะมีความคิด คำพูด และการกระทำซึ่งจะไม่เป็นคุณธรรม³⁰ สรุปคือเราจะไม่สะอาด และผลของความไม่สะอาดในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า

พระเยซูตรัสอย่างชัดเจนว่า “สิ่งไม่สะอาดจะพำนัก...ในที่ประทับของพระองค์ก็ไม่ได้”³¹ ความจริงดังกล่าวปรากฏชัดเจนต่อแอลมา ผู้บุตร เมื่อเผชิญหน้ากับเทพผู้ศักดิ์สิทธิ์ ท่านรู้สึกเจ็บช้ำ ปวดร้าว และทรมานด้วยความไม่สะอาดของท่านแม้จนท่านปรารถนาจะ “สาบสูญไปทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย, เพื่อ [ท่าน] จะไม่ถูกนำไปยืนอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า”³²

ในการรับส่วนของน้ำศีลระลึก เราได้รับการสอนว่าเราสะอาดจากบาปและการล่วงละเมิดแล้วจึงจะยืนอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าได้ โดยการล้างพระโลหิตอันบริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงสนองตอบข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมสำหรับบาปและการล่วงละเมิดทุกอย่าง จากนั้นพระองค์ทรงเสนอจะทำให้เราสะอาดถ้าเราจะมีศรัทธาในพระองค์เพียงพอต่อการกลับใจ ยอมรับศาสนพิธีและพันธสัญญาแห่งความรอดทั้งหมด เริ่มจากบัพติศมา และรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อเรารับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เรา จะได้รับการชำระให้สะอาดและบริสุทธิ์ พระเยซูตรัสหลักคำสอนนี้ไว้อย่างชัดเจนมากกว่า

“ไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาดจะเข้าไปในอาณาจักร [ของพระผู้เป็นเจ้า] ได้; ...ไม่มีสิ่งใดเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระองค์นอกจากบรรดาผู้ที่ล้างอาภรณ์ของพวกเขาในเลือดของเรา...

“บัดนี้คือบัญญัติ: จงกลับใจ, เจ้าทั้งหลายทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก, และมหาเรา และรับบัพติศมาในนามของเรา, และเจ้า จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการรับพระ-

วิญญาณบริสุทธิ์, เพื่อเจ้าจะยืนอยู่โดยไม่มีมลทินต่อหน้าเราในวันสุดท้าย”³³

นี่คือหลักคำสอนของพระคริสต์³⁴ เมื่อเรา รับหลักคำสอนนี้และดำเนินชีวิตตามนั้น เรา จะได้รับการชำระล้างในพระโลหิตของพระคริสต์ และทำให้สะอาดโดยแท้จริง³⁵

โดยผ่านคำสวดอ้อนวอนศีลระลึก เรา แสดงการยอมรับต่อหลักคำสอนนี้ของพระ- คริสต์และต่อคำมั่นสัญญาของเราที่จะดำเนินชีวิตตามนั้น ในคำสวดอ้อนวอนถึงพระผู้เป็น- เจ้า พระบิดานิรันดร์ เราประกาศว่าเราจะ “ระลึกถึง” พระบุตรผู้ล้ำค่าของพระองค์ “ตลอดเวลา” สิ่งแรกคือเราเป็นพยานถึง “ความเต็มใจ” ของเราที่จะระลึกถึง จากนั้น เราเป็นพยานว่าเรายะลึกถึง “จริง ๆ” เมื่อทำ เช่นนั้น เราให้คำมั่นสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะ ใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการไถ่ของ พระองค์จากความตายและบาป

เรายังประกาศต่อไปอีกว่าเราจะ “รักษา พระบัญญัติของพระองค์” นั่นคือคำมั่น สัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะกลับใจ ถ้าความ คิด คำพูด หรือการกระทำของเราที่ผ่านมา ไม่เป็นอย่างที่ควรจะเป็น เราให้คำมั่นสัญญา กับตนเองที่จะปรับชีวิตของเราให้ตรงกับของ พระองค์มากยิ่งขึ้นในวันที่จะมาถึง

จากนั้นเราประกาศว่าเรา “เต็มใจรับพระ- นามของพระบุตร”³⁶ นั่นคือคำมั่นสัญญาอัน ศักดิ์สิทธิ์ที่จะยอมตนต่อสิทธิอำนาจของ พระองค์และทำงานของพระองค์ ซึ่งรวมถึง รับศาสนพิธีแห่งความรอดและพันธสัญญา ทุกอย่างสำหรับตัวเราเอง³⁷

เมื่อเราให้คำมั่นสัญญาต่อหลักกรรมเหล่านี้ เราได้รับสัญญาในคำสวดอ้อนวอนศีลระลึกว่าเราจะ “มีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับ [เรา]”³⁸ การได้รับพระวิญญาณอีกครั้งเป็นพรที่ดีเลิศอย่างหนึ่ง เพราะพระวิญญาณคือผู้ชำระเราให้สะอาดและบริสุทธิ์จากบาปและการล่วงละเมิด³⁹

พี่น้องทั้งหลาย เหตุการณ์สำคัญที่สุดในกาลเวลาและนิรันดรคือการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ผู้ทรงทำให้การชดใช้เกิดสัมฤทธิ์ผล ได้ประทานศาสนพิธีศีลระลึกแก่เราไม่เพียงช่วยให้เราระลึกได้เท่านั้น แต่ยังเรียกร้องพรจากการกระทำแห่งพระคุณอันสูงสุดนี้ด้วย การมีส่วนร่วมในศาสนพิธีศีลระลึกนี้เป็นประจำและจริงจึงช่วยให้เราน้อมรับและดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของพระคริสต์ต่อไปหลังบัพติศมา จากนั้นจึงดำเนินตามกระบวนการแห่งการชำระให้บริสุทธิ์จนเสร็จสิ้น โดยแท้แล้ว ศาสนพิธีศีลระลึกช่วยให้เราอดทนอย่างซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่และได้รับความสมบูรณ์แห่งพระบิดาในวิธีเดียวกับที่พระเยซูทรงได้รับ พระคุณแทนพระองค์⁴⁰

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงอำนาจของพระเยซูคริสต์ในการไถ่เราทุกคนจากความตายและบาป และถึงอำนาจของศาสนพิธีแห่งฐานะปุโรหิตของพระองค์ รวมถึงศีลระลึก เพื่อเตรียมเรา “เห็นพระพักตร์ของพระเจ้าเป็นเจ้า,

แม้พระบิดา, และมีชีวิตอยู่ได้”⁴¹ ขอให้เรารับศีลระลึกสัปดาห์หนึ่ง และในทุกสัปดาห์ต่อจากนั้น ด้วยความปรารถนาอันลึกซึ้งและจุดประสงค์อันแรงกล้ากว่าเดิม ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. คู มัทธิว 26:17–20; มาระโก 14:12–17; ลูกา 22:7–18.
2. คู อพยพ 12; ก็นดารวิถี 28:16–25; Bible Dictionary, “Feasts.”
3. คู อพยพ 13:12–13; โมไซยาห์ 2:3–4; โมเสส 5:5–8.
4. คู มัทธิว 26:26; มาระโก 14:22; ลูกา 22:19; 1 โครินธ์ 11:24. ในทางตรงกันข้าม เมื่อพระเยซูทรงจัดตั้งศีลระลึกท่ามกลางชาวนีไฟหลังพื้นดินพระชนม์ พระองค์ทรงหักขนมปังก่อนแล้วจึงอวยพร (คู 3 นีไฟ 18:3).
5. มัทธิว 26:26; มาระโก 14:22; 1 โครินธ์ 11:24.
6. ลูกา 22:19; คู 1 โครินธ์ 11:24 ด้วย.
7. ลูกา 22:20; คู มัทธิว 26:28; มาระโก 14:24; 1 โครินธ์ 11:25 ด้วย.
8. มัทธิว 26:28.
9. ลูกา 22:19; คู 3 นีไฟ 18:11 ด้วย.
10. คู 2 นีไฟ 11:4; 25:24–25; เจคอบ 4:5; แอลมา 34:14; 3 นีไฟ 9:17, 19–20; โมเสส 5:5–8.
11. คู ยอห์น 6:51–57; 1 โครินธ์ 11:24–26; หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:40.
12. กิจการ 20:7.
13. กิจการ 2:42.
14. คู 3 นีไฟ 9:19–20; 18:1–11; 20:3–9; 26:13.
15. 3 นีไฟ 18:6.
16. 3 นีไฟ 18:7.

17. คู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:75; 27:2; 59:9–12.
18. คำสอนของประธานศาสนจักร โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท (2013), 96. “ในวิหารมณเฑียรของข้าพเจ้า การประชุมศีลระลึกเป็นการประชุมศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ที่สุดของศาสนจักร” (คำสอนของประธานศาสนจักร โจเซฟ ฟีลดิ้งก์ สมิท, 95).
19. คู แอลมา 7:11.
20. คู ลูกา 22:44; โมไซยาห์ 3:7; หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:18.
21. คู สดุดี 22:16; ยอห์น 19:33–34; 20:25–27; 3 นีไฟ 11:14; หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:37; James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd. ed. (1916), 669.
22. คู มัทธิว 28:6; ลูกา 24:6, 39; ยอห์น 20:20; หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:22–24.
23. คู ยอห์น 6:51–59; แอลมา 11:42–44; 40:23; 3 นีไฟ 27:13–15.
24. คู ลูกา 22:44; โมไซยาห์ 3:7; หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:18.
25. คู อิสยาห์ 53:5; มัทธิว 26:67; 27:26, 29–30; มาระโก 14:65; 15:15, 19; ลูกา 22:63–65; ยอห์น 19:1; โมไซยาห์ 15:5.
26. คู มัทธิว 27:35; มาระโก 15:15; ลูกา 23:33; ยอห์น 19:16, 33–34.
27. หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:15.
28. คู แอลมา 11:42–45; 3 นีไฟ 27:13–15.
29. คู โมเสส 6:55.
30. คู มัทธิว 5:27–28; 12:36; ยากอบ 3:1–13; โมไซยาห์ 4:29–30; แอลมา 12:14.
31. โมเสส 6:57; คู 1 โครินธ์ 6:9; เอเฟซัส 5:5; 1 นีไฟ 10:21; 15:33–34; แอลมา 7:21; 11:37; 40:26; 3 นีไฟ 27:19; หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:31–32; ด้วย.
32. แอลมา 36:15; คู ข้อ 14; วิวรณ์ 6:15–17; แอลมา 12:14; ด้วย.
33. 3 นีไฟ 27:19–20.
34. คู 2 นีไฟ 31:2–21; 3 นีไฟ 11:31–41; 27:13–22; หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:40–42, 50–54, 69–70.
35. คู 3 นีไฟ 27:19; และคู วิวรณ์ 1:5–6; 7:14–15; แอลมา 5:21; 13:11–12; อีเซอร์ 13:10–11; โมเสส 6:59–60 ด้วย.
36. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77; โมโรไน 4:3.
37. คู Dallin H. Oaks, *His Holy Name* (1998); Dallin H. Oaks, “Taking upon Us the Name of Jesus Christ,” *Ensign*, May 1985, 80–83.
38. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77, 79; โมโรไน 4:3; 5:2.
39. คู โรม 15:16; 1 โครินธ์ 6:11; 2 นีไฟ 31:17; แอลมา 5:54; 13:12; 3 นีไฟ 27:20; โมโรไน 6:4.
40. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:6–20.
41. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:22.

โดยประธานโธมัส เอส. มอนสัน

จงทำหนทางแห่ง เท้าของเจ้าให้ราบ

เมื่อเรามองพระเยซูเป็นแบบอย่างของเราและเมื่อเราเดินตามรอยพระบาท
พระองค์ เราสามารถกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ได้อย่างปลอดภัย

ฟี นื่องที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้ารู้สึกเป็น
เกียรติอย่างยิ่งขณะยืนอยู่ต่อหน้า
ท่านเข้านี้ ข้าพเจ้าขอศรัทธาและ
คำสวดอ้อนวอนของท่านเพื่อข้าพเจ้าขณะ
แบ่งปันข่าวสารกับท่าน

เราทุกคนเริ่มการเดินทางอันนำพิศวงและ
จำเป็นเมื่อเราออกจากโลกวิญญาณเข้าสู่
สภาพท่าท่ายบอยครั้งที่เรารู้จักว่าความ
เป็นมรรตัย จุดประสงค์เบื้องต้นของการดำรง
อยู่บนแผ่นดินโลกคือเพื่อรับร่างกายเป็นเนื้อ
หนังและกระดูก เพื่อรับประสบการณ์ที่จะได้
มาผ่านการแยกจากพระบิดา มารดา บนสวรรค์
ของเราเท่านั้น และเพื่อดูว่าเราจะรักษาพระ-
บัญญัติหรือไม่ ในหนังสืออัคราษัม บทที่ 3
เราอ่านว่า “และพวกเขาจะพิสูจน์พวกเขา
โดยวิธีนี้ เพื่อดูว่าพวกเขาจะทำการทั้งปวง
ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของ
พวกเขาจะทรงบัญชาพวกเขาหรือไม่”¹

เมื่อเรามาแผ่นดินโลก เรายังของประทาน
อันสำคัญยิ่งจากพระผู้เป็นเจ้ามาด้วย—นั่นคือ
สิทธิ์เสรีของเรา เรามีสิทธิ์เลือกด้วยตนเอง
หลายพันด้าน ที่นี้เราเรียนรู้จากงานยากของ
ประสบการณ์ เราแยกแยะระหว่างความดี
กับความชั่ว เราแยกความแตกต่างระหว่าง
ความขมกับความหวาน เราเรียนรู้ว่าการ

ตัดสินใจกำหนดจุดหมาย

ข้าพเจ้าแน่ใจว่าเราจากพระบิดามาพร้อม
กับความปรารถนาอันท่วมท้นที่จะกลับไปหา
พระองค์ เพื่อเราจะได้รับความสูงส่งที่พระองค์
ทรงวางแผนให้เรา และตัวเราเองต้องการ
อย่างมาก ถึงแม้พระองค์จะทรงปล่อยให้เรา
หาและเดินตามหนทางซึ่งจะนำเรากลับไป
หาพระบิดาในสวรรค์ แต่พระองค์ก็ไม่ทรงส่ง
เรามาที่นี่โดยปราศจากทิศทางและการนำ
ทาง แต่ประทานเครื่องมือที่เราต้องการ พระ-
องค์จะทรงช่วยเราขณะที่เราแสวงหาความ
ช่วยเหลือจากพระองค์และพยายามทำสุด
ความสามารถเพื่ออดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่
และได้รับชีวิตนิรันดร์

เพื่อช่วยนำทางเรา เรามีพระวจนะของ
พระผู้เป็นเจ้าและพระบุตรของพระองค์ใน
พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ เรามีคำแนะนำและคำ
สอนจากศาสตพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า
สำคัญสูงสุดคือเรามีแบบอย่างที่เราพบพร้อม
ให้ดำเนินตาม—แม้แบบอย่างของพระเจ้า
และพระผู้ช่วยให้อรอดของเรา พระเยซูคริสต์
—เราได้รับการสอนให้ดำเนินตามแบบอย่าง
นั้น พระผู้ช่วยให้อรอดตรัสดังนี้ “จงกลับมา
ติดตามเรา”² “งานที่เจ้าเห็นเราทำมาแล้ว
เจ้าจงทำด้วย”³ พระองค์ทรงตั้งคำถามว่า

“เจ้าควรเป็นใครเล่า?” และพระองค์
ตรัสตอบว่า “ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า,
แม้ดังที่เราเป็น”⁴ “พระองค์บอกทาง เดิน
นำทางนั้น”⁵

เมื่อเรามองพระเยซูเป็นแบบอย่างของเรา
และเมื่อเราเดินตามรอยพระบาทพระองค์
เราสามารถกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์
อย่างปลอดภัยเพื่ออยู่กับพระองค์ตลอดกาล
ศาสตพยากรณ์นี้ไฟกล่าวว่า “นอกจาก
มนุษย์จะอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ในการ
ทำตามตัวอย่างของพระบุตรของพระผู้เป็น
เจ้าผู้ทรงพระชนม์แล้ว, เขาจะไม่สามารถรับ
การช่วยให้รอดได้”⁶

สตรีคนหนึ่ง ทุกครั้งที่เธอเล่าประสบการณ์
ระหว่างไปเยือนแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ เธอจะอุทาน
ว่า “ดิฉันเดินตรงที่พระเยซูทรงดำเนิน!”

เธอเคยอยู่ในบริเวณที่พระเยซูประทับอยู่
และสอน เธออาจจะเคยยืนบนก้อนหินที่
พระองค์ทรงเคียนหรือมองดูเทือกเขาที่พระ-
องค์ทรงเคียนจ้องมอง ประสบการณ์ในและ
จากตัวมันเองทำให้เธอตื่นเต้น แต่การเดินทาง
ที่ พระเยซูทรงดำเนินสำคัญน้อยกว่าการ
เดิน *เหมือน* พระองค์ทรงดำเนิน การเลียน
แบบการกระทำและทำตามแบบอย่างของ
พระองค์สำคัญยิ่งกว่าการพยายามเดินตาม
รอยซึ่งยังหลงเหลืออยู่บนเส้นทางที่พระองค์
ทรงข้ามไปในความเป็นมรรตัย

เมื่อพระเยซูตรัสเชิญศิษย์คนหนึ่งว่า
“จงกลับมาติดตามเรา”⁷ พระองค์มิได้เพียง
มุ่งหมายให้ศิษย์ผู้นั้นติดตามพระองค์ขึ้น
ลงเนินเขาและหุบเขาแถบชนบทเท่านั้น

เราไม่จำเป็นต้องเดินตามชายฝั่งกาลิลี
หรือท่ามกลางเนินเขาขุยเคียเพื่อเดินตรงที่
พระเยซูทรงดำเนิน เราทุกคนเดินตามทาง
ที่พระองค์ทรงดำเนินเมื่อเราเลือกติดตาม
พระองค์โดยมีพระวจนะของพระองค์ตั้งอยู่
ในหูเรา มีพระวิญญาณของพระองค์อยู่ใน
ใจเรา และมีคำสอนของพระองค์นำทางเรา
เราเลือกติดตามพระองค์ขณะเดินทางผ่าน
ความเป็นมรรตัย แบบอย่างของพระองค์
สองทาง พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น
เป็นความจริง และเป็นชีวิต”⁸

ขณะสำรวจทางที่พระเยซูทรงดำเนิน เรา
จะเห็นว่าพระองค์ต้องผ่านความท้าทายมาก
มายเช่นเดียวกับที่เราจะเผชิญในชีวิต

ตัวอย่างเช่น พระเยซูทรงดำเนินบนหนทาง
ของความผิดหวัง แม้ทรงประสบความผิดหวัง

มากมาย แต่ความผิดหวังรุนแรงที่สุดครั้งหนึ่งเกิดขึ้นเมื่อทรงคร่ำครวญถึงเยซูซาเล็ม ขณะสิ้นสุดการปฏิบัติศาสนกิจต่อสาธารณชน ลูกหลานอิสราเอลปฏิเสธความปลอดภัยของปึกที่ทรงเสนอจะปกป้องพวกเขา ขณะทอดพระเนตรเมืองซึ่งไม่นานจะถูกทำลายล้าง พระองค์เสียพระทัยอย่างสุดซึ้ง ทรงร้องออกมาด้วยความปวดร้าวว่า “โอ เยรูซาเล็ม! เมืองที่ฆ่าบรรดาผู้เผยพระวจนะและเอาหินขว้างพวกที่ทรงใช้มาหาถึงตาย บ่อยครั้งเราปรารถนาจะรวบรวมลูกๆ ของเจ้าไว้ เหมือนแม่ไก่ที่กกลูกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่พวกเจ้าไม่ยอม”⁹

พระเยซูทรงดำเนินบนหนทางของการล่องลอย ลูซิเฟอร์คนชั่วคนนั้นรวบรวมพลังไว้มากที่สุดและสะสมคำพูดโน้มน้าวใจที่สุดไว้ ล่องลอยพระองค์ผู้ทรงอดพระกระยาหารมาแล้ว 40 วัน 40 คืน พระเยซูไม่ทรงยอมแพ้ แต่ทรงต่อต้านการล่องลอยแต่ละครั้ง พระองค์รำลึกก่อนที่มารจะจากพระองค์ไปคือ “จงไปให้พ้นเจ้าซาตาน”¹⁰

พระเยซูทรงดำเนินบนหนทางของความเจ็บปวด ลองนึกถึงเทศน์ที่พระองค์ทรง “เป็นทุกข์ ... เหนือของพระองค์เป็นเหมือน

โลหิตเม็ดใหญ่ไหลหยดลงถึงดิน”¹¹ ไม่มีใครล้มความทุกหนทางบนทางเขนอันโหดร้ายได้

เราแต่ละคนจะเดินบนหนทางของความผิดหวัง อาจจะเพราะเสียโอกาส ใช้อำนาจในทางที่ผิด การเลือกของคนที่เรารัก หรือการเลือกที่เราเลือกเอง หนทางของการล่องลอยจะเป็นหนทางของแต่ละคนเช่นกัน เราอ่านในภาคที่ 29 ของหลักคำสอนและพันธสัญญาว่า “และจึงจำเป็นว่ามารจะล่องลอยลูกหลานมนุษย์, มิฉะนั้นพวกเขาจะเป็นผู้มีสิทธิ์เสรีของตนเองไม่ได้”¹²

เราจะเดินบนหนทางของความเจ็บปวดเช่นกัน เราในฐานะผู้รับใช้จะไม่คาดหวังมากไปกว่าพระอาจารย์ผู้ทรงจากความเป็นมรรตัยหลังความเจ็บปวดและความทุกข์อันแสนสาหัสเท่านั้น

ถึงแม้จะพบความระทมขมขื่นบนหนทางของเรา เราพบความสุขใหญ่หลวงได้เช่นกัน เรายกกับพระเยซูสามารถเดินบนหนทางของการเชื่อฟังได้ จะไม่ง่ายเสมอไป แต่ขอให้คำพูดของซามูเอลเป็นถ้อยคำที่เตือนใจเรา “ดูเถิด ที่จะเชื่อฟังก็ดีกว่าเครื่องสัตวบูชา และซึ่งจะเอาใจใส่ก็ดีกว่าไขมันของบรรดาแกะ”¹³ ขอให้เรารู้ว่าผลสุดท้ายของการไม่

เชื่อฟังคือการเป็นเชลยและความตาย ส่วนรางวัลสำหรับการเชื่อฟังคือเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์

เราเดินบนหนทางของการรับใช้เหมือนพระเยซูได้ พระชนมชีพของพระเยซูเปรียบประดุจแสงไฟฉายคุณความดีขณะทรงปฏิบัติศาสนกิจท่ามกลางมนุษย์ พระองค์ทรงทำให้แขนขาของคองง่อยมีเรียวแรง ทำให้คนตาบอดมองเห็น และคนหูหนวกได้ยิน

พระเยซูทรงดำเนินบนหนทางของการสวดอ้อนวอน ทรงสอนวิธีสวดอ้อนวอนโดยประทานคำสวดอ้อนวอนอันไพเราะที่เรารู้ว่าเป็นคำสวดอ้อนวอนของพระเจ้า และใครเลยจะล้มคำสวดอ้อนวอนของพระองค์ในเทศน์นี้ได้ “อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”¹⁴

คำสั่งสอนอื่นที่พระเจ้าช่วยให้รอดประทานแก่เราอยู่ที่ปลายนิ้วของเรา พบในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ในคำเทศน์บนภูเขา พระองค์รับสั่งให้เราไม่เมตตา อ่อนน้อมถ่อมตน เป็นคนชอบธรรม มีใจบริสุทธิ์ และสร้างสันติ ทรงสอนให้เราปกป้องความเชื่อของเราแม้เมื่อเราถูกหัวเราะเยาะและถูกข่มเหง ทรงขอให้เราส่องสว่างเพื่อที่คนอื่นจะเห็นความ

สว่างนั้นและปรารถนาจะสรรเสริญพระบิดาในสวรรค์ ทรงสอนให้เราสะอาดทางศีลธรรมทั้งในความคิดและการกระทำของเรา พระองค์รับสั่งว่าการสั่งสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์สำคัญกว่าบนแผ่นดินโลก¹⁵

อุปมาของพระองค์สอนด้วยพลังและอำนาจ พระองค์ทรงใช้เรื่องราวของชาวสะมาเรียผู้ใจดีสอนเราให้รักและรับใช้เพื่อนบ้าน¹⁶ ในอุปมาเรื่องเงินตะลันต์ ทรงสอนให้เราปรับปรุงพรสวรรค์และขวนขวายให้บรรลุความดีพร้อม¹⁷ พระองค์ทรงใช้อุปมาเรื่องแกะหายสอนให้เราไปช่วยคนที่ออกนอกหนทางและหลงทาง¹⁸

ขณะที่เราพยายามให้พระคริสต์เป็นศูนย์กลางของชีวิตโดยเรียนรู้พระวจนะของพระองค์ ทำตามคำสอนของพระองค์ และเดินในหนทางของพระองค์ พระองค์ทรงสัญญาจะมอบ

ชีวิตนิรันดร์ที่พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อให้ได้มา ไม่มีจุดหมายใดสูงกว่านี้ ที่เราควรเลือกยอมรับการฝึกฝนของพระองค์ เป็นสานุศิษย์ของพระองค์ และทำงานของพระองค์ตลอดชีวิตเรา ไม่มีสิ่งใด ไม่มีทางเลือกได้อีกแล้วที่จะหลอหลอมเราได้นอกจากพระองค์

ขณะนี้ถึงคนที่พยายามทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดและเดินในหนทางของพระองค์ ข้าพเจ้านึกถึงชื่อของกุสตาฟและมาร์กาเรต แวร์คเกอร์ขึ้นมาทันที—สองคนนี้เป็นเหมือนพระคริสต์มากที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าเคยรู้จัก พวกเขาเป็นคนเยอรมันโดยกำเนิดอพยพไปอยู่ทางตะวันออกของแคนาดา และข้าพเจ้าพบพวกเขาเมื่อรับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่ที่นั่น บราเดอร์แวร์คเกอร์ประกอบอาชีพช่างตัดผม แม้จะมีรายได้จำกัดแต่พวกเขาแบ่งปันทั้งหมดที่มี พวกเขาไม่มีบุตร

แต่เลี้ยงดูทุกคนที่เข้ามาในบ้าน ชายหญิงผู้มีการศึกษาและสติปัญญาปราดเปรื่องต่างค้นหาผู้รับใช้ที่อ่อนน้อมถ่อมตนและไม่รู้หนังสือสองคนนี้ของพระเจ้าและนับว่าตนโชคดีถ้าได้อยู่กับพวกเขาสักหนึ่งชั่วโมง

พวกเขามีรูปร่างหน้าตาธรรมดา ภาษาอังกฤษกระต่อนกระแท่นและเข้าใจยากบางครั้ง บ้านของพวกเขาไม่หรูหรา พวกเขาไม่มีรถยนต์หรือโทรทัศน์ ไม่มีสิ่งใดที่โลกมักจะสนใจ ถึงกระนั้นคนชื่อสัตย์ก็ยังคงเดินทางมาถึงบ้านของพวกเขาเพื่อรับขวัญกำลังใจที่นั่น บ้านของพวกเขาเป็นสวรรค์บนแผ่นดินโลก และวิญญาณที่ขายออกมาคือสันติสุขอันบริสุทธิ์และคุณความดี

เรามีวิญญาณนั้นได้เช่นกันและแบ่งปันกับโลกได้ขณะเดินทางของพระผู้ช่วยให้รอดและทำตามแบบอย่างที่ยียบพร้อมของพระองค์

เราอ่านคำตักเตือนในสุภาหิตว่า “จงทำหนทางแห่งเท้าของเจ้าให้ราบ”¹⁹ ขณะทำเช่นนั้นเราจะมีศรัทธา แม้ความปรารถนาจะเดินบนหนทางที่พระเยซูทรงดำเนิน เราจะไม่มี ความสงสัยขณะอยู่บนหนทางที่พระบิดาทรงประสงค์ให้เราเดินตาม แบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดสร้างกรอบให้ทุกสิ่งที่เราทำ และพระวจนะของพระองค์ให้การนำทางที่เชื่อถือได้ หนทางของพระองค์จะนำเรากลับบ้านอย่างปลอดภัย ขอให้สิ่งนี้เป็นพรของเรา ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งข้าพเจ้ารัก รับใช้ และเป็นพยานถึง เอเมน ■

อ้างอิง

1. อับราฮัม 3:25.
2. ลูกา 18:22.
3. นิไฟ 27:21.
4. 3 นิไฟ 27:27.
5. เอโลซา อารี. สโนว์, “ปัญญาและความรักยิ่งใหญ่,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 88.
6. 2 นิไฟ 31:16.
7. ลูกา 18:22.
8. ยอห์น 14:6.
9. ลูกา 13:34.
10. มัทธว 4:10.
11. ลูกา 22:44.
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:39.
13. 1 ซามูเอล 15:22.
14. ลูกา 22:42.
15. ดู มัทธว 5: 6.
16. ดู ลูกา 10:30-37.
17. ดู มัทธว 25:14-30.
18. ดู ลูกา 15:4-7.
19. สุภามิต 4:26.

โดยเอ็ลเคอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ค
แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง

อยู่ในเรือและ จับให้แน่น!

ถ้าเราจับตามองที่พระเจ้าเสมอ เราได้รับสัญญาถึงพรเกินกว่าจะเปรียบเทียบ

เมื่อไม่นานมานี้เพื่อนข้าพเจ้าพาบุตรชายสองเรือไปตามแม่น้ำโคโลราโดผ่านแคทาคานท์แคนยอนทางตะวันออกเฉียงใต้ของยูทาห์ หุบผาชั้นแห่งนี้มีชื่อเสียงเรื่องสายน้ำเซียวกรากใสบริสุทธิ์ยาว 14 ไมล์ (23 กิโลเมตร) ที่จะเป็นอันตรายอย่างยิ่งได้

ในการเตรียมผจญภัยครั้งนี้ พวกเขาตรวจสอบเว็บไซต์ของหน่วยบริการอุทยานแห่งชาติอย่างละเอียด ในนั้นมีข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมและอันตรายทั่วไปที่แฝงอยู่

เมื่อเริ่มออกเดินทาง มัคคุเทศก์ทางน้ำที่มีประสบการณ์คนหนึ่งทบทวนคำแนะนำสำคัญด้านความปลอดภัย โดยเน้นกฎสามข้อที่จะทำให้การเดินทางผ่านสายน้ำเซียวกรากปลอดภัย “กฎข้อที่หนึ่ง: อยู่ในเรือ! กฎข้อสอง: สวมเสื้อชูชีพตลอดเวลา! กฎข้อสาม: ใช้สองมือจับให้แน่นเสมอ!” จากนั้นเขาพูดอีกครั้งโดยเน้นย้ำมากกว่าเดิมว่า “ถึงอย่างไรก็ให้จำกฎข้อหนึ่งไว้แน่ครับ อยู่ในเรือ!

การผจญภัยครั้งนี้เตือนข้าพเจ้าให้นึกถึงการเดินทางในมรรตัยของเรา พวกเราส่วนใหญ่ประสบหลายช่วงชีวิตที่เราเห็นคุณค่าสายน้ำอันสงบนิ่งของชีวิต หลายครั้งเรา

เผชิญสายน้ำเซียวกรากใสบริสุทธิ์ที่เทียบได้กับลำน้ำยาว 14 ไมล์ผ่านแคทาคานท์แคนยอน—การทำทลายที่อาจรวมถึงปัญหาสุขภาพกายและสุขภาพจิต ความตายของคนรัก ความฝันและความหวังที่สูญสลายและ—บางคน—ประสบวิกฤตแห่งศรัทธาเมื่อเผชิญปัญหาชีวิต คำถาม และข้อสงสัย

พระเจ้าในพระกรุณาธิคุณทรงเตรียมความช่วยเหลือ รวมทั้งเรือ อุปกรณ์ที่จำเป็น เช่นเสื้อชูชีพ และมัคคุเทศก์ทางน้ำที่มีประสบการณ์ผู้ให้การนำทางและคำแนะนำด้านความปลอดภัยเพื่อช่วยให้การล่องเรือตามสายน้ำแห่งชีวิตไปถึงจุดหมายสุดท้ายของเรา

ขอให้เรานึกถึงกฎข้อที่หนึ่ง: อยู่ในเรือ! ประธานบริคัม ยังก็ใช้ “เรือเดินสมุทรไซอัน” เป็นอุปโลกณ์แทนศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ท่านกล่าวไว้ครั้งหนึ่งว่า “เราอยู่กลางมหาสมุทร พายุกำลังมา และเรือแล่นไปด้วยความยากลำบาก ขณะลูกเรือคนหนึ่งพูดว่า ‘ฉันจะไม่อยู่ที่นี้แล้ว’ ‘ฉันไม่เชื่อว่านี่คือ ‘เรือเดินสมุทรไซอัน’ ‘แต่เราอยู่กลางมหาสมุทรมะ’ ‘ฉันไม่สนใจหรอก ฉันจะไม่อยู่ที่นี้แล้ว’ เขาถอดเสื้อแล้วกระโดดออกจากเรือ เขาจะจม

น้ำหรือไม่ว่า จมแน่นนอน เป็นดั่งนั้นกับคนที่
ละทิ้งศาสนจักรนี้ นี่คือ 'เรือเดินสมุทรไซอัน'
ขอให้เราอยู่ในเรือ"¹

อีกวาระหนึ่ง ประธานยังก็กล่าวว่าท่าน
เป็นห่วงคนที่กำลังหลงทางเมื่อพวกเขาได้รับ
พร—เมื่อชีวิตดี "ในสภาพคลื่นลมสงบ เมื่อ
เรือเดินสมุทรแห่งไซอันกำลังแล่นไปตาม
สายลมอ่อน [และ] เมื่อทุกอย่างบนดาดฟ้า
เงียบสงบ พี่น้องบางคนต้องการลงเรือล่า
ปลาวาฬไป ... ว่ายนํ้า บางคนจมนํ้าตาย
หลายคนถูกนํ้าพัดหาย และคนอื่นๆ กลับขึ้น
เรือได้อีกครั้ง ขอให้เราเกาะเรือเดินสมุทร
อันเก่าแก่เอาไว้ และเรือจะพาเราเทียบท่า
[อย่างปลอดภัย] ท่านไม่ต้องห่วง"²

และสุดท้าย ประธานยังก็เตือนสติวิสุทธิชน
ว่า "เราอยู่บนเรือเดินสมุทรไซอัน ... [พระเจ้า-
เป็นเจ้าของ] ทรงคุมหางเสือ และจะประทับที่นั่น
... ทุกอย่างดี จงร้องอาเลลูยา เพราะพระเจ้า
ประทับที่นี้ พระองค์ทรงสั่งการ นำทางและ
กำกับดูแล ถ้าผู้คนจะเชื่อมั่นในพระเจ้าเป็นเจ้า
ไม่ทิ้งพันธสัญญาทั้งไม่ทิ้งพระเจ้าเป็นเจ้าของ
พวกเขา พระองค์จะทรงนำทางเราอย่างราบ
รื่น"³

สมมติว่าวันนี้เราทุกคนเผชิญการทำทนาย
เราจะอยู่บนเรือเดินสมุทรไซอันอย่างไร

นี่คือวิธี เราต้องประสบการณ์เปลี่ยนใจ
เลื่อมใสอย่างต่อเนื่องโดยเพิ่มพูนศรัทธาของ
เราในพระเยซูคริสต์และชื่อสัตย์ต่อพระกิตติ-
คุณตลอดชีวิต—ไม่ใช่ครั้งเดียวแต่เป็นประจำ
แอลมาถามว่า "และบัดนี้เกิด, ข้าพเจ้ากล่าว

แก่ท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, หากท่านประสบกับ
การเปลี่ยนแปลงในใจแล้ว, และหากท่านรู้สึก
อยากร้องเพลงสดุดีความรักที่ไถ่, ข้าพเจ้าจะ
ถาม, ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะนี้หรือไม่?"⁴

มัคคเทศก์ทางน้ำที่มีประสบการณ์ทุกวันนี้
เทียบได้กับอัครสาวก ศาสดาพยากรณ์ ผู้นำ
ฐานะปุโรหิต และผู้นำองค์การช่วยในท้องที่
ของศาสนจักร พวกเขาช่วยให้เราไปถึงจุด
หมายสุดท้ายอย่างปลอดภัย

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าพูดที่การสัมมนา
ประธานคณะเผยแผ่คนใหม่และแนะนำผู้นำ
เหล่านี้ว่า

"ให้สายตาของคุณเผยแผ่จับอยู่ที่ผู้นำ
ของศาสนจักร...เราจะไม่และ...ไม่สามารถ
นำท่านไปผิดทางได้

"เมื่อท่านสอนผู้สอนศาสนาให้จับตามอง
ที่เรา จงสอนพวกเขาว่าอย่าทำตามคนที่คิด
ว่าตนรู้วิธีบริหารกิจงานึกของศาสนจักรได้
มากกว่า...พระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้า
พระเยซูคริสต์ทรงทำงาน" ผ่านผู้นำฐานะ
ปุโรหิตที่มีบุญแควควบคุม

"ข้าพเจ้าค้นพบในการปฏิบัติศาสนกิจของ
ข้าพเจ้าว่าคนที่หลงทาง (และ) สับสนคือคน
ที่มักจะ...ลืมไปว่าเมื่อฝ่ายประธานสูงสุดและ
โครัมอัครสาวกสิบสองพูดเป็นเสียงเดียวกัน
นั่นคือสุรเสียงของพระเจ้าสำหรับเวลานั้น
พระเจ้าทรงเตือนเราว่า 'ไม่ว่าโดยเสียงของ
เราเองหรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของ
เรา, ก็เหมือนกัน' [คพ. 1:38]"⁵

กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกเขาทิ้งเรือเดินสมุทร

ไซอัน—พวกเขาทิ้งไป พวกเขาละทิ้งความเชื่อ
นำเศรัที่พวกเขาจักจะประสบผลระยะสั้น
และระยะยาวโดยไม่ตั้งใจ ไม่เฉพาะตัวพวก
เขาเท่านั้นแต่ครอบครัวของพวกเขาด้วย

ผู้นำศาสนจักรในท้องที่เหมือนมัคคเทศก์
ทางน้ำที่ข้าพเจ้า ประสบการณ์ชีวิตสอนพวก
เขา อัครสาวก ศาสดาพยากรณ์ และเจ้า
หน้าที่คนอื่นๆ ของศาสนจักรอบรมและเป็น
ครูพี่เลี้ยงให้พวกเขา และสำคัญที่สุดคือ
พระเจ้าทรงสอนพวกเขาด้วยพระองค์เอง

อีกวาระหนึ่งของปีนี้ ข้าพเจ้าพูดกับคน
หนุ่มสาวของศาสนจักรในการถ่ายทอด
การให้ข้อคิดทางวิญญาณซีไอเอสเมื่อเดือน
พฤษภาคมว่า

"ข้าพเจ้าเคยได้ยินบางคนคิดว่าผู้นำศาสน-
จักรมีชีวิตอยู่ใน 'ฟองสบู่' สิ่งที่เราเชื่อคือ
เราเป็นชายหญิงผู้มีประสบการณ์ เราเคยใช้
ชีวิตมาแล้วหลายแห่งและทำงานกับคนมาก
มายหลายพื้นเพ งานมอบหมายปัจจุบันของ
เรานำเราไปทั่วโลก ที่นั่นเราพบผู้นำทางการ
เมือง ศาสนา ธุรกิจ และมนุษยธรรมของโลก
ถึงแม้เราจะเคยเข้าพบผู้นำในทำเนียบขาวที่
วอชิงตัน ดี.ซี. และผู้นำของหลายประชาชาติ
[และศาสนา] ทั่วโลกมาแล้ว แต่เราก็เคยไป
เยี่ยมเยียนครอบครัวและคนด้าด้อยที่สุดบน
แผ่นดินโลกมาแล้วเช่นกัน...

"เมื่อท่านคิดพิจารณาชีวิตและการปฏิบัติ
ศาสนกิจของเรา ท่านอาจจะเห็นพ้องว่าเรา
ประสบพบเห็นโลกในลักษณะที่น้อยคนจะ
ประสบพบเห็น ท่านจะตระหนักว่าเรามีชีวิต
อยู่ใน 'ฟองสบู่' น้อยกว่าคนส่วนใหญ่...

"...มีบางอย่างเกี่ยวกับปัญญาเฉพาะคน
และปัญญาผสมผสานของ [ผู้นำศาสนจักร]
ที่ควรให้ความอุ่นใจบ้าง เราประสบมาแล้ว
ทั้งหมด ทั้งผลของกฎหมายมหาชนที่แตกต่าง
นโยบาย ความผิดหวัง ความเศร้าสลด และ
ความตายในครอบครัวเรา ใช่เราจะไม่
เข้าใจความเป็นไปในชีวิตท่าน"⁶

พร้อมกับกฎข้อที่หนึ่งที่ข้าพเจ้าประยุกต์

ใช้แล้ว จงจำกฎข้อสองและสามด้วย นั่นคือ
สวมเสื้อชูชีพตลอดเวลา และใช้สองมือจับ
เรือให้แน่น พระวจนะของพระเจ้าพบใน
พระคัมภีร์และในคำสอนของอัครสาวกและ
ศาสตาดพยากรณ์ พระวจนะให้คำแนะนำ
และแนวทางแก่เราซึ่งเมื่อทำตามจะเป็น
เหมือนเสื้อชูชีพทางวิญญาณและจะช่วยให้
เรารู้วิธีจับเรือให้แน่นทั้งสองมือ

เราต้องเป็นเหมือนพวกบุตรของโมไซยาห์
ผู้ “มั่นคงขึ้นในความรู้อะไรเรื่องความจริง” เรา
สามารถเป็นชายหญิงผู้มี “ความเข้าใจที่ถูกต้อง”
ซึ่งจะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อเรา “ค้นคว้า
พระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อ [เรา] จะ
รู้พระวจนะของพระเจ้า”⁷

ในการค้นคว้าพระคัมภีร์ตลอดจนถ้อยคำ
ของอัครสาวกและศาสตาดพยากรณ์ทั้งใน
อดีตและปัจจุบัน เราควรมุ่งศึกษา ดำเนิน
ชีวิต และรักษาลักษณะของพระคริสต์

นอกจากจะพัฒนานิสัยการอ่านพระคัมภีร์
เป็นส่วนตัวแล้ว เราต้องเป็นเหมือนพวกบุตร
ของโมไซยาห์และยอมตน “ในการสวดอ้อน-
วอน, และการอดอาหารอย่างมาก”⁸

สิ่งเหล่านี้ซึ่งวัดได้ยากดูเหมือนจะมีความ
สำคัญมาก จงมุ่งให้ความสำคัญแก่สิ่งเรียบง่าย
เหล่านี้เสมอ และอย่าเขว

เนื่องจากข้าพเจ้ารู้จักคนที่ไม่อยู่ในเรือ
และไม่ใช้สองมือจับเรือให้แน่นในช่วงของ
การทดลองและความทุกข์ยากหรือไม่อยู่ใน
เรือช่วงที่ลมค่อนข้างสงบ ข้าพเจ้าจึงสังเกต
เห็นหลายคนละสายตาคจากความจริงอันเป็น
แก่นแท้ของพระกิตติคุณ—พวกเขาลืมเหตุผล
ที่ว่าทำไมพวกเขาจึงเข้าร่วมศาสนจักรใน
ตอนแรก ลืมเหตุผลที่พวกเขายังคงมุ่งมั่นและ
แข็งขันเต็มที่ในการดำเนินชีวิตตามมาตรฐาน
พระกิตติคุณและเป็นพรแก่ผู้อื่นผ่านการ
อุทิศตน พวารณาตนรับใช้ และด้านต่างๆ ซึ่ง
ศาสนจักรกลายเป็น “สถานที่ของการบำรุง
เลี้ยงและการเติบโตทางวิญญาณ”⁹ ในชีวิต
พวกเขา

โจเซฟ สมิธสอนความจริงสำคัญดังนี้
“หลักธรรมพื้นฐานของศาสนาเราคือประจักษ์
พยานของอัครสาวกและศาสตาดพยากรณ์
เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์... ‘ว่าพระองค์สิ้นพระ-
ชนม์ ทรงถูกฝัง และทรงคืนพระชนม์อีกครั้ง

ในวันที่สาม และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์’ และเรื่อง
อื่นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเราล้วนเป็น
เพียงส่วนประกอบของเรื่องดังกล่าว”¹⁰

ถ้าเราจับตามองที่พระเจ้าเสมอ เราได้รับ
สัญญาถึงพรเกินกว่าจะเปรียบเทียบ “ดังนั้น,
ท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในพระ-
คริสต์, โดยมีความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่ง
ความหวัง, และความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้า
และต่อมนุษย์ทั้งปวง. ดังนั้น, หากท่านจะ
มุ่งหน้า, ตีม้าพระวจนะของพระคริสต์, และ
อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, คุณเกิด, พระ-
บิดาตรัสดังนี้: เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์.”¹¹

บางครั้งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์และ
ผู้สนใจที่จริงใจเริ่มจดจ่อกับ “ส่วนประกอบ”
แทนหลักธรรมพื้นฐาน กล่าวคือ ซาตาน
ล่อลวงเราให้เขวจากข่าวสารที่ชัดเจนและ
เรียบง่ายของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู
คนที่เขวมักจะไม่ยอมรับส่วนศีลระลึกเพราะ
พวกเขาจดจ่อกับแม้หมกมุ่นกับแนวทางปฏิบัติ
หรือคำสอนที่สำคัญน้อยกว่า

บางคนอาจจดจ่อกับคำถามและข้อสงสัย
ที่พวกเขาประสบ ใช้ว่าศาสนิกษย์ที่อุทิศตน
ไม่ควรมีคำถามและประสบข้อสงสัย เมื่อไม่
นานมานี้สภาของฝ่ายประธานสูงสุดและ
โคออร์ดิเนตอรร่วมกันสืบสองกล่าวว่า “เราเข้าใจ
ว่าบางครั้งสมาชิกศาสนจักรจะมีคำถาม
เกี่ยวกับหลักคำสอน ประวัติศาสตร์ หรือแนว
ทางปฏิบัติของศาสนจักร สมาชิกมีอิสระเสมอ
ที่จะถามคำถามเช่นนั้นและแสวงหาความ
เข้าใจเพิ่มเติมอย่างจริงใจ”¹²

พึงระลึกว่า โจเซฟ สมิธเองก็มีคำถามที่
เริ่มการฟื้นฟู ท่านเป็นนักแสวงหา และพบ
คำตอบของคำถามสำคัญที่สุดของชีวิตเช่น
เดียวกับอับราฮัม

คำถามสำคัญมุ่งเน้นเรื่องสำคัญที่สุด—
นั่นคือแผนของพระบิดาบนสวรรค์และการ
ซดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด การค้นหาของ
เราควรนำไปสู่การเป็นสานุศิษย์ที่เมตตา
อ่อนโยน รัก ให้โอกาส อดทน และอุทิศตน เรา

ต้องเต็มใจ “รับภาระของกันและกัน และด้วยการกระทำเช่นนี้ท่านทั้งหลายก็ได้ปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระคริสต์”¹³ ดังที่เปาโลสอน

การรับภาระของกันและกันได้แก่การช่วยเหลือ สนับสนุน และเข้าใจทุกคน รวมทั้งคนเจ็บป่วย คนอ่อนแอ คนยากจนในวิญญาน และร่างกาย นักแสวงหาและคนมีทุกข์ ตลอดจนศาสนิกชนสมาชิกคนอื่นๆ—รวมทั้งผู้นำศาสนจักรที่พระเจ้าทรงเรียกให้รับใช้ระยะหนึ่ง

พี่น้องทั้งหลาย จงอยู่ในเรือ ใช้เสื้อชูชีพของท่านและจับเรือให้แน่นทั้งสองมือ หลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้เซ! และถ้าพวกท่านคนใดตกจากเรือ เราจะหาท่านให้พบ ช่วยเหลือท่าน และดึงท่านกลับขึ้นเรือเดินสมุทรให้อันอย่างปลอดภัย เรือที่พระเจ้าเป็นเจ้าของบิดา และพระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงคุ้มครองและจะทรงนำทางเราอย่างราบรื่น ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ออย่างอ่อนน้อมต่อมตนาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยังก์ (1997), 95.
- บริคัม ยังก์, “Discourse,” *Deseret News*, Jan. 27, 1858, 373.
- บริคัม ยังก์, “Remarks,” *Deseret News*, Nov. 18, 1857, 201.
- แอลมา 5:26.
- เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Mission Leadership” (คำปราศรัยให้ไว้ที่สัมมนาประธานคณะเผยแผ่คนใหม่, 25 มิ.ย. 2014), 8.
- เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “จงนิ่งเถิดและรู้ว่าเราคือพระเจ้า” (การให้ข้อคิดทางวิญญานระบบการศึกษาของศาสนจักร, 4 พ.ค., 2014); [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts).
- แอลมา 17:2.
- แอลมา 17:3.
- จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสอง, 28 มิ.ย., 2014.
- โจเซฟ สมิธ, *Elders’ Journal*, July 1838, 44.
- 2 เนีไฟ 31:20.
- จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสอง, 28 มิ.ย., 2014.
- กาลาเทีย 6:2.

โดยเอ็ลเคอร์ริชาร์ด จี สก็อตต์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

ทำให้การใช้ศรัทธาเป็น สิ่งสำคัญอันดับแรก

เนื่องจากสิ่งทำลายทางลบทั้งหมดที่มีอยู่ในชีวิตเรา เราจึงต้องใช้เวลาที่จะใช้
ศรัทธาของเราอย่างแท้จริง

เมื่ออาดัมและเอวาอาศัยอยู่ในสวนเอเดน ทั้งสองได้รับทุกสิ่งที่เป็นต่อการดำรงชีวิตในแต่ละวันอย่างเหลือเฟือ ไม่มีเรื่องยากลำบาก ไม่มีสิ่งทำลาย หรือความเจ็บปวดใดๆ เนื่องจากไม่เคยประสบกับช่วงเวลาที่ยากลำบากทั้งสองจึงไม่รู้ว่าตนเองสามารถมีความสุขได้ ทั้งไม่เคยรู้สึกท้อแท้ใจ จึงไม่รู้ว่ามันดีเสียได้

ในที่สุดอาดัมและเอวาก็ละเมิดพระบัญญัติที่ห้ามไม่ให้กินผลของต้นไม้แห่งการรู้ความดีและความชั่ว เมื่อเป็นเช่นนั้นพวกเขาก็พ้นจากสภาพของความไร้เดียงสาเช่นที่เคยเป็นมา พวกเขาเริ่มรู้หลักธรรมแห่งการตรงกันข้าม พวกเขาเริ่มเผชิญกับความเจ็บป่วยซึ่งทำให้สุขภาพเสื่อมลง พวกเขาเริ่มรู้สึกถึงความเศร้าโศกเท่ากับรู้สึกถึงปิติสุขจากการที่อาดัมและเอวารับส่วนผลไม้

ต้องห้าม ความรู้เรื่องความดีและความชั่วจึงเป็นที่รู้ในโลก การเลือกของพวกเขาทำให้เราแต่ละคนสามารถมาในโลกนี้เพื่อรับการทดลองและการทดสอบ¹ เราได้พรคือสิทธิ์เสรีซึ่งเป็นความสามารถในการตัดสินใจและรับภาระรับผิดชอบที่มาจาก การตัดสินใจเหล่านั้น การตกทำให้ในชีวิตเราสามารถรู้สึกได้ทั้งความสุขและเศร้า เราสามารถ

เข้าใจสันติสุขเพราะเรารู้สึกถึงความอ่อนเยาว์² พระบิดาในสวรรค์ทรงทราบว่าเรื่องนี้จะเกิดขึ้นกับเรา นี่คือการทดลองแห่งความสุขอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ พระองค์ทรงเตรียมทางผ่านพระชนมชีพของพระบุตร พระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเราผู้ทรงเชื่อฟังอย่างแท้จริง เพราะการขาดใช้ของพระองค์มีชัยชนะเหนือความยากลำบากทุกอย่างที่เราจะต้องประสบในความเป็นมรรตัยนี้

เรามีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาแห่งการทดลอง ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องให้รายละเอียดแห่งของความชั่วร้ายในโลกนี้ ไม่จำเป็นต้องอธิบายถึงสิ่งทำลายและเรื่องปวดร้าวใจที่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมรรตัย เราแต่ละคนรู้ซึ่งถึงการต่อสู้ดิ้นรนของตนเองที่มีทั้งการล่อลวง ความปวดร้าว และเศร้าโศก

ในโลกก่อนเกิดเราเรียนรู้ว่าจุดประสงค์ที่ลงมายุ่งที่นี้คือเพื่อรับการทดสอบ การทดลอง และสิ่งท้าทาย³ เราจะต้องเผชิญกับความชั่วร้ายของปฏิปักษ์ บางครั้งเราอาจรู้สึกถึงเรื่องทางลบในความเป็นมรรตัยมากกว่าเรื่องทางบวก ศาสดาพยากรณ์ไฮสันว่า “เพราะจำเป็นต้อง, มีการตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง”⁴ เนื่องจากสิ่งทำลายทางลบทั้งหมดที่มีอยู่ใน

ชีวิตเรา เราจึงต้องใช้เวลาที่จะใช้ศรัทธาของเราอย่างแท้จริง การใช้ศรัทธาเช่นนั้นจะนำพลังในทางบวก ที่เปี่ยมด้วยศรัทธาแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์มาสู่ชีวิตเรา

พระบิดาในสวรรค์ประทานเครื่องมือที่ช่วยให้เรามาหาพระคริสต์และใช้ศรัทธาในการชดใช้ของพระองค์ เมื่อเครื่องมือเหล่านี้กลายเป็นนิสัยที่หยั่งรากลึก เราจะมีหนทางสะดวกที่สุดที่จะพบสันติสุขในสิ่งทำทนายแห่งมรรตัย วันนี้ข้าพเจ้าเลือกจะพูดถึงเครื่องมือสี่อย่าง ขณะที่ข้าพเจ้าพูด ให้ท่านพิจารณาประเมินผลการใช้เครื่องมือแต่ละอย่างของตนเอง แล้วแสวงหาการนำทางของพระเจ้าเพื่อพิจารณาว่าท่านจะพัฒนาการใช้เครื่องมือแต่ละอย่างให้ดีขึ้นได้อย่างไร

การสวดอ้อนวอน

เครื่องมืออันดับแรกคือการสวดอ้อนวอน จงสนทนากับพระบิดาในสวรรค์บ่อยๆ จัดหาเวลาทูลพระองค์ทุกวันว่าท่านคิดอะไรและรู้สึกอย่างไร ทูลทุกเรื่องเกี่ยวกับท่าน พระองค์สนพระทัยเรื่องที่สำคัญที่สุดเท่าๆ กับเสียสละที่ธรรมดาที่สุดของชีวิตท่าน จงทูลพระองค์อย่างเต็มที่ถึงความรู้สึกและประสบการณ์ตั้งแต่เรื่องเล็กที่สุดจนถึงเรื่องใหญ่ที่สุด

เพราะทรงเคารพในสิทธิเสรีของท่าน พระบิดาในสวรรค์จะไม่ทรงบังคับให้ท่านสวดอ้อนวอน แต่เมื่อท่านใช้สิทธิเสรีนั้นโดยมีพระองค์อยู่ในทุกแง่มุมของชีวิตประจำวัน ใจท่านจะเริ่มเพิ่มพูนด้วยสันติสุขที่เต็มไปด้วยความเบิกบานใจ สันติสุขดังกล่าวจะรวมแสงนิรันดร์ส่องบนความยากลำบากของท่าน ซึ่งจะช่วยให้ท่านรับมือกับเรื่องทำทนายเหล่านั้นได้จากมุมมองนิรันดร์

บิดามารดา จงช่วยกันปกป้องลูกๆ โดยติดยุทธภัณฑ์ให้พวกเขาทุกเช้าด้วยอำนาจแห่งการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว ทุกวัน เด็กๆ ถูกจุมพิตด้วยความชั่วแห่งตัวตน ความละโมภ ความจองหอง พฤติกรรมบาปอื่นๆ อีกเป็นขบวน จงปกป้องลูกๆ ของท่านจากอิทธิพลฝ่ายโลกในทุกๆ วันโดยเสริมกำลังป้องกันพวกเขาด้วยพรอันทรงพลังซึ่งเป็นผลมาจากการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวควรเป็นลำดับความสำคัญที่ไม่อาจต่อรองได้ในชีวิตประจำวันของท่าน

การศึกษาพระคัมภีร์

เครื่องมืออันดับที่สองคือการศึกษาพระวจนะของพระเจ้าในพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต เราสนทนากับพระเจ้าโดยสวดอ้อนวอนส่วนใหญ่พระองค์ทรงสื่อสารกลับมาจากพระวจนะที่เขียนไว้ เพื่อรู้ว่าเสียงจากสวรรค์เป็นอย่างไรและให้ความรู้สึกเช่นไร จงอ่านพระวจนะของพระองค์ ศึกษาพระคัมภีร์และไตร่ตรองถ้อยคำเหล่านั้น ให้สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญในชีวิตทุกวัน หากท่านต้องการให้ลูกๆ รู้ เข้าใจและกระทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณท่านต้องศึกษาพระคัมภีร์กับพวกเขา

อย่ายอมฟังคำเท็จของซาตานที่หลอกว่าท่านไม่มีเวลาศึกษาพระคัมภีร์ จงเลือกการใช้เวลาศึกษาพระคัมภีร์ การดื่มด่ำพระวจนะของพระเจ้าในแต่ละวันสำคัญกว่าการนอนหลับ การศึกษา การทำงาน การดูโทรทัศน์ วิดีโอเกมส์ หรือสังคมออนไลน์ ท่านอาจต้องจัดลำดับความสำคัญใหม่เพื่อให้มีเวลาศึกษา

พระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า ถ้าต้องทำเช่นนั้น จงทำ!

มีสัญญาจากศาสดาพยากรณ์หลายท่านถึงพรจากการศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน⁶

ข้าพเจ้าขอพูดเพิ่มเติมด้วยคำสัญญา: เมื่อท่านอุทิศเวลาทุกวันทั้งส่วนตัวและกับครอบครัวเพื่อศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า ชีวิตท่านจะเต็มไปด้วยสันติสุข สันติสุขดังกล่าวไม่ได้มาจากโลกภายนอก แต่มาจากภายในบ้าน ภายในครอบครัว และจากภายในใจของท่านเอง เป็นของประทานจากพระวิญญาณ และจะขยายวงจากท่านเป็นอิทธิพลต่อผู้อื่นในโลกรอบตัวท่าน ท่านกำลังทำสิ่งสำคัญมากซึ่งช่วยเพิ่มพูนสันติสุขที่สั่งสมไว้ในโลกอย่างต่อเนื่อง

ข้าพเจ้าไม่ได้ประกาศว่าชีวิตท่านจะหมดสิ่งทำทนาย จำไว้ว่าเมื่ออดัมและเอวาวอยู่ในสวน พวกเขาปลอดภัยจากสิ่งทำทนาย พวกเขาจึงไม่สามารถพบกับความสุข ปิติและสันติสุข⁷ สิ่งทำทนายเป็นส่วนสำคัญของสภาพมรรตัย ด้วยการศึกษาศรัทธาทุกวันอย่างสม่ำเสมอ

ท่านจะพบสันติสุขในความอุ่นใจรอบข้าง และพลังที่จะต่อต้านสิ่งล่อลวง ท่านจะพัฒนาศรัทธาอันแรงกล้าในพระคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และรู้ว่าผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ทุกคนจะได้รับการรังสรรค์ให้ถูกต้องตามจังหวะเวลาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

การสังสรรค์ในครอบครัว

ขณะทำงานเพื่อเสริมสร้างครอบครัวและบำรุงเลี้ยงสันติสุข จงนึกถึงเครื่องมืออันดับที่สามนี้: การสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ ระวังอย่าทำให้การสังสรรค์ในครอบครัวเป็นเพียงสิ่งที่เอาไว้คิดทีหลังในวันที่มีงานยุ่ง จงตัดสินใจให้แน่วแน่ว่าเป็นวันจันทร์ครอบครัวของท่านจะอยู่บ้านด้วยกันเพื่อการสังสรรค์นี้ อย่าปล่อยให้ข้อเรียกร้องของการทำงาน กิฬา กิจกรรมเสริมหลักสูตร การบ้านหรือสิ่งอื่นใดสำคัญกว่าช่วงเวลาที่ท่านจะอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวที่บ้าน

โครงสร้างของการสังสรรค์ของท่านไม่สำคัญเท่ากับเวลาที่ให้ ควรมีการสอนพระกิตติคุณทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ จงทำให้การสังสรรค์นี้เป็นประสบการณ์ที่มีความหมายสำหรับสมาชิกในครอบครัวทุกคน การสังสรรค์ในครอบครัวเป็นช่วงเวลาอันล้ำค่าในการแสดงประจักษ์พยานในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ผีการสอน วางแผน และทักษะในการวางระเบียบ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของสัมพันธภาพในครอบครัว เพื่อพัฒนาธรรมเนียมของครอบครัว พุดคุยกัน และที่สำคัญกว่านั้น เพื่อมีเวลาพิเศษร่วมกัน!

ในการประชุมใหญ่เดือนเมษายนที่ผ่านมา ซีสเตอร์ลินดา เอส. รัฟส์ประกาศอย่างอาจหาญว่า “ดิฉันจึงต้องเป็นพยานถึงพรของการศึกษาพระคัมภีร์ประจำวัน และการสวดอ้อนวอน และการสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ ข้อปฏิบัติเหล่านี้จะช่วยจัดความเครียด ชี้ทางชีวิตเราและเพิ่มความคุ้มครองแก่ครอบครัว”⁸ ซีสเตอร์รัฟส์เป็นสตรีที่ฉลาดมาก ขอกระตุ้นเตือนท่านให้แสวงหาประจักษ์พยานเกี่ยวกับนิสัยที่สำคัญยิ่งทั้งสามประการนี้

การเข้าพระวิหาร

เครื่องมืออันดับที่สี่คือการไปพระวิหาร เราทุกคนทราบว่ามีสถานที่ใดในโลกนี้มีสันติมากไปกว่าในพระวิหารของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ถ้าท่านยังไม่มีใบรับรองพระวิหาร จงพิสูจน์ค่าควรเพื่อที่จะได้รับ เมื่อได้รับแล้ว จงใช้บ่อยๆ กำหนดการเข้าพระวิหารเป็นตารางเวลาประจำ อย่ายอมให้ใครหรืออะไรขัดขวางท่านจากการไปอยู่ที่นี่

ขณะอยู่ในพระวิหาร จงฟังถ้อยคำของศาสนพิธี ไตร่ตรอง สวดอ้อนวอนและพยายามเข้าใจความหมายของถ้อยคำเหล่านั้น พระวิหารเป็นสถานที่ที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งที่จะไปเพื่อเข้าใจถึงอำนาจการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ แสวงหา *พระองค์* ที่นั่น จำไว้ว่าพระเจ้าจะเพิ่มพูนขึ้นอีกมากมายจากการเตรียมรายชื่อครอบครัวของท่านเองเพื่อใช้ในพระวิหาร

เครื่องมือสิ่งอย่างนี้คือนิสัยพื้นฐานของความมั่นคงแก่ชีวิตท่านในอำนาจการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ จำไว้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

คือเจ้าชายสันติ สันติของชีวิตมรดกดีมาจากการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ เมื่อเราเสมอต้นเสมอปลายในการสวดอ้อนวอนทุกเช้าค่ำ ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน สังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ และเข้าพระวิหารเป็นประจำ เราตอบรับอย่างแข็งขันต่อการเชื้อเชิญให้ “มาหาพระองค์” ยิ่งเราพัฒนานิสัยเหล่านี้ ซาตานก็ยิ่งมุ่งทำร้ายเรา แต่ความสามารถในการทำร้ายของเขาจะลดลง ด้วยเครื่องมือเหล่านี้ เราใช้สิทธิเสรีที่จะยอมรับของประทานแห่งการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์อย่างสมบูรณ์

ข้าพเจ้าไม่ได้แนะนำว่าขณะท่านทำสิ่งเหล่านี้ความยากลำบากในชีวิตจะสลายไปสิ้น ที่ถูกต้องคือ เรายังมีชีวิตมรดกดีเพื่อเติบโตจากการทดลองและการทดสอบ สิ่งท้าทายช่วยให้เราเป็นเหมือนพระบิดาในสวรรค์ยิ่งขึ้น และการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ทำให้การอดทนต่อสิ่งท้าทายเหล่านี้เป็นไปได้¹⁰ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าขณะเรามาหาพระองค์อย่างแข็งขัน เราสามารถอดทนต่อการล่อลวง ความปวดร้าวใจ สิ่งท้าทายที่เราเผชิญได้ทุกอย่าง ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู โมเสส 5:11.
2. ดู โมเสส 4-5.
3. ดู อับราฮัม 3:25.
4. 2 นีไฟ 2:11.
5. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:36; ดูข้อ 34-35 ด้วย.
6. ตัวอย่างบางเรื่องได้แก่

ประธาน โธมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า “เมื่อเราอ่านและไตร่ตรองพระคัมภีร์ เราจะพบเสียงกระซิบ อ่อนหวานของพระวิญญาณต่อจิตวิญญาณเรา เราจะพบคำตอบของคำถาม เราเรียนรู้เกี่ยวกับพรซึ่งมาจากการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราได้รับประจักษ์พยานแน่นอนถึงพระบิดานสวรรค์ และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราพระเยซูคริสต์...เมื่อเราจดจำการสวดอ้อนวอนและใช้เวลาอ่านพระคัมภีร์ ชีวิตเราจะได้รับพรมากขึ้นโดยไม่มีสิ้นสุด และภาระของเราจะเบาลง” (“เราไม่มีวันเดินตามลำพัง,” *เสียดิสนา*, พ.ย. 2013, 122)

ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีกล่าวว่า “ข้าพเจ้าสัญญากับท่านโดยไม่ลังเลว่าหากแต่ท่านจะปฏิบัติตามโปรแกรมง่าฯ นี้ ไม่ว่าท่านจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอนมาแล้วกี่ครั้ง ท่านจะมีพระวิญญาณของพระเจ้ามากขึ้นในชีวิตและในบ้านของท่าน มีปณิธานแน่วแน่มากขึ้นว่าจะดำเนินในการเชื่อฟังพระบัญญัติ และมีประจักษ์พยานเข้ม-

เกาเดม็อก, เม็กชิโก

แข็งมากขึ้นถึงการทรงพระชนม์อยู่จริงของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า” (“ประจักษ์พยานอันแน่วแน่และมีพลัง,” *เลียวโฮนา*, ส.ค. 200, 6)

ประธานฮาเวิร์ด คัมเบิลยู. ฮันเตอร์กล่าวว่า “ครอบครัวได้รับพรมากมายเมื่อบิดามารดาผู้ฉลาดนำลูกๆ มาอยู่เคียงข้างแล้วอ่านเรื่องราวจากหน้าหนังสือห้องสมุดพระคัมภีร์ด้วยกัน จากนั้นพูดคุยกันอย่างอิสระถึงเรื่องราวและความคิดอันงดงามตามความเข้าใจของคุณ บ่อยครั้งที่เยาวชนและเด็กเล็กๆ มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและซาบซึ้งในวรรณกรรมศาสนาพื้นฐานได้อย่างไม่น่าเชื่อ” (“Reading the Scriptures,” *Ensign*, Nov. 1979, 64).

ประธานเอสรา เทพท์ เบนสัน กล่าวว่า “บ่อยครั้งที่เราทำงานหนักในความพยายามที่จะเพิ่มระดับกิจกรรมในสวดของเรา เราทำงานอย่างพากเพียรเพื่อเพิ่มเปอร์เซ็นต์ของจำนวนผู้เข้าร่วมการประชุมศีลระลึก เราทำงานเพื่อมีเปอร์เซ็นต์ของเยาวชนในคณะเผยแผ่ให้สูงขึ้น เราพยายามปรับจำนวนผู้แต่งงานในพระวิหารให้มากขึ้น ทุกสิ่งที่กล่าวมาเป็นความพยายามที่น่าชื่นชมและสำคัญต่อการเติบโตของอาณาจักร แต่เมื่อสมาชิกแต่ละคน ครอบครัวแต่ละครอบครัว เอาใจใส่ในพระคัมภีร์เป็นประจำสม่ำเสมอ กิจกรรมส่วนอื่นๆ ที่กล่าวมาจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ประจักษ์พยานจะเพิ่มพูน คำมั่นสัญญาจะแข็งแกร่ง ครอบครัวจะเพิ่มพลัง การเปิดเผยส่วนบุคคลจะไหลหลั่งมา” (“The Power of the Word,” *Ensign*, May 1986, 81).

ประธานสเปนเซอร์ คัมเบิลยู. คิมบัลล์ประกาศว่า “ข้าพเจ้าพบว่าเมื่อข้าพเจ้ามีความสัมพันธ์เพียงผิวเผินกับพระผู้เป็นเจ้าและเมื่อดูเหมือนว่าไม่มีพระกรรมคอบดับฟังและไม่มีสุรเสียงรับสั่ง ข้าพเจ้าก็กำลังห่างไกลออกไปทุกที ถ้าข้าพเจ้า

ไม่ใฝ่ศึกษาพระคัมภีร์ระยะทางจะแคบเข้าและความเข้มแข็งทางวิญญาณจะกลับคืนมา ข้าพเจ้าพบว่าตนเองกำลังรักคนที่พี่รักจริงจึงมากขึ้น ด้วยสุดใจ ความคิด และกำลังของข้าพเจ้า และรักพวกเขามากขึ้น ข้าพเจ้าพบว่าข้าพเจ้าทำตามคำแนะนำของคนเหล่านั้นง่ายขึ้น” (*คำสอนของประธานศาสนจักร: สเป็นเซอร์ คัมเบิลยู. คิมบัลล์* [2006], 73).

ประธานแมเรียน จี. รมอนีกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจว่าถ้าในครอบครัวของเรา บิดามารดาจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอนร่วมกับการสวดอ่อนนวยอย่างสม่ำเสมอทั้งอ่านด้วยกันสองคนและอ่านกับลูกๆ ของตน วิญญาณแห่งพระคัมภีร์เล่มนี้จะซึมซาบในบ้านของเราและทุกคนที่อาศัยอยู่ในนั้น วิญญาณแห่งความคารวะจะเพิ่มขึ้น ความเคารพนับถือกันและความเกรงใจต่อกันจะเติบโต วิญญาณแห่งความขัดแย้งจะจากไป บิดามารดาจะให้คำปรึกษาลูกๆ ในความรักและปัญญาที่ยิ่งใหญ่ขึ้น ลูกๆ จะตอบรับและยอมรับคำปรึกษาของบิดามารดามากขึ้น ความชอบธรรมจะเพิ่มขึ้น สรีรภาพ ความหวังและจิตกุศล—ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์—จะเต็มเปี่ยมในบ้านเรา ชีวิตเรานำมาซึ่งสันติสุขที่ตื่นตัว ปิติและความสุข” (“The Book of Mormon,” *Ensign*, May 1980, 67)

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์กล่าวว่า “ความเข้าใจในหลักคำสอนที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม การศึกษาหลักคำสอนพระกิตติคุณจะปรับปรุงพฤติกรรมได้เร็วกว่าการศึกษาพฤติกรรมเพื่อปรับปรุงพฤติกรรม” (“อย่างถาวร,” *เลียวโฮนา*, พ.ค. 2004, 98).

เอ็ลเดอร์เควิด เอ. เบนนาร์กล่าวว่า “การสวดอ่อนนวยเป็นครอบครัวแต่ละครั้ง การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัวแต่ละครั้ง และการสังสรรค์

ในครอบครัวแต่ละครั้งคือการวัดปลายกู่กันลงบนผืนผ้าใบของจิตวิญญาณเรา อาจไม่มีเหตุการณ์ครั้งใดที่น่าประทับใจหรือน่าจดจำ แต่แจกเช่นลายสีเหลือง สีทอง และสีน้ำตาลที่เสริมกันและกันจนเกิดเป็นผลงานชิ้นเอกที่น่าประทับใจกันใด ความเสมอต้นเสมอปลายของเราในการทำสิ่งที่ดูเหมือนเล็กน้อยจะนำไปสู่ผลทางวิญญาณอันสำคัญยิ่งนั้น” (“ขยันหมั่นเพียรและเอาใจใส่ครอบครัวยิ่งขึ้น,” *เลียวโฮนา*, พ.ย. 2009, 23)

7. คู 2 นีไฟ 2:13.
8. ลินดา เอส. รัฟส์ “การปกป้องให้พ้นสื่อลามก—บ้านที่มุ่งเน้นพระคริสต์,” *เลียวโฮนา*, พ.ค. 2014, 17.
9. ประธานฮาเวิร์ด คัมเบิลยู. ฮันเตอร์กล่าวว่า “ในวิญญาณนั้นข้าพเจ้าเชิญชวนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายให้มองพระวิหารของพระเจ้าดูตั้งแต่สัญลักษณ์อันสำคัญของการเป็นสมาชิก เป็นความปรารถนาอันลึกซึ้งจากใจข้าพเจ้าที่จะให้สมาชิกศาสนจักรทุกท่านมีค่าควรที่จะเข้าพระวิหาร จะเป็นที่พักพระทัยพระเจ้าถ้าสมาชิกผู้ใหญ่ทุกคนจะมีค่าควร—และถือ—โบรืบรองพระวิหารที่เป็นปัจจุบัน สิ่งที่ต้องทำและห้ามทำเพื่อมีค่าควรสำหรับโบรืบรองพระวิหารคือสิ่งที่จะเป็นหลักประกันว่าเราจะมีความสุขทั้งในฐานะบุคคลและครอบครัว ให้เราเป็นผู้คนที่เข้าพระวิหารกันเถิด จึงเข้าพระวิหารให้บ่อยที่สุดเท่าที่สถานการณ์จะอำนวย ให้ภาพพระวิหารในบ้านของท่านอยู่ในตำแหน่งที่ถูกๆ จะมองเห็นได้ สอนพวกเขาเกี่ยวกับจุดประสงค์ของพระนิเวศน์ของพระเจ้า ให้พวกเขาวางแผนตั้งแต่ในช่วงปฐมวัยที่จะไปพระวิหารและให้คงรักษาค่าควรสำหรับพรนั้นอยู่เสมอ” (“Exceeding Great and Precious Promises,” *Ensign*, Nov. 1994, 8).
10. คู 2 นีไฟ 2:2.

โดยเจ็ลเคอร์ คาร์ลอส เอ. โกลอย
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

พระเจ้าทรงมีแผน สำหรับเรา!

หากเราดำเนินชีวิตดังที่เราดำเนินอยู่นี้ต่อไป พรที่สัญญาไว้จะเกิดสัมฤทธิ์ผลหรือไม่

นี่เป็นเกียรติที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์นี้ที่ผู้พูดการประชุมใหญ่สามัญสามารถเลือกพูดในภาษาของพวกเขาเองได้ ครั้งสุดท้ายที่ข้าพเจ้าพูดที่นั่น ข้าพเจ้ากังวลเกี่ยวกับสำเนียงภาษาอังกฤษของข้าพเจ้า ตอนนี้ข้าพเจ้ากังวลเรื่องความเร็วในการพูดภาษาโปรตุเกสของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่อยากพูดเร็วกว่าคำบรรยาย

เราทุกคนล้วนเคยประสบหรือจะต้องประสบกับช่วงเวลาแห่งการตัดสินใจครั้งสำคัญๆ ในชีวิต ฉันควรเลือกอาชีพนี้หรืออาชีพนั้น ฉันควรรับใช้งานเผยแพร่หรือไม่ นี่เป็นคนที่ถูกต้องที่ฉันจะแต่งงานด้วยหรือไม่

นี่ล้วนเป็นสถานการณ์ในหลายๆ ด้านของชีวิตซึ่งการเปลี่ยนทิศทางสักเล็กน้อยมีผลอย่างใหญ่หลวงต่อผลในภายหลัง ประธานดีเทอร์ เอฟ. อูคท์ดอร์ฟ กล่าวว่า “ตลอดหลายปีของการรับใช้พระเจ้า... ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าความแตกต่างระหว่างความสุขกับความทุกข์ในแต่ละคน ในชีวิตแต่งงาน และครอบครัว มักเกิดจากความผิดพลาดเพียงเล็กน้อย” (“เรื่องเล็กๆ น้อยๆ,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2008, 70)

เราจะหลีกเลี่ยงความผิดพลาดเล็กๆ น้อยเหล่านี้ในการคาดคะเนได้อย่างไร

ข้าพเจ้าจะใช้ประสบการณ์ส่วนตัวเพื่อแสดงถึงข่าวสารของข้าพเจ้า

ในช่วงท้ายของทศวรรษที่ 1980 ครอบครัวใหม่ของเราประกอบไปด้วยโยนิกา ภรรยาข้าพเจ้า ลูกสองในสี่คนของเรา และข้าพเจ้า เราอยู่ที่เซาเปาลู บราซิล ข้าพเจ้าทำงานให้บริษัทที่ดี ข้าพเจ้าเรียนจบจากมหาวิทยาลัยและเพิ่งได้รับการปลดจากการเป็นอภิการ

ของวอร์ดที่เราอยู่ ชีวิตเราดี และทุกอย่างดูเหมือนจะเป็นอย่างที่เราควรเป็น—จนกระทั่งวันหนึ่งมีเพื่อนเก่าคนหนึ่งแวะมาเยี่ยมเรา

เมื่อเขาใกล้จะกลับ เขาพูดและถามคำถามที่ทำให้ความเชื่อมั่นของข้าพเจ้าสั่นคลอน เขาพูดว่า “คาร์ลอส ทุกอย่างดูเหมือนกำลังไปได้ดีสำหรับคุณ ครอบครัวของคุณ อาชีพของคุณ และการรับใช้ของคุณในศาสนจักร แต่—” แล้วเขาก็ถามคำถาม “ถ้าคุณดำเนินชีวิตอย่างที่คุณดำเนินอยู่นี้ต่อไป พรที่สัญญาไว้ในปิตุพรของคุณจะเกิดสัมฤทธิ์ผลหรือไม่”

ข้าพเจ้าไม่เคยคิดถึงปิตุพรแบบนี้มาก่อน ข้าพเจ้าอ่านเป็นครั้งคราวแต่ไม่เคยตั้งใจรอคอยพรที่สัญญาไว้ในอนาคตและประเมินว่าข้าพเจ้าดำเนินชีวิตอย่างไรในปัจจุบัน

หลังจากที่เขามาเยี่ยม ข้าพเจ้าหันไปสนใจปิตุพรของข้าพเจ้า โดยคิดว่า “หากเราดำเนินชีวิตดังที่เราดำเนินอยู่นี้ต่อไป พรที่สัญญาไว้จะเกิดสัมฤทธิ์ผลหรือไม่” หลังจากไตร่ตรองสักพัก ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าจะจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพของข้าพเจ้า

ไม่ใช่เป็นการตัดสินใจว่าจะไร้อุบัติหรือผิด แต่เป็นการตัดสินใจว่าจะไรดีหรือดีกว่า ดังที่เฮลเดอร์ดัลลิน เอช. ไคส์สธอนเราเมื่อท่านกล่าวว่า “ขณะที่เราพิจารณาทางเลือกต่างๆ เราควรจำไว้ว่าไม่เพียงพอบางสิ่งนั้นดี ทางเลือกอื่นๆ ดีกว่า และยังมีทางเลือกอื่นๆ อีกที่ดีที่สุด” (“ดี ดีกว่า ดีที่สุด,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2007, 133).

แล้วเราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าเรากำลังตัดสินใจอย่างดีที่สุด

นี่คือหลักการที่ข้าพเจ้าเรียนรู้

หลักการข้อที่หนึ่ง: เราต้องพิจารณาทางเลือกของเราโดยมีเป้าหมายอยู่ในใจ

การตัดสินใจที่จะส่งผลต่อชีวิตของเรา และคนที่เรารักโดยปราศจากการมองเห็นภาพกว้างของผลลัพธ์จะทำให้เกิดความเสียหาย อย่างไรก็ตาม หากเราคาดหมายผลลัพธ์ที่เป็นไปได้จากการตัดสินใจเหล่านี้ในอนาคต เราจะเห็นทางที่ดีที่สุดที่ต้องเดินในปัจจุบันได้ชัดยิ่งขึ้น

การเข้าใจว่าเราเป็นใคร เราอยู่ที่ไหนทำไม

และพระเจ้าทรงคาดหวังอะไรจากเราในชีวิตนี้ จะช่วยให้เรามีวิสัยทัศน์กว้างไกลยิ่งขึ้น อย่างเป็นสิ่งที่เราต้องการ

เราจะพบแบบอย่างในพระคัมภีร์ซึ่งการมองภาพกว้างทำให้เกิดความชัดเจนว่าจะไปทางไหน

โมเสสพูดกับพระเจ้าตรงหน้า เรียนรู้เกี่ยวกับแผนแห่งความรอด และด้วยเหตุนี้จึงเข้าใจบทบาทของท่านในฐานะศาสดาพยากรณ์ในการรวบรวมอิสราเอลมากยิ่งขึ้น

“และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสิ่งกับโมเสส, โดยตรัสว่า: ดูเถิด, เราคือพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทุกสถานภาพ...”

“...และเราจะให้เจ้าเห็นหัตถ์คิดปล้ำจากมือเรา...”

“และเรามีงานอย่างหนึ่งให้เจ้า, โมเสส, บุตรของเรา” (โมเสส 1:3-4, 6)

ด้วยความเข้าใจนี้ โมเสสสามารถทนความยากลำบากในทะเลทรายหลายปีและนำอิสราเอลกลับไปบ้านของพวกเขา

ลีไฮ ศาสดาพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ในพระคัมภีร์มอรมอน นิมิตฝันและในนิมิตของท่าน ท่านเรียนรู้ถึงพันธกิจของท่านในการนำครอบครัวท่านไปสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญา

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงบัญชาบิดาข้าพเจ้า, แม้ในความฝัน, ว่าท่านควรพาครอบครัวของท่านออกไปในแดนทิวกันดาร.

“...และท่านทั้งบ้านท่าน, และแผ่นดินแห่งมรดกของท่าน, และทองของท่าน, และเงินของท่าน, และของมีค่าของท่าน” (1 นีไฟ 2:2, 4)

ลีไฮยังคงเชื่อสัตย์ต่อนิมิตนี้แม้ว่าจะประสบบกับความยากลำบากในการเดินทางและต้องทิ้งชีวิตสะดวกสบายในยูดาห์แล้วเบื้องหลัง

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเป็นแบบอย่างที่ยิ่งใหญ่อีกท่านหนึ่ง โดยผ่านทาง การเปิดเผยหลายครั้ง เริ่มตั้งแต่ นิมิตแรก ท่านสามารถทำพันธกิจในการฟื้นฟูทุกสิ่งได้เสร็จสมบูรณ์ (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:1-26).

แล้วเราละ พระเจ้าทรงคาดหวังอะไรจากเราแต่ละคน

เราไม่จำเป็นต้องเห็นเทพเพื่อได้รับความเข้าใจ เรามีพระคัมภีร์ พระวิหาร ศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต ปิตุพรของเรา ผู้นำที่ได้รับการดลใจ และเหนือสิ่งอื่นใด เรามีสิทธิได้รับการเปิดเผยส่วนตัวเพื่อนำการตัดสินใจของเรา

หลักธรรมข้อที่สอง: เราต้องเตรียมพร้อมสำหรับการท้าทายที่จะมาถึง

น้อยมากที่ทางที่ดีที่สุดจะง่ายที่สุด บ่อยครั้งจะตรงกันข้าม เราสามารถมองดูแบบอย่างของศาสดาพยากรณ์ที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึง โมเสส ลีไฮ และโจเซฟ สมิธไม่ได้มีเส้นทางที่ง่ายถึงแม้ว่าการตัดสินใจของพวกเขาจะถูกต้อง

เราเต็มใจจะจ่ายราคาการตัดสินใจของเราหรือไม่ เราเตรียมเพื่อออกจากที่ที่เราสบายใจไปในที่ที่ดีกว่าหรือไม่

กลับไปที่ประสบการณ์เกี่ยวกับบิดาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้บทสรุปในเวลานั้นว่าข้าพเจ้าควรมุ่งศึกษาเพิ่มเติมและสมัครรับทุนการศึกษาจากมหาวิทยาลัยอเมริกัน หากข้าพเจ้าได้รับเลือก ข้าพเจ้าต้องออกจากงาน ขายทุกอย่างที่เรามี และมาอยู่ที่สหรัฐอเมริกาสองปีในฐานะนักเรียนทุน

การสอบเช่น TOEFL และ GMAT เป็นความท้าทายแรกๆ ที่ต้องเอาชนะ ซึ่งใช้เวลาเตรียมตัวนานถึงสามปี หลายครั้งข้าพเจ้าพบทั้งคำว่า “ไม่” หรือ “อาจจะ” กว่าจะมหาวิทยาลัยจะรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายังจำโทรศัพท์ที่ข้าพเจ้าได้รับในช่วงสิ้นปีที่สามจากคนที่ดูแลทุนการศึกษา

เขาบอกว่า “คาร์ลอส ผมมีข่าวดีและข่าวร้ายมาบอกคุณ ข่าวดีคือคุณเป็นหนึ่งในผู้เข้ารอบสามคนสุดท้ายในปีนี้” ขณะนั้นมีเปิดเพียงหนึ่งทุน “ข่าวร้ายคือหนึ่งในผู้สมัครเป็นลูกชายของคนสำคัญ และอีกคนก็เป็นลูกชายของคนสำคัญอีกคน แล้วก็มีคุณ”

ข้าพเจ้าตอบทันทีว่า “และผม... ผมเป็นลูกของพระเจ้าเป็นเจ้า”

นายอินดี ที่บิดามารดาทางโลกไม่ได้เป็นปัจจัยในการตัดสินใจ และผมได้รับทุนในปี

นั้น ในปี 1992

เราเป็นบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นผู้ทรงฤทธานุภาพ พระองค์ทรงเป็นบิดาของเรา พระองค์ทรงรักเรา และพระองค์ทรงมีแผนสำหรับเรา เราไม่ได้อยู่ที่นั่นในชีวิตนี้เพื่อจะเสียเวลาไปเปล่าๆ มีอายุมากขึ้น แล้วก็ตาย พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้เราเติบโตและบรรลุศักยภาพของเรา

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันกล่าวว่า “พวกท่านทุกคน ไม่ว่าโสดหรือแต่งงานแล้ว ไม่ว่าจะอยู่ในวัยใด มีโอกาสเรียนรู้และเติบโต ขยายความรู้ทั้งทางด้านสติปัญญาและทางวิญญาณให้แก่รูปลักษณ์ที่เปี่ยมไปด้วยศักยภาพแห่งสวรรค์ของท่าน” (“พลังยิ่งใหญ่ของสมาคมสงเคราะห์,” *เลียโฮนา*, ม.ค. 1998, 115)

หลักการข้อที่สาม: เราต้องแบ่งปันวิสัยทัศน์นี้กับคนที่เรารัก

ลีโฮพยายามมากกว่าสองสามครั้งเพื่อช่วยเลมกับเลมเวลเข้าใจความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงที่พวกเขา กำลังทำให้เกิดขึ้น ความจริงที่ว่าพวกเขาไม่ได้มีวิสัยทัศน์เดียวกันกับบิดาของตนทำให้พวกเขาพ่่าบ่นระหว่างเดินทาง ตรงกันข้าม นี่ไฟแสงหา

พระเจ้าเพื่อเห็นสิ่งที่บิดาท่านเห็น

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นหลังจากข้าพเจ้า, นี่ไฟ, ได้ยินคำทั้งหมดของบิดาข้าพเจ้า, เกี่ยวกับเรื่องที่ท่านเห็นในนิมิต... ข้าพเจ้า... ประารถว่าข้าพเจ้าจะเห็น, และได้ยิน, และรู้ถึงเรื่องเหล่านี้, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์” (1 นิไฟ 10:17)

ด้วยนิมิตนี้ นี่ไฟไม่เพียงเอาชนะการทำลายของการเดินทางแต่ยังนำครอบครัวของท่านเมื่อถึงคราวจำเป็น

มีแนวโน้มมากกว่าเมื่อเราตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่ง คนที่เราจะจะได้รับผลกระทบและบางคนจะได้รับผลของการเลือกนี้ร่วมกับเราด้วย หากเป็นไปได้ พวกเขาควรจะเห็นสิ่งที่เราเห็นได้และมีความเชื่อเดียวกับเราได้ แต่เป็นไปได้เสมอไป ทว่าหากสิ่งนี้เกิดขึ้น การเดินทางจะราบรื่นขึ้น

ประสบการณ์ส่วนตัวที่ข้าพเจ้าใช้เป็นตัวอย่าง ข้าพเจ้าต้องการการสนับสนุนจากภรรยาข้าพเจ้าอย่างไม่ต้องสงสัยเลย ลูกๆ ยังเด็กและไม่มีอะไรจะพูดมากนัก แต่การสนับสนุนจากภรรยาของข้าพเจ้าสำคัญ ข้าพเจ้าจำได้ว่า โมนิกาและข้าพเจ้าต้องคุยกัน เรื่องการเปลี่ยนแผนอย่างระมัดระวังจนกระทั่งเธอสึกสบายใจและรู้สึกมุ่งมั่นด้วย วิสัยทัศน์ร่วมกันนี้ไม่เพียงทำให้เธอสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงแต่เป็นส่วนสำคัญยิ่งในความสำเร็จนั้น

ข้าพเจ้าทราบว่าพระเจ้าทรงมีแผนสำหรับเราในชีวิตนี้ พระองค์ทรงรู้จักเรา พระองค์ทรงรู้ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับเรา เพียงเพราะว่าทุกสิ่งไม่ราบรื่นไม่ได้หมายความว่าในบางครั้งบางคราวเราไม่ควรคิดว่าอาจจะมีสิ่งที่ดีกว่า หากเรายังคงดำเนินชีวิตอย่างที่เราดำเนินชีวิตอยู่ พรที่สัญญาไว้จะมีสัมฤทธิ์ผลหรือไม่

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา พระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์ และข้าพเจ้าทราบว่าโดยผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์เราจะพบความเข้มแข็งในการเอาชนะความท้าทายในทุกวันของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดยเจ็ลเคอร์อัลตัน เอฟ. แพคเกอร์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

หนังสือ

งานพระวิหารและประวัติกอครวควรเป็นส่วนที่จำเป็นประจำในการ นมัสการส่วนตัวของเรา

ส มัยเป็นลูกเสี้ยววัย 12 ปีข้าพเจ้าได้รับของขวัญเสริมอุปกรณ์ลูกเสี้ยวที่อยากได้มาก สิ่งนั้นคือขวานด้ามเล็กที่มีปลอกหนังหุ้ม! ในการปีนเขาวันถัดมา เรามาถึงค่ายพักแรมมืดแล้ว เปียกและหนาว เพราะหิมะตกหนักระหว่างทาง ทั้งหมดที่ข้าพเจ้านึกออกคือก้อไฟกองโต ข้าพเจ้าไปตัดไม้ที่ตกตามพื้นด้วยขวานด้ามใหม่ ขณะตัดไม้ ข้าพเจ้าหงุดหงิดเพราะขวานตัดได้ไม่ดี ในความหงุดหงิดนั้น ข้าพเจ้าทำงานหนักมากขึ้น ข้าพเจ้ากลับไปค่ายพร้อมฟันเพียงไม่กี่ชิ้นด้วยความผิดหวัง จากแสงไฟของคนอื่นข้าพเจ้ามองเห็นปัญหา ข้าพเจ้าไม่ได้ถอดปลอกขวานออก อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้า

ขอบอกว่าปลอกถูกตัดเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยไปแล้ว บทเรียนคือ ข้าพเจ้าเขวไปสนใจแต่เรื่องอื่น ขณะทำงานไปสู่ความสูงส่ง เราต้องทำตามข้อกำหนดทั้งหมดและไม่ยอมให้การจืดจางกับข้อกำหนดหนึ่งข้อหรือสองข้อหรือสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องมาทำให้เราเขว การแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้านำไปสู่ปีติและความสุข¹ หากจำเป็น เราต้องยอม *เปลี่ยน* การแก้ไขเล็กๆ น้อยๆ บ่อยๆ เจ็บปวดและยุ่งเหยิงน้อยกว่าการแก้ไขครั้งใหญ่ ไม่นานมานี้ข้าพเจ้ากับคริสเตอ์แพคเกอร์เดินทางไปหลายประเทศ เราเตรียมหนังสือเดินทางและเอกสารอื่นๆ เราคิดว่าฉัน ตรวจจ

สุขภาพ ได้วีซ่า และตราประทับ เมื่อเรามาถึง เจ้าหน้าที่ตรวจเอกสารของเรา และเมื่อเป็นไปตามข้อกำหนดทั้งหมด พวกเขา ก็อนุญาตให้เราเข้าประเทศ

การมีคุณสมบัติสำหรับความสูงส่งเปรียบเสมือนการเข้าอีกประเทศหนึ่ง เราแต่ละคนต้องได้รับหนังสือเดินทางทางวิญญาณ เราไม่ *ตั้ง* ข้อกำหนด แต่เราต้องบรรลุข้อกำหนดทั้งหมด แผนแห่งความรอดประกอบด้วยหลักคำสอน กฎ พระบัญญัติ และศาสนพิธีทุกอย่างที่ *ทุกคน* ต้องทำจึงจะได้รับความสูงส่ง² จากนั้น “โดยผ่านการชดใช้ของ [พระเยซู] คริสต์, มนุษยชาติทั้งหมดจะรอดได้”³ ศาสนจักรให้ความช่วยเหลือแต่ทำให้เราไม่ได้ การมีคุณสมบัติสำหรับความสูงส่งเป็นการแสวงหาตลอดชีวิต

พระคริสต์ทรงจัดตั้งศาสนจักรเพื่อช่วยเรา พระองค์ทรงเรียกชาย 15 คนเป็นศาสนาดพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยเพื่อนำศาสนจักรและสอนผู้คน ฝ่ายประธานสูงสุด⁴และโควรัมอัครสาวกสิบสอง⁵ มีพลังและสิทธิอำนาจ⁶ เท่ากันโดยกำหนดให้อัครสาวกอานุโสเป็นประธานศาสนจักร สาวกเจ็ดสิบได้รับเรียกให้ช่วย⁷ ผู้นำไม่ตั้งข้อกำหนดของความสูงส่ง พระผู้เป็นเจ้าทรงทำ! ผู้นำเหล่านี้ได้รับเรียกให้สอนอรรถาธิบายและแนะนำ และ *เตือน* เพื่อให้เราอยู่บนวิถี⁸

ดังอธิบายไว้ในคู่มือศาสนจักร “เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ในการช่วยบุคคลและครอบครัวให้คู่ควรแก่การรับความสูงส่ง ศาสนจักรจึงมุ่งเน้นหน้าที่รับผิดชอบที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนด อันได้แก่ การช่วยให้สมาชิกดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ การรวบรวมอิสราเอลโดยผ่านทางเผยแผ่ศาสนา การดูแลคนยากจนและคนขัดสน ตลอดจนเปิดโอกาสให้คนตายได้รับความรอดโดยการสร้างพระวิหารและประกอบศาสนพิธีแทนคนตาย”⁹ โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และการทำแต่ ละอย่างข้างต้น เรายังคงเพิ่มตราประทับในหนังสือเดินทางทางวิญญาณของเรา

การประชุมใหญ่ครั้งนี้สอนเราเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะช่วยให้เราทุกคนพร้อม

มากขึ้น

ครอบครัวเป็นศูนย์กลางของแผนแห่งความรอดและนี่อาจเป็นสาเหตุที่เรียกอีกอย่างว่า “แผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุข”¹⁰ ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์กล่าวว่า “จุดประสงค์หลักของทุกกิจกรรมในศาสนจักรคือให้ชายคนหนึ่งกับภรรยาและลูกๆ ของเขามีความสุขที่บ้าน”¹¹

ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์กล่าวว่า “ความสำเร็จของเราแต่ละคนและของศาสนจักรส่วนใหญ่จะวัดจากการดูว่าเรามุ่งดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในบ้านอย่างซื่อสัตย์เพียงใด”¹² งานพระวิหารและประวัติครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณที่บ้าน และควรเป็นกิจกรรมครอบครัวยิ่งกว่ากิจกรรมศาสนจักร ฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสองเน้นเรื่องงานพระวิหารและประวัติครอบครัวอีกครั้ง¹³ การขานรับเรื่องนี้จะเพิ่มปีติและความสุขของแต่ละท่านและครอบครัว

จากหลักคำสอนและพันธสัญญาเราอ่านว่า “วันสำคัญยิ่งของพระเจ้าอยู่แค่อ้อม ...

ฉะนั้น, ให้เรา, ในฐานะศาสนจักรหนึ่งและผู้คนกลุ่มหนึ่ง, และในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้าย, ถวายเครื่องถวายบูชาในความชอบธรรมแด่พระเจ้า; และให้เราถวายหนังสือเล่มหนึ่งที่มีบันทึกคนตายของเราในพระนิเวศน์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์, ... หนังสือที่มีบันทึกคนตายของเรา, ... ซึ่งจะคู่ควรแก่การยอมรับทั้งปวง”¹⁴

เราจะเตรียม “หนังสือ” เล่มนี้โดยใช้บันทึกรายชื่อและศาสนพิธีในฐานะข้อมูล Family Tree ของศาสนจักร

ข้าพเจ้ากำลังตรวจสอบและเพิ่มบันทึกเข้ากับฐานข้อมูลนี้เพราะต้องการให้ชื่อของทุกคนที่ข้าพเจ้ารักอยู่ในหนังสือ ท่านล่ะครับ หลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 128 กล่าวว่า “เพราะเราโดยไม่มี [บรรพชนของเรา] พระองค์จะทรงทำให้ดีพร้อมไม่ได้; ทั้งพวกเขาโดยไม่มีเราพระองค์จะทรงทำให้ดีพร้อมไม่ได้”¹⁵

ประวัติครอบครัวเป็นมากกว่าการสืบลำดับเชื้อสาย กฎเกณฑ์ รายชื่อ วันที่ และสถานที่ เป็นมากกว่าการมุ่งหาอดีต ประวัติครอบครัวรวมปัจจุบันไว้ด้วยขณะที่เราสร้าง

ประวัติของเราเอง รวมอนาคตด้วยขณะที่เราหล่อหลอมประวัติศาสตร์อนาคตผ่านลูกหลานของเรา ตัวอย่างเช่น การที่คุณแม่วัยสาวเล่าเรื่องครอบครัวและเอารูปครอบครัวให้ลูกๆ ดูคือการทำงานประวัติครอบครัว

เช่นเดียวกับการรับส่วนสี่ระลึก เข้าร่วมการประชุม อ่านพระคัมภีร์ และสวดอ้อนวอนส่วนตัว ทำงานพระวิหารและประวัติครอบครัวควรเป็นส่วนที่ทำให้เป็นประจำในการนมัสการส่วนตัวของเรา การที่เยาวชนของเราและคนอื่นๆ ขานรับคำเชื้อเชิญของศาสดาพยากรณ์ได้สร้างแรงบันดาลใจและพิสูจน์ว่าสมาชิก *ทุกคน ทุกวัย สามารถและควร* ทำงานนี้

ตามที่เอลเดอร์โคเวนทิน แอล. คุกอธิบาย “[เวลานี้] เรามีหลักคำสอน พระวิหาร และเทคโนโลยี”¹⁶ ปัจจุบันการทำงานง่ายขึ้นมากและจำกัดเฉพาะสมาชิกที่เห็นความสำคัญของสิ่งนี้เท่านั้น งานนี้ยังต้องใช้เวลาและการเสียสละ แต่ *ทุกคน* ทำได้ และค่อนข้างสะดวกเมื่อเทียบกับไม่กี่ปีก่อน

เพื่อช่วยสมาชิก ศาสนจักรได้รวบรวมบันทึกและจัดเตรียมเครื่องมือให้สามารถ

ทำงานได้มากในบ้านของเราหรือในอาคาร
วัดและพระวิหาร อุปสรรคส่วนใหญ่หมด
ไป *ไม่ว่า* ท่านรับรู้อะไรในอดีต แต่ปัจจุบัน
ต่างกัน!

อย่างไรก็ตาม มีอุปสรรคหนึ่งที่ศาสนจักร
จัดการไม่ได้ นั่นคือความลังเลในการทำงาน
ทั้งหมดที่เรียกร้องคือตัดสินใจและพยายาม
สักเล็กน้อย ไม่ต้องใช้เวลามาก ใช้เวลาเพียง
เล็กน้อยสม่ำเสมอจะทำให้เกิดปิติจากงาน
จงตัดสินใจลงมือทำ เรียนรู้ และขอให้คน
อื่นช่วย พวกเขาจะช่วยเหลือ ที่ที่ท่านพบและ
นำไปพระวิหารจะกลายเป็นบันทึกสำหรับ
“หนังสือ”¹⁷

แม้สมาชิกมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้นมาก แต่เรา
พบว่าสมาชิกที่หาและทำศาสนพิธีให้ครอบครัว
ของพวกเขาเป็นประจำค่อนข้างน้อย¹⁸
ขอให้เราเปลี่ยนลำดับความสำคัญของเรา
อย่าต้านการเปลี่ยนแปลง จงน้อมรับ! การ
เปลี่ยนแปลงเป็นส่วนหนึ่งของแผนอัน
สำคัญยิ่งแห่งความสุข

เราต้องทำงานนี้ ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของ
ศาสนจักรแต่เพื่อคนตายของเราและตัวเรา
เอง เราและบรรพชนที่ล่วงลับต้องการตรา
ประทับในหนังสือเดินทางทางวิญญาณของเรา

“การเชื่อม”¹⁹ ครอบครัวของเราข้ามรุ่น
จะเกิดขึ้นได้ในพระวิหารผ่านศาสนพิธีฝึกร
เท่านั้น ขั้นตอนง่ายมาก *เพียงหาหนังสือและ
นำไปพระวิหาร* เมื่อเวลาผ่านไปท่านจะ
สามารถช่วยคนอื่น ๆ ทำงานนี้ด้วย

ทุกคน—*ทุกคน*—ทำงานนี้ได้แทบไม่มีข้อ
ยกเว้น!

มีพรชัดเจนซึ่งมากับงานนี้ พ่อแม่และผู้
นำหลายคนเป็นห่วงสภาพโลกปัจจุบันและ
ผลกระทบต่อครอบครัวและเยาวชน

เอดเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์สัญญาไว้ว่า
“ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้เยาวชนของศาสนจักร
เรียนรู้และมีประสบการณ์ในวิญญาณแห่ง
เอเลียวาห์ ... ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะได้รับ
ความคุ้มครองจากอิทธิพลที่รุนแรงขึ้นของ
ปฏิปักษ์ เมื่อท่านรักและมีส่วนร่วมในงาน
ศักดิ์สิทธิ์นี้ ท่านจะได้รับการปกป้องระหว่ง
ที่ท่านอยู่ในวัยเยาว์และตลอดชีวิตของท่าน”²⁰

พี่น้องทั้งหลาย ถึงเวลาต้องถอดปลอก
ขวานและไปทำงานแล้ว เราต้องไม่เสียสละ
ความสูงส่งของเราหรือครอบครัวเราเพื่อสิ่ง
น่าสนใจที่ล้าคือน้อยกว่า

นี่คืองานของพระเจ้าเป็นเจ้าของ ทำโดยสมาชิก
และผู้ไม่ใช่สมาชิกเหมือนกัน ทั้งเด็ก ผู้ใหญ่
ทั้งชายและหญิง

ข้าพเจ้าขอจบด้วยเนื้อร้องข้อแรกของ
เพลงสวดภาษาอังกฤษ บทเพลงที่ 324 โดย
เปลี่ยนหนึ่งคำ:

จงลุกขึ้นเถิด โอ้ [วิสุทธิชน] ของพระเจ้า!

เลิกเฝ้าทำสิ่งหาจําเป็นไว้

มอบกำลังความคิดจิตวิญญาณใจ

รับใช้กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง”²¹

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์!
ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระองค์ ในพระนาม
ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ลู 2:22–25; 9:18; โมไซยาห์ 2:41.
2. ลู คู่มือพระกัมภีร์, “แผนแห่งการไถ่”; scriptures.
lds.org.
3. หลักแห่งความเชื่อข้อ 3.
4. ลู หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:22.
5. ลู หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:23.
6. ลู หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:24.
7. ลู หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:25–26.
8. ลู คู่มือพระกัมภีร์, “ฝ่ายประธานสูงสุด,”
“อัครสาวก,” “สาวกเจ็ดสิบ”; scriptures.lds.org.
9. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010),
2.2.
10. แอลมา 42:8.

11. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “พยาน,” *เสียดโฮนา*, พ.ศ.
2014, 95.
12. สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, “Living the
Gospel in the Home,” *Ensign*, May 1978, 101.
13. ลู ไซมัส เอส. มอนตัน, “การแต่งงาน,” *เสียดโฮนา*,
มิ.ย. 2014, 4–5; เฮนรี่ บี. อายริงก์, “สัญญาของ
การหั้นใจ,” *เสียดโฮนา*, ก.ค. 2014, 4–5; รัสเซลล์
เอ็ม. เนลสัน, “It All Starts with Love” (วิดีโอ
ทัศน์), lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-
the-world/it-all-starts-with-love; รัสเซลล์ เอ็ม.
เนลสัน, “Adding ‘Family’ to Family History
Work” (วิดีโอทัศน์), lds.org/prophets-and-
apostles/unto-all-the-world/adding-family-to-
family-history-work; รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน,
“เชื่อมโยงคนหลายรุ่นด้วยความรัก,” *เสียดโฮนา*,
พ.ศ. 2010, 113–118; ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “ปิติ
จากการไถ่คนตาย,” *เสียดโฮนา*, พ.ย. 2012, 93–
96; เควนทิน แอล. ลูก, “รากและกิ่ง,” *เสียดโฮนา*,
พ.ศ. 2014, 44–48; เควิน เอ. เบดนาร์, “ใจของลูก
หลานจะหั้นใจไป,” *เสียดโฮนา*, พ.ย. 2011, 29–33;
นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น, “A Classroom of
Faith, Hope, and Charity” (ปราศรัยกับนักเรียน
ศึกษาศาสนาระบบการศึกษาของศาสนจักร),
lds.org/broadcasts; นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น,
“Find Our Cousins!” (ปราศรัยที่การประชุม
ประวัติครอบครัว RootsTech, 8 ก.พ., 2014),
lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-
world/find-our-cousins.
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:24.
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:18.
16. เควนทิน แอล. ลูก, *เสียดโฮนา*, พ.ศ. 2014, 47.
17. หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:24.
18. ลู เควนทิน แอล. ลูก, *เสียดโฮนา*, พ.ศ. 2014, 47.
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:18.
20. เควิน เอ. เบดนาร์, “ใจของลูกหลานจะหั้นใจไป,”
เสียดโฮนา, พ.ย. 2011, 32, 33.
21. “Rise Up, O Men of God,” *Hymns*, no. 324.

โดยเจ็ลเคอร์ฮูโก อี. มาร์คินเชซ
แห่งสวากเจ็ดสิบ

การปฏิบัติศาสนกิจ ส่วนตัวของเรา

เราต้องให้ความรักของพระเยซูคริสต์นำทางเราหากเราต้องการทราบความต้องการของคนที่เราช่วยได้

ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เราได้รับโอกาสและพรส่วนตัวในการรับใช้ ตลอดเวลาที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิก ข้าพเจ้ารับใช้ในหลายวิธี ดังที่บราเดอร์อูดีน ฟาลาเบยา บิดาของเจ็ลเคอร์ฮูโก อารี. ฟาลาเบยาเคยกล่าวไว้ว่า “บุคคลที่รับใช้ก็มีค่า แต่บุคคลที่ไม่รับใช้ก็ย่อมไร้ค่า” นี่คือนิยามที่ตึงเครียดไว้ในความนึกคิดและในใจเรา

เมื่อข้าพเจ้าแสวงหาการนำทางระหว่างการรับใช้ ข้าพเจ้าพบการปลอบโยนในการจดจำว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงเน้นไปที่บุคคลและครอบครัว ความรักและความอ่อนโยนที่พระองค์ทรงมีต่อปัจเจกบุคคลได้สอนข้าพเจ้าว่าพระองค์ทรงตระหนักถึงคุณค่าอันยิ่งใหญ่ของบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ทุกคนและเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะทำให้แน่ใจว่าแต่ละคนได้รับการปฏิบัติและเสริมสร้างความเข้มแข็งโดยพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ในพระคัมภีร์กล่าวว่า
“จำไว้ว่าค่าของจิตวิญญาณยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า...
“และหากเป็นไปได้เจ้าจะทำงาน ตลอดวันเวลาของเจ้า...และนำ, *แม่* จิตวิญญาณเดียว มาหาเรา, บิดาของเจ้าพร้อมกับเขาจะ

ใหญ่หลวงเพียงใดในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา!”¹

ทุกจิตวิญญาณมีค่ายิ่งต่อพระผู้เป็นเจ้า เพราะเราคือบุตรธิดาของพระองค์และเรามีศักยภาพที่จะเป็นดังที่พระองค์ทรงเป็น²

เราต้องให้ความรักของพระเยซูคริสต์นำทางเราหากเราต้องการทราบความต้องการ

ของคนที่เราช่วยได้ คำสอนของพระเจ้าของเรา พระเยซูคริสต์ แสดงวิธีการแก่เราและนั่นคือวิถีที่การปฏิบัติศาสนกิจส่วนตัวเริ่มต้น กล่าวคือ ค้นพบความต้องการ จากนั้นตอบสนอง ดังที่ซิสเตอร์ลินดา เค. เบอร์ดิน ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าวไว้ว่า “สังเกตก่อนแล้วรับใช้”³

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน เป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมถึงหลักธรรมนี้ ในเดือนมกราคม ค.ศ. 2005 ท่านกำลังควบคุมการประชุมใหญ่ผู้นำฐานะปุโรหิตในเปอร์โตริโกเมื่อท่านสาธิตวิธีที่พระผู้ช่วยให้รอดกับผู้ใช้ของพระองค์ให้การรับใช้ผ่านการปฏิบัติศาสนกิจส่วนตัวในตอนท้ายของการประชุมที่ยอดเยี่ยมนั้น ประธานมอนสันเริ่มทักทายผู้นำฐานะปุโรหิตที่เข้าร่วมการประชุม ทันใดนั้น ท่านสังเกตเห็นคนหนึ่งกำลังมองดูทุกสิ่งอยู่ไกลๆ ตามลำพัง

ประธานมอนสันเดินออกจากกลุ่มคนไปหาบราเดอร์คนนั้นและคุยกับเขา ไฮเซ อารีซาเยส เล่าให้ท่านฟังด้วยความรู้สึกว่าเป็นปาฏิหาริย์ที่ท่านเข้าไปหาเขาและเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของเขากับโยลันดา ภรรยาของเขาที่ได้ถูกละทิ้งก่อนการประชุม เขาเล่าให้ประธานมอนสันฟังว่าสุขภาพของลูกสาวกำลังทรุดหนักและเขามีเจตนาจากภรรยาที่ต้องการยื่นให้ประธานมอนสัน บราเดอร์ซาเยสบอกภรรยาว่าเป็นไปไม่ได้เพราะประธานมอนสันจะยุ่งมาก ประธานมอนสันฟังเรื่อง

ราวและขอจดหมายแล้วอ่านในใจ จากนั้นท่านเก็บจดหมายใส่กระเป๋าแล้วบอกบราเดอร์ซาเยสว่าท่านจะทำตามคำขอของพวกเขา

ในวิธีนี้ ครอบครัวดังกล่าวได้รับอิทธิพลจากพระเจ้าของเรา พระเยซูคริสต์ โดยผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ ข้าพเจ้าเชื่อพระวจนะของพระเจ้าช่วยให้รอดในคำอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดีที่กล่าวกับเราว่า “ท่านจงไปทำเหมือนอย่างนั้น”⁴

วันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1998 พายุเฮอริเคนจอร์เจสถล่มเปอร์โตริโก ยังความเสียหายหนัก ซิสเตอร์มาร์ตินเนซ ลูกห้าคนและข้าพเจ้าเอาตัวรอดจากพายุลูกใหญ่และกำลังลมเฮอริเคนโดยหลบอยู่ในบ้านอย่างไรก็ดี เราอยู่รอดได้สองสัปดาห์โดยไม่มีน้ำและไฟฟ้า เมื่อน้ำของเราหมด การหามาเพิ่มเป็นเรื่องที่ยาก ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืมพี่น้องชายที่ปฏิบัติต่อเราโดยการจัดหาบน้ำที่มีค่าน้ำนั้น อีกทั้งจะไม่ลืมพี่น้องสตรีที่รับใช้เราด้วยวิธีเปี่ยมด้วยความรัก

เกอร์แมน โคลอนมาหาเราที่บ้านพร้อมกับถังน้ำพลาสติกขนาดใหญ่บนรถบรรทุก เขาบอกเราว่าเขาทำแบบนี้เพราะ ในคำพูดของเขา “ผมรู้ว่าคุณมีลูกเล็กที่ต้องการน้ำ” สองวันต่อมาบราเดอร์อินเอล มุนอชและเฮอริมินิโอ โกเมซ บรรทุกถังทั้งห้าขนาดใหญ่สามถังก็มาบนรถกระบะ พวกเขาที่บ้านเราอย่างไม่คาดฝันและเติมน้ำดื่มลงทุกขวดที่มีและเชื้อเชิญเพื่อนบ้านของเราให้มาเติมด้วย

เช่นกัน

การสวดอ้อนวอนของเราได้รับคำตอบโดยการปฏิบัติศาสนกิจส่วนตัวของพวกเขา ใบหน้าของพี่น้องชายสามคนนั้นสะท้อนให้เห็นถึงความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อพวกเรา และการรับใช้ของพวกเขา—อีกนัยหนึ่ง การปฏิบัติศาสนกิจส่วนตัวของพวกเขา—นำมาสู่ชีวิตเรามากกว่าน้ำดื่ม ถึงบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ การรู้ว่าผู้คนสนใจและกำลังเอาใจใส่ความผาสุกของเขานั้นสำคัญ

ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าของเรา พระเยซูคริสต์ ทรงรู้จักเราแต่ละคนและเป็นการส่วนตัว ด้วยเหตุนี้ ทั้งสองพระองค์จึงทรงจัดหาสิ่งที่เราต้องการเพื่อเราจะมีโอกาสบรรลุศักยภาพแห่งสวรรค์ของเรา ตลอดทางพระองค์ทรงวางผู้คนที่จะช่วยเหลือเรา จากนั้น เมื่อเรากลายเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ เราจะสามารถรับใช้และช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงส่งแกล่เราโดยการเปิดเผย

ในวิธีนี้ พระเจ้า พระเยซูคริสต์จะทรงเอื้อมออกไปยังบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ พระผู้เลี้ยงที่ذيจะรวมแกล่ทุกตัวของพระองค์ พระองค์จะทรงทำเช่นนั้นที่ละคน เมื่อพวกเขาใช้สิทธิ์เสรีทางศีลธรรมเป็นอย่างดี—หลังจากได้ยินเสียงผู้รับใช้ของพระองค์ และรับการปฏิบัติศาสนกิจจากคนเหล่านั้น จากนั้น พวกเขาจะจำเสียงของพระองค์ได้ และพวกเขาจะตามพระองค์ การปฏิบัติศาสนกิจส่วนตัวดังกล่าวสำคัญต่อการรักษา

พันธสัญญาบัญญัติมาของเรา

ในการทำงานเดียวกัน การเป็นแบบอย่างทางศาสนิกษย์ที่ดีของพระเยซูคริสต์เป็นสัญลักษณ์ที่ดีที่สุดในการแนะนำคนที่เราสามารถแบ่งปันพระกิตติคุณของพระองค์ได้ เมื่อเราอ้าปากและแบ่งปันพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ที่ได้รับการฟื้นฟู เรากลายเป็น “ผู้ช่วยเหลือแกล่ของพระองค์” มีหน้าที่บำรุงเลี้ยงแกล่ในทุ่งของพระองค์และลูกแกล่ในฝูงของพระองค์⁵ เรากลายเป็น “คนอ่อนแอและคนต่ำต้อย”⁶ “ผู้หาคนดั่งหาปลา”⁷

การรับใช้และการปฏิบัติศาสนกิจส่วนตัวของเราไม่ได้ถูกจำกัดไว้เฉพาะคนที่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้ เราสามารถทำงานให้คนที่ล่วงลับได้เช่นกัน—เพื่อคนที่อยู่ในโลกวิญญาณและผู้ที่ไม่เคยมีโอกาสได้รับศาสนพิธีแห่งความรอดของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในช่วงชีวิตแห่งมรรตัย อีกทั้ง เราสามารถเก็บบันทึกและเขียนประวัติครอบครัวเพื่อหั่นใจคนที่มีชีวิตไปหาคนที่มีชีวิต—เช่นเดียวกับใจของผู้มีชีวิตไปหาบรรพชนของพวกเขา ทั้งหมดนี้คือการเชื่อมโยงครอบครัวของเรา รุ่งอรุณในพันธะนิรันดร์ เมื่อเราทำเช่นนี้ เรากลายเป็น “พวกกู้ชาติ... ที่กู้ชาติไยอน”⁸

เรามีโอกาสพิเศษในการเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ เราสามารถเป็นเช่นนั้นในการแต่งงาน ในครอบครัวของเรา กับมิตรสหายและเพื่อนมนุษย์ของเรา นั่นคือการปฏิบัติศาสนกิจส่วนตัวของเราในฐานะศาสนิกษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์

“ประชาชาติทั้งหมดจะมาประชุมกัน เฉพาะพระพักตร์พระองค์ และพระองค์จะทรงแยกพวกเขาออกจากกันเหมือนผู้เลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะ

“พระองค์จะทรงจัดให้ฝูงแกะอยู่เบื้องขวา พระหัตถ์ของพระองค์และฝูงแพะอยู่เบื้องซ้าย

“ขณะนั้นพระมหากษัตริย์จะตรัสกับพวกที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า ‘ท่านทั้งหลายที่ได้รับพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก

“เพราะว่าเมื่อเราหิว พวกท่านก็จัดหาให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้าพวกท่านก็ต้อนรับเรา

“เราเปลือยกายพวกท่านก็ให้เสื้อผ้าเรานุ่งห่ม เมื่อเราเจ็บป่วยท่านก็มาดูแลเรา เมื่อเราอยู่ในคุก พวกท่านก็มาเยี่ยมเรา

“เวลานั้นบรรดาคนชอบธรรมจะกราบทูลว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า ที่พวกข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงหิวและจัดให้เสวยหรือทรงกระหายน้ำ และจัดมาถวายนั้นตั้งแต่เมื่อไร?

“ที่พวกข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้าและได้ต้อนรับไว้หรือเปลือยพระกายและสวมฉลองพระองค์ให้ฉันตั้งแต่เมื่อไร?

“ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ประจวบหรือทรงถูกจำคุก และมาเฝ้าพระองค์นั้นตั้งแต่เมื่อไร?

“แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสตอบว่า ‘เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งทีเล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรานี้ ก็เหมือนทำกับเราด้วย’⁹

ขอให้เราทำเช่นเดียวกันนี้ คือคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:10, 15; เน้นตัวเอน.
2. คู่มือพระคัมภีร์, “จิตวิญญาณ”; scriptures.lds.org.
3. ลินดา เค. เบอร์ตัน, “สังเกตก่อน แล้วรับใช้,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2012, 78.
4. ลูกา 10:37.
5. Alexander B. Morrison, “Nourish the Flock of Christ,” *Ensign*, May 1992, 13.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:23.
7. มัทธว 4:19.
8. โอบาดีห์ 1:21.
9. มัทธว 25:32-40.

โดยเฮลเกอร์แลร์รี่ เอส. เคเซอร์
แห่งสภาวจิตสืบ

อย่าล้อเล่นกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ตรวจสอบการเลือกของท่านโดยถามตนเองว่า “ฉันปลุกการตัดสินใจอย่างแน่วแน่ในดินดีแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์หรือไม่”

พี่น้องทั้งหลาย การตัดสินใจที่เราทำในชีวิตนี้ส่งผลมากมายต่อเส้นทางชีวิตนิรันดร์ของเรา มีพลังทั้งในรูปแบบที่มองเห็นและมองไม่เห็นซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกของเรา ข้าพเจ้าเรียนรู้หลักธรรมสำคัญนี้ด้วยตนเองเมื่อประมาณห้าปีที่แล้ว ในวิธีที่เกือบจะส่งผลร้ายต่อข้าพเจ้า

เราไปเที่ยวกับครอบครัวและเพื่อนๆ ทางใต้ของโอมาน เราตัดสินใจพักผ่อนบนชายหาดตามแนวชายฝั่งมหาสมุทรอินเดีย หลังจากมาถึงได้ไม่นาน เนลลี ลูกสาววัย 16 ปีของเราถามว่าเธอจะว่ายน้ำไปตรงที่เธอคิดว่าเป็นเนินทรายได้หรือไม่ ข้าพเจ้าสังเกตเห็นน้ำวนจึงบอกเธอว่าข้าพเจ้าจะไปก่อน เพราะคิดว่าอาจมีกระแสน้ำอันตราย

หลังจากว่ายน้ำไปไม่นาน ข้าพเจ้าเรียกภรรยาเพื่อถามว่าใกล้ถึงเนินทรายหรือยัง เธอตอบว่า “คุณผ่านมันไปไกลแล้ว” ข้าพเจ้าไม่รู้ตัวเลยว่าติดอยู่ในกระแสน้ำเปลี่ยนทิศ¹ และกำลังถูกดึงออกทะเลอย่างรวดเร็ว

ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าต้องทำอะไร สิ่งเดียวที่นึกได้คือหันหลังแล้วว่ายน้ำกลับเข้าฝั่ง นั่นเป็นการกระทำที่ผิดแน่นอน ข้าพเจ้ารู้สึกอับจน พลังที่อยู่เหนือการควบคุมกำลังดึงข้าพเจ้าออกทะเล สิ่งที่ทำให้แย่นักกว่า

เดิมคือภรรยาข้าพเจ้าวางใจในการตัดสินใจครั้งนี้และตามข้าพเจ้ามา

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าคิดว่ามีความเป็นไปได้สูงที่ข้าพเจ้าจะไม่รอดและเพราะการตัดสินใจของข้าพเจ้า อาจจะทำให้ภรรยาถึงแก่ชีวิตไปด้วย หลังจากพยายามอย่างหนักและสิ่งที่ข้าพเจ้าเชื่อคือการแทรกแซงจากสวรรค์ เท้าของเราเตะพื้นทรายและเราสามารถเดินกลับไปหาเพื่อนๆ กับลูกสาวได้อย่างปลอดภัย

มีกระแสมากมายในชีวิตบนโลกนี้—บางอย่างปลอดภัยบางอย่างไม่ปลอดภัย ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์สอนว่ามีพลังทรงอำนาจในชีวิตเราเองเหมือนกับกระแสน้ำที่มองไม่เห็นของมหาสมุทร² พลังเหล่านี้มีอยู่จริงและเราไม่ควรเพิกเฉย

ข้าพเจ้าขอเล่าให้ท่านฟังเกี่ยวกับกระแสอีกอย่างหนึ่ง กระแสสวรรค์ ที่กลายเป็นพรยิ่งใหญ่ในชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสผู้ศรัทธาจักร ก่อนการเปลี่ยนใจเลื่อมใส ความใฝ่ฝันของชีวิตข้าพเจ้าคือการเล่นสกี ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงย้ายไปยุโรปหลังจบมัธยมปลายเพื่อให้สมปรารถนา หลายเดือนผ่านไปกับสิ่งที่ดูเหมือนเป็นชีวิตในอุดมคติ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องไปจากที่นี่ เวลานั้นข้าพ-

เจ้าไม่เข้าใจถึงที่มาของความรู้สึกดังกล่าว แต่ข้าพเจ้าเลือกทำตาม ข้าพเจ้าลงเอยใน โพรโว ยูทาห์ พร้อมกับเพื่อนนิสัยดีสองสาม คนที่นับถือศาสนาอื่นเหมือนข้าพเจ้า

ขณะอยู่ในโพรโว ข้าพเจ้าพบผู้คนที่ดำเนิน ชีวิตแตกต่างจากข้าพเจ้ามาก ข้าพเจ้าสนใจ ใคร่รู้ แม้ไม่รู้ว่าเพราะอะไร ข้าพเจ้าต่อต้าน ความรู้สึกเหล่านี้ในตอนแรก แต่ไม่นานก็พบ ความสงบสุขและการปลอบโยนที่ไม่เคยรู้มาก่อน ข้าพเจ้าเริ่มน้อมรับกระแสที่แตกต่าง—กระแสที่พาข้าพเจ้ามาสู่ความเข้าใจเรื่อง พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราและพระบุตร ของพระองค์ พระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้ารับบัพติศมาพร้อมกับเพื่อนๆ ใน ปี 1972 กระแสใหม่ที่ข้าพเจ้าเลือกติดตาม นี้หรือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เตรียม ทิศทางและความหมายให้ชีวิตข้าพเจ้า อย่างไรก็ดี โชว์ว่าจะไม่มีการทำหาย ทุกอย่างใหม่ ต่อข้าพเจ้า บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกเสียขวัญ และสับสน ทั้งเพื่อนและครอบครัวมีท่าที แสดงความกังขาและทำทนาย

ข้าพเจ้าต้องเลือก คำถามบางข้อของ พวกเขาสร้างความสงสัยเคลือบแคลง การ เลือกเป็นสิ่งสำคัญ ข้าพเจ้าจะหันไปหาคำ ตอบได้จากที่ใด มีหลายคนที่ต้องการโน้มน้าวให้เชื่อว่าข้าพเจ้าเดินทางผิด—“กระแส นำไปเปลี่ยนทิศ” กำลังดึงข้าพเจ้าออกจาก กระแสแห่งสันติสุขอันเป็นต้นกำเนิดพิเศษ ยิ่งของความสุข ข้าพเจ้าเรียนรู้หลักการรวม อย่างชัดเจนมากกว่า มี “การตรงกันข้ามใน สิ่งทั้งปวง” ความสำคัญของการกระทำด้วย ตนเองและไม่ละทิ้งสิทธิ์เสรีไว้กับผู้อื่น³

ข้าพเจ้าถามตนเองว่า “เหตุใดข้าพเจ้าจึง หันไปจากสิ่งที่นำการปลอบโยนมากมายมา ให้ข้าพเจ้า” ดังที่พระเจ้าทรงเตือนออลิเวอร์ คาวเดอริ ว่า “เรามีได้พูดให้ความสงบแก่ จิตใจเจ้าหรือเกี่ยวกับเรื่องนี้?”⁴ ซึ่งคล้ายกับ ประสบการณ์ของข้าพเจ้า ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้า จึงหันไปหาพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วย ความรัก พระคัมภีร์ และเพื่อนที่วางใจได้ ทว่าด้วยความมุ่งมั่นมากขึ้น

ยังคงมีคำถามมากมายที่ข้าพเจ้าตอบไม่ ได้ ข้าพเจ้าจะอธิบายความเคลือบแคลงที่ พวกเขาสร้างขึ้นได้อย่างไร แทนที่จะปล่อยให้ พวกเขาทำลายความสงบสุขที่เข้ามาใน ชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเลือกที่จะปลุกตัวออก มาสักกระยะหนึ่ง โดยวางใจในเวลาของพระ-

เจ้า พระองค์จะทรงเปิดเผยสิ่งทั้งปวง ข้าพเจ้า พบการปลอบประโลมในพระดำรัสที่พระองค์ ตรัสกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ “ดูเถิด, เจ้า เป็นเด็กน้อยและเจ้าไม่อาจทนทุกสิ่งได้ขณะนี้; เจ้าต้องเติบโตในพระคุณและในความรู้ เรื่องความจริง”⁵ ข้าพเจ้าเลือกที่จะไม่ละทิ้ง สิ่งที่ข้าพเจ้ารู้ว่า เป็นความจริงโดยติดตาม กระแสซึ่งไม่เป็นที่รู้จักและน่าสงสัยนั้นไป— “กระแส นำไปเปลี่ยนทิศ” มีพลังที่มองไม่เห็น ดังที่ประธานเฮนรี เอ็ดดิส แทนเนอร์สอนไว้ ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่า “ช่างฉลาดและดีกว่ามาก เพียงใดที่มนุษย์จะยอมรับความจริงอันเรียบง่ายของพระกิตติคุณ...และยอมรับโดยศรัทธา สิ่งเหล่านั้นที่เขา...ไม่สามารถเข้าใจ”⁶

นี่หมายความว่าไม่มีช่องว่างให้คำถามที่ จริงใจแล้วหรือ ลองถามเด็กหนุ่มผู้แสวงหา ที่หลบภัยในป่าศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้รู้ว่าคุณสาจนจักร ใดที่เขาควรเข้าร่วม จงถือพระคัมภีร์หลักคำ สอนและพันธสัญญาไว้ไว้ในมือท่านและรู้ว่า สิ่งที่ได้รับการเปิดเผยส่วนมากในบันทึกแห่ง การจดใจนี้คือผลของการแสวงหาความจริง ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ดังที่โจเซฟค้น

พบ “แต่ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญา ให้ คนนั้นหันหลังจากพระเจ้า [ผู้] ประทานให้กับ ทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวาง...แล้วเขาก็จะ ได้รับตามที่ทูลขอ”⁷ โดยการทูลถามด้วยใจ จริงและแสวงหาคำตอบจากสวรรค์ เราเรียนรู้ “บรรทัดมาเต็มบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเต็ม กฎเกณฑ์”⁸ ขณะที่เราเพิ่มพูนในความรู้และ ปัญญา

ไม่ใช่คำถามที่ว่า “มีช่องว่างสำหรับคำถาม ที่ซื่อสัตย์และจริงใจหรือไม่” แต่เป็น “ข้าพเจ้า จะหาความจริงได้จากที่ใดเมื่อเกิดคำถามขึ้น มา” “ข้าพเจ้าจะฉลาดพอใหม่ที่จะยึดมั่นสิ่ง ที่ข้าพเจ้ารู้ว่า เป็นความจริงแม้จะมีคำถาม เล็กน้อย” ข้าพเจ้าเป็นพยานว่ามีแหล่งช่วย จากสวรรค์—พระองค์ผู้ทรงทราบทุกสิ่ง ตั้ง แต่ต้นจนจบ สิ่งทั้งปวงอยู่ต่อพระพักตร์พระ องค์⁹ พระคัมภีร์เป็นพยานว่าพระองค์ “ไม่ ทรงดำเนินในวิถีที่คิดเคี้ยว...ทั้งพระองค์ก็ไม่ ทรงเปลี่ยนแปลงจากที่พระองค์ตรัสไว้”¹⁰

บนเส้นทางแห่งมรรตยนี้ เราต้องไม่คิดว่าการเลือกของเราส่งผลต่อเราเท่านั้น เมื่อไม่นานมานี้ ชายหนุ่มคนหนึ่งมาเยี่ยมบ้านข้าพ-

เจ้า เขามีวิญญาณที่ดีเกี่ยวกับตัวเขา แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเขาไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมศาสนาจักรอย่างเต็มที่ เขาเล่าให้ฟังว่าเขาโตมาในบ้านที่มีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลางจนกระทั่งพ่อออกใจแม่ ส่งผลให้หย่าร้างกันและทำให้พี่น้องทุกคนของเขามีคำถามเกี่ยวกับศาสนาจักรแล้วตกไป ใจข้าพเจ้าหนักอึ้งขณะคุยกับคุณพ่อวัยหนุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการเลือกของพ่อเขาและกำลังเลี้ยงดูจิตวิญญาณล้ำค่าเหล่านั้นนอกพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ชายอีกคนหนึ่งที่ข้าพเจ้ารู้จัก ครั้งหนึ่งเคยเป็นสมาชิกศาสนาจักรที่ซื่อสัตย์ มีคำถามเกี่ยวกับหลักคำสอน แทนที่จะทูลถามพระบิดาบนสวรรค์เพื่อรับคำตอบ เขากลับเลือกวางใจการนำทางจากแหล่งช่วยทางโลกเพียงอย่างเดียว ใจเขาหันไปผิดทางขณะที่เขาแสวงหาสิ่งที่ดูเหมือนเป็นเกียรติจากมนุษย์ ความภูมิใจของเขาอาจนำความปลื้มปิติมาให้ อย่างน้อยก็ชั่วคราว แต่เขาถูกตัดขาดจากอำนาจแห่งสวรรค์¹¹ แทนที่จะค้นหาคความจริง เขาสูญเสียประจักษ์พยานและเขาพาสมาชิกครอบครัวหลายคนไปกับเขาด้วย

ชายทั้งสองคนนี้โดนกับดักในกระแสน้ำเปลี่ยนทิศที่มองไม่เห็นและนำหลายคนไปกับเขา

ตรงกันข้าม ข้าพเจ้านึกถึงลาอูอีและหลุยส์ มิลเลอร์ บิดามารดาของภรรยาข้าพเจ้า ผู้ที่

แม้ไม่มีทรัพย์สินสมบัติทางโลกมากนัก เลือกที่จะสอนหลักคำสอนบริสุทธิ์ของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูแก่ลูกๆ และเลือกที่จะดำเนินชีวิตตามนั้นทุกวัน โดยการทำให้เป็นพรแก่ลูกหลานพร้อมด้วยผลแห่งพระกิตติคุณและความหวังของชีวิตนิรันดร์

ในบ้านของพวกเขา พวกเขาสถาปนารูปแบบบ้านที่ฐานะปุโรหิตได้รับความเคารพอุดมด้วยความรักและความเป็นหนึ่งเดียว หลักธรรมแห่งพระกิตติคุณนำทางชีวิตพวกเขา หลุยส์และลาอูอีแสดงให้เห็นความหมายในการดำเนินชีวิตเคียงข้างกันตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ ลูกๆ ของพวกเขามองเห็นได้อย่างชัดเจนว่ากระแสแห่งชีวิตแบบใดจะนำมาซึ่งสันติและความสุข พวกเขาจึงเลือกตามนั้น ดังที่ประธานคิมบัลล์สอนว่า “หากเราสามารถสร้าง...กระแสน้ำเขียวและไหลตรงไปสู่เป้าหมายแห่งชีวิตที่ชอบธรรมของเราได้ เรากับลูกๆ จะรอดไปข้างหน้าแม้จะต้องทวนกระแสลมของความยากลำบาก ความผิดหวัง [และ] การล่อลวงก็ตาม”¹²

การเลือกของเราสำคัญใหม่ การเลือกเหล่านั้นส่งผลกระทบต่อเราหรือเปล่า เราวางวิถีของเราไว้อย่างมั่นคงในกระแสน้ำนิรันดร์ของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูหรือไม่

บางครั้งข้าพเจ้าเห็นภาพหลอน จะเป็นอย่างไรถ้าวันนั้นในเดือนกันยายน ขณะพักผ่อนบนชายหาดของมหาสมุทรอินเดีย ข้าพเจ้าพูดกับเนลลี ลูกสาวว่า “ได้ ไปเลย ว้าย

ออกไปที่เนินทราย” หรือหากเธอทำตามแบบอย่างข้าพเจ้าและไม่สามารถว่ายน้ำกลับได้ จะเป็นอย่างไรถ้าข้าพเจ้าต้องดำเนินชีวิตโดยรู้ว่าแบบอย่างของข้าพเจ้าส่งผลให้เธอถูกกระแสน้ำเปลี่ยนทิศดึงออกทะเลและไม่มีวันกลับ

กระแสที่เราเลือกติดตามสำคัญหรือไม่ แบบอย่างของเราสำคัญหรือไม่

พระบิดาบนสวรรค์ประทานพรเราด้วยของประทานอันสูงส่งแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อนำทางการเลือกของเรา พระองค์ทรงสัญญากับเราถึงการดูแลและการเปิดเผย หากเราดำเนินชีวิตอย่างคู่ควรที่จะได้รับสิ่งเหล่านั้น ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้รับประโยชน์จากของประทานศักดิ์สิทธิ์นี้และตรวจสอบการเลือกของท่านโดยถามตนเองว่า “ฉันปลุกการตัดสินใจอย่างแน่วแน่ในดินดีแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์หรือไม่” ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้แก้ไขสิ่งใดก็ตามที่จำเป็น ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่เพื่อให้มั่นใจว่าพรนิรันดร์จากแผนของพระบิดาบนสวรรค์มีไว้สำหรับท่านกับคนที่ท่านรัก

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์คือพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพันธสัญญาที่เราทำกับพระองค์ศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ เราต้องไม่ล้อเล่นกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์¹³ ขอให้เราดำรงความซื่อสัตย์ตลอดไป ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. กระแสน้ำเปลี่ยนทิศ: “กระแสน้ำไหลทวนกับกระแสน้ำอื่น, ก่อให้เกิดความปั่นป่วนรุนแรงในทะเล” (Dictionary.com).
2. ดู เป็นเซอร์ คิมบัลลีย์, คิมบัลลีย์, “Ocean Currents and Family Influences,” *Ensign*, พ.ศ. 1974, 110–113.
3. ดู 2 นีฟ 2:11, 16.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:23.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:40.
6. เอ็น. เอ็ลตัน แทนเนอร์, ในรายงานการประชุมใหญ่, ต.ศ. 1968, 49.
7. ยากอบ 1:5.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 98:12.
9. ดู โมเสส 1:6.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 3:2.
11. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:35–37.
12. สเป็นเซอร์ คิมบัลลีย์, คิมบัลลีย์, *Ensign*, พ.ศ. 1974, 110.
13. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:12.

โดย เจ็ลเคอร์เควิก เอ. เบคนาร์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

มาดูเถิด

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์เป็นศาสนจักรแห่งผู้สอนศาสนาตลอดมา และจะเป็นเช่นนี้ตลอดไป

ขาวสารของข้าพเจ้ามีให้แก่ผู้ที่ไม่ใช่สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายโดยเฉพาะ ข้าพเจ้าจะพูดถึงคำถามเบื้องต้นที่หลายท่านอาจมี “เหตุใดวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจึงกระตือรือร้นที่จะบอกเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเชื่อและเชื่อเชิญฉันให้เรียนรู้เกี่ยวกับศาสนจักรของพวกเขา”

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้พระวิญญาณของพระเจ้าช่วยให้ข้าพเจ้าสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้ท่านเข้าใจคำตอบของคำถามสำคัญนี้อย่างแท้จริง

พันธกิจจากสวรรค์

สานุศิษย์ที่อุทิศตนของพระเยซูคริสต์เป็น และจะเป็นผู้สอนศาสนาที่กล้าหาญอยู่เสมอ ผู้สอนศาสนาเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ที่เป็นพยานถึงพระองค์ว่าทรงเป็นพระผู้ไถ่และประกาศความจริงแห่งพระกิตติคุณของพระองค์

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์เป็นศาสนจักรแห่งผู้สอนศาสนาตลอดมาและจะเป็นเช่นนี้ตลอดไป สมาชิกแต่ละคนของศาสนจักรของพระผู้ช่วยให้รอดยอมรับหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ในการช่วยทำให้พันธกิจจากสวรรค์ที่พระเจ้าประทานแก่อัครสาวกของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผล ดังที่บันทึกในพันธสัญญาใหม่

“เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปและ

นำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา จงบัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

“และสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดที่เราสั่งพวกเขาไว้ และนี่แน่ะ เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” (มัทธิว 28:19-20)

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทำหน้าที่รับผิดชอบนี้อย่างจริงจังในการสอนผู้คนทั้งปวงในทุกประชาชาติเกี่ยวกับพระเจ้าพระเยซูคริสต์ และพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์ เราเชื่อว่าศาสนจักรเดียวกันที่สถาปนาโดยพระผู้ช่วยให้รอดในสมัยโบราณได้รับการสถาปนาโดยพระองค์อีกครั้งบนแผ่นดิน

โลกในยุคสุดท้าย หลักคำสอน หลักธรรม สិทธิอำนาจฐานะปุโรหิต ศาสนพิธี และพันธสัญญาของพระกิตติคุณมีอยู่ในศาสนจักรของพระองค์ในปัจจุบัน

เมื่อเราเชื่อเชิญให้ท่านไปโบสถ์กับเรา หรือเรียนกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลา เราไม่ได้พยายามขายผลิตภัณฑ์ ในฐานะสมาชิกของศาสนจักร เราไม่ได้รับรางวัลหรือแต้มสะสมในการแข่งขันงานแห่งสวรรค์ เราไม่ได้พยายามเพียงเพิ่มขนาดของศาสนจักรทางตัวเลข และสิ่งสำคัญที่สุด เราไม่ได้พยายามบังคับให้ท่านเชื่อดังที่เราเชื่อ เราเชื่อเชิญให้ท่านฟังความจริงที่ได้รับการฟื้นฟูของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เพื่อให้ท่านสามารถศึกษา ไตร่ตรอง สวดอ้อนวอน และรู้ด้วยตนเองว่าสิ่งที่เราแบ่งปันกับท่านเป็นความจริงหรือไม่

บางท่านอาจตอบว่า “แต่ฉันเชื่อในพระเยซูและทำตามคำสอนของพระองค์อยู่แล้ว” หรือ “ฉันไม่แน่ใจว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจริง” คำเชื่อเชิญที่เรามีให้ท่านนั้นไม่ได้พยายามลดความสำคัญของประเพณีทางศาสนาหรือประสบการณ์ชีวิตของท่าน ให้ท่านนำความจริง ความดี และสิ่งที่ควรค่าแก่การสรรเสริญทั้งหมดที่ท่านมีมา—และทดสอบข่าวสารของเรา เชกเช่นพระเยซูคริสต์ทรงเรียกสานุศิษย์สองคนของพระองค์ให้ “มาดูเถิด” (ยอห์น 1:39) ดังนั้นเรากระตุ้นให้ท่านมาดูเถิดว่าพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์จะขยายและเพิ่มคุณค่าสิ่งที่ท่านเชื่อว่าเป็นจริงอยู่แล้วให้มากขึ้นอย่างไร

โดยแท้แล้ว เรา รู้สึกถึงความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะนำข่าวสารนี้ไปยังทุกประชาชาติ เผ่าพันธุ์ ภาษาและผู้คน และนั่นคือสิ่งที่เรากำลังทำอย่างแน่นอนกับกองกำลังในปัจจุบันนี้ของผู้สอนศาสนาเต็มเวลา 88,000 คนทำงานใน 150 กว่าประเทศทั่วโลก ชายหญิงที่ยอดเยี่ยมเหล่านี้ช่วยให้สมาชิกศาสนจักรบรรลุผลสำเร็จในหน้าที่รับผิดชอบของเราแต่ละคนที่ได้รับแต่งตั้งจากสวรรค์ให้ประกาศพระกิตติคุณอันเป็นนิมิตของพระเยซูคริสต์ (ดู คพ. 68:1)

มากกว่าหน้าที่ทางวิญญาณ

ความกระตือรือร้นในการประกาศข่าวสารนี้ไม่เพียงเกิดขึ้นจากความรู้สึกว่าเป็นหน้าที่

ทางวิญญาณเท่านั้น ในทางตรงข้าม ความปรารถนาของเราในการแบ่งปันพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์สะท้อนให้เห็นความสำคัญที่ความจริงเหล่านี้มีต่อเรา ข้าพเจ้าเชื่อว่าข้าพเจ้าอธิบายได้ดีที่สุดว่าเหตุใดเราจึงพยายามอธิบายอย่างตรงไปตรงมาถึงความเชื่อของเราให้แก่ท่านผ่านประสบการณ์ที่ข้าพเจ้ากับภรรยาพบกับลูกชายสองคนของเราเมื่อหลายปีก่อน

เย็นวันหนึ่งข้าพเจ้ากับซุซานยืนอยู่ในบ้านของเราใกล้หน้าต่างและดูลูกชายสองคนเล่นอยู่ข้างนอก ระหว่างการผจญภัยของพวกเขา น้องชายคนเล็กได้รับบาดเจ็บเล็กน้อยจากอุบัติเหตุไม่รุนแรง เราารู้โดยฉับพลันว่าเขาไม่ได้รับบาดเจ็บรุนแรงและเราตัดสินใจว่าจะไม่ให้ความช่วยเหลือในทันที เราต้องการสังเกตดูว่าได้มีการสัมผัสการสนทนาของครอบครัวเรื่องความรักฉันพี่น้องหรือไม่ สิ่งที่เกิดขึ้นต่อไปนั้นทั้งน่าสนใจและมีประโยชน์

พี่ชายปลอบโยนและช่วยเหลือน้องชายกลับมาบ้านอย่างทะนุถนอม ข้าพเจ้ากับซุซานไปประจำตำแหน่งอยู่ใกล้ห้องครัวเพื่อให้มองเห็นว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป และเราพร้อมจะเข้าไปแทรกแซงทันทีถ้าดูเหมือนมีการบาดเจ็บทางร่างกายเพิ่มเติมหรือจะมี

อุบัติเหตุร้ายแรงเกิดขึ้น

พี่ชายลากเก้าอี้ไปที่อ่างล้างจานในห้องครัว เขาป็นขึ้นเก้าอี้ ช่วยน้องชายขึ้นมาบนเก้าอี้ เปิดน้ำ และเทน้ำยาล้างจานปริมาณมากลงบนแขนที่เป็นแผลของน้องชาย เขาค่อยๆ ล้างดินออกอย่างสุดความสามารถ ปฏิกริยาของน้องชายที่มีต่อการล้างแผลสามารถอธิบายได้อย่างถูกต้องโดยใช้ถ้อยคำจากพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น “และพวกเขาจะมีเหตุให้คร่ำครวญ และรำไห่ และรำพัน และขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน” (ไมไซยาห์ 16:2) และเด็กชายตัวน้อยคร่ำครวญมากจริงๆ!

หลังจากเสร็จสิ้นการขัดล้างแผลจึงค่อยๆ ใช้ผ้าเช็ดมือเช็ดแขน ในที่สุดเสียงกรีดร้องก็หยุด ต่อไปพี่ชายป็นขึ้นไปบนเคาน์เตอร์ห้องครัว เปิดตู้ และพบครีมทาแผลหลอดใหม่หนึ่งหลอด ถึงแม้ว่ารอยแผลบนแขนน้องชายไม่ได้มีขนาดใหญ่หรือกว้าง แต่พี่ชายก็ทาครีมเกือบทั้งหลอดทั่วแขนที่บาดเจ็บ แม้จะมีการร้องเพราะเห็นได้ชัดว่าน้องชายตัวน้อยชอบครีมที่ทุเลาความเจ็บมากกว่าจะชื่นชมผลงานชำระล้างของน้ำยาล้างจาน

พี่ชายกลับไปตู้อีกครั้งซึ่งเขาเจอครีมทาแผลอีกและพบกล่องผ้าพันแผลกล่องใหม่ เขาจึงแกะกล่องและพันผ้าพันแผลขึ้นๆ ลงๆ

ที่แขนของน้องชาย — จากข้อมือไปถึงศอก เมื่อแก้ไขเรื่องฉุกเฉินได้แล้ว พร้อมด้วยฟองสบู่ ครีมทาแผล และผ้าพันแผลเคลื่อนห้องครัว เด็กชายทั้งสองก็กระโดดลงจากเก้าอี้พร้อมกับรอยยิ้มกว้างและใบหน้าเปี่ยมสุข สิ่งที่เกิดขึ้นต่อไปนั้นสำคัญที่สุด น้องชายที่บาดเจ็บรวบรวมผ้าพันแผลที่เหลือ และหลอดยาที่เกือบหมด เขารีบกลับออกไปหาเพื่อนๆ ข้างนอกอย่างรวดเร็วและเริ่มททายาพร้อมทั้งพันผ้าพันแผลบนแขนเพื่อนๆ ข้าพเจ้ากับซุซานแปลกใจในการตอบสนองอย่างรวดเร็วที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นและความจริงใจ

ทำไมเด็กน้อยจึงทำอย่างที่เขาทำ โปรดสังเกตว่าเขาต้องการให้สิ่งที่ช่วยบรรเทาความเจ็บปวดของเขาแก่เพื่อนๆ โดยทันทีตามสัญชาตญาณ เด็กชายคนนั้นไม่จำเป็นต้องให้ใครมาวิงวอน ทำ กระตุ้น หรือเตือนให้ทำ ความปรารถนาของเขาที่จะแบ่งปันเป็นผลตามธรรมชาติจากประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์และช่วยเหลือตนเองได้ดีที่สุด

เราหลายคนซึ่งเป็นผู้ใหญ่ประพฤติอย่างเดียวกันเมื่อเราพบการรักษารักษาหรือยาที่บรรเทาความเจ็บปวดที่เราทนทุกข์มานาน หรือเมื่อเราได้รับคำแนะนำที่สามารถช่วยเราเผชิญ

การทำทายเป็นความกล้าหาญและเผชิญความสลับซับซ้อนด้วยความอดทน การแบ่งปันสิ่งที่มีความหมายต่อเรามากที่สุดหรือได้ช่วยเรากับผู้อื่นนั้นไม่ใช่เรื่องผิดปกติดแต่อย่างใด

แบบแผนเดียวกันนี้เป็นหลักฐานพิเศษในเรื่องความสำคัญและผลทางวิญญาณอันยิ่งใหญ่ ตัวอย่างเช่นเรื่องราวในพระคัมภีร์ที่ตั้งที่เราทราบว่าเป็นพระคัมภีร์มอรมอนเน้นถึงความฝันที่ศาสดาพยากรณ์ในสมัยโบราณชื่อลีไฮได้รับ ประเด็นสำคัญในความฝันของลีไฮคือต้นไม้แห่งชีวิต—ซึ่งหมายถึง “ความรักของพระเจ้าเป็นเจ้า” นั่นคือ “เป็นที่พึงปรารถนาที่สุดเหนือสิ่งทั้งปวง” และ “เป็นความปิติยินดีที่สุดแก่จิตวิญญาณ” (1 นีไฟ 11:22-23; ดู 1 นีไฟ 8:12, 15 ด้วย)

ลีไฮอธิบายว่า

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพ่อออกไปและรับส่วนของผลจากต้นไม้ นั่น; และพ่อเห็นว่ามันหวานที่สุด, เห็นอกว่าทุกสิ่งทีพ่อเคยชิมรสมา. แท้จริงแล้ว, และพ่อเห็นว่าผลจากต้นไม้ นั้นขาว, ยิ่งกว่าความขาวทั้งหมดที่พ่อเคยเห็นมา.

“และขณะที่พ่อรับส่วนของต้นไม้ นั้นจิตวิญญาณของพ่อเต็มไปด้วยความปรีดียิ่งนัก; ดังนั้น, พ่อเริ่มปรารถนาให้ครอบครัวของพ่อได้รับส่วนของผลนั้นด้วย” (1 นีไฟ 8:11-12; เน้นตัวเอน)

ปรากฏการณ์ครั้งสำคัญที่สุดในความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีต่อบุตรธิดาของพระองค์คือการปฏิบัติศาสนกิจในความเป็นมรรตัย การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ผลบนต้นไม้พิจารณาได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของพรแห่งการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

การตอบสนองฉบับพลันของลีไฮเมื่อรับส่วนของต้นไม้ นั้นและการประสบปีติอย่างยิ่งคือความปรารถนามากขึ้นที่จะแบ่งปันและรับใช้ครอบครัวของเขา ดังนั้นขณะที่เขาหันไปหาพระเจ้า เขาจึงหันออกไปภายนอกด้วยความรักและการรับใช้

ตอนสำคัญอีกตอนหนึ่งในพระคัมภีร์มอรมอนอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นกับชายชื่ออินัสหลังจากพระเจ้าเป็นเจ้าทรงรับฟังและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนด้วยความตั้งใจและจริงใจของเขา

เขากล่าวว่า

“และจิตวิญญาณข้าพเจ้าหิวโหย; และข้าพเจ้าคุกเข่าลงต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้สร้างสรรคของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าร้องทูลพระองค์ในคำสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลังและการวิงวอนเพื่อจิตวิญญาณข้าพเจ้าเอง; และตลอดทั้งวันข้าพเจ้าร้องทูลพระองค์; แท้จริงแล้ว, และเมื่อถึงเวลากลางคืนข้าพเจ้ายังได้เปล่งเสียงข้าพเจ้าขึ้นไปสูงจนถึงสวรรค์.

“และสุรเสียงมาถึงข้าพเจ้า, มีความว่า: อินัส, บาบของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว, และเจ้าจะได้รับพร.

“และข้าพเจ้า, อินัส, รู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าตรัสเท็จไม่ได้; ดังนั้น, ความผิดของข้าพเจ้าจึงถูกลบล้างไป.

“และข้าพเจ้าทูล: ข้าแต่พระเจ้า, นี่เป็นไปได้อย่างไรหรือ?

“และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้า: เพราะศรัทธาของเจ้าในพระคริสต์, ผู้ซึ่งเจ้าไม่เคยได้ฟังหรือเห็นมาก่อน. ... ดังนั้น, จงไปเกิด, ศรัทธาของเจ้าทำให้เจ้าสมบูรณ์แล้ว.

“บัดนี้, เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือ เมื่อข้าพเจ้าได้ยินพระคำที่ข้าพเจ้าเริ่มรู้สึกปรารถนาให้ชาวไนไฟ, ที่น้องของข้าพเจ้ามีความผาสุก; ดังนั้น, ข้าพเจ้าทุ่มเททั้งจิตวิญญาณข้าพเจ้าแด่พระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อพวกเขา” (อินัส 1:4-9; เน้นตัวเอน)

ขณะที่อินัสหันไปหาพระเจ้า “ด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว” (2 นีไฟ 31:13) ความห่วงใยของเขาที่มีต่อความผาสุกของครอบครัว มิตรสหาย และเพื่อนร่วมงานเพิ่มขึ้นไปพร้อมกัน

บทเรียนเกี่ยวกับความอดทนที่เราเรียนรู้จากเรื่องราวสองเรื่องนี้คือความสำคัญของการประสบการณ์ในชีวิตเราซึ่งเป็นพรจากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ว่าต้องเกิดขึ้นก่อนการรับใช้อย่างจริงใจและแท้จริงมากกว่า จะ “ทำไปโดยอัตโนมัติ” เท่านั้น เช่นเดียวกับลีไฮ อินัส และลูกชายตัวน้อยของเราในเรื่องราวที่ข้าพเจ้าเล่า เราในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายรู้สึกถึงความเจ็บปวดรวดร้าวที่เกิดจากความไม่มั่นคงทางวิญญาณและบาป

เราเคยประสบกับการชำระล้าง สันติสุขของ
มโนธรรม การเยียวยากับการเริ่มต้นใหม่ทาง
วิญญาณ และแนวทางที่ได้รับจากการเรียน
รู้และดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ
ของพระเจ้าช่วยให้รอดเช่นกัน

การใช้ของพระเยซูคริสต์ให้สิ่งชำระ
ล้างที่จำเป็นต่อการทำให้สะอาดและบริสุทธิ์
ยามานแผลเพื่อรักษาแผลทางวิญญาณ
และกำจัดบาป พร้อมกับการป้องกันที่ช่วย
ให้เราเชื่อสัตย์ทั้งในยามสุขและในยามทุกข์

ความจริงอันสมบูรณ์มีอยู่จริง

ถึงท่าน สมาชิกครอบครัวและมิตรสหาย
ที่ไม่ใช่สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ข้าพเจ้าพยายาม
อธิบายเหตุผลเบื้องต้นว่าเหตุใดเราจึงเป็น
ผู้สอนศาสนา

ความจริงอันสมบูรณ์มีอยู่จริงในโลกที่
เหยียดหยามกันมากขึ้นและไม่ใส่ใจความ
สมบูรณ์ ในอนาคต “ทุกชีวิต [จะ] คุกเข่า”
และ “ทุกสิ่ง [จะ] ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์
ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นการถวาย
เกียรติแด่พระเจ้าพระบิดา” (ฟิลิปปี 2:10-11)
พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือ
กำเนิดของพระบิดานิรันดรอย่างแน่นอน ใน
ฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระองค์ เราเป็น
พยานว่าพระองค์ทรงพระชนม์และศาสนจักร
ของพระองค์ได้รับการฟื้นฟูสู่ความบริสุทธิ์
ในยุคสุดท้ายนี้

คำเชื้อเชิญที่เราให้แก่ท่านเพื่อเรียนรู้และ
ทดสอบข่าวสารของเรานั้นเนื่องมาจากผล
อันดีงามที่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์มี
ต่อชีวิตเรา บางครั้งในความพยายามของ
เราอาจเคอะเขินหรือโง่งมงายหรือแม้แต่ไม่
ยอมโอนอ่อน ความปรารถนาอันเรียบง่าย
ของเราคือแบ่งปันความจริงที่มีค่าสูงสุดต่อ
เราให้แก่ท่าน

ในฐานะอัครสาวกคนหนึ่งของพระเจ้า
และด้วยสุดกำลังของจิตวิญญาณ ข้าพเจ้า
แสดงประจักษ์พยานถึงความเป็นพระเจ้า
และการดำรงอยู่จริงของพระองค์ ข้าพเจ้าขอ
เชื้อเชิญให้ท่าน “มาดูเถิด” (ยอห์น 1:39) ใน
พระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า พระเยซู
คริสต์ เอเมน ■

โดยประธานโรเบิร์ต เอส. มอนสัน

จนกว่าเราจะพบกันอีก

ขอให้เราทุกคนไตร่ตรองความจริงที่ได้ฟัง และขอให้ความจริงเหล่านั้น
ช่วยให้เราเป็นสานุศิษย์ที่ต้อจากกว่า

พี่น้องทั้งหลาย เราผ่านประสบการณ์
สองวันอันน่ายินดีของชาวสวรรค์ที่
ได้รับการดลใจ ใจเราซาบซึ้งและ
ศรัทธาเราแรงกล้าขึ้นขณะที่เราได้รับอารมณ์
ความรู้สึกซึ่งนำเสนอมหาการประชุมใหญ่
ภาคต่างๆ ขณะที่เราสรุป เราขอพระทัย
พระบิดาบนสวรรค์สำหรับพรมากมายที่เรา
ได้รับ

บทเพลงไพเราะที่จัดเตรียมไว้ในช่วงการ
ประชุมหนุนใจและสร้างแรงบันดาลใจให้

เรา คำสวดอ้อนวอนพระเจ้าน้อมนำเราใกล้
สวรรค์มากขึ้น

ขอให้เราทั่วทั้งศาสนจักรแสดงความขอบ
คุณจากใจต่อเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ผู้ได้รับการ
ปลดที่การประชุมใหญ่ครั้งนี้ เราจะคิดถึง
พวกท่าน พวกท่านเอื้อประโยชน์อย่างมหา
ศาลต่องานของพระเจ้าและสิ่งเหล่านี้จะอยู่
ในความรู้สึกของอนุชนรุ่นต่อไป

ขอให้เรากลับบ้านด้วยใจหมายมุ่งจะเป็น
คนดีมากกว่าที่เคยเป็นอีกสักนิด ขอให้เรามี

เมตตาอาทรมากขึ้นอีกสักหน่อย ขอให้เรามีน้ำใจช่วยเหลือไม่เฉพาะเพื่อนสมาชิกเท่านั้น แต่กับผู้ที่นับถือศาสนาต่างจากเราด้วย ขณะที่เราคบหาสมาคมกับพวกเขา ขอให้เราแสดงว่าเราเคารพพวกเขา

มีคนที่ต่อสู้กับการทำทายเป็นประจำ ขอให้เราแสดงความห่วงใย และร่วมมือร่วมใจช่วยเหลือ ขณะที่เราดูแลกัน เราจะได้รับพร

ขอให้เรานึกถึงผู้สูงวัยและคนที่ออกไปไหนมาไหนไม่ได้ ขณะใช้เวลาไปเยี่ยมพวกเขา พวกเขาจะรู้ว่าเรารักและเห็นคุณค่าของพวกเขา ขอให้เราทำตามข้อบัญญัติที่จะ “ช่วยเหลือคนอ่อนแอ, ยกมือที่อ่อนแรง, และให้กำลังใจเขาที่อ่อนล้า”¹

ขอให้เราเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต พยายามทำสิ่งถูกต้องตลอดเวลาและในทุกสภากาการณ์ ขอให้เราเป็นผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระคริสต์ แบบอย่างของความชอบธรรม เพื่อเราจะเป็น “ดวงสว่างต่างๆ ในโลก”²

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอขอบคุณคำสวดอ้อนวอนของท่านเพื่อข้าพเจ้า นั่นทำให้ข้าพเจ้ามีพลังและมีกำลังใจขณะพยายามด้วยสุดใจและสุดกำลังเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า รับใช้พระองค์ และรับใช้ท่าน

ขณะที่ออกจากการประชุมใหญ่ครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอพรจากสวรรค์มาสถิตกับท่านทั้งหลาย ขอให้ท่านที่อยู่ไกลบ้านกลับบ้านอย่างปลอดภัยและพบทุกอย่างเป็นระเบียบ ขอให้เราทุกคนได้ตระตรองความจริงที่ได้ฟัง และขอให้ความจริงเหล่านั้นช่วยให้เราเป็นสานุศิษย์ที่องอาจกว่าที่เราเป็นเมื่อเริ่มการประชุมใหญ่ครั้งนี้

จนกว่าเราจะพบกันอีกในหกเดือนข้างหน้า ข้าพเจ้าขอพรจากพระเจ้าสถิตกับท่าน และเราทุกคน ข้าพเจ้าทำสิ่งนี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์—แม้พระเยซูคริสต์ พระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา—
เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:5.
2. พิบัติ 2:15.

โคยลินคา เค. เบอร์ตัน
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

เตรียมพร้อมในวิธีที่ไม่เคยรู้เห็นกันมา

ขอให้เราเตรียมตัวรับศาสนพิธีแห่งความรอดอย่างมีค่าควร ทีละหยด และรักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้องอย่างสุดใจ

เมื่อลูกสาวคนเล็กของเรากลับมาถึงบ้านจากการไปโรงเรียนวันแรก ดิฉันถามว่า “เป็นอย่างไรบ้างจ๊ะ” เธอตอบว่า “สนุกดีค่ะ” อยากรู้ก็ดี เมื่อดิฉันปลุกเธอไปโรงเรียนในเช้าวันต่อมา เธอกอดอกและพูดเสียงแข็งว่า “หนูไปมาแล้วนี่คะ!” เห็นชัดเจนว่าดิฉันไม่ได้ *เตรียม* หรืออธิบายให้เธอฟังเลยว่า การไปโรงเรียนนั้นไม่ใช่ไปแค่ครั้งเดียวแต่ความคาดหวังคือ ให้เธอไปโรงเรียนทุกวันต่อ สัปดาห์เป็นเวลาหลายปี

เมื่อเราพิจารณาหลักธรรมเรื่องการเตรียมพร้อม ขอให้จินตนาการตามดิฉันถึงฉากต่อไปนี้ ท่านกำลังนั่งอยู่ในห้องซีเลสเชียลของพระวิหารแห่งหนึ่งและสังเกตเห็นคู่บ่าวสาวจำนวนมากได้รับการดูแลอย่างสมเกียรติทั้งการเข้าและการออกจากห้องขณะรอแต่งงาน เพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ เจ้าสาวคนหนึ่งที่ได้เดินจับมือกับที่รักของเธอเข้ามาในห้องซีเลสเชียล เธอใส่ชุดพระวิหารที่ดูธรรมดาแต่งดงาม ใบหน้าที่มีรอยยิ้มแสนสงบและอบอุ่น เธอแต่งตัวดีแต่ชุดไม่ทำให้เสียสมาธิ เธอหนึ่งที่ของ

เธอ มองไปรอบๆ แล้วจู่ๆ อารมณ์ความรู้สึกของเธอก็เต็มตื่นขึ้นมา ดูเหมือนว่าน้ำตาเธอไหลเพราะเกียรติและความคารวะที่เธอมีต่อทั้งสถานที่ที่เธออยู่และศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ที่รอเธอกับสุดที่รักของเธอ เธอมีที่พำจะพูดว่า “ฉันสำนึกคุณมากเหลือเกินที่ได้อยู่ในพระนิเวศน์ของพระเจ้าวันนี้ พร้อมแล้วที่จะเริ่มเส้นทางนิรันดร์กับคู่ครองนิรันดร์ผู้เป็นที่รัก” ดูเหมือนเธอจะเตรียมมา *พร้อม* มากกว่าเฉพาะงานแต่งงานเดียว

ไม่นานมานี้หลานสาวที่น่ารักของเราที่นั่งโตไว้ให้ดิฉันบนหมอน ตอนหนึ่งบอกว่า “สิ่งหนึ่งที่หนูสังเกตขณะเข้าพระวิหารคือ พระวิญญาณแห่งสันติและเปี่ยมด้วยความรักที่สถิตอยู่ที่นั่น ... ผู้คนสามารถไปพระวิหารเพื่อรับการดลใจได้”¹ เธอพูดถูก เราสามารถได้รับการดลใจและการเปิดเผยในพระวิหาร—และพลังในการรับมือกับชีวิตที่ยากลำบาก สิ่งที่เราเรียนรู้เกี่ยวกับพระวิหารขณะมีส่วนร่วมสม่ำเสมอในการนำรายชื่อบุคคลที่เรารักไปประกอบพิธีบัพติศมา และการยืนยันในพระวิหารจะเตรียมเธอให้

รับศาสนพิธี พันธสัญญา และพรพระวิหารเพิ่มเติม ทั้งเพื่อตัวเธอเองและผู้ที่อยู่อีกด้านหนึ่งของม่าน

เอิลเดอร์ริสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน สอนว่า “เมื่อพระวิหารพร้อมรับผู้คน ผู้คนต้องเตรียมตนเองให้พร้อมเข้าพระวิหารเช่นกัน”²

ขณะดิฉันกำลังอ่านเรื่องแม่ทัพอโมโรในพระคัมภีร์มอรมอนอีกครั้ง ดิฉันได้รับการย้ำเตือนว่าความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งของโมโรโนคือการเตรียมชาวนี้ไฟของท่านด้วยความรอบคอบเพื่อต่อสู้กับกองทัพที่น่ากลัวของชาวเลมัน ท่านเตรียมผู้คนของท่านเป็นอย่างดีจนเราอ่านได้ว่า “ดูเถิด, ยังความฉงนที่สุดให้แก่ [ชาวเลมัน], [ชาวนีไฟ] *พร้อมจะสู้พวกเขา, ในวิธีที่ไม่เคยรู้เห็นกันมา*”³

ข้อความ “พร้อม... ในวิธีที่ไม่เคยรู้เห็นกันมา” ดึงความสนใจดิฉันจริงๆ

เราจะเตรียมพร้อมมากขึ้นสำหรับพรพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไร พระเจ้าทรงสอนว่า “และอนึ่ง, เราจะให้แบบฉบับแก่เจ้าในสิ่งทั้งปวง”⁴ ลองพิจารณาแบบฉบับพระคัมภีร์ที่จะช่วยเราเตรียมตัวอย่างดี การเตรียมตัวไปสู่ศัตรูของโมโรโนใช้ความขยันหมั่นเพียรอย่างซื่อสัตย์และสม่ำเสมอ และแบบฉบับนี้เรียกร่องอย่างเดียวกัน

ดิฉันไม่เคยรู้สึกเบื่อคำอุปมาที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเล่าเกี่ยวกับหญิงพรหมจารีห้าคนที่ไม่มีปัญญาและห้าคนที่โง่เขลา แม้คำอุปมานี้จะหมายถึงการเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราก้เปรียบกับการเตรียมรับพรพระวิหารได้ด้วย ซึ่งสามารถเป็นเหมือนงานเลี้ยงใหญ่ทางวิญญาณสำหรับผู้เตรียมพร้อมมาอย่างดี

ในมัทธิว 25 เราอ่านว่า

“เวลานั้น แผ่นดินสวรรค์จะเปรียบเหมือนหญิงพรหมจารีสิบคนถือตะเกียงของตนออกไปรับเจ้าบ่าว

“เป็นคนโง่ห้าคน และเป็นคนมีปัญญาห้าคน...

“[คนที่] มีปัญญานั้นเอาน้ำมันใส่ขวดไปกับตะเกียงของตนด้วย

“เมื่อเจ้าบ่าวมาช้า ก็พากันนั่งวงเหงาและหลับไป

“เมื่อถึงเวลาที่เที่ยงคืนก็มีเสียงร้องว่า ‘เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกมารับท่านเถิด’

“หญิงพรหมจารีทั้งหมดนั้นก็ลุกขึ้นตักตะเกียงของตน

“บรรดาคนโง่ก็พุกกับพวกที่มีปัญญาว่า ‘ขอแบ่งน้ำมันของพวกท่านบ้าง เพราะตะเกียงของเราจะดับอยู่แล้ว’

“พวกที่มีปัญญาจึงตอบว่า ‘นากล้นน้ำมันจะไม่พอสำหรับเราและพวกท่าน จงไปหาคนขาย แล้วซื้อสำหรับตัวเองจะดีกว่า’

“ระหว่างที่เขากำลังออกไปซื้อ เจ้าบ่าวก็นำมาถึง พวกที่เตรียมพร้อมอยู่แล้วก็ไปกับท่านในงานสมรส แล้วประตูก็ปิด

“ภายหลังหญิงพรหมจารีอีกห้าคนก็มาร้องว่า ‘ท่านเจ้าคะ ขอเปิดให้เราด้วย’

“แต่ท่านตอบว่า ‘เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า เราไม่รู้จักท่าน’”⁵

ดิฉันคิดว่าไม่มีใคร โดยเฉพาะในบรรดาผู้ที่มีใจอ่อนโยน จะไม่รู้สึกเสียใจสำหรับหญิงสาวที่โง่เขลา และเราบางคนก็เพียงอยากจะบอกกับคนอื่นว่า “พวกท่านแบ่งปันไม่ได้หรือเพื่อทุกคนจะได้มีความสุข” แต่ลองพิจารณาเรื่องนี้ดู นี่คือการวางที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเล่า และพระองค์คือองค์นั้นที่เรียกห้าคนในนั้นว่า “มีปัญญา” และอีกห้าคนว่า “โง่”

ขณะที่เราพิจารณาคำอุปมานี้ให้เป็นแบบแผนสำหรับการเตรียมตัวเข้าพระวิหาร ลองพิจารณาถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายที่สอนว่า “น้ำมันแห่งความพร้อมทางวิญญาณไม่สามารถแบ่งให้กันได้”⁶ ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ช่วยชี้แจงว่าเหตุใดหญิงสาวห้าคนที่ “มีปัญญา” จึงไม่

สามารถแบ่งน้ำมันจากตะเกียงของตนให้แก่ผู้ที่ “โง่” เมื่อท่านกล่าวว่า “การเข้าร่วมการประชุมคือระลึกเตือนน้ำมันในตะเกียงของเราที่ล้นตลอดระยะเวลาหลายปี การอดอาหาร การสวดอธิษฐานนอกรับพร การสอนประจำบ้าน การควบคุมความต้องการทางร่างกาย การส่งสอนพระกิตติคุณ การศึกษาพระคัมภีร์—การกระทำแต่ละครั้งของการอุทิศตนและการเชื่อฟังคือหยดน้ำมันที่เรารวบรวมไว้ การกระทำที่เมตตา การจ่ายส่วนสิบและเงินบริจาค ความคิดและการกระทำอันบริสุทธิ์...—สิ่งเหล่านี้เช่นเดียวกันมีส่วนสำคัญต่อน้ำมันซึ่งเราสามารถนำไปเติมตะเกียงที่แห้งแล้วในเวลาที่ยั่งยืน”⁷

ท่านเห็นแบบแผนความพร้อมใหม่—ที่ล้นหยด—ซึ่งจะช่วยให้เราได้ที่เราคิดว่าจะขยันหมั่นเพียรมากขึ้นได้อย่างไรในการเตรียมตัวรับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์เพื่อตนเองและผู้อื่น สิ่งเล็กน้อยและเรียบง่ายอื่นๆ อะไรบ้างที่เราอาจทำเพื่อเติมหยดน้ำมันอันล้ำค่าทางวิญญาณให้แก่ตะเกียงความพร้อมของเรา

เราเรียนรู้จากเอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ว่า “ความมีค่าควรส่วนตัวเป็นข้อกำหนดสำคัญเพื่อมีสิทธิรับพรพระวิหาร...คุณลักษณะที่มีค่าควรหล่อหลอมได้ดีที่สุดจากชีวิตที่มีการเลือกที่ถูกต้อง สม่ำเสมอ โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่คำสอนของพระอาจารย์”⁸ ดิฉันชอบคำว่า *สม่ำเสมอ* สม่ำเสมอหมายถึง มั่นคง ต่อเนื่อง และพึ่งพาได้ ช่างเป็นคำอธิบายหลักธรรมความมีค่าควรได้อย่างดีเยี่ยม!

ใน Bible Dictionary ย้ำเตือนเราว่า “บ้านเท่านั้นที่สามารถเปรียบได้กับพระวิหารในเรื่องความศักดิ์สิทธิ์”⁹ บ้านหรือพาร์ทเมนท์ของเราเป็นเหมือนค่าน้ำมันหรือไม่ เยารชนหญิงที่นักรักในอเวอร์ดมาบ้านเราไม่นานนี้ โดยรู้ว่าพี่ชายของเธอเพิ่งกลับจากคณะเผยแผ่ ดิฉันจึงถามเธอว่ารู้สึกอย่างไรที่เขากลับบ้านแล้ว เธอบอกว่ายอดเยี่ยมแต่บางครั้งเขาจะบอกว่า เขาเสียงเพลงลงได้ใหม่ เธอบอกว่า “และนั่นก็ไม่ใช่เพลง *ไม่ดี* ด้วย!” อาจจะมีคุณค่าที่เราจะตรวจสอบตัวเราเป็นครั้งคราวเพื่อให้แน่ใจว่าบ้านเป็นสถานที่ซึ่งเราพร้อมที่จะรู้สึกถึงพระวิญญาณ ขณะที่เราเตรียมบ้าน

ของเราให้เป็นสถานที่ซึ่งพระวิญญาณได้รับการต้อนรับ เราจะพร้อมที่จะรู้สึก “เหมือนอยู่บ้าน” มากขึ้นเมื่อเราเข้าไปในพระนิเวศน์ของพระเจ้า

ขณะที่เราเตรียมตัวเข้าพระวิหารอย่างมีค่าควรและซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาพระวิหาร พระเจ้าจะประทาน “พรนอกประการ”¹⁰ แก่เรา ไม่นานมานี้ บอนนี่ ออสคาร์สัน เพื่อนที่ดีของดิฉันเปลี่ยนการใช้คำในพระคัมภีร์เมื่อเธอกล่าว “ที่ใดเรียกห้องมาก ก็ประทานให้มากมาย”¹¹ ดิฉันเห็นด้วยอย่างยิ่ง! เพราะเรามาพระวิหารเพื่อรับพร *นิรันดร* ไม่ใช่เรื่องแปลกที่มีการเรียกห้องมาตรฐานที่สูงขึ้นเพื่อให้คู่ควรต่อพรเหล่านั้น อีกครั้งที่เอลเดอร์เนลสันสอนว่า “เพราะพระวิหารคือพระนิเวศน์ของพระเจ้า พระองค์ทรงตั้งมาตรฐานในการเข้าพระวิหาร บุคคลหนึ่งเข้าไปในฐานะแขกของพระองค์ การถือใบรับรองพระวิหารเป็นเกียรติอย่างยิ่งและเป็นสัญลักษณ์ที่จับต้องได้ของการเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้าและศรัทธาพยากรณ์ของพระองค์”¹²

นักกรีฑาระดับโลกและนักศึกษาระดับปริญญาเอกมหาวิทยาลัยใช้เวลาเป็นชั่วโมงเป็นวันเป็นอาทิตย์เป็นเดือนและแม้แต่เป็นปีใน

การเตรียมตัว หยดน้ำมันแห่งการเตรียมความพร้อมทุกวันจำเป็นสำหรับพวกเขาเพื่อจะอยู่ในระดับต้นๆ เช่นเดียวกันความคาดหวังต่อคนที่ปรารถนาจะมีคุณสมบัติสำหรับความสูงส่งในอาณาจักรที่เลสเสียลคือ ดำเนินชีวิตด้วยมาตรฐานของการเชื่อฟังที่สูงกว่า ซึ่งทำได้โดยการฝึกให้มีคุณธรรมแห่งการเชื่อฟังที่ละวันและที่ละหยด

เมื่อเราเติมน้ำมันอย่างสม่ำเสมอและอย่างขยันหมั่นเพียร ที่ล้นหยด ให้แก่ตะเกียงทางวิญญาณของเรา ทำสิ่งเล็กน้อยและเรียบง่ายเหล่านี้ เราจะมีตะเกียงที่ “ขลิบไส้ตะเกียงและลูกโชติช่วง”¹³ ได้ด้วยความพร้อมอันน่าอัศจรรย์ สามที่นักรักของดิฉัน ซึ่งเป็นประธานสเตค กล่าวไม่นานมานี้ว่าเขามองออกแทบทุกครั้งว่าใครพร้อมและมีค่าควรเข้าพระวิหาร เพราะ “พวกเขาทำให้ห้องส่องสว่าง” เมื่อมาขอใบรับรองพระวิหาร

ในคำสวดอธิษฐานอุทิศพระวิหารเคิร์ทแลนด์ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิททูลพระเจ้าว่า “เพื่อผู้คนที่ปวงซึ่งจะเข้าสู่ธรรมประตูละพระนิเวศน์ของพระเจ้าจะรู้สึกถึงเดชานุภาพของพระองค์... ให้พวกเขาเติบโตขึ้นในพระองค์, และได้รับความสมบูรณ์แห่งพระ-

วิญญาณบริสุทธิ์... และเตรียมรับสิ่งจำเป็น
ทุกอย่าง”¹⁴

นี่คือคำสวดอ้อนวอนที่ดิฉันมีต่อพวกเรา
การไปพระวิหารจะเป็นมากกว่าเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นครั้งเดียว ขอให้เราเตรียมตัวรับ
ศาสนพิธีแห่งความรอดอย่างมีค่าควร ที่ละ
หยด และรักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้องอย่าง
สุดใจ เมื่อเราทำเช่นนั้น ดิฉันรู้ว่าเราจะคู่ควร
ต่อการได้รับพรแห่งความสมบูรณ์ที่สัญญา
ไว้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์และเดชานุภาพ
ของพระเจ้าในบ้านของเราและชีวิตของ
แต่ละบุคคล ในพระนามของพระเยซูคริสต์
เอเมน ■

อ้างอิง

1. โน้ตส่วนตัวจาก Aydia Kaylie Melo ต่อ ลินดา
เค. เบอร์ตัน, 31 ส.ค., 2014.
2. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “เตรียมรับพรของ
พระวิหาร,” *เสียดนา*, ต.ค. 2010, 41.
3. แอลมา 49:8; เน้นตัวอน; ดู ข้อ 6-7 ด้วย.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 52:14.
5. มัทธิว 25:1-2, 4-11; Joseph Smith Translation,
Matthew 25:12 (ใน Matthew 25:12, footnote a).
6. มาร์วิน เจ. แอชตัน, “A Time of Urgency,”
Ensign, May 1974, 36.
7. สตีเฟนเซอร์ คัมเบิล, *Faith Precedes
the Miracle* (1972), 256.
8. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “Receive the Temple
Blessings,” *Ensign*, May 1999, 25; *Liahona*,
July 1999, 29.
9. Bible Dictionary, “Temple.”
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 104:2.
11. บอนนี่ แอล. ออสการ์สัน, “ความคาดหวังที่สูง
กว่า,” (การถ่ายทอดผ่านดาวเทียมเซมินารีและ
สถาบันศาสนา, 5 ส.ค. 2014); [lds.org/
broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts); ดู ลูกา 12:48; หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 82:3 ด้วย.
12. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “การเตรียมตัวรับพร
พระวิหาร,” *เสียดนา*, กรกฎาคม 2001, หน้า 46.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 33:17.
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 109:13, 15.

โดยจิน เอ. สตีเวนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

ธิดาในพันธสัญญา ของพระเจ้า

เมื่อธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามุ่งความสำคัญไปที่พระวิหารและพันธสัญญา
อันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเธอ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าสามารถประทานพรในวิธีอันตรง
อานุภาพและเป็นการส่วนตัว

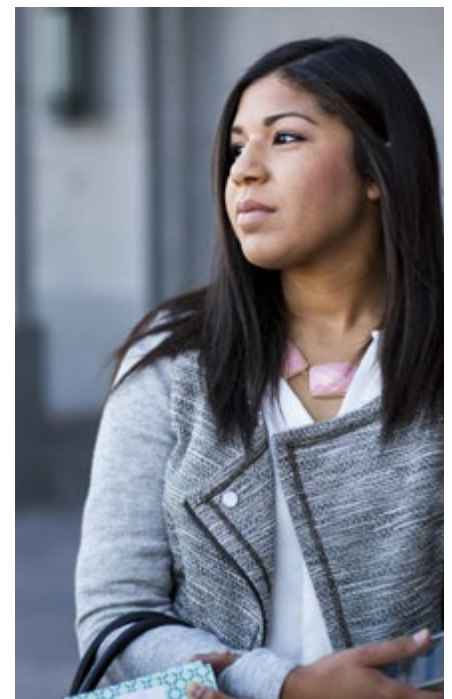
พี่น้องที่รัก ดิฉันทักทายท่านด้วยความ
รักอย่างยิ่ง เวลานี้ ไม่ว่าท่านอยู่ที่
ไหนในโลก ดิฉันหวังว่าท่านจะสัมผัส
ถึงความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อท่านเป็นการ
ส่วนตัวและพระวิญญาณทรงเป็นพยานใน
ใจท่านถึงข่าวสารผ่านบทเพลงประสานเสียง
อันไพเราะ ดิฉันขอเพิ่มเสียงในประจักษ์
พยานนั้น ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าผู้ไถ่ทรงพระชนม์และ
พระองค์ทรงรักเราแต่ละคน

คืนนี้เรามารวมกันในฐานะธิดาในพันธ-
สัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า วย สภาภรณ์
และบุคลิกภาพของเราแบ่งแยกเราไม่ได้
เพราะเหนือสิ่งอื่นใดเราเป็นของพระองค์ เรา
ทำพันธสัญญาที่จะระลึกถึงพระบุตรของพระ-
องค์ตลอดเวลา

สามสัปดาห์ที่แล้วดิฉันรู้สึกประทับใจหลัง
อำนาจของพันธสัญญาส่วนตัวดังกล่าวเมื่อ
ได้เข้าร่วมพิธีบัพติศมา ตรงหน้าดิฉันมีเด็ก
น่ารักแปดคนนั่งสงบรอคอยว่าในที่สุดวัน
พิเศษของพวกเขาก็มาถึง แต่เมื่อดิฉันมอง
ดวงหน้าเปล่งปลั่งสดใสของพวกเขา ดิฉัน
ไม่ได้เห็นแค่เด็กกลุ่มหนึ่ง ดิฉันเห็นพวกเขา
ดังที่ดิฉันคิดว่าพระเจ้าจะทรงเห็น—เป็นราย

บุคคล ดิฉันเห็นเอ็มมา ไชเพีย เอียน โลกาน
เอเดน วิลเลียม โซฟี และไมเคห์ พันธสัญญา
บัพติศมาแต่ละครั้งทำที่ละคน เด็กแต่ละคน
สวมชุดขาว พวกเขาอยู่ตรงนั้น—พร้อมและ
ยินดีสุดหัวใจของเด็กแปดขวบเพื่อทำพันธ-
สัญญาแรกของพวกเขากับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ลองนึกย้อนถึงวันบัพติศมาของท่าน ไม่
ว่าท่านจะจดจำรายละเอียดได้มากหรือเพียง
เล็กน้อย พยายามรู้สึกถึงความสำคัญของ

พันธสัญญาที่ท่านทำเป็นการส่วนตัว หลังจากเรียกชื่อของตัวเอง ท่านได้รับการจุ่มลงไปในน้ำทั้งตัวและขึ้นมาเป็นธิดาของพระเจ้า—ธิดาในพันธสัญญา ผู้เต็มใจได้รับเรียกโดยพระนามของพระบุตรของพระองค์ สัญญาที่จะทำตามพระองค์และรักษาพระบัญญัติ

พันธสัญญากับพระเจ้าช่วยให้เราเห็นว่าเราเป็นใคร พันธสัญญาเชื่อมสัมพันธ์เรากับพระองค์ในวิธีส่วนตัวซึ่งทำให้เรารู้สึกถึงคุณค่าของเราในสายพระเนตรของพระองค์ และที่ของเรานอกอาณาจักรของพระองค์ พระองค์ทรงรู้จักและทรงรักเราแต่ละคน ในวิธีที่เราไม่อาจเข้าใจได้ ลองนึกดู—เราแต่ละคนมีที่ในพระทัยพระองค์ พระองค์ทรงประสงค์ให้เราเลือกทางที่จะพาเรากลับบ้านไปหาพระองค์

แม้พันธสัญญาบัพติศมาจะจำเป็นและสำคัญ แต่ก็เพียงเป็นการเริ่มต้น—เป็นประตูซึ่งพาเราไปบนเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร เบื้องหน้าเส้นทางนี้คือพันธสัญญาพระวิหารที่ต้องทำและศาสนพิธีฐานะปุโรหิตที่ต้องได้รับ ดังที่เฮลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์เตือนเราว่า “เมื่อเราเย็นในน้ำบัพติศมา เรามองไปถึงพระวิหาร”¹

ไม่เพียงการทำพันธสัญญาเท่านั้นแต่การรักษาพันธสัญญาอย่างซื่อสัตย์ด้วยที่จะเตรียมเราให้พร้อมรับชีวิตนิรันดร นั่นคือความหวังเป้าหมาย และปีติของเรา

ดิฉันเป็นประจักษ์พยานถึงพลังของพันธสัญญาเมื่อดิฉันเฝ้ามองคุณพ่อคุณแม่ผู้ชอบธรรม ผู้รักและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ดิฉันเห็นการตัดสินใจแต่ละวันของธิดาในพันธสัญญาของพระเจ้าอย่างชัดเจนในตัวคุณแม่ดิฉัน แม้เมื่อเธอยังเด็ก การเลือกของเธอสะท้อนให้เห็นการจัดลำดับความสำคัญและบ่งบอกว่าเธอคือสาวกที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ ดิฉันเห็นสันติสุข พลัง และการคุ้มครองที่มาสู่ชีวิตเธอเมื่อเธอทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ ชีวิตของเธอบนแผ่นดินโลกสะท้อนให้เห็นความรักที่เธอมีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและความปรารถนาที่จะติดตามพระองค์ ใจ ดิฉันต้องการทำตามแบบอย่างของเธอเหลือเกิน

ความสัมพันธ์ในชีวิตของคุณพ่อคุณแม่ของดิฉันเริ่มต้นในทางที่ไม่ธรรมดา ในปี 1936 พวกเขาพบกันอย่างจริงจังและวางแผนจะแต่งงานเมื่อคุณพ่อได้รับจดหมายเชื้อเชิญให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในแอฟริกา

ใต้ จดหมายบอกว่าถ้าคุณพ่อมีค่าควรและเต็มใจรับใช้ ให้ติดต่ออธิการ ท่านคงเห็นวามสมัยนั้นขั้นตอนในการเรียกเป็นผู้สอนศาสนาแตกต่างกันมาก! คุณพ่อน่าจดหมายมาให้เฮเลน หวานใจของท่านดู ทั้งสองตัดสินใจโดยไม่มีข้อสงสัยเลย ว่าท่านจะรับใช้

สองสัปดาห์ก่อนคุณพ่อจากไป คุณแม่กับคุณพ่อไปปิกนิกอาหารกลางวันด้วยกันทุกวันที่ไม่เวิร์ก โกรฟ ไกลๆ ตัวเมืองซอลท์เลคซิตีครั้งหนึ่ง หลังจากแสวงหาการนำทางผ่านการอดอาหารและสวดอ้อนวอน คุณแม่บอกแคลรอนที่รักของเธอว่าถ้าเขาต้องการ เธอจะแต่งงานกับเขาก่อนไป ในสมัยแรกเริ่มของศาสนจักร บางครั้งผู้ชายได้รับเรียกเป็นผู้สอนศาสนาและทิ้งภรรยาที่ครอบครัวไว้ที่บ้าน เช่นเดียวกันกับคุณพ่อคุณแม่ของดิฉัน หลังจากผู้นำฐานะปุโรหิตอนุญาต พวกเขาตัดสินใจแต่งงานกันก่อนจากไปเป็นผู้สอนศาสนา

ในพระวิหารซอลท์เลค คุณแม่รับเอ็นดาวเม้นท์ จากนั้นจึงแต่งงานเพื่อกาลเวลาและนิรันดรโดยประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ นั่นคือการเริ่มต้นอันอบอุ่นของพวกท่าน ไม่มีช่างภาพ ไม่มีชุดเจ้าสาวสวยงาม ไม่มีดอกไม้

ศาสตราจารย์ อีดี, ฟิลิปปินส์

ไม่มีงานเลี้ยงฉลอง พวกท่านมุ่งความสำคัญไปที่พระวิหารและพันธสัญญา สำหรับท่านทั้งสองพันธสัญญาคือทุกสิ่ง หลังจากแต่งงานได้เพียงหกวันและอำลาด้วยน้ำตาแล้วคุณพ่อก็เดินทางไปแอฟริกาใต้

แต่การแต่งงานของพวกท่านเป็นมากกว่าความรักอันลึกซึ้งที่มีต่อกัน พวกท่านรักพระเจ้าและปรารถนาจะรับใช้พระองค์เช่นกัน พันธสัญญาพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ที่พวกท่านทำให้ทำให้มีความเข้มแข็งและพลังที่จะผ่านพ้นสองปีที่ต้องแยกจากกันได้ พวกท่านมีทัศนคติอันมั่นคงถึงจุดประสงค์ของชีวิตและพรที่สัญญาไว้ซึ่งจะมาสู่ผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญา พรทั้งหมดนี้อยู่เหนือกว่าการเสียสละและการแยกจากกันในเวลาสั้น

แม้ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะเริ่มต้นชีวิตแต่งงานแบบนั้น แต่ก็พิสูจน์ว่าเป็นวิธีในอุดมคติที่จะวางรากฐานสำหรับครอบครัวในวันจันทร์ เมื่อลูกๆ ตามมา เรารู้ว่าสิ่งใดสำคัญที่สุดต่อคุณพ่อคุณแม่ของเรา คือความรักที่พวกท่านมีต่อพระเจ้าและคำมั่นสัญญาที่ไม่เรรวนในการรักษาพันธสัญญาที่ทำได้ ถึงแม้ว่าคุณพ่อคุณแม่ของคุณจะล่วงลับไปแล้ว แต่แบบแผนแห่งความชอบธรรมของพวกท่านยังคงเป็นพรให้ครอบครัวเรา

แบบอย่างชีวิตพวกท่านสะท้อนอยู่ในถ้อยคำของซิสเตอร์ลินดา เค. เบอริตันที่ว่า “วิธีที่ดีที่สุดในการเสริมสร้างครอบครัว ทั้งในปัจจุบันหรืออนาคต คือการรักษาพันธสัญญา”² ฤดูกาลแห่งความยากลำบากและการ

ทดลองของพวกท่านยังไม่จบ สามปีหลังจากคุณพ่อกลับจากคณะเผยแผ่ สงครามโลกครั้งที่สองที่ความรุนแรง ท่านถูกเกณฑ์ทหารเช่นเดียวกับหลายๆ คน ท่านจากบ้านไปอีกสี่ปีเมื่อเข้าประจำการกองทัพเรือ ลงเรือรบในมหาสมุทรแปซิฟิก

เป็นเวลาที่ยากลำบากสำหรับคุณพ่อคุณแม่ดิฉันที่ต้องแยกจากกันอีก แต่สำหรับคุณแม่ วันเวลาแห่งความเดียวดาย วิดกกังวล และความไม่แน่นอนเหล่านั้นได้รับเสียงกระซิบของพระวิญญาณซึ่งกล่าวถึงคำสั่งญานันรันดร์ การปลอบประโลมและความสงบสุขท่ามกลางพายุร้าย

แม้จะมีความท้าทาย แต่คุณแม่ดำเนินชีวิตที่เปี่ยมด้วยความสุข ปิติ ความรัก และการรับใช้ ความรักที่เธอมีต่อพระเจ้าช่วยให้รอดสะท้อนวิธีที่เธอดำเนินชีวิต เธอมีความสัมพันธ์อันน่าทึ่งกับสวรรค์และมีของประทานตลอดจนความสามารถที่จะรักและเป็นพรให้แก่ทุกคนรอบข้างเธอ ศรัทธาที่เธอมีต่อพระองค์สะท้อนในถ้อยคำเกี่ยวกับพระวิหารของประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันเมื่อท่านกล่าวว่า “เพื่อให้ได้รับพรดังกล่าวไม่มีการเสียสละใดมากเกินไป ไม่มีราคาใดสูงเกินไป และไม่มี การต่อสู้ใดๆเกินไป”³

ตลอดทุกฤดูกาลแห่งชีวิตของคุณแม่ เธอได้รับความเข้มแข็งและพรจากความรักที่เธอมีต่อพระเจ้าและจากพันธสัญญาที่เธอทำและรักษาอย่างซื่อสัตย์

ไม่สงสัยเลยว่ารายละเอียดของชีวิตท่านทั้งหลายจะแตกต่างจากเธอ แต่หลักธรรมจากชีวิตเธอประยุกต์ใช้กับเราทุกคน เมื่อธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าของความสำคัญที่พระวิหารและพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ พระผู้เป็นเจ้าของสามารถประทานพรในวิธีอันทรงอำนาจ และเป็นการส่วนตัว เช่นเดียวกับแบบอย่างของคุณแม่ที่ดิฉันเห็น การเลือกของท่านที่จะเชื่อและรักษาพันธสัญญาจะเป็นมรดกแห่งศรัทธาให้แก่ผู้ที่ตามท่านมา ดังนั้นพี่น้องที่รัก เราจะเข้าถึงพลังและพรของพันธสัญญาพระวิหารได้อย่างไร เราจะทำอะไรได้บ้างตอนนี้เพื่อเตรียมรับพรเหล่านั้น

เมื่อดิฉันเดินทาง ดิฉันทราบว่ามิสสตรีทวีย์ ในทุกสภาพการณ์ ผู้ซึ่งชีวิตของพวกเธอตอบคำถามเหล่านี้

ดิฉันพบแม่ริย์ไม่นานหลังจากวันเกิดอายุแปดขวบของเธอ เช่นเดียวกับอีกหลายคน เธอตื่นตื่นในการทำประวัติครอบครัวและได้ให้รายชื่อมากกว่า 1,000 ชื่อสำหรับงานพระวิหาร แม่ริย์กำลังเตรียมตัวรับพรของการเข้าพระวิหารเมื่อเธออายุ 12 ปี

บรีอานนาอายุ 13 ปีและชอบทำงานประวัติครอบครัวและพระวิหาร เธอได้ตอบรับคำเชิญเรื่องพระวิหารของเอิลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น⁴ เธอเตรียมรายชื่อหลายร้อยชื่อสำหรับงานพระวิหาร เธอให้ครอบครัวและเพื่อนๆ ของเธอ รวมถึงตัวเธอเอง ทำพิธีบัพติศมา ในงานศักดิ์สิทธิ์นี้ บรีอานนาไม่เพียงหันใจไปหาบรรพบุรุษบนแผ่นดินโลกเท่านั้น แต่เธอยังหันใจไปหาพระบิดาบนสวรรค์ด้วย

ถึงแม้ฉันพิศขาเป็นหญิงสาวที่ไม่ค่อยมีเวลาว่าง ต้องทำงานและเรียนปริญญาโทไปด้วย แต่เธอยังสละเวลาเข้าพระวิหารทุก

ส์ปดาร์ห์ เธอแสวงหาการเปิดเผยและพบ
ความสงบสุขเมื่อเธอรับใช้ในพระนิเวศน์ของ
พระเจ้า

แคทยา สตริที่รักในยูเครน มีความรักอย่าง
ลึกซึ้งต่อพระวิหาร ก่อนจะมีพระวิหารที่เคียฟ
เธอและคนอื่นๆ ในสาขาของเธอต้องเดินทาง
ด้วยรถโดยสาร 36 ชั่วโมงเพื่อเข้าพระวิหาร
ที่เยอรมนีปีละครั้ง วิสุทธิชนผู้อุทิศตนเหล่า
นี้สวดอ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์ ร้องเพลง
สวด และสนทนาพระกิตติคุณขณะเดินทาง
แคทยาเล่าให้ดิฉันฟังว่า “เมื่อเรามาถึงพระ-
วิหารในที่สุด เราก็พร้อมจะรับสิ่งที่พระเจ้า
ประทานแก่เรา”

ถ้าเราจะรับพรทั้งปวงที่พระผู้เป็นเจ้าของ
ประทานด้วยน้ำพระทัยกรุณา เส้นทางบน
โลกของเราต้องนำไปสู่พระวิหาร พระวิหาร
คือการแสดงความรักของพระผู้เป็นเจ้าของ
องค์ทรงเชื่อเชิญให้เรา มา เรียนรู้พระองค์
สัมผัสความรักของพระองค์ และรับศาสนพิธี
ฐานะปุโรหิตที่จำเป็นสำหรับชีวิตนิรันดร์
พันธสัญญาแต่ละครั้งทำให้ละคน การเปลี่ยนแปลง
อันลึกซึ้งของใจทุกดวงสำคัญต่อพระ-
เจ้า และของท่านเองจะทำให้เกิดความ
แตกต่างทุกอย่างกับท่าน เพราะเมื่อเรา
ไปพระนิเวศน์อันศักดิ์สิทธิ์ เราจะ “พร้อม
[ด้วย] เคาภาพของพระองค์เป็นอาวรุ, ...
พระนามของพระองค์อยู่กับ [เรา], ... รัศมี-
ภาพของพระองค์อยู่รอบ [เรา], และบรรดา
เทพของพระองค์มีความรับผิดชอบดูแล [เรา]”⁵

ดิฉันแบ่งปันคำพยานกับท่านว่าพระบิดา
ในสวรรค์ผู้ทรงรักเราทรงพระชนม์อยู่ โดย
ผ่านพระบุตรที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์
ความหวัง สัญญา และพรทุกประการของ
พระวิหารจะเกิดสัมฤทธิ์ผล ขอให้เรามีศรัทธา
ที่จะวางใจพระองค์และพันธสัญญาของพระ-
องค์ ดิฉันสวดอ้อนวอนในพระนามของพระ-
เยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เดวิด เอ. เบคเนอร์, “มีชื่อและฐานะอย่างมีเกียรติ,” *เสียวไฮนา*, พ.ศ. 2009, 120.
2. ลินดา เค. เบอร์ตัน, “ต้องการ: ความร่วมมือ
ร่วมใจเพื่อแรงงาน,” *เสียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 123.
3. โรมีส เอส. มอนสัน, “พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—
ประกาศาส่องโลก,” *เสียวไฮนา*, พ.ศ. 2011, 116.
4. ดู templechallenge.lds.org.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 109:22.

โคยนิลล์ เอฟ. แมร์ริออคต์
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

แบ่งปันความสว่าง ของท่าน

เราต้องยืนหยัดในศรัทธาของเราและเปล่งเสียงเพื่อประกาศหลักคำสอน
ที่แท้จริง

ค้ำค้ำนี้ดิฉันขอพิจารณาหน้าที่รับผิดชอบ
สำคัญสองอย่างที่เรามี อย่างแรกคือ
การเพิ่มความสว่างและความจริงแห่ง
พระกิตติคุณให้ชีวิตเราอย่างสม่ำเสมอ และ
สอง การแบ่งปันความสว่างและความจริง
นั้นกับผู้อื่น

ท่านทราบไหมว่าท่านสำคัญเพียงใด พวก
ท่านทุกคน—ขณะนี้—มีคุณค่าและจำเป็น
ต่อแผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์
เรามีงานต้องทำ เราทำความจริงของพระกิตติ-
คุณที่ได้รับการฟื้นฟู เราพร้อมจะปกป้อง
ความจริงนั้นใหม่ เราต้องดำเนินชีวิตตาม
นั้น เราต้องแบ่งปัน เราต้องยืนหยัดในศรัทธา
ของเราและเปล่งเสียงเพื่อประกาศหลักคำ

สอนที่แท้จริง

ใน *เอ็นไซน์* และ *เสียวไฮนา* ฉบับเดือน
กันยายน 2014 เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัล-
ลาร์ดเขียนว่า “เราต้องการเสียงและศรัทธา
อันเด่นชัดและทรงอิทธิพลของสตรีมากขึ้น
เราต้องการให้พวกเธอเรียนรู้หลักคำสอนและ
เข้าใจสิ่งที่เราเชื่อ เพื่อที่พวกเธอจะสามารถ
เป็นประจักษ์พยานถึงความจริงของทุกเรื่อง”¹

พี่น้องทั้งหลาย ท่านเสริมสร้างศรัทธาของ
ดิฉันในพระเยซูคริสต์ ดิฉันเฝ้ามองแบบอย่าง
ของท่าน ได้ยินประจักษ์พยานของท่าน และ
สัมผัสถึงศรัทธาของท่านตั้งแต่บราซิลถึง
บอตสวานา! ท่านมีแวดวงอิทธิพลอยู่กับ
ท่านไม่ว่าจะไปที่ไหน คนรอบข้างท่านรู้สึก

เพื่อรับใช้ผู้อื่น ช่วยพวกเขาผลึกความมืด และกลับไปหาความสว่างของพระบิดาบนสวรรค์

งานพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์จะเพิ่มศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์ จากนั้นเราจะมีอิทธิพลที่ดีขึ้นต่อศรัทธาของผู้อื่นได้ โดยการบำรุงเลี้ยงวิญญาณของพระวิหาร เราสามารถเรียนรู้ความเป็นจริง พลังอำนาจ และความหวังของการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในชีวิตเรา

หลายปีมาแล้วครอบครัวเราเผชิญกับการท้าทายครั้งใหญ่ ดิฉันไปพระวิหารและตั้งใจสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ ดิฉันได้รับชัยชนะแห่งความจริง ดิฉันรู้สึกถึงความอ่อนแอของตนเองอย่างชัดเจน และดิฉันอึ้งในชัยชนะแห่งการเรียนรู้ทางวิญญาณนั้น ดิฉันเห็นสตรีจางหงที่ทำงานต่าง ๆ ในวิถีของเธอ และไม่ใช่วิถีของพระเจ้า ทั้งยังแอบรับเอาความดีความชอบในสิ่งที่ที่ทักท้วงว่าเป็นความสำเร็จทุกครั้ง ดิฉันทราบว่าดิฉันมองแต่ตนเอง ดิฉันร่ำร้องหาพระบิดาบนสวรรค์ อยู่ในใจว่า “ลูกไม่ยกเป็นสตรีแบบนั้น แต่ลูกจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร”

โดยวิญญาณบริสุทธิ์ของการเปิดเผยในพระวิหาร ดิฉันเรียนรู้ว่าต้องการพระเจ้าผู้เฝ้ายามที่สุด ดิฉันคิดในใจถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ที่นั่นและรู้สึกว่าการปวดร้าวละลายหายไปและความหวังผุดขึ้นในใจ พระองค์คือความหวังเดียวของดิฉัน และดิฉันต้องการยึดมั่นกับพระองค์ ดิฉันรู้ชัดว่าสตรีที่เป็นมนุษย์ปุถุชน นึกถึงแต่ตนเอง “เป็นศัตรูต่อพระเจ้า”⁷ และต่อผู้คนในแวดวงอิทธิพลของเธอ วันนั้นในพระวิหารดิฉันเรียนรู้ว่าโดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่จะเปลี่ยนนิสัยจางหงของดิฉันได้และทำให้ดิฉันทำความดีได้ ดิฉันสัมผัสถึงความรักของพระองค์อย่างแรงกล้า และดิฉันทราบว่าพระองค์จะทรงสอนดิฉันโดยพระวิญญาณและเปลี่ยนแปลงดิฉันหากดิฉันถวิลใจแต่พระองค์อย่างที่สุด

ดิฉันยังคงต่อสู้กับความอ่อนแอ แต่ดิฉันวางใจในความช่วยเหลือจากสวรรค์ของการชดใช้ คำสั่งสอนอันบริสุทธิ์นี้เกิดขึ้นเพราะดิฉันเข้าพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ แสวงหาการปลดปล่อยและคำตอบ ดิฉันเข้าพระวิหารด้วยภาระหนักอึ้ง และจากมาโดยรู้ว่าดิฉันมี

ได้—ตั้งแต่ครอบครัวจนถึงรายชื่อผู้ติดต่อในโทรศัพท์ และจากเพื่อนในสื่อสังคมออนไลน์ จนถึงผู้นั่งอยู่ข้างท่านคนนี้ ดิฉันเห็นด้วยกับซิสเตอร์แฮร์เรียต อุกท์ดอร์ฟ ผู้เขียนว่า “ท่าน...คือกระโຈມไฟที่มีพลังแสงเจิดจ้าในโลกที่มีดมนเสมอเมื่อท่านแสดงให้เห็นว่าพระกิตติคุณคือข่าวสารที่น่าเบิกบานใจ ผ่านวิถีดำเนินชีวิตของท่าน”²

ประธานโรมัส เอส. มอนสันชี้ให้เห็นว่า “ถ้าท่านจะให้ความสว่างแก่ใคร ท่านต้องทำให้ตนเองสว่างไสวก่อน”³ เราจะทำให้แสงสว่างแห่งความจริงนั้นเรืองรองภายในเราได้อย่างไร บางครั้งดิฉันรู้สึกเหมือนหลอดไฟสลัว เราจะทำให้สว่างขึ้นได้อย่างไร

พระคัมภีร์สอนเราว่า “สิ่งซึ่งมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นความสว่าง; และคนที่รับความสว่าง, และดำเนินอยู่กับพระเจ้าเป็นเจ้าต่อไป, รับความสว่างมากขึ้น”⁴ เราต้องดำเนินอยู่กับพระเจ้าเป็นเจ้าต่อไป ดังที่พระคัมภีร์กล่าว เราต้องไปหาแหล่งที่มาของความสว่าง—ไปหาพระบิดาบนสวรรค์ พระเยซูคริสต์ และ

พระคัมภีร์ เราไปพระวิหารได้เช่นกัน โดยรู้ว่าทุกสิ่งภายในกำแพงพระวิหารชี้ไปสู่พระคริสต์และการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์

ลองนึกถึงผลที่เกิดจากการมีพระวิหารในบริเวณนั้น พระวิหารทำให้เมืองด้านในสวยงามกว่าเดิม พระวิหารส่องสว่างจากเนินเขาเหตุใดพระวิหารจึงทำให้สวยงามและส่องสว่างได้ เพราะ ดังที่พระคัมภีร์บอกไว้ว่า “ความจริงนี้ส่องสว่าง”⁵ พระวิหารมีความจริงและจุดประสงค์นิรันดร์ ท่านก็เช่นกัน

ในปี 1877 ประธานจอร์จ คิว. แคนนอนกล่าวว่า “พระวิหารทุกแห่ง...ลดพลังของซาตานบนแผ่นดินโลก”⁶ ดิฉันเชื่อไม่ว่าพระวิหารจะสร้างขึ้นที่ใดบนแผ่นดินโลก พระวิหารจะผลึกความมืดกลับไป จุดประสงค์ของพระวิหารคือเพื่อรับใช้มนุษยชาติและให้ความสามารถที่จะทำให้บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์กลับไปอยู่กับพระองค์ได้ จุดประสงค์ของเราเหมือนกับอาคารที่ได้รับการอุทิศเหล่านี้ใหม่ พระนิเวศน์ของพระเจ้า

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเดชานุภาพและเปี่ยมด้วยความรักทั้งปวง ดิฉันรู้สึกเบาโล่งและเบิกบานใจเพราะดิฉันได้รับความสว่างและยอมรับแผนซึ่งพระองค์ทรงมีให้ดิฉัน

พระวิหารมีอยู่ทั่วโลก ภายนอกพระวิหารแต่ละแห่งมีลักษณะพิเศษและรูปแบบเฉพาะ แต่ภายในมีความสว่าง จุดประสงค์ และความจริงนิรันดร์เหมือนกัน ใน 1 โครินธ์ 3:16 อ่านว่า “ท่านทั้งหลายรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าพวกท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกท่าน?” เรา ก็เช่นกันในฐานะธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่มีอยู่ทั่วโลกเหมือนพระวิหาร เราแต่ละคนมีลักษณะพิเศษและรูปแบบเฉพาะภายนอกที่แตกต่างกัน เหมือนพระวิหาร เรามีความสว่างทางวิญญาณอยู่ภายในเราเช่นกัน เหมือนพระวิหาร ความสว่างทางวิญญาณนี้คือเงาส่องของความสว่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด คนอื่นๆ จะเข้ามาหาความสว่างนี้

เราต่างมีบทบาทของตนเองบนแผ่นดินโลก—ตั้งแต่ธิดา มารดา ผู้นำ และครูไปจนถึงพี่น้องสตรี พนักงาน ภรรยา และอีกมากมาย แต่ละบทบาทมีอิทธิพล และจะมีพลังทางศีลธรรมเมื่อเราสะท้อนความจริงพระกิตติคุณและพันธสัญญาพระวิหารในชีวิตเรา

เอลเดอร์ตี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันกล่าวว่า “ในทุกสถานการณ์ มารดาสามารถแผ่อิทธิพลอันหาที่เปรียบมิได้ในความสัมพันธ์อันหาที่เปรียบมิได้”⁸

เมื่อลูกของเรายังเล็ก ดิฉันรู้สึกเหมือนเป็นผู้ช่วยกับต้นเรือให้เดวิด สามีดิฉัน ดิฉันนึกภาพลูก 11 คน เป็นกองเรือเล็กๆ ลอยไปมารอบๆ เราในท่าเรือแห่งหนึ่ง กำลังเตรียมออกทะเลของโลก ดิฉันกับเดวิดรู้สึกว่าจะจำเป็นต้องปรึกษาเข็มทิศของพระเจ้าทุกวันเพื่อจะรู้ทิศทางที่ดีที่สุดในการล่องไปพร้อมกับกองเรือเล็กๆ ของเรา

วันเวลาของดิฉันเต็มไปด้วยสิ่งที่เรียบง่าย เช่นพับผ้า อ่านหนังสือเด็ก และทำอาหารมือเย็นใส่หม้อตุ๋น บางครั้งในท่าเรือของบ้านเรา เราไม่เห็นว่าการกระทำที่เรียบง่ายและสม่ำเสมอเหล่านี้—การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว ศึกษาพระคัมภีร์ และการสังสรรค์ในครอบครัว—สิ่งสำคัญจะเกิดขึ้น แต่ดิฉันเป็นพยานว่าการกระทำเหล่านี้มีความสำคัญ

นิรันดร์ ปีติอันใหญ่หลวงเกิดขึ้นเมื่อเรือเล็กๆ เหล่านั้น—หรือลูกของเรา—เติบโตเป็นเรือเดินทะเลลำใหญ่ซึ่งเต็มไปด้วยความสว่างแห่งพระกิตติคุณและพร้อมจะ “[ล่องเรือ] ในการรับใช้พระเจ้า”⁹ การกระทำแห่งศรัทธาและการรับใช้อันเล็กน้อยของเราคือวิธีที่เราส่วนใหญ่สามารถดำเนินอยู่กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าต่อไป นำความสว่างและรัศมีภาพนิรันดร์มาสูครอบครัว มิตรสหาย และผู้ร่วมงานของเราในที่สุด โดยแท้แล้วท่านมีแวดวงอิทธิพลอยู่กับท่าน!

ลองนึกถึงอิทธิพลที่ศรัทธาของเด็กหญิงปฐมวัยจะมีต่อครอบครัวของเธอได้ ศรัทธาของลูกสาวเราเป็นพรให้ครอบครัวเมื่อลูกชายคนเล็กของเราหลงทางที่สวนสนุก เรารีบตามหาเขาอย่างกระวนกระวาย ในที่สุด ลูกสาวอายุ 10 ขวบกระตุกแขนดิฉันและบอกว่า “แม่คะ เราสวดอ้อนวอนดีไหมคะ” เธอพูดถูก! ครอบครัวยื่นรวมกันท่ามกลางฝูงชนที่มุงดู เราสวดอ้อนวอนขอให้พบลูกของเรา เราพบเขา ดิฉันขอล่ากับเด็กหญิงปฐมวัยทุกคนว่า “หนูต้องเตือนคุณพ่อคุณแม่ให้สวดอ้อนวอน!”

ฤดูร้อนนี้ดิฉันมีโอกาสไปเข้าค่ายเยาวชนหญิง 900 คนในอะแลสกา พวกเขามีอิทธิพล

ต่อดิฉันอย่างลึกซึ้ง พวกเธอมาที่ค่ายด้วยความพร้อมทางวิญญาณ โดยอ่านพระคัมภีร์ มอรมอนและท่องจำ “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก” ในคืนที่สามของค่าย เยาวชนหญิงทั้ง 900 คนยืนรวมกันและท่องบทความดังกล่าวทุกคำ

ห้องโถงกว้างใหญ่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณ และดิฉันอยากจะร่วมท่องด้วย แต่ทำไม่ได้ ดิฉันไม่ได้จ่ายราคาของการท่องจำ

เวลานี้ ดิฉันได้เริ่มเรียนรู้ถ้อยคำของ “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์” เหมือนสตรีเหล่านี้ และเพราะอิทธิพลของพวกเธอ ดิฉันซึมซาบมากขึ้นถึงพันธสัญญาศีลระลึกที่จะระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลา เมื่อดิฉันท่องประจักษ์พยานของอัครสาวกถึงพระคริสต์ข้าแล้วข้าเล่า ศีลระลึกมีความหมายมากขึ้นสำหรับดิฉัน

ดิฉันหวังว่าจะถวายของขวัญคริสต์มาสปีนี้แด่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยการท่องจำ “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์” และจำขึ้นใจก่อนวันที่ 25 ธันวาคม ดิฉันหวังว่าดิฉันจะเป็นอิทธิพลดี—ดังเช่นอิทธิพลที่สตรีในอะแลสกามีต่อดิฉัน

ท่านพบตัวท่านเองไหมในถ้อยคำต่อไปนี้ของบทความ “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์”

“พระองค์ทรงวิงวอนให้ทุกคนทำตามแบบอย่างของพระองค์ พระองค์ทรงดำเนินไปตามท้องถนนในปาเลสไตน์ ทรงรักษาคนป่วย ทรงทำให้คนตาบอดมองเห็นได้ และทรงชุบชีวิตคนตาย”¹⁰

เรา พี่น้องสตรีของศาสนจักร เราไม่เดินไปตามท้องถนนในปาเลสไตน์เพื่อรักษาผู้ป่วย แต่เราสามารถสวดอ้อนวอนและประยุกต์ใช้ความรักอันเยียวยาของการชดใช้กับสัมผัสพันธภาพที่ป่วยและตึงเครียด

แม้เราจะไม่สามารถทำให้คนตาบอดมองเห็นได้ในวิธีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แต่เราเป็นพยานถึงแผนแห่งความรอดต่อผู้ที่มีบอดทางวิญญาณได้ เราเปิดดวงตาแห่งความเข้าใจของพวกเขาถึงความจำเป็นของอำนาจฐานะปุโรหิตในพันธสัญญาวันคริสต์

เราจะไม่ชุบชีวิตคนตายดังที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทำ แต่เราให้พรพวกเขาได้โดยหารายชื่อของพวกเขาเพื่องานพระวิหาร จากนั้นเราจะชุบชีวิตพวกเขาจากคู่วิญญาณและเสนอทางสู่ชีวิตนิรันดร์ให้พวกเขาได้จริง

ดิฉันเป็นพยานว่าเรามีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ ผู้ทรงพระชนม์ ด้วยเดชานุภาพและความสว่างของพระองค์ เราจะผลึกความมีดของโลกร ประกาศความจริงที่เรารู้ และมีอิทธิพลต่อผู้อื่นให้มาหาพระองค์ได้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “ชายและหญิงกับอำนาจฐานะปุโรหิต,” *เลียโฮนา*, ก.ย. 2014, 36.
2. Harriet R. Uchtdorf, *The Light We Share* (Deseret Book Company, 2014), 41; ใ้รับอนุญาตให้ใช้.
3. โรเบิร์ต เอส. มอนสัน, “เพราะข้าพเจ้าเคยตาบอดแต่บัดนี้ข้าพเจ้ามองเห็นแล้ว,” *เลียโฮนา*, ก.ค. 1999, 76.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:24.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:7.
6. จอร์จ คิว แคนนอน, ใน *Preparing to Enter the Holy Temple* (booklet, 2002), 36.
7. โมไซยาห์ 3:19.
8. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “พลังศีลธรรมของสตรี,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2013, 29-30.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:2.
10. “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก,” *เลียโฮนา*, เม.ย. 2000, 2.

โดยประธานคิเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

การดำเนินชีวิตอย่างเบิกบานในพระกิตติคุณ

จงวางใจอำนาจแห่งการช่วยให้รอดของพระเยซูคริสต์ จงรักยากฎและพระบัญญัติ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ—จงดำเนินชีวิตอย่างเบิกบานในพระกิตติคุณ

พีน้องสตรีที่รัก สหายและสานุศิษย์ ผู้ได้รับพรของพระเยซูคริสต์ นับเป็นเกียรติที่ข้าพเจ้ามีโอกาสได้อยู่กับท่านเมื่อเราเปิดการประชุมใหญ่ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอีกครั้ง ในสัปดาห์ที่จะมาถึงฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองจะประชุมกับเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และผู้นำองค์กรช่วยสามัญทุกท่าน และภาคที่เหลือของการประชุมใหญ่สามัญทั่วโลกจะตามมาในวันเสาร์และวันอาทิตย์ที่จะถึงนี้ ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับประธานโรเบิร์ต เอส. มอนสัน ศาสตราจารย์ของพระผู้เป็นเจ้าในสมัยของเรา ซึ่งมอบหมายให้ข้าพเจ้าเป็นตัวแทนฝ่ายประธานสูงสุดมาพบกับพี่น้องสตรีของศาสนจักร

เมื่อข้าพเจ้าคิดไตร่ตรองว่าจะพูดอะไร ข้าพเจ้านึกถึงบรรดาสตรีผู้มีอิทธิพลต่อชีวิตข้าพเจ้าและได้ช่วยข้าพเจ้าผ่านพ้นความท้าทายของชีวิตมรดกวัย ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับคุณยายซึ่งเมื่อหลายสิบปีมาแล้วตัดสินใจพาครอบครัวไปการประชุมสี่ละลึกของมอรมอน ขอบพระทัยสำหรับซิสเตอร์อิวีก หญิงชราโสดชาวเยอรมัน ชื่อของเธอแปลว่า “ซิสเตอร์นิรันดร์” เธอคือผู้ที่ให้คำ

เชื่อเชิญอันหาญกล้าและแสนวิเศษนี้แก่คุณยายข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับคุณแม่ ผู้นำลูกทั้งสี่คนผ่านความยุ่งยากของสงครามโลกครั้งที่สอง ข้าพเจ้านึกถึงลูกสาวหลานสาว และสตรีที่ชื่อสัตย์ของอนุชนรุ่นต่อๆ ไปที่จะตามมาเช่นกัน

แน่นอน ข้าพเจ้าขอบคุณแฮร์เรียต ภรรยาข้าพเจ้าเสมอ ผู้ซึ่งข้าพเจ้าหลงรักตั้งแต่วัยเยาว์ เธอแบกรับภาระหนักที่สุดของครอบครัวเราในฐานะมารดา ยืนหยัดกับข้าพเจ้าในฐานะภรรยา รักและทะนุถนอมลูกหลานเหลนของเรา เธอเป็นกำลังในบ้านของเราทั้งในยามสุขและในยามทุกข์ เธอนำแสงสว่างมาสู่ชีวิตของทุกคนที่รู้จักเธอ

ท้ายที่สุด ข้าพเจ้าขอบคุณพวกท่านทุกคน สตรีทุกวัยชื่อสัตย์หลายล้านคนทั่วโลกผู้ทำมากมายเพื่อสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าขอบพระทัยท่านทั้งหลายสำหรับวิถีนับไม่ถ้วนที่ท่านสร้างแรงบันดาลใจ บำรุงเลี้ยง และเป็นพรให้แก่ผู้ที่อยู่รอบข้างท่าน

ธิดาของพระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าดีใจที่ได้อยู่ท่ามกลางธิดาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อเราร้องเพลง “ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า” เนื้อร้องแผ่ซ่านสู่ใจเรา เมื่อพิจารณาความจริงนี้—ว่าเราเป็นบุตรธิดา

ของพระบิดามารดาบนสวรรค์—ช่วยให้เรารู้สึกถึงต้นกำเนิด จุดประสงค์ และจุดหมายของเรา

เป็นสิ่งที่ดีที่พึงจดจำว่าท่านเป็นลูกของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ ความรู้นี้จะช่วยให้ท่านผ่านพ้นช่วงเวลายากลำบากที่สุดในชีวิตท่านและจะเป็นแรงบันดาลใจให้ท่านทำสิ่งพิเศษต่างๆ ได้สำเร็จ อย่างไรก็ตาม เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องจำไว้ด้วยว่าการเป็นธิดาของพระบิดามารดาในสวรรค์นั้นไม่ใช่เกียรติศักดิ์ที่ท่านทำเพื่อให้ได้มาหรือจะสูญเสียไปได้ ท่านจะเป็นธิดาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของตลอดไป พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีพระประสงค์ที่สูงส่งสำหรับท่าน แต่ต้นกำเนิดแห่งสวรรค์ของท่าน *เพียงอย่างเดียว* ไม่รับรองว่าท่านจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ พระเจ้าทรงส่งท่านมาที่นี่เพื่อเตรียมรับอนาคตที่ดีเกินกว่าจะจินตนาการได้

พรแห่งคำสัญญาที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานแก่ผู้ที่เชื่อสัตย์นุ่งใจจริงและสร้างแรงบันดาลใจ อาทิ “บัลลังก์, อาณาจักร, มณฑล, และอำนาจ, อำนาจการปกครอง, ยอดสูงสุด และหัวสิงห์ทั้งปวง”² ต้องใช้มากกว่าสติบัตร์ทางวิญญาณหรือ “บัตร์สมาชิกลูกพระเจ้าเป็นเจ้า” ที่จะคู่ควรแก่พรเหล่านี้ที่เกินความเข้าใจ

แต่เราจะรับพรเหล่านั้นได้อย่างไร พระเจ้าช่วยให้อดทรงตอบคำถามนี้ในสมัยของเรา

“เว้นแต่เจ้าจะปฏิบัติตามกฎของเรา เจ้า

จะบรรลุถึงรัศมีภาพนี้ไม่ได้

“เพราะคัมแคบคือประตู, และแคบคือทางที่นำไปสู่ความสูงส่ง...

“...ฉะนั้น, เจ้าจงรับกฎของเรา.”³

เพราะเหตุผลนี้ เราจึงพูดถึงการเดินทางของการเป็นสานุศิษย์

เราพูดถึงการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า

เราพูดถึงการดำเนินชีวิตอย่างเบิกบานในพระกิตติคุณ ด้วยสุดใจ ความนึกคิด พลัง และจิตวิญญาณของเรา

พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบบางสิ่งที่เราไม่รู้

กระนั้นสำหรับเราบางคน การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าไม่ทำให้รู้สึกเบิกบานเสมอไป ยอมรับเถิดว่ามีพระบัญญัติบางข้อ—ที่ดูเหมือนยากหรือไม่น่าดึงดูดใจ ซึ่งเราเข้าหาด้วยความกระตือรือร้นแบบเด็กที่นั่งมองจานผักมีประโยชน์ต่อร่างกายแต่ไม่ชอบ เราขบฟันและบังคับตัวเองให้ทำตามเพื่อเราจะได้มุ่งหน้าต่อไปในกิจกรรมอื่นๆ ที่น่าปรารถนากว่านี้

บางทีในช่วงเวลาเหล่านี้เราอาจถามตนเองว่า “เราจำเป็นต้องเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า *ทุกข้อ* หรือ”

คำตอบของข้าพเจ้าเรียบง่ายดังนี้

ข้าพเจ้าคิดว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงทราบบางสิ่งที่เราไม่รู้—บางสิ่งซึ่งอยู่เหนือความเข้าใจ

ของเรา! พระบิดาในสวรรค์ทรงเป็นสัตถภาวะนิรันดรผู้ซึ่งประสบการณ์ พระสติปัญญา และพระปรีชาญาณของพระองค์สูงกว่าเราอย่างอเนกอนันต์⁴ นอกจากนั้นพระองค์ยังทรงเปี่ยมด้วยความรัก มีน้ำพระทัยกรุณา และมุ่งเน้นไปที่เป้าหมายเดียว คือเพื่อทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดรของมนุษย์⁵

กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระองค์ไม่เพียง *ทราบ* ว่าอะไรดีที่สุดในชีวิตของท่าน แต่พระองค์ยังทรง *ประสงค์ให้ท่านเลือก* สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตนเองเช่นกัน

ถ้าใจท่านเชื่อสิ่งนี้—ถ้าท่านเชื่อจริงๆ ว่าพระพันธกิจสำคัญๆ ของพระบิดาบนสวรรค์คือการทำให้บุตรธิดาของพระองค์ได้รับความสูงส่งและรัศมีภาพ พระองค์ทรงทราบว่าต้องทำอะไร—ไม่สมเหตุผลสมผลหรือหรือที่จะทำตามพระบัญญัติของพระองค์ แม้ข้อที่ดูเหมือนยาก เราไม่ควรยึดมั่นแสงสว่างที่พระองค์ประทานให้หรือเพื่อเอาเราผ่านความมืดและการทดลองแห่งความเป็นมรรตัย สิ่งเหล่านี้แสดงหนทางกลับสู่บ้านบนสวรรค์ของเรา! โดยการเลือกทางของพระบิดาบนสวรรค์ ท่านวางรากฐานแห่งสวรรค์สำหรับความก้าวหน้าส่วนตัวของท่านในฐานะธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าซึ่งจะเป็นพรแก่ท่านไปตลอดชีวิต

ข้าพเจ้าคิดว่าความท้าทายอย่างหนึ่งของเราคือเราจินตนาการว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงกัก

พรทั้งหมดของพระองค์ไว้บนเมฆก้อนใหญ่ ในสวรรค์ ไม่ยอมประทานให้เราเว้นแต่เราจะยอมทำตามข้อเรียกร้องอันเข้มงวดที่พระองค์ทรงตั้งขึ้นเหมือนบิดาปกครองบุตรที่ยังเด็ก แต่พระบัญญัติไม่ใช่แบบนั้นเลย ในความเป็นจริง พระบิดาบนสวรรค์ทรงเทพให้เราอย่างสม่ำเสมอเหมือนฝนที่โปรยปรายมาเป็นเพราะความกลัว ความสงสัย และบาปของเราต่างหากที่ปิดกั้นพรเหล่านั้นเหมือนร่มกันฝน

พระบัญญัติของพระองค์คือคำแนะนำอันเปี่ยมด้วยความรักและความช่วยเหลือจากสวรรค์ที่หุบร่มนั้น เพื่อเราจะได้รับพรจากสวรรค์เหมือนฝนที่โปรยปรายมา

เราต้องยอมรับว่าพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของไม่ได้เป็นเพียงรายการยาวๆ ของแนวคิดที่ดี ไม่ใช่ชีวิต “แฮคชีวิต” จากบล็อกอินเทอร์เน็ตหรือคำคมที่สร้างแรงจูงใจจากเว็บบอร์ดพินเทอเรสต์ พระบัญญัติคือคำแนะนำจากสวรรค์ มีพื้นฐานบนความจริงนิรันดร์ ประทานไว้เพื่อให้เกิด “สันติสุขในโลกนี้ และในชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง”⁶

ดังนั้นเรามีทางเลือก ข้างหนึ่งมีความเห็นของโลกพร้อมด้วยทฤษฎีที่แปรปรวนกับแรงจูงใจที่เคลือบแคลง อีกข้างหนึ่งมีพระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแก่นุตรธิดาของพระองค์—พระประชาญาณนิรันดร์ คำสัญญา และคำแนะนำอันเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์เพื่อการกลับไปสู่ที่ประทับของพระองค์ในรัศมีภาพ ความรัก และความสง่างาม

ท่านเลือกได้!

พระเจ้าทรงสร้างทะเล ผืนทราย และดวงดาวอันไม่มีที่สิ้นสุดทรงเอื้อมออกไปหาท่านวันนี้! พระองค์ทรงเสนอสูตรอันยิ่งใหญ่สำหรับความสุข สันติสุข และชีวิตนิรันดร์!

เพื่อจะมีคุณสมบัติเหมาะสมกับพรอันรุ่งโรจน์เหล่านี้ ท่านต้องมอบน้อมถ่อมตน ใช้ศรัทธา รับพระนามของพระคริสต์ไว้กับท่าน แสวงหาพระองค์ในคำพูดและการกระทำ และ “ยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง และในทุกแห่ง”⁷

เหตุผล ของการเชื่อฟัง

เมื่อท่านเข้าใจพระลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพระบัญญัติของพระองค์ ท่านจะเข้าใจตนเองและจุดประสงค์อันสูงส่งในการดำรงอยู่ของท่านเช่นกัน ด้วยสิ่งนี้

แรงจูงใจในการทำตามพระบัญญัติเปลี่ยนไป และกลายเป็นความปรารถนาจากใจของท่านที่จะดำเนินชีวิตอย่างเบิกบานในพระกิตติคุณ

ตัวอย่างเช่น ผู้ที่เห็นว่าการเข้าร่วมประชุมที่โบสถ์เป็นวิธีสำหรับตนเองในการเพิ่มความรักที่มีต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ค้นหาความสงบสุขยกระดับจิตใจผู้อื่น แสวงหาพระวิญญูญาณ และต่อคำมั่นสัญญาที่จะทำตามพระเยซูคริสต์ จะพบประสบการณ์ที่ดีกว่าผู้ที่สักแต่นั่งในที่ประชุม ฟังนอ้กทั้งหลาย เป็นสิ่ง *สำคัญมาก* ที่เราจะเข้าร่วมการประชุมวันอาทิตย์ แต่ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงกังวลเรื่องศรัทธาและการกลับใจของเรา มากกว่าสถิติการเข้าร่วมประชุม

ตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่ง

คุณแม่ตัวคนเดียวของลูกเล็กสองคนป่วยเป็นไข้สูงอีกสี่สัปดาห์ แน่ใจว่าไม่นานลูกของเธอก็ติดไข้ด้วย ภาวะที่ต้องดูแลตัวเองและลูกเล็กของเธอหนักหนาเกินกว่าคุณแม่ลูกอ่อนผู้นี้จะรับไหว ส่งผลให้บ้านที่เคยสะอาดเอี่ยมอ่องกลับยุ่งเหยิงไร้ระเบียบ งานสกปรกกองอยู่ในอ่างล้างจาน เสื้อผ้าที่ยังไม่ได้ซักกองเกลื่อนไปทุกที่

ขณะที่กำลังกระวนกระวายใจกับลูกที่ร้องไห้—และเธอก็อยากร้องไห้ด้วย—มีคนเคาะประตู ผู้เยี่ยมสอนของเธอเห็นถึงความลำบากของคุณแม่ลูกอ่อนผู้นี้ พวกเขาเห็นบ้านและห้องครัวของเธอ พวกเขาได้ยินเสียงเด็กร้องไห้ ถ้าพี่น้องสตรีเหล่านี้สนใจแค่ทำการเยี่ยม

สอนที่ได้รับมอบหมายให้ครบถ้วนทุกเดือน พวกเขาจะยื่นถาดคุกกี้ออกให้คุณแม่ และบอกว่าคิดถึงเธอในชั้นเรียนสมาคมสงเคราะห์สัปดาห์ที่แล้ว และพูดกับเธอว่า “ถ้ามีอะไรที่เราช่วยได้ บอกเรานะ!” จากนั้นพวกเขาก็จะจากไปอย่างรีบเร่ง ขอบพระทัยที่ทำได้ 100 เปอร์เซ็นต์อีกหนึ่งเดือน

โชคดีที่พี่น้องสตรีเหล่านี้เป็นสาวกศิษย์ที่แท้จริงของพระคริสต์ พวกเขาสังเกตเห็นความต้องการของพี่น้องจึงใช้ทักษะและประสบการณ์มากมายเข้าช่วยเหลือ พวกเขาจัดความยุ่งเหยิง นำความสว่างและความแจ่มใสมาสู่บ้าน โทรศัพทหาเพื่อนให้นำของชำและอาหารแห้งที่จำเป็นมากมายให้เมื่อพวกเขาทำเสร็จในที่สุดและกล่าวลาเรียบร้อย พวกเขาทิ้งคุณแม่ลูกอ่อนคนนั้นไว้ด้วยน้ำตา—น้ำตาแห่งความซาบซึ้งใจและความรัก ตั้งแต่วันนั้นมา ความเห็นเรื่องการเยี่ยมสอนของคุณแม่ลูกอ่อนคนนี้เป็นไป เธอบอกว่า “ดิฉันรู้ว่าดิฉันไม่ใช่แค่เครื่องหมายว่าทำแล้วในรายการสิ่งที่ต้องทำของใครบางคน”

ใช่แล้ว ผู้เยี่ยมสอนต้องซื่อสัตย์ในการเยี่ยมแต่ละเดือน โดยไม่พลาด *เหตุผล* สำคัญที่สุดเบื้องหลังพระบัญญัติข้อนี้: รักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์

เมื่อเราปฏิบัติต่อพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและหน้าที่ของเราในการสร้างอาณาจักรของพระองค์เหมือนการใส่เครื่องหมายว่าทำแล้วในรายการสิ่งที่ต้องทำ เราก็พลาดหัวใจของการเป็นสาวกศิษย์ เราพลาดการ

เติบโตที่มาจาก การดำเนินชีวิตอย่างเบิกบาน ตามพระบัญญัติของพระบิดาในสวรรค์ของเรา

การเดินทางของการเป็นสาวกศิษย์ไม่จำเป็นต้องเป็นประสบการณ์ที่ขมขื่น แต่เป็นสิ่ง “ซึ่งหวานเหนือทุกสิ่งที่ยหวาน”⁸ และไม่ใช่ภาระที่ถ่วงเรา การเป็นสาวกศิษย์กวีญญาณเราและทำให้ใจเราเบาบาง สร้างแรงบันดาลใจให้เราด้วยศรัทธา ความหวัง และจิตกุศล เต็มเต็มวิญญาณเราด้วยแสงสว่าง ในยามมืดมนและให้ความสงบสุขในยามเศร้าโศก

สิ่งนี้ให้อำนาจจากสวรรค์และปิตีที่ยั่งยืนแก่เรา

การดำเนินชีวิตอย่างเบิกบาน ในพระกิตติคุณ

พี่น้องสตรีที่รักในพระกิตติคุณ ไม่ว่าท่านจะอายุ 8 ขวบหรือ 108 ปี มีสิ่งเดียวที่ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะเข้าใจและรู้อย่างแท้จริง มีผู้ที่รักท่าน

ท่านเป็นที่รักของพระบิดา มารดา บนสวรรค์ของท่าน

พระเจ้าสร้างแสงสว่างและชีวิต อนันต์และนิรันดร์ ทรงรู้จักท่าน! พระองค์ใส่พระทัยท่าน

ใช่ พระเจ้าเป็นเจ้าของท่านแม้ในวันนี้ และตลอดไป

พระองค์ไม่ได้ทรงรอรักท่านจนกว่าท่านจะเอาชนะความอ่อนแอหรือนิสัยที่ไม่ดี พระองค์ทรงรักท่านวันนี้ พร้อมเข้าพระทัยการต่อสู้ดิ้นรนของท่าน ทรงทราบว่าท่านแสวงหาพระองค์ในคำสวดอ้อนวอนจากใจ

และเปี่ยมด้วยความหวัง พระองค์ทรงทราบถึงช่วงเวลาที่ท่านยึดแสงสว่างที่ค่อยๆ เลือนหายและเชื่อ—แม้ท่ามกลางความมืดที่ทวีขึ้น พระองค์ทรงทราบถึงความทุกข์ของท่าน ทรงทราบถึงความเสียใจในเวลาที่ท่านทำไม่ได้หรือล้มเหลว กระนั้นพระองค์ก็ยังทรงรักท่าน

พระเจ้าเป็นเจ้าของท่านถึงความสำเร็จของท่าน แม้จะดูเหมือนเล็กน้อย แต่พระองค์ทรงรับรู้และทรงชื่นชมทุกครั้ง พระองค์ทรงรักท่านที่ท่านเอื้ออาทรผู้อื่น ทรงรักท่านที่ท่านมีน้ำใจช่วยแบกภาระอันหนักอึ้งของผู้อื่น—แม้ว่าท่านกำลังต่อสู้ดิ้นรนกับภาระของท่านเอง

พระองค์ทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับตัวท่าน พระองค์ทรงเห็นท่านชัดเจน—ทรงรู้จักตัวตนที่แท้จริงของท่าน และพระองค์ทรงรักท่าน—วันนี้และตลอดไป!

ท่านคิดว่าสำคัญสำหรับพระบิดาบนสวรรค์หรือไม่ที่เสื้อผ้า หน้า ผม และเล็บของท่าน สมบูรณ์แบบ ท่านคิดว่าคุณค่าของท่านต่อพระองค์ผันแปรหรือไม่ตามจำนวนผู้ติดตามท่านในอินสตาแกรมหรือพินเทอเรสต์ ท่านคิดว่าพระองค์ทรงต้องการให้ท่านกังวลหรือเกิดการซึมเศร้าหรือไม่เมื่อบางคนเลิกเป็นเพื่อนกับท่านหรือเลิกติดตามท่านในเฟซบุ๊กหรือทวิตเตอร์ ท่านคิดว่าเสน่ห์ภายนอกขนาดของชุดเสื้อผ้า หรือความเป็นที่นิยมสร้าง ความแตกต่างให้ท่านแม้เล็กน้อยที่สุดในความมีค่าควรต่อพระองค์ผู้ทรงสร้างจักรวาลหรือไม่

พระองค์ทรงรักท่านไม่เพียงตัวตนของท่านในวันนี้ แต่ทรงรักคนที่มีความศรัทธาและความสว่างซึ่งท่านมีศักยภาพและความปรารถนาที่จะเป็นเช่นกัน

เกินกว่าที่ท่านจะจินตนาการได้ พระองค์ทรงประสงค์ให้ท่านบรรลุจุดหมายของท่าน—คือการกลับไปบ้านบนสวรรค์ของท่านอย่างสมเกียรติ

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าวิธีบรรลุผลสำเร็จคือวางความปรารถนาอันเห็นแก่ตัวและความทะเยอทะยานอันไร้ค่าควรไว้บนแท่นแห่งความเสียสละและการรับใช้ พี่น้องสตรีทั้งหลาย จงวางใจอย่างแน่วแน่ในการช่วยให้รอดของพระเยซูคริสต์ จงรักษากฎและพระบัญญัติ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ—จงดำเนินชีวิตอย่างเบิกบานในพระกิตติคุณ

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าท่านจะประสบความรักที่สรวนงามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของใหม่และแม่ไพลศาลในชีวิตท่าน ท่านจะพบศรัทธา ความตั้งใจ และความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้พระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของใจท่าน และดำเนินชีวิตอย่างเบิกบาน ในพระกิตติคุณ

ข้าพเจ้าสัญญาว่าเมื่อท่านทำดั่งนั้น ท่านจะค้นพบตัวตนที่ดีที่สุดของท่าน—ตัวตนที่แท้จริงของท่าน ท่านจะค้นพบความหมายที่แท้จริงในการเป็นธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านิรันดร์ พระเจ้าแห่งความชอบธรรมทั้งปวง ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้และฝากพรในฐานะอัครสาวกของพระเจ้าไว้กับท่าน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของใจได้เป็นเพียงพระประมุขและพระผู้สร้างเท่านั้น พระองค์ทรงเป็นพระบิดาบนสวรรค์ของเราด้วย ชายและหญิงทุกคนเป็นบุตรและธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธสอนว่า “มนุษย์เป็นวิญญาณที่ถือกำเนิดจากพระบิดา มารดา บนสวรรค์ และได้รับการเลี้ยงดูจนถึงความเป็นผู้ใหญ่ในภพนิรันดร์ของพระบิดาก่อนมาบังโลกนี้ในร่างกาย [เนื้อหนัง] ชั่วคราว” (ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ [1998], 368).
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:19.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:21-22, 24.
4. คู่อิสยาห์ 55:9.
5. คู่อิมเทศ 1:39.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:23.
7. โมไซยาห์ 18:9.
8. แอลมา 32:42.

ซูบราล, เซอรา, บราฮิล

ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่

ต่อไปนี้เป็นเรื่องราวที่เลือกสรรมาจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเพื่อใช้ในการศึกษาส่วนตัว การสังสรรค์ในครอบครัว และการสอนอื่นๆ

ผู้พูด	เรื่องเล่า
นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น	(28) นีล แอล. แอนเดอร์เซ็นเสริมสร้างประจักษ์พยานของอดีตผู้สอนศาสนาคนหนึ่งเกี่ยวกับโจเซฟ สมิธ
เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด	(89) มัคคุเทศก์ทางน้ำเตือนคนล่องเรือให้ “อยู่ในเรือ” เมื่อพวกเขาเตรียมตัวสำหรับการเดินทางผ่านสายน้ำเขี้ยวกราก
เดวิด เอ. เบตนาร์	(107) หลังจากได้รับการรักษาจากอาการบาดเจ็บเล็กน้อย ลูกชายของเดวิด เอ. เบตนาร์ให้การรักษาแบบเดียวกันนี้กับเพื่อนๆ ของเขา
ลินดา เค. เบอร์ตัน	(111) ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาบางงานเผยแผ่ศาสนาด้วยวิญญาณอันบริสุทธิ์หลังจากถวายใจ ความนึกคิด และพลังแด่พระเจ้า
แพท อาร์. คอลลิสเตอร์	(32) แม่ของเบน คาร์สันเปลี่ยนชีวิตของเขา เด็กหญิงชาวเลบานอนเรียนรู้พระกิตติคุณจากมารดาของเธอ บิตามารดาของแพท อาร์. คอลลิสเตอร์สอนพระกิตติคุณแก่ท่าน
เครก ซี. คริสเต็นเซ็น	(50) มัคทายกหลายคนพูดว่าเหตุใดพวกเขาจึงชื่นชมประธานมอนสัน เครก ซี. คริสเต็นเซ็นได้รับประจักษ์พยานจากการศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน
ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน	(16) พระเจ้าเฮนรี่ที่ 5 บอกทหารของพระองค์ว่าจิตวิญญาณของทุกคนเป็นของตนเอง ชายคนหนึ่งซึ่งปฏิเสธที่จะดูแลตนเองยินยอมให้ตนถูกพาไปสุสาน
ควอนทิน แอล. คุก	(46) ลูกซีจากการตื่นเรื่อง ฟินท์ส แก้วที่รับลูกบอลพลาด ชายหนุ่มทำการตัดสินใจซึ่งไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของเขาในการรับใช้งานเผยแผ่และแต่งงานในพระวิหาร การเยี่ยมเยียนได้ขั้วที่มหาวิทยาลัยยืนยันการตัดสินใจของควอนทิน แอล. คุกที่จะทำตามคำแนะนำของบิดา
ดีน เอ็ม. เดวิส	(53) ศาสนจักรและสมาชิกในฟิลิปปินส์ช่วยชีวิตสมาชิกและผู้ไม่ใช่สมาชิกหลังจากพายุได้ฝนทำลายล้างทุกอย่างเสียหาย
เชอริล เอ. เอสพลิน	(12) ผู้นำเยาวชนหญิงเรียนรู้เกี่ยวกับพลังอำนาจของศีลระลึก ชายวัย 96 ปีเข้าโบสถ์เพื่อจะรับส่วนศีลระลึกได้
เฮนรี่ บี. อายริงก์	(59) ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ช่วยหนุ่มน้อยเฮนรี่ บี. อายริงก์กับพี่ชายท่านเตรียมสำหรับการรับใช้ฐานะปุโรหิต บิดาและอธิการของเฮนรี่ บี. อายริงก์แสดงความมั่นใจในตัวท่านโดยขอความช่วยเหลือจากท่าน คู่สอนประจำบ้านรุ่นพี่แสดงความไว้วางใจในบุตรชายของเฮนรี่ บี. อายริงก์ (70) มารดาของเฮนรี่ บี. อายริงก์สวดอ้อนวอนว่าท่านจะได้ยินพระคำของพระเจ้าเป็นเจ้าในคำแนะนำของเธอ ผู้นำศาสนจักรในไอดาโอ สหรัฐอเมริกา ได้รับการเปิดเผยให้ช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วม ภรรยาของชายคนหนึ่งได้รับอำนาจการผนึกโดยการเปิดเผยว่าสามีของเธอได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้า
อิดัวร์โด กาวาร์เรธา	(37) ในฐานะผู้สอนศาสนาเต็มเวลา อิดัวร์โด กาวาร์เรธาเรียนรู้บทเรียนเกี่ยวกับการทำตามพระสุเสียงของพระเจ้าช่วยให้รอด บิตามารดาและพี่น้องของเด็กหญิงวัย 14 ปีในอุรุกวัยทำตามแบบอย่างของเธอและเข้ามาเป็นสมาชิกศาสนจักร บิตามารดาของอิดัวร์โด กาวาร์เรธายอมรับผู้สอนศาสนาและข่าวสารของพวกเขา
คาร์ลอส เอ. โกดอย	(96) เพื่อจะได้พระที่สัญญาไว้ในปีศพรของท่าน คาร์ลอส เอ. โกดอยแสวงหาการศึกษาเพิ่มเติม ด้วยการสนับสนุนจากภรรยาของท่าน
โรเบิร์ต ดี. เฮลล์	(80) หนุ่มน้อยโรเบิร์ต ดี. เฮลล์ได้รับประจักษ์พยานเมื่อท่านเรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าจากบิตามารดา ครู พระคัมภีร์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์	(40) โรเบิร์ต เอส. มอนสัน ใส่รองเท้าแตะกลับจากเยอรมนีหลังจากให้รองเท้าและเสื้อผ้าสำรองของท่านแก่ผู้อื่น
แลร์รี่ เอส. เคเซอร์	(104) แลร์รี่ เอส. เคเซอร์กับภรรยาของท่านติดอยู่ในกระแสน้ำเปลี่ยนทิศแต่รอดกลับเข้าฝั่งได้ด้วยการแทรกแซงจากสวรรค์ ชายสองคนทำการเลือกซึ่งนำครอบครัวพวกเขาออกไปจากศาสนจักร บิตามารดาของภรรยาแลร์รี่ เอส. เคเซอร์เป็นพรแก่ลูกหลานของพวกเขาโดยการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและสอนพระกิตติคุณแก่ลูกๆ
ยอร์ก เคลมิงกอต	(34) ยอร์ก เคลมิงกอตให้คำแนะนำซิสเตอร์คนหนึ่งในขณะที่เผยแผ่เดียว ยูเครนว่าอย่าให้ความอ่อนแอของเธอแท้จริงเอาไว้
นีลล์ เอฟ. แมร์ริออตต์	(117) นีลล์ เอฟ. แมร์ริออตต์ออกจากพระวิหารโดยรู้ว่าเธอวางใจในพระเจ้าช่วยให้รอดได้ ลูกสาวของนีลล์ เอฟ. แมร์ริออตต์กระตุ้นให้ครอบครัวเธอสวดอ้อนวอนหลังจากลูกชายคนเล็กของครอบครัวหลงหายไป เยาวชนหญิงเก้าร้อยคนในอะแลสกาท่องจำ “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์”
ซูโก อี. มาร์ตินเนซ	(102) ประธานมอนสันปฏิบัติบิดาที่มีลูกสาวป่วย พี่น้องชายนำน้ำมาให้ครอบครัวมาร์ตินเนซหลังจากพายุเฮอริเคน
โรเบิร์ต เอส. มอนสัน	(67) ตอร์ปิโดลูกหนึ่งยิงถูกหางเสือของเรือรบ บิสมาร์ค ทำให้ไม่สามารถตัดท้ายเรือตามผังเส้นทางได้ (86) สมาชิกศาสนจักรในแคนาดามักจะไปบ้านของสามีภรรยาผู้ย้ายถิ่นฐานมาจากเยอรมนีเพื่อสัมผัสถึงวิญญาณแห่งสันติสุขที่นั่น
รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน	(74) หลังจากทำการผ่าตัดให้ประธานเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์แล้ว รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันได้รับพยานว่าประธานคิมบัลล์จะเป็นศาสดาพยากรณ์
ดัลลัน เอส. ไฮคส์	(25) เพราะความอดทนและความเมตตาของภรรยา สามีผู้ไม่ใช่สมาชิกตัดสินใจรับบัพติศมา
อัลลัน เอฟ. แพคเกอร์	(99) ขณะกำลังมุ่งความสนใจไปที่การตัดไม้ หนุ่มน้อยอัลลัน เอฟ. แพคเกอร์ลืมนกตกขวานออก
บอยด์ เค. แพคเกอร์	(6) สตรีคนหนึ่งตระหนักได้ว่าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงใช้ความผิดร้ายแรงที่กระทำต่อเธอแล้ว
แอล. ทอม เพอร์รี่	(43) หลานชายของประธานฮาโรลด์ บี. ลีเตือนมารดาของเขาถึงความสำคัญของการสวดอ้อนวอนก่อนนอน
ลินน์ จี. รอบินสัน	(9) ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ถามลินน์ จี. รอบินสันว่าท่านหันหน้าไปทางใด ซึ่งเตือนท่านว่าท่านเป็นตัวแทนศาสดาพยากรณ์ต่อผู้คน
จิน เอ. สตีเวนส์	(114) บิตามารดาของ จิน เอ. สตีเวนส์ยึดมั่นในพันธสัญญาและความรักที่พวกเขามีต่อพระเจ้า เยาวชนหญิงเตรียมตัวสำหรับพันธสัญญาพระวิหาร
ดีเทอร์ เอฟ. อูร์ดอร์ฟ	(56) ชายคนหนึ่งหมกมุ่นอยู่กับแดนดิไลออนต้นเดียวในสนามหญ้าของเพื่อนบ้าน โจรบรันธนาคนานำน้ำมะนาวมาทาหน้า โดยเชื่อว่าจะทำให้ไม่มีใครเห็นเขาได้ ในวอร์ดที่เข้มแข็งอย่างเห็นได้ชัดแห่งหนึ่งคู่แต่งงาน 11 คู่จบลงด้วยการหย่า (120) ผู้เยี่ยมสอนมาช่วยเหลือนางสาวตัวคนเดียวผู้กำลังลำบากกับลูกที่ป่วยสองคน

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันพูดในการประชุมใหญ่สามัญภาคบ่ายวันอาทิตย์

“สองวันอันน่ายินดีของข้าวสาร ที่ได้รับการดลใจ”

“ เราผ่านประสบการณ์สองวันอันน่า ยินดีของข้าวสารที่ได้รับการดลใจ” ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันกล่าวปิด การประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 184 ในวันอาทิตย์ที่ 5 ตุลาคม 2014

ข้าวสารเหล่านั้นรวมถึงความสำคัญของการพัฒนาประจักษ์พยานอันจะทำให้ท่านสามารถอดทนได้ทุกสภาวะการณ์ เดินตามหนทางของพระเจ้าช่วยให้รอด และเป็นสานุศิษย์ที่จงรักภักดี ทำตามและสนับสนุน ศาสดาพยากรณ์ ใช้สิทธิ์เสรีอย่างฉลาด และทำให้บ้านเป็นสถานที่แห่งความรัก ความปลอดภัย แบบอย่าง และการเรียน พระกิตติคุณ

ในคำกล่าวเปิดการประชุมวันเสาร์ ประธานมอนสันกล่าวว่าศาสนจักรเติบโตต่อเนื่อง “เวลานี้เรามีสมาชิกมากกว่า 15 ล้านคนและเพิ่มขึ้นตามลำดับ” ประธานมอนสันกล่าว “งานเผยแผ่ศาสนากำลังก้าวหน้าไม่หยุดยั้ง เรามีผู้สอนศาสนากำลังรับใช้และแบ่งปันข้าวสารพระกิตติคุณทั่วโลกเกิน 88,000 คน”

ที่ภาคบ่ายวันเสาร์ เอ็ลเดอร์คาร์ลอส เอส. อมาโด และเอ็ลเดอร์วิลเลียม อาร์. วอล์คเกอร์

จากโครัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบได้รับการปลดให้เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เกียรติคุณ เอ็ลเดอร์อารายค วี. มินัสยันและเอ็ลเดอร์ กวิโด เซ็นคันส์ได้รับการปลดจากสาวกเจ็ดสิบภาค

เป็นครั้งแรกในการประชุมใหญ่สามัญ ที่ผู้พูดบางท่านกล่าวปราศรัยในภาษาของท่านเอง ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ เอ็ลเดอร์ซี ฮอง (แซม) วอง พูดในภาษาจีนกวางตุ้ง เอ็ลเดอร์ อีดีวีโรโด กาวาร์เรท และเอ็ลเดอร์ฮิวโก อี. มาร์ตินเชซพูดในภาษาสเปน และเอ็ลเดอร์ คาร์ลอส เอ. โกดอยพูดในภาษาโปรตุเกส

ที่นั่ง 21,000 ที่ในศูนย์การประชุมใหญ่ แน่นขนัดจนล้นออกมาบริเวณเทมเปิลสแควร์ ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกาสำหรับการประชุมใหญ่แต่ละภาค ซึ่งแปลไว้มากกว่า 90 ภาษาและถ่ายทอดไปยัง 170 กว่า ประเทศและเขตปกครอง นอกจากนี้ยังถ่ายทอดทางโทรทัศน์ วิทยุ ดาวเทียม อินเทอร์เน็ต และอุปกรณ์มือถือด้วย

การประชุมใหญ่ครั้งนี้เป็นวาระครบรอบ 90 ปีของการกระจายเสียงการประชุมใหญ่ทางวิทยุ และครบรอบ 65 ปีของการถ่ายทอด การประชุมใหญ่ทางโทรทัศน์ ■

ภาพยนตร์เกี่ยวกับโจเซฟ สมิธ มียูบบน Hulu แล้ว

เวลานี้มีคนหลายล้านคนเข้าไปดู ภาพยนตร์ที่ศาสนจักรสร้างเพื่อยกย่องศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ- Joseph Smith: Prophet of the Restoration ภาพยนตร์พรรณนาชีวิตและมรดก จากท่านศาสดาพยากรณ์มีให้ชมฟรีบน Hulu เว็บไซต์ที่ให้สตรีมมิงวิดีโอ

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเรื่องแรกของ ศาสนจักรที่ฉายผ่านช่องทางหลักและ ผูกขาดอย่าง Hulu ซึ่งสมาชิก Hulu ประมาณ 4 ล้านคนสามารถชมสตรีมมิงวิดีโอตามคำขอผ่าน Roku, Alpple TV, Xbox, PlayStation สมาร์ทโฟน และแท็บเล็ตที่เชื่อมกับอินเทอร์เน็ต การมีภาพยนตร์เรื่องนี้บน Hulu ไม่เพียงทำให้สมาชิกศาสนจักรเข้าไปดู ได้มากขึ้นเท่านั้น แต่ยังเปิดโอกาสให้ ผู้ไม่ใช่มชิกเข้าไปชมและเรียนรู้ เกี่ยวกับศาสนจักรมากขึ้นเช่นกัน

สมาชิกที่เข้าไปชม แสดงความเห็น และจัดลำดับภาพยนตร์สามารถทำให้ คนอื่นๆ หาภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ง่าย ขึ้น ■

ความคืบหน้าเกี่ยวกับพระวิหารยังมีอย่างต่อเนื่อง

“เมื่อพระวิหารที่ประกาศไปทั้งหมดก่อนหน้านี้ดำเนินการก่อสร้างและได้รับการอุทิศแล้ว เราจะมีพระวิหารเปิดดำเนินการ 170 แห่งทั่วโลก” ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวระหว่างการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2014 “เพราะเรากำลังพยายามสร้างพระวิหารที่ประกาศไว้ก่อนหน้านี้ให้เสร็จสมบูรณ์ ปัจจุบันเราจึงไม่ประกาศการสร้างพระวิหารแห่งใหม่ แต่ในอนาคต เมื่อเห็นความจำเป็นและมีทำเลที่เหมาะสม เราจะประกาศการสร้างพระวิหารเพิ่มเติม”

เมื่อประธานมอนสันอุทิศข้าพระวิหารออกเดิน ยูทาห์ในเดือนกันยายน 2014 ส่งผลให้มีพระวิหารของศาสนจักรเปิดดำเนินการ 143 แห่งทั่วโลก

พระวิหารฟอर्टลอคเคอร์เดล ฟลอริดาได้รับการอุทิศในเดือนพฤษภาคม 2014 โดยประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด พระวิหาร

พระวิหารออกเดิน ยูทาห์ได้รับการอุทิศในวันที่ 21 กันยายน 2014

ฟินิกซ์ แอริโซนาจะได้รับการอุทิศวันที่ 16 พฤศจิกายน 2014 และจะอุทิศหรืออุทิศข้าพระวิหารอีกอย่างน้อยห้าแห่งในปี 2015 ■

ภาพถ่ายโดย ทาราห์ เจน วีตซ์เลอร์, CHURCH NEWS

แหล่งข้อมูลการปฏิบัติศาสนกิจที่มีให้สภา

เวลานี้สมาชิกสภาเดคและสมาชิกสภาบอว์ตสามารถเข้าไปดูเว็บเพจใหม่ของศาสนจักรชื่อว่า Ministering Resources ได้ที่ ministering.lds.org เพื่อช่วยบุคคลและครอบครัวเรื่องความต้องการฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณของพวกเขา ตลอดถึงปัญหาที่ละเอียดอ่อนและแก้ไขยาก คนที่มีการเรียกปัจจุบันในสภาเดคและสภาบอว์ตสามารถเข้าเว็บเพจนี้ผ่านบัญชีแอลดีเอสของพวกเขา

ศาสนจักรได้อัพเดทแหล่งข้อมูลก่อนหน้านี้เพื่อให้เฉพาะอธิการและประธานสเดคและเพิ่มรายละเอียดพร้อมแนวทางเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับวิธีช่วยผู้ประสบการทารุณกรรม ผู้ต่อสู้กับการเสพติด สตรีโสดที่ตั้งครรภ์ ผู้ใช้สื่อลามก คนที่ประสบแรงดึงดูดจากเพศเดียวกัน และคนที่ต่อสู้กับปัญหาการเงินและงานอาชีพ

ภายใต้การกำกับดูแลของอธิการสภาบอว์ตสามารถใช้แหล่งข้อมูลการปฏิบัติศาสนกิจหรือกันเพื่อประโยชน์ของบุคคลและครอบครัวในเขตบอว์ตของพวกเขา ■

คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา

ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2014 จนถึงเดือนตุลาคม 2015 บทเรียนฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาชิกสงเคราะห์ในวันอาทิตย์ที่สี่ควรเตรียมจากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2014 หนึ่งในเรื่องหรือมากกว่านั้น

ในเดือนเมษายน 2015 ท่านอาจเลือกคำปราศรัยจากการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม 2014 หรือเดือนเมษายน 2015 ประธานสเดคและ

ประธานท้องถิ่นควรเลือกว่าจะใช้คำปราศรัยเรื่องใดในห้องที่ของพวกเขา หรือพวกเขาอาจมอบความรับผิดชอบนี้ให้อธิการและประธานสาขาเป็นตัวเลือก

ผู้เข้าเรียนบทเรียนวันอาทิตย์ที่สี่ควรศึกษาคำปราศรัยที่เลือกไว้ล่วงหน้า คำปราศรัยการประชุมใหญ่มีให้อ่านหลายภาษาที่ conference.lds.org ■

มีความช่วยเหลือให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบจากการเสพติดของบุคคลที่พวกเขารัก

คุครองและครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากพฤติกรรมเสพติดของบุคคลที่พวกเขาสามารถหันไปพึ่งคู่มือออนไลน์ล่าสุดเพื่อหาความช่วยเหลือ ความหวัง และการเยียวยา

The Spouse and Family Support Guide (คู่มือสนับสนุนคู่ครองและครอบครัว) ที่ AddictionRecovery.Ids.org มีไว้ช่วยเยียวยาคู่ครองและสมาชิกครอบครัวจากการทำลายที่พวกเขาประสบเพราะพฤติกรรมเสพติดของบุคคลที่พวกเขา รัก ผู้ซึ่งพัวพันกับยาเสพติด เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สื่อลามก และสารอันตรายหรือการปฏิบัติที่เป็นอันตรายอื่นๆ นอก จากภาษาอังกฤษแล้ว อีกไม่นานจะมีใน ภาษาสเปน โปรตุเกส ฝรั่งเศส อิตาลี เยอรมัน รัสเซีย จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีด้วย

คู่มือแบ่งออกเป็น 12 หมวด เน้นเรื่องการเยียวยา การเพิ่มความหวัง และพบพลังผ่านพระเยซูคริสต์

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติมีให้หลายข้อ อาทิ วิธีตั้งข้อจำกัดและกฎเกณฑ์ วิธีพูดกับคนที่เรารักเรื่องการเสพติดและการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ และวิธีตอบสนองอย่างเหมาะสมกรณีกลับไปเสพยาอีก

คู่มือดังกล่าวใช้สำหรับการสนทนาในการประชุมกลุ่มสนับสนุนคู่ครองและครอบครัวแบบไม่พึ่งเปิดเผย ซึ่งช่วยให้คำปรึกษาครอบครัววิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นผู้จัด ทั้งยังสามารถใช้ศึกษาส่วนตัวหรือผู้นำศาสนจักรสามารถใช้เมื่อสัมภาษณ์และให้คำปรึกษาได้ด้วย ■

คนหนุ่มสาวฟังคำปราศรัยการให้ข้อคิดทางวิญญาณที่ศูนย์แมริออตต์ มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ ในโทรโว ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เดือนมกราคมจะเริ่มปรับเปลี่ยนการให้ข้อคิดทางวิญญาณสำหรับคนหนุ่มสาว

ฟายประธานสูงสุดและคณะกรรมการด้านการศึกษาของศาสนจักรได้ประกาศปรับเปลี่ยนความถี่ สถานที่ และการพิมพ์เผยแพร่การให้ข้อคิดทางวิญญาณสำหรับคนหนุ่มสาว โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2015 เป็นต้นไป

การปรับเปลี่ยนมีดังนี้

ชื่อ: การให้ข้อคิดทางวิญญาณสำหรับคนหนุ่มสาวทั่วโลก: ยามค่ำกับ (ชื่อผู้พูด)

ความถี่: ปีละสามครั้ง ในวันอาทิตย์ที่สองของเดือนมกราคม วันอาทิตย์แรกของเดือนพฤษภาคม และวันอาทิตย์ที่สองของเดือนกันยายน

ผู้เข้าร่วมประชุม: เชิญคนหนุ่มสาวทั้งโสดและแต่งงานแล้วทุกคนเข้าร่วมเชิญนักเรียนที่กำลังจะจบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าเข้าร่วมด้วย

สถานที่: การให้ข้อคิดทางวิญญาณเดือนมกราคมจะจัดที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ ในโทรโว ยูทาห์; ที่ปีวายยู-ไอดาโฮ; หรือที่ปีวายยู-ฮาวาย การให้ข้อคิดทางวิญญาณเดือนพฤษภาคมจะจัดในศูนย์การประชุมใหญ่ในซอลท์เลคซิตีหรือบริเวณอื่นที่สำนักงานใหญ่ของศาสนจักร

การให้ข้อคิดทางวิญญาณเดือนกันยายนจะจัดที่อื่นในสหรัฐ

การพิมพ์เผยแพร่: ภายในสองสามวันหลังการให้ข้อคิดทางวิญญาณแต่ละครั้ง เนื้อหาคำพูด เสียง และภาพจะมีเป็นภาษาอังกฤษที่ LDS.org และ Gospel Library app ในหมวด Young Adult เวอร์ชันภาษาต่างๆ จะตามมาทีหลัง บทสรุปของคำพูดจะรวมอยู่ใน *เลียวไฮนา* และเนื้อความอ้างอิง ภาพอ้างอิง (อินเทอร์เนตมีม) และหัวข้อเด่นเป็นวีดิทัศน์จะเผยแพร่สดและหลังจากการให้ข้อคิดทางวิญญาณผ่านสื่อสังคมของศาสนจักรรวมทั้งเพจสังคมเฉพาะของผู้พูด

ฝ่ายประธานสูงสุดจะยังคงเลือกผู้พูดจากบรรดาเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ระดับสามัญของศาสนจักร

การปรับเปลี่ยนดังกล่าวจะประกาศให้คนหนุ่มสาวทราบในระหว่างการให้ข้อคิดทางวิญญาณชื่อเอสวันที่ 2 พฤศจิกายน 2014 และประกาศให้ผู้นำเสนอปุโรหิตทราบในจดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2014 พร้อมตารางการถ่ายทอดปี 2015 ■

องค์กรการกุศล วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ให้ความช่วยเหลือ

ตั้งแต่สมัยแรกสุดของการฟื้นฟู สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีชื่อเสียงเรื่องเจตจำนงอันแน่วแน่ในการเอื้อมออกไปพญาคคนที่กำลังทุกข์ยากเดือดร้อน

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาสมาชิกศาสนจักรและคนอื่นๆ ได้บริจาคทรัพย์สินเงินทองด้วยความเอื้อเฟื้อให้กับโปรแกรมบำเพ็ญประโยชน์ด้านมนุษยธรรมของศาสนจักรเพื่อเป็นพรแก่ชีวิตคนทั่วโลก ในปี 2013 ปีเดียว โปรแกรมเพื่อมนุษยธรรมแอลดีเอสช่วยประชากรกว่า 10.5 ล้านคนใน 130 ประเทศ

การช่วยเหลือดังกล่าวเริ่มตั้งแต่ให้สิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งของประทังชีวิตไปจนถึงการทำให้มีน้ำสะอาด อบรมผดุงครรภ์และแพทย์เพื่อช่วยชีวิตทารกแรกเกิดหลายพันคน และจัดหาเก้าอี้เข็น นอกจากนี้ศาสนจักรยังได้ช่วยเรื่องการดูแลและอบรมเรื่องสายตา การฉีควัคซีน และช่วยชุมชนปลูกพืชที่มีคุณค่าทางโภชนาการ

การช่วยเหลือผู้อพยพ

ศาสนจักรพยายามอย่างมากมาตลอดเพื่อช่วยผู้อพยพและผู้ทุกข์ทรมานจากปัญหาความขัดแย้งและการขาดแคลนอาหาร เมื่อเร็ว ๆ นี้:

- ศาสนจักรบริจาคเต็นท์หลายพันหลังและโภคภัณฑ์พื้นฐานให้หลายครอบครัวในประเทศขาดแคลนและสร้างบ่อน้ำแบบสูบน้ำมือห้องส้วม และตึกอาบน้ำในค่ายผู้อพยพในประเทศบูร์กินาฟาโซ
- ในจอร์แดน ซีเรีย เลบานอน อิรัก และแคว้นเคอร์ดิสต์ องค์กรการกุศลวิสุทธิชนยุคสุดท้ายบริจาคอาหารกล่อง ผ้าห่ม เวชภัณฑ์ ชุดสุขอนามัย เครื่องนอน และ

เครื่องกันหนาว ในอิรักและแคว้นเคอร์ดิสต์ ศาสนจักรมอบเก้าอี้เข็นและอุปกรณ์การเคลื่อนที่ให้ผู้ได้รับบาดเจ็บจากปัญหาความขัดแย้ง

- ในกาซา ศาสนจักรบริจาคยา เวชภัณฑ์ และนมผงให้โรงพยาบาลศูนย์
- ในอิสราเอล ศาสนจักรบริจาคอุปกรณ์อุตราซาวด์ให้สถานพยาบาลแห่งหนึ่ง
- ในยูเครนและรัสเซีย ศาสนจักรร่วมมือกับโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติจัดหาอาหาร เครื่องนอน เครื่องนุ่งห่ม และชุดสุขอนามัยส่วนตัวให้ประชากรพลัดถิ่น 30,000 คนในช่วงบ้านเมืองไม่สงบสุข

องค์กรการกุศลวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทำงานเพื่อรักษาความเป็นกลางทางการเมืองและช่วยผู้นับถือศาสนาอื่น

งานบรรเทาทุกข์

ศาสนจักรขานรับยามเกิดภัยพิบัติเช่นกัน

- ในเซียร์ราลีโอนและไลบีเรีย ศาสนจักรตั้งอาสาสมัครในท้องถิ่นที่ 1,600 คนมาอบรมเรื่องวิธีหลีกเลี่ยงการติดเชื้ออีโบล่า พร้อมทั้งจัดหาอาหาร เวชภัณฑ์ และเสริมสุขอนามัยพื้นฐาน
- หลังจากลมมรสุมทำให้เกิดอุทกภัยในปากีสถานและอินเดีย ศาสนจักรได้จัดหาอาหาร ชุดสุขอนามัย และเวชภัณฑ์ให้
- ในตองกา พายุไซโคลนทำลายบ้านเรือนหลายร้อยหลัง รวมทั้งบ้านของสมาชิก 116 ครอบครัว สมาชิกจะช่วยสร้างบ้านของพวกเขาขึ้นมาใหม่ พวกเขาได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีสร้างที่พักอาศัยของตนเอง จากนั้นจะขอให้พวกเขาช่วยสร้างบ้านอย่างน้อยอีกสี่หลังให้คนอื่น ศาสนจักร

ซาราห์ เจน วิลเลอร์, ชาวศาสนจักร

ประธานท้องถิ่นอัมมาน จอร์แดน และบุตรสาวพบกับผู้อพยพ

กำลังช่วยฟื้นฟูพืชผลและให้การอบรมเรื่องการปลูกผักสวนครัว

- ในเม็กซิโก เมื่อเฮอริเคนทำให้บ้านเรือนหลายพันหลังเสียหายหรือพังพินาศ ผู้นำศาสนจักรในท้องถิ่นได้จัดหาอาหารและน้ำให้สมาชิกที่ประสบภัย และศาสนจักรทำงานกับเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อจัดหาโภคภัณฑ์

สิ่งที่ท่านทำได้

การบริจาคเข้ากองทุนช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมทำให้ศาสนจักรสามารถตอบรับวิกฤตได้ทันที นอกจากนี้ ไม่ว่าสมาชิกอยู่ที่ใด พวกเขาสามารถแสดงความรักเจกเช่นพระคริสต์ ให้การรับใช้ และเสริมสร้างความเคารพต่อทุกคน การสนใจผู้อพยพและผู้ย้ายถิ่นในชุมชนของเราเอง หรือผู้ประสบภัยส่วนตัว และมอบมิตรภาพ ความสนใจ และสภาพแวดล้อมที่อบอุ่นให้พวกเขาคือการกระทำเจกเช่นพระคริสต์ซึ่งจะไม่มีวันสูญเปล่า

โดยผ่านทางเพื่อนมนุษยธรรม ศาสนจักรพยายามปฏิบัติตามคำแนะนำของประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันที่ว่า “เราสามารถหนุนใจกัน เรามีความสามารถที่จะสังเกตเห็นผู้ที่ถูกมองข้าม เมื่อเรามีตาที่มองเห็น มีหูที่ได้ยิน มีใจที่รู้และรู้สึก เราก็สามารถยื่นมือออกไปช่วยเหลือได้” (“เรียกให้รับใช้,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 2001, 68) ■

การสวดอ้อนวอนศักดิ์สิทธิ์ โดย ลินดา เคอร์ลีย์ คริสเต็นเซ็น

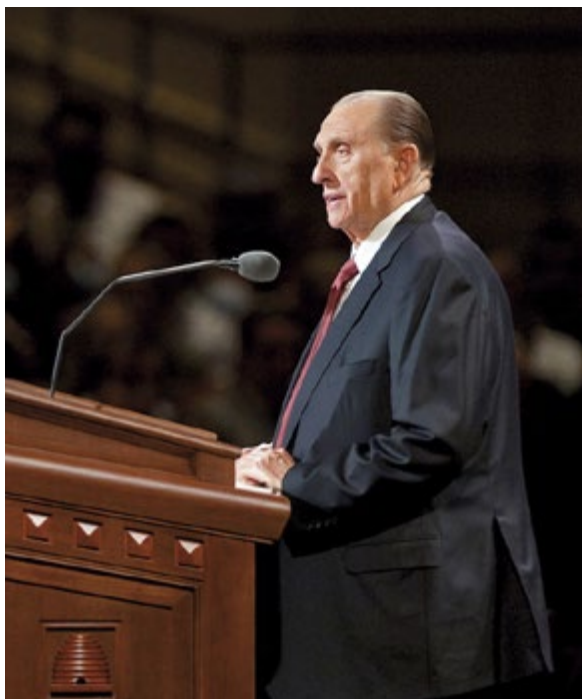
ศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธเขียนประสบการณ์ของท่านในป่าศักดิ์สิทธิ์เมื่ออายุ 14 ปีว่า

“ข้าพเจ้าจึงเข้าไปในป่า...เป็นเวลาเช้าของวันที่สวยงาม, แจ่มใส, ต้นฤดูใบไม้ผลิของปีหนึ่งพันแปดร้อยยี่สิบ.

...ท่ามกลางความกังวลทั้งหมดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายังไม่เคยพยายามสวดอ้อนวอนโดยออกเสียงเลย.

“...โดยมองไปรอบๆ, และพบว่าตนเองอยู่ตามลำพัง, ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าลงและเริ่มตั้งจิตปรารถนาต่อพระผู้เป็นเจ้า”

(โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:14-15)

“ขณะที่เราพยายามให้พระคริสต์เป็นศูนย์กลางของชีวิต
โดยเรียนรู้พระวจนะของพระองค์ ทำตามคำสอนของพระองค์
และเดินในทางของพระองค์ พระองค์ทรงสัญญาจะมอบชีวิตนิรันดร์
ที่พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อให้ได้มา” ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าว
ในการประชุมใหญ่สามัญครั้งที่ 184 ของศาสนจักร
“ไม่มีจุดหมายใดสูงไปกว่านี้ ที่เราควรเลือกยอมรับการฝึกฝนของพระองค์
เป็นสถานูศิษย์ของพระองค์ และทำงานของพระองค์ตลอดชีวิตเรา
ไม่มีสิ่งใด ไม่มีทางเลือกใดอีกแล้วที่จะหล่อหลอมเราได้
นอกจากพระองค์”

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

